

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

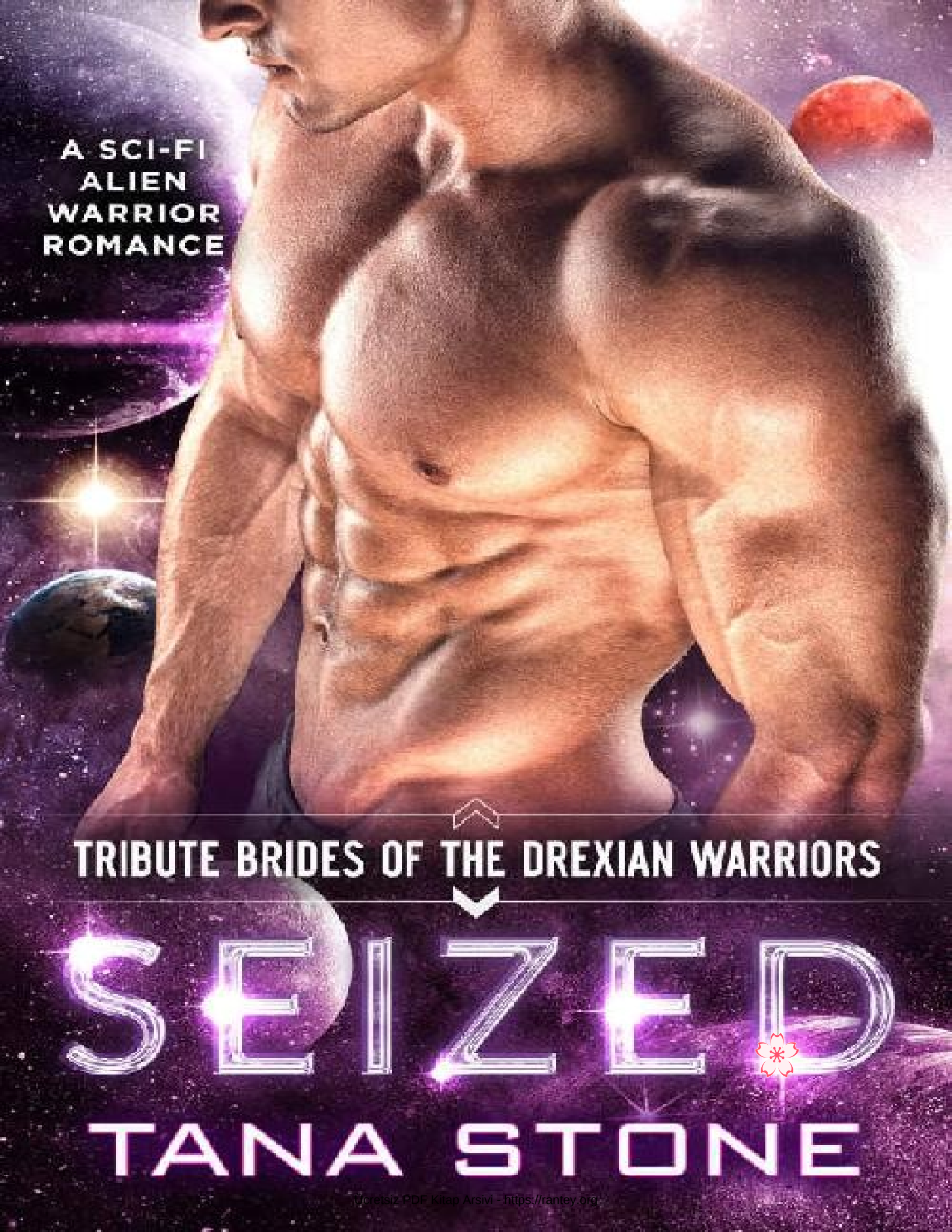
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A muscular man with a mustache is shown from the waist up, flexing his right arm. He is shirtless, revealing a very defined and muscular physique. The background is a vibrant purple and blue space scene with a large planet on the left, a red planet on the right, and a smaller planet at the bottom left. The overall tone is dramatic and sci-fi.

A SCI-FI
ALIEN
WARRIOR
ROMANCE

TRIBUTE BRIDES OF THE DREXIAN WARRIORS

SEIZED

TANA STONE

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

EL KONULDU — DREXIAN SAVAŞÇILARININ ÖZEL GELİNLERİ #2

Bir Bilim Kurgu Uzaylı Savaşçı Romantizmi

OceanofPDF.com

TANA STONE

Broadmoor Books

OceanofPDF.com

İçinde

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[32. Bölüm](#)

[Bölüm 33 Epilog](#)

[EXPOSED'dan Ön İzleme — Drexian Savaşçıların Gelinleri Serisi'nin 3. Kitabı Tana Stone'un Diğer Kitapları](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Teşekkür](#) _____

OceanofPDF.com

Birinci Bölüm

"Evet, koca adam. Aynen öyle!"

Bridget kapıya yaslandı ve içeriden gelen seslere kızarmamaya çalıştı. Bir çift incecik Vexling yanından geçti, açık gri tenleri lekelenirken arkalarından bir başka yüksek inilti geldi. Bridget şampanya kadehini selamlamak için kaldırdı ve onlara en çekici gülümsemesini attı. "Burada görecektir bir şey yok. Görecektir bir şey yok."

Meyveli, köpüklü, pembe içeceği bir yudum aldı ve boğazından aşağıya kadar köpürdüğünü hissetti. Birkaç yudum daha alırsa inlemeleri ve çılgınlıkları fark etmezdi bile, diye düşündü, parmakları karıncalanıyordu. Yeni en iyi arkadaşının düğününde nedime olan Bridget, yeni çiftin evliliklerini tamamlarken kapıyı korumayı görevinin bir parçası olarak görüyordu. Bunun hiçbir düğün kılavuzunda yazmadığını biliyordu, ama mutlu gelin ve damadın odasına bir misafirin girip hayatının şokunu yaşamasını istemiyordu. Özellikle de her an gelip çifti aramaya başlayacak olan heyecanlı düğün organizatörü Serge'nin.

Bridget koridoru baştan sona süzdü. Koridorun tüm duvarları kavisli ve parlaktı, bir tarafında uzaya açılan kemerli bir pencere vardı. Bridget, başının üstünden gelen enstrümantal müziğe odaklanmaya çalıştı. Yanılmıyorsa, bu "Three's Company"nin tema müziğine benziyordu. Topukları üzerinde sallanarak müziği mırıldandı ve şampanyadan bir yudum daha aldı.

Bu mantıklıydı. Bulunduğu uzay istasyonuna "The Love Boat" dizisinden esinlenerek "Boat" (Tekne) lakabı takılmıştı ve onu inşa eden uzaylılar, Drexians olarak bilinen sert savaşçı bir ırk, dünyayla ilgili tüm bilgilerini 70'ler ve 80'lerin sitcomlarından ve "The Bachelor" gibi daha modern dizilerden edindiği izlenimini veriyordu. İlk başta, dünya kadınlarını çekmek için uzay istasyonu inşa etme girişimlerini tuhaf bulmuştu, ama şimdi bu tuhaf anılar ona evini hatırlatıyor ve rahatlatıyordu. 70'ler ve 80'lerde sitcom izlememiş olsa bile.

"Daha sert!"

Arkasından gelen çığlık onu irkitti ve etrafına bakarak başka kimlerin duyduğunu görmek için etrafına bakındı. şansına, düğün konuklarının çoğu salondaki resepsiyondaydı, bu yüzden şık koridor nispeten boştu. Bel hizasında bir robot, yerden birkaç santim yükseklikte süzülerek geçti, ama Bridget onun tepkisini umursamadı. Bir ayağından diğerine ağırlığını vererek, yüksek topuklu ayakkabı giydiğine pişman oldu, özellikle de Drexianların hepsi ondan en az 30-60 santim uzun olduğu için daha uzun boylu hissetmeyi sevmesine rağmen.

Hayatının çoğunu balerin olarak geçirdikten sonra ayakları berbat bir hal almıştı. Parmaklarını sivri topuklu ayakkabılara sıkıştırmak ona özel bir işkence gibiydi. Parlak, ten rengi topuklu ayakkabının bir ayağını çıkardı ve serin, beyaz fayansların üzerine koyarken rahat bir nefes aldı. Ayakkabıyı tekrar giymenin daha da acı vereceğini biliyordu, ama şu anda umurunda değildi. Bridget diğer ayakkabısını da çıkardı ve yeni evlilerden gelen sesler kadar yüksek bir inilti çıkardı.

Geniş omuzlu, bronz tenli bir Drexian savaşcısı, ona bakmadan yanından geçti. Titreyen dudak köşeleri, hem onu hem de gelinin giyinme odasında gerçekleşen gürültülü sevişmeyi duyduğunun tek ipucuydu. Bridget'in yanakları yandı, ama o geçerken onu izlemekten ve manzarayı hayranlıkla seyretmekten kendini alamadı. Kendisi için seçilen Drexian savaşcının da bu kadar güzel bir poposu olup olmadığını merak etti. Öyle olmasını umuyordu. Derin uzaydaki görevinden istasyona geliyordu ve birkaç gün içinde bekleniyordu. şimdiye kadar, seksi olmayan bir Drexian savaşcısı görmemişti, hepsi iri ve kaslıydı, ama nişanlısını şahsen görmek için sabırsızlanıyordu.

"Yedi gün," diye fısıldadı Bridget kendi kendine. Dünya'dan haraç gelini olarak kaırılalı bu kadar zaman geçmişti. Bu kadar zaman geçtiğine inanamıyordu, ama aynı zamanda sonsuzluk gibi gelmişti. O hafta o kadar çok şey olmuştu ki, hepsini düşünmek başını ağrıtıyordu.

Bir dakika önce Miami City Ballet tarafından kovulduktan sonra kirayı nasıl ödeyeceğini düşünürken, bir dakika sonra bir oyun programına çıkması için para teklif ediliyordu. Paraya bu kadar muhtaç olmasaydı, ona yaklaşan gln derecede uzun boylu "yetenek avcısı"ndan şphelenirdi. "The Dating Game" adlı sahte ve ucuz seti hatırlayınca neredeyse glmek geldi. Orada kaçırılmış iki kadınla tanışmış ve

oyun şovunun bir aldatmaca olduğunu tesadüfen keşfettiği sahte ve ucuz seti hatırlayınca neredeyse gülmekten kendini alamadı. Aslında Satürn'ün arkasındaki bir uzay istasyonundaydılar ve tek amaçları kaçırılan insan kadınları uzaylı savaşçılarla eşleştirmekti. Bridget derin bir nefes aldı ve içkisini yudumladı. Evet, buna alışmak biraz zaman almıştı.

Bir Gatazoid hızlı adımlarla yanından geçti, kısa bacakları ve diken diken saçları ona yine Serge'yi hatırlattı. Odanın içinden gelen bir çığlık, minik adamın mavi saçlarının köklerinden uçlarına kadar pembeye dönmesine neden oldu ve hızını artırdı. İstasyon'da yaşayan ve çalışan çeşitli uzaylı türlerine alışmak bir şeydi, ama evinden kaçırılıp bir uzaylıyla çiftleşmek için getirildiğini kabullenmek bambaşka bir şeydi.

Artık tam olarak kaçırılmadığını biliyordu, çünkü Dünya hükümetleri Drexianların Dünya'dan kadınları kaçırdığını çok iyi biliyordu. Bu, birkaç on yıl önce Dünya'yı istila etmeye çalışan Kronock adlı şiddetli ve istilacı uzaylılardan korunmak karşılığında, teknolojik olarak üstün uzaylı savaşçılarla yaptıkları anlaşmanın bir parçasıydı. Bridget, uzaylıların gerçek olduğunu, hatta birçok farklı türün olduğunu ve Dünya hükümetlerinin bunu yıllardır bildiğini öğrenince şok olmuştu.

Şokun ardından ilk tepkisi, Drexianlara defolup gitmelerini söylemek olmuştu. O, açık artırmada satılacak birinin hediyesi değildi. Tabii bu, muhteşem savaşçıları görmeden ve Dünya'ya geri dönmenin bir seçenek olmadığını öğrenmeden önceydi. Bir kurban gelin olarak seçildiğinizde - ve Drexians sadece ailesi veya arkadaşları az olan, yani onları özleyecek kimse olmayan kadınları seçerdi - ya bir Drexian'ın gelini olarak ya da kurban olmayı reddetmiş insanlarla birlikte istasyonun kenarında kalmak zorundaydınız. Uzaylılar hafızaları silemedikleri için, kadınları Dünya'ya geri göndererek gizli anlaşmayı ifşa edip gezegeni kaosa sürükleme riskini göze alamazlardı.

Teklifi reddeden kadınlarla birlikte yaşamaya gönderilmek fikri hiç çekici gelmemişti, özellikle de Bridget, kurban gelinler için yaratılan holografik ortamları gördükten sonra —mutlu Polinezya su üstü bungalovlarından, rahat dağ evlerine, büyüleyici Avrupa köylerine kadar. Kendi bungalovu, şöminesi olan lüks bir dağ eviydi ve penceresinden hafifçe kar yağıyordu. Kapısının hemen dışında ise mükemmel bir kayak pisti vardı. Miami'deki hayatından çok farklıydı, ama her zaman hayalini kurduğu bir şeydi.

"Evet, Dorn, evet!"

"Al şunu, kızım." Bridget kendi kendine mırıldandı ve bakışlarını kapıya çevirdi. Düzenleme, yeni arkadaşı Mandy için işe yaramıştı. Eski Instagram influencer'ı bu fikre daha da karşı çıkmıştı, ama şimdi Drexian'ıyla deli gibi mutluydu. Sadece bir haftadır tanıdığı arkadaşını düşünerek gülümsedi. Mandy de onun gibi bir tribute gelindi ve kısa sürede yakın arkadaş olsalar da, birbirlerinden daha farklı olamazlardı. Mandy bile, Dünya'da şımarık bir zengin kız olduğunu kabul ederdi, oysa Bridget hayatında elde ettiği her şey için çok çalışmıştı. Önceki hayatlarında arkadaş olabileceklerini sanmıyordu, ama böyle garip bir duruma düşmeleri, aralarında güçlü bir bağ kurmalarını sağlamıştı.

Bridget içkisinin son damlalarını içti ve acıyarak ağrıyan ayak parmaklarına kadar hissetti. Artık o kadar da acıymıyorlardı. Boş bardağa baktı. Bu uzaylılar harika kokteyller yapmayı gerçekten biliyorlardı.

Bridget gözlerini kapattı. Dünya'da ailesi yoktu. Dans dünyasındaki sözde arkadaşları bile, dans şirketi onu terk ettiği gibi onu da terk etmişti. Acı, güçlü içkinin etkisiyle daha da uzaklaşan uzak bir sızıydı. Acıyı iyi bilirdi. Çocukken anne babasını kaybetmekten daha kötü bir şey olamazdı, birkaç yıl sonra da ona bakmak için devreye giren büyükannesini kaybetmek. Bridget her zaman kendine, koruyucu aile sisteminden kurtulabilirse her şeyi başarabileceğini söylerdi. Ve sadece hayatta kalmakla kalmamış, başarılı olmuştu. Toplum merkezindeki dans derslerinde üstün başarı göstermiş, ona mentorluk yapmak isteyen bir öğretmenin dikkatini çekmiş, Amerikan Bale Okulu'na kabul edilmiş ve ardından Miami City Ballet'te bir yer kazanmıştı. Siyah balerinler çok azdı, bu da kendini kanıtlamak için daha da çok çalışması gerektiği anlamına geliyordu. Tüm kararlılığı karşılığını vermişti, ta ki onu kovana kadar.

Bridget omuzlarını düzeltti. Hiçbiri önemli değildi. Esnek vücudunun gösterdiği kadar zayıf değildi ve uzaylılar tarafından kaçırılmayı en iyi şekilde değerlendirebilecek biri varsa, o da oydu. Zaten gerçek aşka, masallara veya ruh ikizine falan hiç inanmamıştı. O bir hayatta kalan, romantik biri değildi.

"Partiye katılmayacak mısın?" Derin ses, onu düşüncelerinden sıçrattı ve gözlerini açmasına neden oldu.

Dorn'un ağabeyi ve Yüksek Komuta'nın bir üyesi olan Kax, ona doğru büyük adımlarla yürüdü. Kardeşinin keskin yeşil gözlerini paylaşıyordu, ama

bal rengi kahverengi saçları kısa kesilmişti. Bridget keskin bir nefes aldı. Her erkek askeri üniforma içinde daha yakışıklı görünürdü ve bu, kaslı Drexianlar için iki kat daha geçerliydi. Geniş göğsünü madalyalarla kaplı bir kuşak kaplıyordu ve koyu renk pantolon ve ceket ona tam oturuyordu. Gözleri belinin altına kaydı ve kendini onun bakışlarına bakmaya zorladı.

"Ben..." Başparmağıyla arkasına işaret etti. "Kardeşinizi ve Mandy'yi bekliyorum."

Odanın içinden bir gürültü duyulunca boğazını temizledi. "Anlıyorum. Kimsenin içeri girmesini istemiyoruz herhalde."

"Özellikle Serge," dedi Bridget, Kax'a gülümseyerek ve kollarında bir karıncalanma hissederek.

Adam güldü. "Sanırım bu kimse için eğlenceli olmaz." Resepsiyona açılan kapıya bir göz attı. "Serge'yi senin için oyalar mıyım?"

Bridget başını salladı. "Harika olur. Teşekkürler."

Gözlerinin köşeleri kırıştı, ona gülümsedi ve döndü. Bridget karnında bir heyecan hissetmekten kendini alamadı. *Kendine gel, kızım. Sen birine aitsin.*

"Kapılmış, ama ölmedim," diye mırıldandı, dönüp onun uzaklaşmasını ve resepsiyon odasına girmesini izlerken.

Omzuna ağır bir el bastırdı ve dönmeye çalışırken boynunda keskin bir acı hissetti. Ne oluyor? Arkasında kim olduğunu ve neden mengene gibi sıkı bir tutuşun etine battığını göremezken, cam kırılma sesi duydu ve her şey karardı.

OceanofPDF.com

İkinci Bölüm

K , kardeşinin düğün resepsiyonuna açılan kapıda durdu ve Bridget'e baktı. Mandy'nin nedimesi neden bu kadar, şey, bu kadar ilgi çekici olmak zorundaydı? Ateşli Mandy, kardeşi için ideal eş olsa da, parlak siyah saçlı ve açık kahverengi tenli kadın her zaman ona daha çekici gelmişti.

Kapının önünde duran kadını izledi. Uzun, ipeksi lavanta rengi elbise vücudunun hatlarını ortaya çıkarıyor ve onun altında bulunan tonlu bacakları hayal etmesine neden oluyordu. Onun yaramaz gülümsemesi mi, yoksa onda hissettiği çelik gibi kararlılık mıydı, emin değildi, ama Bridget'e çekildiğini inkar edemiyordu.

Önemli değil, diye hatırlattı kendine ve başını salladı. O başka birine söz vermişti.

Kax resepsiyona geri döndü ve sahte çimlerin ve parlak, beyaz dans pistinin üzerinden geçerek bara doğru yürüdü. Bir Noovian viski sipariş etti ve uzun bir yudum aldı, içkinin boğazından aşağı akarken yakmasını hissetti. Böylesi daha iyiydi. Sorunlarını içerek unutacak biri değildi, ama bir düğünde birkaç kadeh içemezsen, ne zaman içebilirsin ki?

Törende çok pembe çiçek olduğunu düşünmüşse, resepsiyonda daha da fazlası vardı. Dans pistinin üzerinde tamamen soluk pembe güllerden yapılmış avizeler asılıydı ve her uzun, dikdörtgen masanın üzerinde, camdan yapılmış uzun mumlarla süslenmiş yemyeşil çiçekler vardı. Havada parıltıyan ışıklar asılıydı ve dans pistine biri adım attığında, içinden ışıklar saçılıyordu.

"Ateşböceği efekti nasıl sence?" diye sordu Serge, yanına yaklaşarak. Gatazoid, göğsüne kadar ulaşıyordu, ama bu sadece onun marka haline gelmiş platform ayakkabıları sayesindeydi. Kax kendini modaya dikkat eden biri olarak görmese de, Serge'nin koyu pembe bir takım elbise giydiğini ve yakasının daha açık pembe tonunda geniş yakaları olduğunu fark etmemişti. Düğün organizatörü, düğünün renkleriyle uyumlu giyinmeyi seviyordu.

"Ateşböceği etkisi mi?" Yeşil viskisini bir yudum daha içti.

Serge elini havada salladı. "Dünya'da geceleri uçup ışık saçan minik böcekler var. Anlaşılan bu çok sevimli bir şey. Preston, tören için sahte kelebekler yarattığı gibi, bizim teknolojimizle de bu görüntüyü taklit etti."

Kax başını salladı. "En azından havada gerçek ışık saçan böcekler yok, o da neyse."

"İkimiz de öyle düşünüyoruz." Serge yüzünü buruşturdu ve diken diken mor saçlarına dokundu. "Çok hijyenik değil."

"Tebriklerimi sunmalıyım," dedi Kax. "Sadece birkaç günde etkileyici bir düşün organize ettin."

"Hayal bile edemezsin." Serge sesini komplo kurar gibi fısıldadı. "Kardeşin bana fazla zaman vermedi ve Mandy kolay bir gelin değildi. En azından başlangıçta."

"Tahmin edebiliyorum." Kax, kardeşinin zorlu eşiyle ilgili anlattıklarını hatırladı ve gülümsemeden edemedi. Dorn'un kendisine meydan okuyacak birine ihtiyacı olduğunu, Mandy'yi kardeşi için seçtiğinde anlamıştı. Neyse ki ikisi, birbirlerine ne kadar yakıştıklarını fark etmeden önce birbirlerini öldürmemişlerdi.

Serge dönüp odayı taradı. "Son zamanlarda çifti görmedin, değil mi? Tanıştırma zamanı yaklaşıyor."

Kax, Bridget'in giyinme odasının kapısını koruduğunu düşündü. "Aslında gördüm, gelmek üzere olduklarını söylememi istediler. Gelin hazırlanıyor."

Serge, kalın pembe ayakkabılarıyla geriye doğru sallandı. "Harika. Programın aksamasını istemem."

Uzun boylu, ince bir Vexling, mavi saçları Kax kadar uzun, geniş gözleri hızla kırpışarak koşturarak geldi. "Törenden beri gelin ve damadı görmedim. Sen gördün mü?"

Serge, ince parmaklarını küçük eliyle tutup okşadı. "Yüce Komutan, yolda olduklarını söyledi, Reina."

Reina çöktü ve Kax'a minnettar bir gülümseme attı. "Onları kaybettiğimi ya da yine sütlerine gizlice kaçtıklarını sandım. Onları oradan uzak tutmak imkansız."

Kax, Vexling'in kızarmasını ve sonra kekelemeye başlamasını izleyerek sırttı.

"Önemli değil," dedi. "Onların kolay bir çift olmadığını biliyorum. Ama eminim ikisi de yardımların için minnettardır."

Reina ve Serge bu iltifattan dolayı yüzleri ışıltı ışıltı oldu. Reina burnunu çekip gözlerini silerken, Serge boğazını temizledi. Kardeşine düğün organizatörüne ve eşinin kişisel irtibat görevlisine bol bol teşekkür etmesini hatırlatması gerekecekti. Bu ikilinin fırtınalı flört dönemini atlatmış olan Gatazoid ve Vexling övgüleri ve belki de zamları hak etmişti.

"Senin düğününü ne zaman planlayacağım, Yüksek Komutan?" dedi Serge. Reina nefesini tuttu ve Serge'nin saçları köklerinden kızardı. Kax, küçük adamın neden kendi geleceğinde bir düğün olmayacağını hatırladığını biliyordu. "Yani... Sen değil... Özür dilerim..."

Kax, boğazını yakarken minnettarlıkla kalan Noovian viskisini bir dikişte içti, sonra kekeleyen Gatazoid'in sırtına vurdu. "Sorun değil. Benim için sorun yok."

Serge, saçları artık tamamen pembeye dönmüş halde ona bakakaldı ve Reina'nın büyük gözleri, Kax dönüp odanın diğer tarafına doğru yürürken hiç kırpmadan onu izledi.

Bunu kabul edemiyordu. Aslında kabul edemiyordu, ama ne yapabilirdi ki? Yıllar önce bir görev sırasında maruz kaldığı radyasyon nedeniyle çocuk sahibi olamaz hale gelmişti, bu yüzden halkı değerli bir gelini onun için harcamak istemiyordu. Elit yönetici sınıf ve Yüksek Komuta'nın bir üyesi için bile. Dünya'dan kaç kadın alabileceklerini belirleyen kurallar çok katıydı, bu da savaşçıların eşlerini bulmak için bazen yıllarca beklemeleri anlamına geliyordu. Ayrıca, bir Drexian'ın asla Drexian yetiştiremeyeceği bir gelinle eşleştirilmesini göze alamazlardı. Bir nesildir Drexian kadın doğmamışken bunu yapamazlardı.

Kax kendini dikleştirdi. Değiştiremeyeceği şeylerin üzerinde durmanın bir anlamı yoktu. Askeri istihbarata dönmek de dahil olmak üzere, onu meşgul edecek çok şey vardı. Kadınları aklından çıkarmak için düşman topraklarına gizlice sızmak gibisi yoktu. Sıcak kahverengi gözleri ve dolgun, kıvrımlı dudakları olan güzel kadınlar bile.

Kardeşini almaya gitme zamanı gelmişti, hazır olmasa bile. Koluna sarılmış uzun bacaklı sarışın bir Drexian'ı yanından geçerek, iekli dekorla uyumlu bir parfüm kokusunu içine çekti. Bu uzay istasyonundan ve insan kadınlarından ne kadar çabuk uzaklaşırsa o kadar iyi olurdu. Resepsiyon odasından çıktı ve Bridget'in durduğu koridora baktı.

Orada değildi, ama gözleri yere düşen kırık bardağa takıldı. Bardağını öylece düşürüp çekip gitmiş olamazdı. Midesi sıkıştı ve kalbi hızla çarpmaya başladı. Koridorda koşmaya başladı.

OceanofPDF.com

Üçüncü Bölüm

Bridget otururken başını ovuşturdu. Neredeydi? Son hatırladığı şey boynunda hissettiği keskin bir acıydı. Parmaklarını boğazının yanına koydu. Hiçbir şey hissetmiyordu, ama uyuşturulduğundan emindi. Yoksa neden bu kadar uykulu hissetsin ki?

Çevresine odaklanmaya başladığında midesi kasıldı. Kesinlikle Tekne değildi. Yabancı uzay istasyonuna karşı ani bir özlem duydu, ki bu garipti, çünkü bir hafta öncesine kadar onun ya da Drexianların varlığından haberi bile yoktu. Bazen çok klişe olsa da, Bridget, garip, sert, çelik bir bankta oturmak yerine, Tekne'nin tiki barında kokteyl içmek için her şeyi verirdi.

Kafasının bu kadar bulanık olmamasını diledi. Son hatırladığı şey, Mandy ve Dorn'un düğün töreninde nedime olmasıydı. Düşününce, her şeyin karardığı an düğünden hemen sonraydı. Mandy ve Dorn'un seks düşkünü bakışlarından kurtulmaları için onları Mandy'nin giyinme odasına ittiğini hatırladı. Şampanya yudumlarırken kapıyı koruyordu ki, omzundan birisi tuttu ve keskin bir acı hissetti.

Kollarını ovuşturdu ve elbisesinin üzerine atacak bir şey olmasını diledi. Spagetti askılı elbise hiç de sıcak tutmuyordu. Küçük oda soğuktu ve bir hücreden farksızdı, tüm çekiciliği de buradaydı. Gri metal duvarlar, bir bank ve sağlam bir kapı. Pencere yoktu. Yumuşak hiçbir şey yoktu. Görebildiği kadarıyla çıkış yolu da yoktu.

Ayağa kalktı ve tüm ağırlığını kapıya verdi, ama kapı kıpırdamadı. Avucunu metal kapıya vurmaya başladı, avuç içi acıyana kadar. "Hey! Çıkarın beni buradan!"

Cevap yoktu. Ya onu duymamışlardı ya da onu görmezden geliyorlardı. İkisi de iyi değildi.

Bridget ayaklarının altında hafif bir gürültü duyuyordu. İçgüdüğü ona bir tür gemide olduğunu söylüyordu. Drexianlar onu Dünya'ya geri mi götürüyorlardı? Bir şekilde bundan şüphe duyuyordu. Drexian savaşıyla henüz tanışmamış olsa da, Drexianların haraç gelinlerine neredeyse her şeyden çok değer verdiklerini biliyordu.

Ve eşleştirilmezse bile, hiçbir kadının Dünya'ya geri gönderilmediği biliniyordu.

Hayır, bunlar Drexianlar değildi. Motorlar vites değiştirirken ağzı kurudu. Yavaşlıyorlardı, bu da varış noktasına yaklaştıkları anlamına geliyordu. Bir iki dakika sonra gemi titreyerek durdu, motorun uğultusu da kesildi.

Bridget kapıdan uzaklaştı. Daha önce nerede olduğunu ve kiminle birlikte olduğunu merak etmişti, ama şimdi bunu öğrenmek düşüncesi onu titretmişti. Kollarını kendine doladı ve yaklaşan yüksek ayak seslerini duyunca duvara yaslandı.

Kapı açıldı ve karanlık koridorda devasa bir siluet gördü. Drexianlar iri yarıydı, uzun boylu ve geniş omuzlu, ama bu siluet onlardan bile daha uzundu ve odaya girerken eğildiğini fark etti.

Duvara yapışabilseydi yapardı, çünkü siyah zırhlı devasa yaratık dikleşip ona bakıyordu. Bridget korkudan konuşamıyordu. O, uzay istasyonuna saldırı sırasında Drexian gemisine binen Kronock savaşçısıydı. O zaman ona nasıl baktığını hatırlıyordu. Şimdi de aynı şekilde bakıyordu. Sanki onu yemeden önce ölçüp biçiyormuş gibi.

"Ben General Krav. Benimle geleceksin." Siyah, pullu zırh gövdesini kaplıyordu, ama kalın, gri bacakları ve pençeli ayakları çıplaktı. Evrensel çeviri cihazı sayesinde onu anlayabiliyordu, ama sesi kulağına boğuk ve kesik kesik geliyordu.

Bridget sesi titriyordu ama başını salladı. "Sanmıyorum. Beni uzay istasyonundan neden kaçırdığınızı ve burada ne işim olduğunu söylemeden gelmem."

Krav gözünü bile kırpmadı, ama uzun, tüysüz kafasını ona doğru eğdi. "Buradasın çünkü türümüzün biyolojik çeşitliliğini artırmak için sana ihtiyacımız var."

"Ne dedin?" Bu adam kendini bilim adamı falan kaçırmış mı sanıyordu?

"Sen, türümüze insan DNA'sı ekleyeceksin, bu da gezegeninizi asimile etmemizi kolaylaştıracak." Bir adım daha yaklaştı.

"Ne demek DNA ekleyeceğim?" Sesi titredi.

Bridget, Kronocklar hakkında yeterince bilgi edinmişti. Onların başka dünyaları istila edip yok eden, gezegenlerin doğal kaynaklarını sömüren ve nüfusu köleleştiren ya da öldüren bir tür olduğunu biliyordu. Drexianlar otuz yılı aşkın süredir Dünya'yı bu düşmandan koruyordu. Ayrıca, geçen on yıllar içinde Kronockların Drexianların teknolojisine rakip olacak şekilde gizlice teknolojilerini geliştirdiklerini ve savaşçılarını yapay zeka ve robotik teknolojisi eklediklerini de biliyordu. Göz çukurlarına bilgisayar panelleri takılmış diğer Kronock askerleri görmüştü. Bu teknolojik gelişme, sadece birkaç gün önce Kronockların Tekne'ye saldırısına kadar sır olarak kalmıştı.

Adam onu baştan aşağı süzdü, siyah boncuk gibi gözleri parlıyordu. "Sizden üstün bir teknolojiye sahip olabiliriz, ama biz hala... organik varlıkları."

Bridget hayatında yeterince erkekle tanışmıştı, o bakışın ne anlama geldiğini biliyordu. Harika. Zırhının kasık kısmına bir saniye bakması, onun tamamen donanımlı olduğunu anlaması için yeterliydi. Gözlerini ona çevirdi ve ona sertçe baktı. "Bir saniye geri al. Gezegenimi asimile edeceğinizi ne demek istiyorsunuz?"

Krav bir adım daha yaklaştı. "Gezegeniniz yıllardır hedefimiz. Saldırımızı bekliyor ve planlıyorduk. Kaynaklarınızı sömürdükten sonra, biyolojik çeşitliliğiniz bizim için çok değerli olacak. Bu kaçınılmaz. Senin rolün de öyle, dişi."

Kollarını daha sıkı kendine çekti ve görünür şekilde titremekten kendini alıkoymaya çalıştı. Bu iğrenç yaratıkların kendisine dokunmasına asla izin vermeyecekti. Ya da Dünya'yı yok etmelerine. Nasıl yapacağını bilmiyordu, ama oradan kaçıp Drexianlara haber vermesi gerekiyordu, böylece onlar da Dünya'yı uyarabilirdi. Krav bir adım daha yaklaştığında, bir bacağını havaya kaldırdı ve tekme attı, topuğu doğrudan Krav'ın göğsüne isabet etti.

Adam geriye sendeledi ve sert bir kahkaha attı. "Güzel. Boyun eğmeden önce benimle dövüşmeni izlemekten zevk alacağım."

Bridget tekrar vurmak için vücudunu kıvrıldı; kaslarını sert ve güçlü yapan yılların antrenmanlarına şükretti. "Hakkımda bilmen gereken bir şey var. Ben asla pes etmem."

"Ben de." Aralarındaki mesafeyi kapatmak için bir hamle daha yaptı ve o yana atlayarak kolundan kaçtı ve bacağını çevirerek dirseğinin arkasına bir darbe indirdi.

Krav homurdandı ve kolunu tuttu. Bridget onun arkasına döndü ve sırtına tekme attı, onu öne doğru savurdu, böylece duvara çarpmamak için kendini tutmak zorunda kaldı. Bridget açık kapıya döndü ve yolunu kesen ikinci Kronock'u görünce yutkundu, onun kırmızı, robotik gözü ona doğru parladı. Yüksek tekme atmak için çok yakındı, bu yüzden dönüp alçak bir tekme attı, ama ayağı uzaylının uyluğuna çarptığında hiçbir etki yaratmadı. O daha da yaklaştı ve iki uzaylının iri bedenleri odanın çoğunu kaplayarak ona hareket edecek çok az yer bıraktı. Kalbi hızla atıyordu ve onun duyabileceğinden emindi. Adrenalin vücudunda dolaşıyordu ve nefesi düzensizleşmişti.

"Hepsi bu mu?" diye bağırdı, onlara tekrar saldırmak için kendini cesaretlendirmeye çalışarak.

Krav elinde bir şırınga ile ona döndü. Yine mi bu bok, diye düşündü, şırıngayı boynuna saplamadan bir saniye önce.

OceanofPDF.com

Dördüncü Bölüm

T Kax'ın botlarının gümbürtüsü, uzay istasyonunun komuta güvertesine doğru ilerlerken zeminden yankılandı. Hâlâ düğünden giydiği üniformasını giyyordu ve içeri girerken birkaç kişinin kaşlarını kaldırdığını fark etti. Onları görmezden gelerek, kaptana yaklaşırken elindeki göreve odaklanmaya çalıştı ve selam vermek için göğsüne yumruğunu vurdu, ardından kaptan da ona selam verdi.

"Ne biliyoruz?" diye sordu Drexian'a, koyu saçlarının şakaklarında gümüş çizgiler vardı.

Kaptan Varden kollarını kavuşturdu. "Bir saat öncesinden fazla bir şey yok. Kronocklar, muhtemelen bir savaş gemisi kadar bile olmayan küçük bir gemiyle yanımıza atladı, ardından birkaç saniyelik bir elektrik kesintisi simülasyonu yaparak kalkanlarımızı aştı. Kalkanları geçtikten sonra, güçlerini kesip fark edilmeden içeri süzölmüşler. Nasıl yaptıklarını bilmiyorum, ama gemide kim varsa, gövdeye tutunup gemiye sızmış, haraç gelini kaçırmış ve on dakika içinde gitmişler."

"Grek," Kax küfürleri fısıldayarak mırıldandı. "Düşündüğümüzden daha meşgullermiş."

Kronocklar, on yıllardır güneş sisteminin dış kesimlerinde kolayca pöskürtölen saldırılarla onları meşgul ediyordu. Bunca zaman boyunca, yeni bir teknoloji veya stratejik ilerleme göstermediler. Uzay istasyonuna yapılan saldırı bu algıyı değıştirdi. Drexianlar, Kronockların gösterdiklerinden çok daha gelişmiş olduklarını ve hayal ettiklerinden çok daha ciddi bir tehdit oluşturduklarını zor yoldan öğrendiler.

Kaptan Varden onaylayarak homurdandı. "Gerçek kaçırılma olayının güvenlik kamerası görüntöleri var. Bu Kronock'un istasyonumuzun yerleşimini ve nereye gideceğini çok iyi bildiğı açık. Bilgisayarlarımıza uzaktan erişme yetenekleri olsa hiç şaşırmam."

Bir mürettebat üyesine görüntöleri oynatmasını söyledi ve Kax, geniş tavan ekranlarından birinde, iri yarı Kronock'un bir geçitten çıkıp Boat'un geniş koridorlarından birinde fark edilmeden yürüdüğünü izledi. Kax, figürü incelerken gözlerini kısarak

onu tanıdığında midesinde bir ağrı hissetti. Bu, saldırı sırasında gemisine binen ve kaçan savaşıydı. Kax, ekrandaki Kronock'un Bridget'in arkasına yaklaşıp boynuna bir şey saplayarak onu bayılttığını görünce yumruklarını sıktı. Bridget'in elinden bardağı düştü ve ekranda sessizce parçalandı. Kronock, Bridget'i bir geçide sürükleyip kaybıldı.

"Gemideyken başka bir şey yaptı mı?" diye sordu Kax, ekrandaki donmuş görüntüden gözlerini ayırarak. "Sisteme zarar verdi mi? Patlayıcı yerleştirdi mi?"

"Güvenlik ekibim onun geçtiği her salonu aradı. Bildiğimiz kadarıyla, gemiye geldi, kadını kaçırdı ve hemen ayrıldı. Atladığında gemisinin hızlandığını tespit ettik ve o sırada elektrik kesintisinin kasıtlı olduğunu anladık, bu sayede tekrar atlayana kadar onu takip edebildik. Ne yazık ki, ne olduğunu anladığımızda onu takip edemedik."

Kax elini salladı. "Onu nereye götürdüğünü biliyoruz. Takip cihazı bizde."

Kaptan başını salladı ama başka bir şey söylemedi. Tribute gelinlerin istasyona vardıklarında kollarında küçük bir izleme cihazı ve kulaklarının arkasına evrensel çeviri cihazı yerleştirildiği bir sır değildi.

"Hiçbir zaman bir haraç gelini kaçırılmamıştı," dedi kaptan. "Yüksek Komuta'nın tepkisi ne olsun?"

Kax, Drexian Yüksek Komutanlığı'nın diğer üyeleriyle konuşmuştu ve onların da kendisiyle aynı fikirde olduğunu biliyordu. "Onu mümkün olduğunca az kan dökerek geri getireceğiz. Kronock'ların daha önce gördüğümüzden daha gelişmiş silahlara sahip olduğu açık ve filomuzu topyekûn bir savaşa sokmak istemiyoruz. En azından şimdilik."

"Onlar bizim peşinden geleceğimizi düşünüyorlar," dedi derin bir ses, Dorn odaya girerken. Kax'ın kardeşi hem ten rengi hem de mizacı daha koyu olsa da, ikisinin de heyecanlandıklarında veya öfkelendiklerinde parlayan yeşil gözleri vardı. Dorn, diğer adamlara doğru ilerlerken gözleri parladı. "Bunun bir tuzak olduğunu bilmiyor musun?"

Kax, kardeşinin gergin yüzünü incelerken iç çekme dürtüsüne karşı koydu. "Tabii ki tuzak olabileceğini biliyorum. Komuta tecrübesi olan tek savaşçı sen değilsin."

"Savaşçılarımızı gönderemeyiz." Dorn konuşurken omuzları gerilmişti. "Gördüğüm kadarıyla, onlara karşı üstünlük sağlayamazlar."

"Katılıyorum," dedi Kax. "Bu, güçlerimizi çekmek için bir girişimse, bizi bekliyor olacaklar. Bu yüzden gizli bir görev olmalı. Tek adam. Tek gemi. Onu kaçırdıkları gibi."

Dorn başını salladı, ağzı sıkı bir şekilde kapalıydı. "Ben yaparım."

Kax, kardeşinin omzuna elini koydu ve başını ona doğru çevirdi. "Hâlâ yaralarından iyileşiyorsun. Ayrıca, resmi olarak balayındasın."

"Mandy anlar," dedi Dorn. "Arkadaşının kaçırılmasına çok üzüldü. Bridget'i geri getirmeliyim. Onun için, her şeyden çok."

"Anlıyorum kardeşim, ama hayatını tehlikeye atmana izin veremem. Eşinle daha yeni bir bağ kurdun." Gözlerini ona dikti. "Şu anda senin yerin burası."

Dorn, açıkça aynı fikirde olmadığını gösteren bir ifadeyle kaşlarını çatı. "Ben gitmezsem, kimi göndereceksin? Benim kadar tecrübeli başka kimse yok."

Kax dalgalı saçlarını eliyle taradı ve derin bir nefes verdi. "Askeri istihbaratta çalıştığımı unutuyorsun."

"Sen mi?" Dorn'un ağzı açık kaldı. "O yıllar önceydi. O zamandan beri sahada çalışmadın ki..."

"Kronock silahlarını bulup imha etme görevimden beri," Kax onun cümlesini tamamladı. Kardeşler, hayatını sonsuza dek değiştiren, ölümle burun buruna geldikleri görev hakkında nadiren konuşturlardı. Bu konu, Kax için acı verici olmakla kalmaz, aynı zamanda ailenin en büyük oğlu ve aile adını devam ettirmekle yükümlü olan kişi olarak Dorn'un komuta görevinden alınarak bir Dünya eşine atanmasının da sebebiydi. Artık ailenin mirasını devam ettirmek, küçük kardeşin omuzlarına yüklenmişti ve bu yük, onun üzerinde rahatsız edici bir yük oluşturuyordu.

Dorn bir ayağından diğerine ağırlığını verdi. "Geri dönmeye hazır olduğuna emin misin? Yüksek Komuta'da geçirdiğin yıllar seni savaşa hazır tutmaz kardeşim, ve Bridget'i kurtarma görevi seni canavarın ağzına atacaktır."

"Benim oyum onda."

İki adam da başlarını çevirerek Dorn'un eşi Mandy'nin köprüye girmesini izledi. Hâlâ fildişi rengi gelinliğini giyyordu ve kestane rengi saçları omuzlarına dalgalar halinde dökölüyordu. Köprünün mat metal iç mekanı ve mürettebatın koyu renkli üniformalarıyla oluşturduğu kontrast çok çarpıcıydı. Kemerli kapının silüetinde neredeyse parıldıyor gibiydi.

"Buraya nasıl geldi?" diye sordu Kax, bakışlarını kardeşine çevirerek.

Dorn'un yanakları hafifçe kızardı. "Benimle gelmek için ısrar etti." Ona anlamlı bir bakış attı. "Ama dışarıda beni bekleyeceğine söz verdi."

"Emirlere uymakta ne kadar kötü olduğumu bilirsin," dedi yeni kocasına, elini onun eline sokarak yanına oturdu. "Ayrıca Bridget benim arkadaşım ve onu geri almak için ne yapacağınızı bilmek istiyorum."

Kaptan, iki kardeş tartışırken geri çekilmişti ve şimdi konsolun üzerinden eğildiği yerden dönerek komuta köşkündeki geline kaşlarını kaldırdı.

"Emir almadığınızı çok iyi biliyorum," dedi Dorn alçak bir sesle. "Ama itaatsizliğinden kurtulduğunu sanıyordum."

Mandy omuz silkti. "Sanırım hayır." Kax'a baktı. "Demek Bridget'in peşine düşüyorsun?"

Kax başını salladı ve yeni baldızını kullanarak kardeşini planına ikna etmeye karar verdi. "Onlar bizim saldırıyla karşılık vermemizi bekliyorlar. En küçük gizli gemilerimizden birini, bir mekiği alıp, onu tuttukları gemiye gizlice girip onu fark edilmeden kurtarmayı öneriyorum."

Mandy pembe oje sürülmüş tırnağını çenesine vurdu. "Onu bu istasyondan öyle almamışlar mıydı?"

"Evet," diye itiraf etti Kax, "ama bunu askeri bir tepki vermek için yaptıklarını düşünüyoruz. Alacağım gemide ciddi silahlar bile yok."

"Bu intihar," dedi Dorn. "Seni fark ederlerse, av hayvanı olursun." "Av hayvanı mı?" Kax ona sorgulayan bir bakış attı.

Dorn boğazını temizledi. "Dünya'da kullanılan bir deyim. Onların dili oldukça renkli."

Mandy ona gülümsedi ve yaklaşıarak eğildi.

"Söz veriyorum, o ördeklerden biri olmayacağım. Beni tespit edemeyecekler, çünkü üzerimde hiçbir silah izi olmayacak," dedi Kax. "Yüksek Komuta'ya gelmeden önce, bilgi toplamak için fark edilmeden yerlere girip çıkmakla ünlüydüm."

"Casus muydun?" diye sordu Mandy, gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Neden başkasına yaptırmadın?" Dorn, Kax Mandy'ye cevap veremeden sordu. "Daha yakın zamanda sahada görev yapmış biriye?"

Kax konuşmadan önce tereddüt etti. "Bridget burnumun dibinden kaçırıldı. Ondan elli metre bile uzakta değildim ve olanlardan haberim yoktu. Ben en iyi adamdım. Onu korumalıyım."

"Bu aslında sağdıcın geleneksel görevlerinden biri değil." Mandy elini onun koluna koydu. "Kendini suçlayamazsın. Biz de sadece birkaç metre uzaktaydık."

Kax bakışlarını kardeşine çevirdi. Çiftin soyunma odasında ne yaptığını çok iyi biliyordu ve bir an için Dorn'un kıvranmasını izlemekten zevk aldı. "Benim hatam olmasa bile, sahaya dönmek için en uygun zaman."

Dorn'un gözleri fal taşı gibi açıldı. "Saha çalışması mı? Ne zamandan beri?"

"Yüksek Komutanlıkta oturup emirler vermekten daha fazlasını yapmam gerekiyor. Artık sen yerleştin ve ailemiz güvende, ben de kendimi zorlayan işime geri dönebilirim."

Dorn'un kaşları çatıldı. "Görevlerin tehlikeli. Son görevinden daha yeni döndün."

Kax, kardeşinin omzuna elini koydu. "Bekar bir adam için mükemmel bir iş."

"Bir eş istemiyor musun?" diye sordu Mandy, onu baştan aşağı süzerken. "Senin gibi iri yarı bir adam için canını verecek birçok kadın tanıyorum."

Kax'ın yüzü bir an için buruştu, sonra gülümsemeye çalıştı. "Benim gelecekte bir eşim olmayacak, ama halkıma başka şekillerde yardım edebilirim."

"Yüksek Komuta'da hizmet etmek gibi mi?" dedi Dorn.

Kax başını sertçe salladı. "Zaten istifa ettim ve askeri istihbarata geri alındım. Her şey bitti, kardeşim. Şimdi benimle tartışmaya devam mı edeceksin, yoksa eşinin en iyi arkadaşını kurtarmak için stratejimi planlamama yardım mı edeceksin?"

Dorn isteksizce kabul etti. "Sadece eşim düğün planlamasına yardım etmekte ısrarcı olduğu için. O çılgın düğün planlayıcısı Serge'yi hayatımdan ne kadar çabuk çıkarırsam o kadar iyi."

Kaptan onlara katıldı ve Kax'a bir dijital tablet uzattı. Ekranı bir süre inceledikten sonra kaşlarını çatı.

"Ne oldu?" Mandy elini ağzına götürdü. "Bridget mi?"

"Hayır," dedi Kax, ekrandan başını kaldırıp kaptana başını sallayarak. "Nişanlısı olan Drexian savaşçısı. Adı, şehir dışındaki savaşta ölenlerin listesinde."

"Bu çok korkunç," dedi Mandy. "En azından onunla hiç tanışmadı. Hiç tanışmadığı bir nişanlısı için kalbi kırık olamaz. Zaten Bridge kalbi kırılacak türden biri değil."

Dorn, Kax'tan dijital tableti aldı ve taradı, kaşları çatıldı. "Bu adamları tanıyordum."

Mandy ona yaslandı ve kolunu ovuşturdu.

"Kronock'lara bunu ödeteceğim," dedi, sonunda gözlerini kaldırdığında bakışları parladı.

"Ama önce Bridget'i kurtarmadan olmaz, değil mi?" Mandy'nin gözleri kocasından Kax'a kaydı. "O benim ilk gerçek kız arkadaşım."

"Tabii ki hayır," dedi Dorn, kız kardeşinin alnındaki saçlarını geriye doğru düzelterek. "Önceliğimiz onu geri getirmek. Kardeşim bir şey yapacağını söylüyorsa, yapacaktır."

Kax derin bir nefes aldı, kardeşinin kararlı bakışlarıyla karşılaşınca kararlılığı daha da sertleşti. "Onu geri getireceğim. Söz veriyorum."

Ya da geri dönmem, diye ekledi içinden.

OceanofPDF.com

Beşinci Bölüm

B ridget'in başı ağırlaşmış ve ağzı kurumuştı, ama bu sefer bilincini geri kazandığında metal bankta kendini kaldıramadı. Odadaki görüntüyü netleştirmek için hızla gözlerini kırptı.

Artık küçük hücrede değildi, daha büyük bir odada bir masanın üzerinde yatıyor gibi görünüyordu. Duvarlar çelik değil, bembeyazdı ve başının üstünde parlak ışıklar yanıyordu, bakınca başı ağrıyordu. Yattığı yüzeye parmaklarını bastırdı; sert ve soğuktu, daha önce yattığı bank gibi. Bu Kronocklar yatak ya da çarşaf diye bir şey duymamış mıydı?

Bridget, başı zonklasa da başını bir yana çevirdi. Yakınında birkaç makine vardı; ışıkları yanıp sönüyor, motorları uğulduyordu ve ona bağlı gibi görünen tüpler vardı. Gözleri, kollarına ve bacaklarına giden hatları takip etti, uzuvlarını salladı ve ince tüplerin buna tepki vererek hareket ettiğini gördü.

Oturmaya çalıştı, ama bacaklarının ve göğsünün üzerinde bir tür kayışlar vardı. Onlara karşı direndi, ama kayışlar sıkıydı. Sakin ol, dedi kendine, panik dalgası onu ele geçirmeye çalışsa da. Gözlerini kapattı ve nefes almaya odaklandı. Hayatının çoğunu dansçı olarak geçirmiş olan Bridget, vücudunun farkında olmayı öğrenmişti ve nefesini kontrol etmenin gücünü biliyordu. Yapması gereken son şey histerik olmaktı. Garip, antiseptik havayı ciğerlerine çekti ve kalp atışları düzelene kadar ağzından tekrar tekrar üflledi.

Gözlerini kapalı tutarak duyularını vücudunun her bir parçasına odakladı. Ayaklarını kıpırdatınca, her birinin üstüne küçük bir tüp takıldığını hissetti, ancak acı verici değildi. Parmak uçlarıyla bacaklarının çıplak olduğunu anladı. Kayışlara karşı hareket ederek, tüm vücudunun çıplak olduğunu anlayabildi. Bir kez daha derin nefes aldı ve çıplak soyulup bir masaya bağlanmanın öfkesini bastırmaya çalıştı. Bilinci kapalıyken ona ne yapmış olabileceklerini düşünmek istemiyordu, ama herhangi bir acı veya ağrı hissetmiyordu.

Gözlerini açtı ve başını masadan kaldırdı. Bir an başı döndü, şüphesiz o iğrenç herifin boynuna batırdığı ilacın etkisiydi.

tekrar enjekte ettiği ilacın etkisiydi. Tekrar. Kendi vücuduna baktı — kahverengi meme uçları soğuk havadan kabarmıştı ve kollarının iç kısmına iki tüp takılıydı, ama morluk ya da iz görmedi. Küçük bir şans, diye düşündü. Ellerini yumruk yapıp, sakinliğini çelik gibi bir kararlılıkla değıştirdi. Yeter artık. Buradan gitme zamanı gelmişti.

Bridget nefes aldı ve kendini masaya bastırarak kayışlarla cildi arasında bir boşluk yarattı. Neyse ki kayışlar sıkı bağlanmamıştı ve birkaç santim yukarı çıkabildi. Ayaklarından çıkan tüplerin makinelere tepki verip vermediğini görmek için durakladı, ama kısa bir bip sesinden başka alarm çalmadı. Tüplerin takılı olduğu yerden küçük kan damlacıkları masaya damladı. İşine geri döndü ve kolları da dahil olmak üzere vücudunun üst kısmı masadan kurtulana kadar masada ilerledi. Tüpleri kopardı ve bacaklarını yukarı çekip orta kayışın altına sokarak vücudunu tamamen kurtardı. Kollarından akan kanı gördü ve kanamayı durdurmak için küçük yaralara ellerini bastırdı.

Bir dakika sonra, başı dönüyor ve yerinde sallanıyordu, bir elini masaya dayadı. "Yapabilirsin kızım," diye fısıldadı kendi kendine.

Onu bayılttıran ilacın etkisi geçiyordu, ama vücudu halsizdi ve başının arkasındaki ağrı onu tekrar uzanmak istemesine neden oluyordu. Bu dürtüyle mücadele etti ve doğruldu, yoğun stres ve yoksunluğa dayanmak için vücudunu yıllarca eğitmiş olduğu için mutluydu. Bale dansçısının genellikle acımasız hayatının tek iyi yanı, acıyı yenmeye alışık olmasıydı.

Kusma isteği geçince, vücudunu elleriyle kontrol ederek kimseye dokunulmadığından emin oldu. Cildi lekesizdi, sanki tüm vücudu peeling yapılmış gibiydi. Yıllar boyunca biriken küçük yara izleri kaybolmuştu ve yıllarca parmak ucunda dans etmekten buruşmuş ayakları bile iz bırakmamış ve pürüzsüz görünüyordu. Böyle bir dönüşüm için damarlarına ne tür kimyasallar enjekte edildiğini düşününce titredi.

Artık çıplak olduğunun farkında olan Bridget, odada kendini örtebilecek bir şey aradı. Namuslu bir kız değildi, ama üşüyordu. Ayrıca, ürkütücü Kronockların çıplak halini izlemesi hoşuna gitmiyordu. Krav, giysileri üstündeyken bile ona akşam yemeğiymiş gibi bakıyordu.

. Kronock DNA'sıyla kendi DNA'sını birleştirme niyetinden kötü bir hisse kapılmıştı ve eğer haklıysa, bu test tüpleriyle ilgili bir şey değildi.

Ne yazık ki odada sert yüzeylerden başka bir şey yoktu: bir kenarı boyunca uzanan parlak, beyaz bir tezgah, duvardan uzanan metal bir kol ve bağlandığı sert yatak. Tezgahın altında dolaplar olduğunu fark etti ve onları açmaya başladı. İlk ikisinde tıbbi malzeme gibi görünen şeyler vardı, ama üçüncü dolapta giydiği nedime elbisesi vardı, şimdi buruşuk bir top haline gelmişti.

Bridget elbiseyi çıkardı ve elbisenin vücudundan çıkarılırken fermuarı açılmamış olduğunu görünce küfretti; elbisenin yan tarafı yırtılmıştı. Giydiği külot ise ortalıkta yoktu.

"Bir daha giyemeyeceğim" diye mırıldandı kendi kendine ve kendi şakasına karanlık bir kahkaha attı. Elbise açık olmasına rağmen başından geçirdi. Hiç yoktan iyiydi, en azından uzun, lavanta rengi elbise önemli yerleri örtüyordu.

Bridget, bir eliyle elbisenin kenarını kapalı tutarken, sürgülü kapıya doğru yanaştı. Kaçmak istiyorsa, odadan çıkması gerekiyordu. Yakındaki bir tezgahta bir şırınga gördü ve onu aldı. Üzerinde neredeyse hiçbir şey yoktu, ama en azından silahlı olabilirdi. Kalçasını büyük, yuvarlak bir düğmeye bastırdı ve kapı açıldı. Kafasını kapıdan dışarı çıkardığında, nöbetçi kimseyi görmedi ve hem sevinç hem de öfke duydu. Kaçma yeteneğini o kadar küçümsemişlerdi ki, bir nöbetçi bile görevlendirmeye tenezzül etmemişler miydi?

"Onların hatası," diye mırıldandı. Bu, ilk kez hafife alındığı değildi. Bridget, hayatı boyunca insanlara yanıldıklarını kanıtlamış gibi hissediyordu. Hiç kimse, azınlık bir koruyucu aile çocuğunun dansçı olacağını beklemiyordu. Kendisiyle rekabet ettiği aşırı rekabetçi dansçıların bazıları, uzaylılardan bile daha kötüydü, diye hatırladı. En kötü kızlarla başa çıkabiliyorsa, bir grup uzaylıyla da başa çıkabilirdi. En azından öyle umuyordu.

Koridorda aceleyle ilerlerken, bir tür asansör veya lift için yapılmış gibi görünen bir kapı önünde durdu. Kapının bir tarafında çağrı düğmesi, üstünde ise yanıp sönen semboller bulunan bir ekran vardı. Omzunun üzerinden boş koridora baktı.

boş beyaz koridora baktı. Nerede olduğunu veya nereye gitmesi gerektiğini hiç bilmiyordu. Bir gemide mi, uzay istasyonunda mı yoksa bir gezegende miydi? Kaçmak için bir gemi nerede bulacaktı ve bulsa bile onu nasıl uçuracaktı?

Sadece ilerle, diye kendi kendine söyledi, yıllardır kendine söylediği mantrayı tekrar ederek. Arkana bakma. Kaçmalı ve Drexianlara Kronock'un Dünya için planlarını anlatmalıydı. Dünya'da kolay bir hayatı olmamıştı, ama bu gezegenin yok olmasını istediği anlamına gelmezdi. Onu büyüten büyükannesini ve en sevdiği dans öğretmenlerini düşündü, sonra zihni Miami Beach'te okyanus üzerinden doğan güneşi gördü. Kurtarılmaya değer pek çok güzel şey vardı.

Kapının yanındaki düğmeye basamadan, başının üzerindeki ekran bip sesi çıkardı ve kapılar açılmaya başladı. Yan tarafa atladı, kendini duvara yapıştırdı ve şırıngayı başının üzerine kaldırarak çıkan kişiye saplamaya hazırlandı. Elindeki tek küçük silaha bakışını çevirdi. Eğer birden fazla uzaylı varsa, resmen bitti demektir.

OceanofPDF.com

Altıncı Bölüm

K 'un gözleri gizli mekiğinin siyah konsolunu taradı ve aydınlatılmış yıldız haritasını yakınlaştırdı. Bridget'in koluna yerleştirilen izleme cihazına göre, Kronock'ların uzun zaman önce istila edip kaynaklarını tükettiği gezegenlerden biri olan Choor Dar'a götürülmüştü. Dünya'nın güneş sisteminin ötesinde bulunan bu gezegen, on yıldan fazla bir süre önce ölü bir dünya ilan edilmişti. Sakinleri çoktan yok edilmiş ve doğal kaynakları talan edilmişti. Kronock'ların işgal ettikleri her gezegene yaptıkları gibi, diye düşündü, öfkesi boğazında safra gibi yükseldi.

Ekranındaki yanıp sönen verileri inceledi. Kronock'ların bir tür karakol bıraktığı anlaşıyordu, ancak karakolun ağır bir şekilde savunulup savunulmadığını belirleyemedi. Gezegenin yörüngesinde savaş gemisi yoktu ve yüzeyden önemli bir güç sinyali almadı. Küçük bir şans, diye düşündü.

Arkalarına yaslanıp, uzayda hedefine doğru ilerlerken motorun uğultusunu dinledi. Dürüst olmak gerekirse, bu yer onu tedirgin ediyordu. Mantıklı gelmiyordu. Düşmanı savaşa çekmek istiyorsan, neden bir rehineyi ıssız bir karakola götürürsün? Kadının izlendiğini bilmeseler bile, Drexianların onu bir noktada bulacağını tahmin etmiş olmalılar. Kax derin bir nefes verdi. Tabii onu savaş çıkarmak için götürmedilerse. Bridget'i tamamen başka bir nedenle kaçırmadıysa. Bu onu en çok endişelendiren şeydi.

Dikkatini tekrar konsola çevirdi ve parmaklarını pürüzsüz yüzeyin üzerinde gezdirdi. Yeni okumalar doğruysa, Choor Dar'a sorunsuz bir şekilde inebilirdi. Yüzey, şiddetli Kronock istilasının bir hatırası olan yeterli miktarda radyasyon yayıyordu, bu sayede tespit edilmeyecekti. Kronock sensörleri, gizlenmiş Drexian gemilerini zaten algılayamazdı. En azından, onun bildiği kadarıyla. Düşmanın atlama teknolojisi geliştirdiğini keşfettikten sonra, onların yetenekleri hakkında herhangi bir varsayımda bulunmanın akıllıca olmadığını biliyordu.

Elini saçlarından geçirerek, Kax derin bir nefes aldı ve sinirlerini yatıştırmaya çalıştı. Onu endişelendiren sadece Kronock'ların atlama teknolojisini ustalıkla kullandıklarını fark etmesi değildi. Kronock savaşçılarıyla yüz yüze geldiğinde hissettiği tedirginlik

hissettiği tedirginlik azalmamıştı. Aslında, saldırı sırasında onlarla karşılaştığından beri başka bir şey düşünememişti.

Bir Drexian'ın düşmanlarını görmesinin üzerinden otuz yıldan fazla zaman geçmişti ve Kronock'lar onun beklediği gibi değildi. Yıllar boyunca kendilerini daha güçlü hale getirmek için teknolojiyi kendi fizyolojilerine entegre etmekle meşgul oldukları açıktı. Savaştığı savaşçılar, pulları ve pençeleri üzerine devreler yerleştirilmiş, yaratıktan çok makineye benziyorlardı. Kendilerine bu kadar çok değişiklik yapmışlarsa, başka neler yapabileceklerini merak etti.

Dürüst olmak gerekirse, onu tedirgin eden sadece Kronockların gelişmişliği değildi. Yıllardır sahadan uzak kaldığının ve kardeşine asla itiraf etmese de, pratik yapmadığının farkındaydı. Bir zamanlar tek başına bir kurtarma görevi onu terletmezdi, ama şimdi yapmaya çalıştığı şeyi düşündükçe kalbi hızla atıyor ve avuçları terliyordu.

"Bir yerden başlamak lazım," dedi kendi kendine.

Dorn'a askeri istihbarat kariyerine devam etmek istediğini söylerken dürüst olmuştu. Bu görev, eski işinin ritmine geri dönmesine yardımcı olacaktı; Yüksek Komuta'da babasının eski pozisyonunu almadan önce mükemmel bir şekilde yaptığı iş. Yüksek Komuta'da görev yapmak, Drexian'ın az sayıdaki yönetici sınıfından bir ailenin üyesi olarak doğuştan hakkıydı ve bunu yapmak onun için bir onurdu, ama ailesinin soyunu devam ettirecek kişi olmayacaksa, o koltuğa oturmamalıydı. Dorn'un Kax'ın yerini alması gerektiğini anladığında haykırışlar atacağını biliyordu, ama kardeşinin yeni karısının güzelliğiyle o kadar meşgul olacağını ve çok fazla şikayet etmeyeceğini umuyordu.

Uzayın enginliği ve istihbarat işinin sürekli tehlikesi, Kax'ın hayal kırıklığı ve yerine getirilemeyen vaatlerin boğucu hissine karşı mükemmel bir panzehir oldu. Asla sahip olamayacağı şeyleri - bir eş, bir aile, bir miras - her gün hatırlatılmaktansa, ışık yılları boyunca uzanan boşlukla çevrili olmak daha iyiydi. Kardeşinin mutluluğuna sevindiği ve Dorn'un Kax'ın yerini aldığı için minnettar olduğu kadar, kendi başarısızlığı da daha somut hale gelmişti. Başını salladı ve kendine acımayı bırakmaya çalıştı.

"Göreve odaklan," diye mırıldandı ve sözlerin onu düşüncelerinden uzaklaştırmasına izin verdi.

otomatik pilot onu asteroitlerin ve meteorların etrafından yönlendirirken, yok edilmiş Choor Dar'a yaklaşıyordu. Atlama teknolojisini kullanmak istememişti çünkü bunun gemisinin enerjisini tüketeceğini biliyordu ve kaçış için gücünü saklaması gerekiyordu. Kax komutayı manuel moduna geçirdi ve gizlilik kalkanının etkinleştirildiğini iki kez kontrol etti. Tüm iletişim ve sensörleri devre dışı bıraktı, böylece yeni bir öğrenci gibi uçuyordu — gemiyi yönlendirmek için sadece görüşünü ve hissini kullanıyordu.

Başını bir yandan diğer yana çevirerek, atmosfere girerken kendisine doğru gelen hiçbir gemi görmedi. İzleyicinin, karakolun kenarındaki bir binadan sinyal gönderdiğini zaten tespit etmişti, ancak sinyal artık yayılmıyordu, bu yüzden uzak taraftan yaklaştı. Atmosferin kahverengi sisinden hiçbir şey göremeyecekleri de belliydi. Bulanık bulut tabakasını geçtikten sonra, donuk gri binaların noktaladığı renksiz gezegen yüzeyini inceledi. Motorlarını kapatarak, Bridget'in sinyalini tespit ettiği yerden birkaç bin metre uzağa kaydı ve inişin yumuşak olması için son anda iticilerini çalıştırdı. Gereksinim yoktu. Gereksinim yoktu.

Durduktan sonra Kax, gemisinin önünden dışarı baktı. Gezegenin orijinal halini bilmiyordu, ama Kronocklar onu bir çorak araziye çevirmişti. Hafif bir yükselişe iniş yapmayı başarmıştı, ama görebildiği kadarıyla bitki örtüsü, ağaç, canlı hiçbir şey yoktu. Hava tozla doluydu ve zemin sert ve çatlaktı.

"Çok hoş," diye mırıldandı, yüzey okumalarını tararken. Hava sıcaktı, hava ince ve birkaç dakikadan fazla nefes almaya uygun değildi.

Çevre koruma giysisinin başlığını kaldırdı, yüzünü çevreleyen şeffaf pencereyi kapattı ve başka bir giysi içeren çantayı alıp sırtına astı. Eskiden kullandıkları hantal kask ve giysilerin aksine, Drexianlar zehirli ortamların etkilerine dayanıklı, ince ve dayanıklı bir kumaş geliştirmişti. Bu kumaş, giyen kişiyi aşırı sıcaktan veya soğuktan koruyor ve cam kabarcık gerekmeden oksijen akışını sağlıyordu. Giysisi vücuduna ikinci bir deri gibi yapıştıyordu ve rengini çevreye göre değiştirerek fark edilmesini zorlaştırıyordu.

Kax bileğindeki kontrol cihazına dokundu ve oksijeni açarken yönlendirme sistemini de kontrol etti. Binaya ulaşması uzun sürmemeliydi

, diye düşündü, mekik kapısını açıp dışarı çıktı. Alışkanlıkla kemerindeki blaster'a dokundu, gemiyi kapatıp bilek kontrol cihazına dokunarak kilitledi.

Rüzgâr görüldüğünden daha da kuvvetliydi ve yürürken rüzgâra karşı eğildi, rüzgârın kollarını ve bacaklarını dövdüğünü hissetti. Gemisini gizleyen tepenin zirvesine ulaştı ve yüzeyi incelerken çömeldi. Uzakta, karakolu oluşturan bina grubunu gördü, ancak dışarıda hiçbir hareket algılamadı. Gerekecekçe dışarıda olmak için bir neden yoktu.

Yaklaşmaya devam etti, hafif bir koşuya geçti ve yaklaşırken blaster'ını çıkardı. Çevrede kamera veya çatı nöbetçileri aradı, ama hiçbir şey görmedi. Garip. Düşmanın korumasız bir karakolunun olması pek olası değildi.

"Tuzak değilse tabii," diye mırıldandı Kax. Tek umudu, büyük bir saldırı bekledikleri için tek kişilik bir görevi tahmin edememeleri idi.

Bridget'in sensörünün sinyalini aldığı bina tam önündeydi ve Kax en az kullanılan arka kapıya yöneldi. Kronock'un Bridget'in izleme cihazını bulup çıkardığını tahmin ediyordu. Umarım onu yerinden çıkarmamışlardır. Kapıya ulaştığında, dışarıda kapı kolu olmadığını fark edince içinden küfretti. İz bırakmamak neymiş, diye düşündü ve kemerinden el lazer kesiciyi çıkararak kapının metal kilidini kesmeye başladı. Çok az ses çıkıyordu, ama yanık kokusu yakınlarda olanların dikkatini çekecekti.

Kilitleme mekanizmasını kestiğinde kapıyı açtı, binaya adım attı ve Kronock'un saldırısına hazırlandı. Hiçbir şey yoktu.

Bridget'in son sinyalini gösteren kırmızı noktayı takip ederken, bileğine bakıp midesinin sıkıştığını hissetti. Sıkıcı binanın dışından farklı olarak, iç kısmı parlak beyazdı, duvarları pürüzsüzdü ve tavan lambaları göz kamaştırıcıydı. Takım elbisesinin koluna baktı, dışardaki kirden kahverengiye, iç duvarların beyazına dönüşüyordu. Koridorda sessizce ilerledi ve iç kapılardaki pencerelerden içeriye baktı. İlk oda, makinelerin vızıldadığı ve yanıp söndüğü, test tüpleriyle dolu rafların sıralandığı büyük bir laboratuvardı. Karşısında iki küçük oda vardı

, steril tıbbi odalar gibiydi ve Kronock savaşçılarının hareketsiz bedenleri metal platformların üzerinde yatıyordu. Daha ilerideki başka bir odada bilgisayarlarla dolu bir duvar ve arkasında tek bir Kronock'un durduğu bir konsol vardı. Kax fark edilmeden kapıdan hızla geçti.

İlerlerken blaster'ını kaldırdı. Başka bir laboratuvarda yüksek masalar vardı ve üzerinde açıkça ölü ve incelenmekte olan başka tür uzaylılar yatıyordu. Bir Vexling ve bir Noovian'ın cesedini tanıdı, ikisi de koruyucu giysiler giymiş bir Kronock tarafından inceleniyordu. Deney mi yapıyorlar, otopsi mi? Her halükarda, Bridget neden buradaydı? Kaçırılma sırasında yaralanmış olabileceğini düşündü ve bu düşünceye öfke duydu. Görülmeden odadan geçti ve koridorda ilerlemeye devam etti.

Bileğine bir kez daha baktı ve sola dönmesi gerektiğini anladı, neredeyse bir Kronock savaşçısına çarpıyordu. Şaşkın savaşçıdan daha hızlı tepki verdi ve blaster'ını düşmanın zırhının bel hizasındaki boşluğa sıkıştırıp ateş etti. Kronock, koridorun duvarlarında yankılanacak kadar gürültüyle yere yığıldı.

Acele etmesi gerekiyordu. Eğer onun orada olduğunu bilmiyorlarsa, yakında öğreneceklerdi. Koridorun sonuna koştı ve bir dizi kapının yanındaki büyük düğmeye avucunu bastırdı. Kapılar açıldı ve boş bir eğimli asansöre adım attı, kapıların kapanmasını bekledikten sonra kontrol panelindeki sembollere baktı. Kronock'u paslanmıştı ama bilek monitöründeki kırmızı noktaya baktıktan sonra "alt kat" kelimesini buldu ve düğmeye bastı.

Kapılar açıldığında, başka bir boş koridor gördü, ancak bileği Bridget'in yakınlarda olduğunu söylüyordu. Birkaç metre ötede bir çift kapı gördüğünde, onun odalardan birinde olması gerektiğini düşündü. Kapılara doğru adım attı, ancak omzuna bir şeyin çarptığını hissetti.

"Grek!" Arkasını döndü, takım elbisesinin delinmez kumaşından sarkan bir şeyi çekip yere attı. Silahını ateşlemek için kaldırdı, ama ona saldıran yaratığın bir Kronock savaşçısı olmadığını görünce durdu.

Bridget'ti, düğünde giydiği elbise hâlâ üzerindeydi, ancak artık elbise tek bir omuz askısıyla duruyordu. Onu görünce rahatlamış hissetti, ta ki Bridget onu duvara savuracak kadar güçlü bir tekme atana kadar. Kulakları çınladı.

"Beni çıplak bıraktığın için, seni sapık!" dedi ve tekrar vurmak için yumruğunu geri çekti.

OceanofPDF.com

Yedinci Bölüm

Bridget, Kronock'ların farklı versiyonları olduğunu biliyordu ve beyaz giysili devasa yaratık, onu bağlayıp giysilerini çıkaran bilim adamlarından biri olduğu şüphesizdi. İğnenin onu sadece iğnelediğini görünce dehşete kapılmış, ama yumruğundan geri çekilip duvara çarparak başını hızla salladığında büyük bir tatmin duygusu hissetmişti. Yaratık ondan çok daha büyük olabilir, ama ona bir darbe indirmek iyi gelmişti. Tekrar vurmak üzereyken, yaratık ellerini kaldırdı ve adını söyledi.

"Bridget, dur." Ses maskeden boğuk çıkıyordu. "Benim, Kax. Dorn'un kardeşi."

Bridget yumruğunu indirdi. "Kax?" Kapüşonundaki şeffaf pencereden baktı ve bal rengi saçlarını ve yeşil gözlerini tanıdı. "Gerçekten sen misin?"

Kax kapüşonun fermuarını açtı ve yüzünden düşmesine izin verdi. "Benim. Seni buradan çıkarmaya geldim."

Bridget'in omuzları düştü ve tüm mücadele gücü onu terk etti, ancak onun gözlerine baktığında nefesinin kesildiğini inkar edemedi. Kahretsin, Drexian istasyonunda gördüğü seksi üniforması olmasa bile çok yakışıklıydı. "İyi. Bir uzay gemisini nasıl çalacağım ve buradan nasıl uçacağım bilmiyordum. Neredeyim ben? Uzay istasyonu mu? Savaş gemisi mi?"

Kax başını salladı. "Kronock'ların yıllar önce yok ettiği bir gezegenesin ve görünüşe göre harabelerin üzerine bir araştırma tesisi inşa etmişler. Nüfusu çok fazla değil gibi görünüyor."

"Mantıklı. İkinci kez kendime geldiğimde makinelere bağlıydım."

Kax dudaklarını sıktı ve bir omzunda zar zor duran yırtık elbiseye baktı, sonra hemen başka yere çevirdi. "İyi misin? Sana bir şey yaptılar mı?"

Bridget kendini iyi hissetse de, ona ne yapmış olabileceklerini bilmiyordu, ama şu anda bunu araştırmaya niyeti yoktu. "İyiyim. Beni buradan

buradan götür."

Kax, sırtındaki çantadan sıkıca sarılmış bir kumaş parçası çıkarırken gözlerini başka yere çevirdi. "Dışarı çıkınca buna ihtiyacın olacak."

Elindeki kıyafeti kaldırdı — tam olarak onun giydiğiyle aynıydı ve neredeyse aynı büyüklükteydi. Drexianlar küçük bedenlere pek ihtiyaç duymuyorlardı, diye düşündü, bol tulumu giyip, fermuarını yarıya kadar çekince yırtık elbisesini çıkardı. Kax'ın gözlerinin büyüdüğünü gördü. Dansçı olarak geçirdiği yıllar, bir zamanlar sahip olduğu tüm utangaçlığını silip süpürmüştü. Erkek dansçıların önünde, sahne arkasında hızlı kostüm değişiklikleri yapmak zorunda olduğunda, vücudunuzdan utanmanız imkansızdı. Ve çoğu balerinlerden biraz daha kıvrımlı olmasına rağmen, vücuduyla her zaman gurur duymuştu.

"Üzgünüm," dedi. "Seni şok etmek istemedim."

Kostümü giyince Kax başını kaldırdı ama bir şey söylemedi. Metal bir bandı bileğine taktı ve kostüm ona göre küçüldü.

Kız koluna hafifçe vurdu. "Merak etme. Nişanlıma seni gördüğünü söylemem." Kax boğazını temizledi ve kolunu kızdan çekti. "Beni takip et."

Bridget incinmemiş gibi davranmaya çalıştı. Erkeklerin ona tepki vermesine, saçını sallayarak ya da bacaklarına dokunarak onları etkileyebilmesine alışmıştı. Bu onun için ikinci bir doğaydı ve kendisi ilgilenmese bile erkekler her zaman ilgilenirdi. Tabii bu adam hariç. Dorn'un kardeşi olduğu dışında onun hakkında bildiklerini hatırlamaya çalıştı. Onun önemli biri olduğunu biliyordu, bu da neden onu kurtarmaya geldiğini merak etmesine neden oldu. Bu daha çok Dorn gibi biri ya da Inferno Force'daki diğer Drexian savaşçılar gibi biri için uygun bir şey gibi görünüyordu; sert, çetin, dağınık saçlı ve dövme. Kax'ın iri ve kaslı olmadığı anlamına gelmezdi. O da öyleydi, hatta daha fazlası, ama kısa kesilmiş saçları ve iz bırakmamış cildiyle tamamen işine odaklanmış biriydi. Fark ettiği tek değişiklik, kardeşinin düğününde olmayan sakal kıllarıydı.

Asansöre geri girdiler ve sessizce yolculuk ettiler. Kax kapüşonunu taktı ve Bridget'e de aynısını yapması için işaret etti. Kapılar tekrar açıldığında, manzara çok farklıydı.

Pullu zırhlı ve kırmızı, parıldayan gözlü bir çift Kronock savaşçısı önlerinde duruyordu ve birkaç tanesi daha koridorun uzak ucundan yaklaşıyordu.

Kax savaşçılardan birine ateş etti, ancak blaster metal zırha çarptı ve onu sadece birkaç metre geriye savurdu. Diğer savaşçı Bridget'e saldırdı, ancak Bridget bacağını yüksekçe kaldırıp onu çenesinden yakaladı ve onu sendeletti.

Kax sendeleyeyen savaşçıya ateş etti ve bu sefer blaster ateşi onu karnından vurdu ve yaratık yere düştü. Kax, Bridget'i bileğinden yakaladı ve blaster'ı omzuna dayayarak arkasına ateş ederek koşmaya başladı.

Bridget, yaklaşan ayak seslerini duydu ama olabildiğince hızlı koşmaya odaklandı. Bir köşeyi döndüler ve daha fazla Kronock ile karşılaştılar. Kax, Bridget'in bileğini bıraktı, belinden kavisli bir bıçak çekti ve blaster ile ateş etmeye devam ederken, düşmanların gövdelerine bıaklamaya başladı. Düşman blaster ateşi omzunu yaktı ama Kax, Bridget'i arkasına iterek ateş etmeye devam etti.

Bridget yanık tel ve kavrulmuş et kokusu aldı, başka bir Kronock'un düşerken çığlıklarını duydu. Sirenler almaya başladı, ışıklar yanıp sönerek koridorları kırmızıya boyadı ve daha fazla savaşçı üzerlerine ilerledi. Bridget, kıyafetinin renginin beyazdan kırmızıya değiştiğini fark etti ama bunun üzerinde durmaya vakti yoktu.

"Yedekler nerede?" diye bağırdı.

"Yedek yok," dedi Kax, başka bir Kronock'a ateş ederken. "En azından hızlı gelebileceği bir şey yok."

"Ne? Delirdin mi?" Başının üzerinden bir lazer ateşi geçtiğinde eğildi.

"Tam bir saldırıyla dikkat çekmek istemedik," dedi Kax, darbeleri ve blaster ateşini atlatırken nefes nefese.

Siren sesleri kulaklarında çınladı. "İyi plan."

Aşağı eğildi ve en yakın Kronock savaşçısının boynuna ateş etti ve uzaylı ayaklarının dibine yığıldı. "Onayladığınıza sevindim." Tekrar elini tuttu. "Bunu gemide konuşabilir miyiz?"

Başka bir koridordan koştular ve kız açık bir dış kapı gördü, onun ötesinde ise kahverengi, engelbeli bir arazi uzanıyordu. Kax'ın uzun adımlarına yetişmek için zaten tüm gücüyle koşuyordu, ama kapıya yaklaşırken kendini daha da zorladı.

"Sen benimsin." Arkasında duyduğu ses onu sendeletti ve neredeyse dűşüyordu. Kax elini daha sıkı tuttu ve onu kaldırdı, yüzü sertleşmişti.

O da sesi tanımış olmalıydı. Bridget, çıkışa ulaştıklarında omzunun üzerinden bir bakış attı. Siyah zırlı Kronock, kocaman yumruklarını sıkmış ve gözleri öfkeyle parlayarak onlara doğru ilerliyordu. Bakışları onunla buluştuğunda ağzı kurudu ve hareket etmeyi bıraktı. Hassas ama tutkusuz bir şekilde savaşı diğer Kronock'ların aksine, bu Kronock bunu açıkça kişisel algılıyordu.

"Senden daha fazlasını beklerdim." Sesi duvarlardan yankılandı ve kemiklerinde çınladı. "Onu bırak, yoksa seni çabucak öldürürüm."

Kax cevap vermek için hızını kesmedi, onu kapıdan itti ve arkasına ateş etti, devasa uzaylıyı ıskaladı ama onu duraklattı.

"Arkana bakma," dedi ona, binadan çıkıp sert toprağın üzerinde koşarken.

Koşarken onun hızına yetişmeye çalışırken ciğerleri yanıyordu, ama dişlerini sıkıp kendini zorladı ve Kax'ın her uzun adımına iki adımla karşılık verdi. Uzakta bir gemi belirlediğinde Bridget rahatlamaktan ağlamak istedi.

Kax bileğindeki bir şeye dokundu ve geminin metalik gri yanındaki bir kapı açıldı. İçeri daldılar, Kax içeri girer girmez kapıyı kapattı ve bileğine bir kez daha dokunarak motorları çalıştırdı. Gemi yerden yükseldi ve sadece bir an için havada asılı kaldı, Bridget'in tıbbi binanın ötesinden bir yerden havalanan ve onlara doğru dönen bir gemi filosunu görmesine yetecek kadar. Altlarında, karanlık Kronock savaşçısı binadan çıktı ve yukarı baktı, uzun çenesi öfkeyle sıkılmıştı.

"Kemerlerinizi bağlayın," diye bağırdı Kax, başlığını çıkarıp pilot koltuklarından birine atladı.

Bridget de aynısını yaptı, elleri titreyerek koltuğun kayışlarını omuzlarına geçirdi. Yüzeyden fırlayıp atmosferi aşarak uzaya çıktıklarında kendini geriye doğru çekildiğini hissetti.

Kax'ın parmakları konsolda uçtu. "Atladığımızda bizi takip edemeyecekler."

Bridget başını salladı ama hiçbir şey söylemedi. Gemi o kadar hızlı gidiyordu ki Bridget kusacak gibi hissetti.

Kax gaz kolunu ileri itti ve gemi şiddetle sallandıktan sonra öne doğru fırlayarak atmosferden dışarı çıktı.

Gezegeni kaplayan kahverengi sis tabakasını geçer geçmez, Bridget nefesini tuttu. Etraflarında düzinelerce gemi belirmeye başladı, sanki sihirle ortaya çıkmış gibi.

"Grek!" diye bağırdı Kax. Drexianca küfür ettiğini düşündü. Gemilerin dostça olmadığını da düşündü.

Kax konsolda bir şeye vurdu ve gemi tekrar ileri fırladı, başını geriye doğru itti ve hareket etmesini zorlaştırdı.

"Kahretsin!" Bridget, gemi dönmeye başlayınca koltuğun kolçaklarına sıkıca tutundu. Işıklar, sanki bir tünelden geçiyormuş gibi etraflarında bulanıklaşıyordu. Çok sarsıntılı bir tünel.

Gemi sonunda yavaşladığında, Bridget nefesini verdi. "O kadar da kötü değildi."

Kax cevap vermedi, konsoldaki birkaç düğmeye bastı ve sonra başını salladı. "Bu doğru değil."

Bridget, önündeki ekranda yanıp sönen kırmızı ışıkları fark etti. "Neyin yanlış?"

Kafasını ona çevirdi, yüzünde ciddi bir ifade vardı. "Kronock, atlarken bize çarptı. Sadece motorlarımızdan birine zarar vermekle kalmadı, yörüngemizi de etkiledi."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Bu, gemimizin hasar gördüğü, Boat veya Drexian bölgesinden hala çok uzak olduğumuz ve Kronock uzayının tam ortasında olduğumuz anlamına geliyor."

Kahretsin. Bu hiç iyi değildi.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Sekizinci Bölüm

K , hasarlı motordan gücü yeniden yönlendirirken konsola odaklandı ve motor arızası alarmı çalmayı kesti. Işıklar yanıp sönerken, Kronock gezegeni olmayan en yakın iniş yerini bulmak için yanıp sönen yıldız haritasını taradı. En son istediği şey, uzayda ölü olarak süzülme idi. Kronock uzayı.

Yutkundu ve ağzında kan tadı aldı, Kronock savaşçılarının veda hediyesi olduğundan emindi. Çenesini ovuşturdu ve koltuğunda kıpırdadı. En azından kırık yoktu ve vurulmamıştı. Parmak uçlarıyla omzundaki yanık kumaşı dokundu ve değerlendirmesini değiştirdi: kötü vurulmamıştı. Yanındaki Bridget'e gizlice baktı. Omuzlarına kadar uzanan siyah saçları dağınık ve yüzünde lekeler olsa da, tek parça görünüyordu. Pazı kemiğinde küçük bir kesik fark etti, bu da düşmanın izleme cihazını çıkardığını doğruluyordu. Şansına, yeterince hızlı yapamamışlardı.

O ana kadar, küçük kardeşini evlendirmek ve Kronock araştırma tesisinden sağ salim çıkmak için çabalıyordu. Bridget'i pek düşünmemişti. O, Drexian savaşçılarından birine söz verilmiş güzel bir gelin adayıydı ve tiki barda bir kokteyl fazla içtiğinde süitine kadar eşlik ettiği kadındı. Ayrıca, birden fazla nedenden dolayı ona yaklaşması yasaktı.

Onun güzel olduğunu inkar etmek zordu ve onun Dünya'da bir sanatçı olduğunu okuduğunu hatırladı. Bir dansçı. Artık onunla birlikte olduktan sonra bu mantıklı geliyordu. Kax, kadının ona ayak uydurmasından ve birkaç ciddi tekme atmasından etkilenmişti. Onun ince vücudunun verdiği izlenimden daha sert bir kadındı, ancak önemli yerlerinde kıvrımları olduğunu da gözden kaçırmamıştı.

Elbisesi çıkarıp, küçük ve sert açık kahverengi meme uçları ile dik ve yuvarlak göğüslerini ortaya çıkardığını düşününce vücudunda bir sıcaklık hissetti. Bu kadının kendisine ait olmadığını kendine hatırlattı. Asıl eşi savaşta öldürülmüş olsa bile, o, erkeksi bir Drexian ile eşleştirilecekti. Onun gibi hasarlı biriyle değil. İstasyona geri götürüldüğünde ona bakılacak

kanın tadını yutarak okuma cihazına odaklandı.

Onu istasyona geri götürebilirse, diye düşündü, gözleri ekrandaki sınırlı seçenekleri taradı. Güvenli bir yerde değillerdi ve Kronock'ların çok geçmeden peşlerine düşeceğini tahmin ediyordu. Kronock komutanının yüzündeki bir şey, bunun bir savaş çıkarmakla ilgili olmadığını ve midelerini burkan bir şey olduğunu söylüyordu.

Dorn ile bir buluşma noktası ve özel, güvenli bir iletişim kanalı ayarlamışlardı, ama iletişim sistemleri yanmış gibi görünüyordu ve bu hızla buluşma noktasına asla varamayacaklardı. Dorn da Bridget'in izleme cihazını kullanarak yerlerini bulamayacaktı, çünkü o da artık yoktu. Neyse ki Kax, yaklaşırken Choor Dar'ın koordinatlarını istasyona göndermişti. En azından bu bir şeydi.

"Karar ne?" diye sordu Bridget, yüzünü ona çevirerek.

"Çakılmayacağız," dedi Kax. "Bu iyi haber. Kötü haber ise sonsuza kadar bu şekilde uçamayız. Şu anda hala çalışan bir motorumuz var, ama o da bozulursa, av hayvanı gibi olacağız."

"Kolay hedef mi?" diye sordu Bridget, bir kaşını kaldırarak, ağzının kenarını yukarı doğru kıvrıdı.

"Bu bir Dünya deyimi değil mi? Uyuyan ördekler gibi?"

Yüzünde bir gülümseme belirdi. "Sanırım 'oturmuş ördekler' demek istediniz." "Oh." O da gülümsedi. "O zaman biz oturmuş ördekler olacağız." "Bu iyi değil." Bridget'in gülümsemesi kayboldu.

Kax, ona SOS sinyali gönderemeyeceklerini söylemek istemiyordu. En iyi şansları, düşmandan kaçıp Drexianlar gelene kadar saklanmaktı. Dorn, Kax randevuya gelmezse hemen gelecekti. Sabırsız kardeşini tanıyan Kax, onun o kadar uzun süre beklemeyeceğini düşünüyordu.

Motorları maksimum güce ayarlayarak en yakın gezegenlere doğru rota belirledi. Gemiyi tamir etmeye çalışırken saklanabilirlerdi, ancak mekanik becerileri saha becerilerinden bile daha paslanmıştı. "O kadar uzağa gidebilirsek, terk edilmiş bir maden kolonisi var," dedi, boğazını temizleyerek.

boğazını temizledi. "İstihbaratımıza göre Kronock yıllar önce orayı tamamen boşaltmış, ama elimizdeki en iyi şans bu."

"Oradan ve onlardan kurtulduğuma sevindim." Bridget titreyerek, hala giydiği ve artık koyu renkli yardımcı pilot koltuğuna yapışmış olan uzay giysisinin kollarını ovuşturdu. "Beni kurtardığın için teşekkürler. Hem de tek başına." Ağzının köşesi yukarı kıvrıldı. "Ya çok cesursun ya da çok aptalsın."

Kax onun yarım gülümsemesini fark etti ve ona da bir gülümseme gönderdi. "Ya da baldızım çok ikna ediciydi."

"Mandy," dedi Bridget, derin bir nefes vererek. "O ve Dorn iyi mi? Beni kaçıırken o uzaylılar kimseye zarar verdi mi?"

"Herkes iyi," dedi. "Saldırı olmadı. Kaçırıldığın anı hatırlıyor musun?"

Bridget başını ovuşturdu. "Hiçbir şey. Boynumda bir ağrı hissettim, sonra hiçbir şey. Uyandığımda, bir gemide bir tür hücredeydim. Hareket ettiğimizi hissediyordum, bu yüzden küçük bir nakliye gemisi olduğunu düşündüm."

Kax, konuşmaya devam etmesi için başını salladı.

"Siyah zırhlı büyük uzaylı, biyolojik çeşitliliğini artırmak ve Dünya'yı istila etmeyi kolaylaştırmak için DNA'ma ihtiyaçları olduğunu söyledi. Ayrıca adının Krav olduğunu da söyledi."

"Krav," diye tekrarladı Kax, başını sağa sola sallayarak. "Öyle mi dedi? Dünya'yı işgal edecekler mi?"

Bridget başını yukarı aşağı salladı. "Evet. Görünüşe göre, kendi DNA'larına Dünya DNA'sı eklerlerse, bizim halkımızı asimile etmeleri daha kolay olacak. Öyle bir şey."

Kax düşünürken yavaşça nefes verdi. Bu, beklediğinden daha kötüydü. Kronocklar, herkese inandırdıklarından daha gelişmiş olmakla kalmamış, aynı zamanda büyük bir planları da vardı. Bu plan, Dünya'yı istila etmeyi ve geçmişteki istilalardan da anlaşıldığı üzere, tüm doğal kaynakları ve sakinleri ele geçirmeyi içeriyordu. Kax'ın midesindeki düğüm daha da sıkılaştı. Bu sadece Dünya'nın sonu anlamına gelmeyecekti, Drexianların da sonu anlamına gelecekti.

Çünkü Dünya ile yapılan antlaşma ve haraç gelinler, türünün varlığını sürdürmesinin tek yoluydu.

"Kax?" Bridget koluna dokundu. "Beni duydun mu? İyi misin?"

Kax geri çekildi, onun dokunuşunun sıcaklığını vücudunda hissetti. "İyiyim. Söylediklerini anlamaya çalışıyorum. İstila ile ilgili başka bir şey söyledi mi? Nasıl ve ne zaman olacak?"

Kız elini kol dayama yerine geri koydu. "Hayır. Hepsi bu kadar. Ona DNA'mı verme niyetim olmadığını söyledim, o da bana bir iğne daha sapladı ve bayıldı." Kollarını kendine doladı. "Sonra uyandığımda, sert metal bir masanın üzerinde çıplak, kollarımda ve ayaklarımdaki tüplerle uyandım."

Penisinin seğirdiğini hissetmesine rağmen, kadının çıplak vücudunu aklından uzaklaştırmaya çalıştı. "Ama seni bulduğumda giyiniktin ve koridorlarda dolaşıyordun."

Omuzlarını dzelitti. "Koridorlarda dolaşıyordum diyemem. Bir ıkış yolu arıyordum ve bir silahım vardı. Ayrıca neredeyse ıplaktım. Elbisemi mahvetmişlerdi." Bridget küçük bir gülümsemeyi başardı. "Kronock'lar beni hafife almışlar diyelim."

"yle diyebiliriz." Kax karnına aldığı tekmeyi hatırladı. "Göründüğünden çok daha sert birisin."

"Hiç bilmiyorsun," dedi Bridget, gülümsemesi kayboldu. Derin bir nefes aldı. "Peki bunu durdurmak için planın ne?"

"Neyi durdurmak?" diye sordu Kax.

"İstila, tabii ki. Dünya'ya bir daha asla dnemeyebilirim, ama Kronock gibi pis uzaylıların ele geçirmesini istemiyorum." Ellerini sandalyenin kolaklarına vurdu. "Halkımı yok etmelerini engellemek için planın ne?"

Kax ona baktı. Kesinlikle cesur bir kızdı. "Benim görevim seni istasyona geri götürmek. Sonra bildiklerini Yüksek Komuta ile paylaşıp bir sonraki adımımızı belirleyebiliriz."

Bridget kaşlarını çattı. "Bu ne kadar sürer? Şu anda saldırıya geçmiş olabilirler."

"Benim önceliğim Kronocklar tarafından yakalanmamak. Eğer istila için insan DNA'sına ihtiyaçları olduğunu düşünürlerse, seni onlardan uzak tutmak çok önemli."

Bu onu sakinleştirdi. Küçük bir baş hareketiyle onayladı. "Ben de öyle düşünüyorum. O büyük uzaylının bana bakışından hoşlanmadım."

Kax da yaratığın ona bakışını görmüştü. Kronock'ların duygusuz canavarlar olmadığını düşünmeseydi, bunun şehvet olduğunu düşünürdü. Bunun arzu olduğu şüphe götürmezdi, ama bu arzunun DNA'sını elde etmekten öteye gidip gitmediğinden emin olamazdı. Bildiği tek şey, onu Kronock'ların elinden uzak tutması gerektiği idi. Kronock'ların ona dokunduğunu düşündükçe ellerinin yumruk haline geldiğini hissetti. O soğukkanlı, mutasyona uğramış yaratıkların tek bir pençeli parmağını bile ona dokundurma düşüncesi kanını kaynatıyordu. Bunun bir daha olmasına asla izin vermeyecekti, bunun için ölmesi gerekse bile. Onu başka bir Drexian'la birlikte olmak için kurtarması anlamına gelse bile.

"Giyecek başka bir şeyin yok mu?" Bridget bir dakikalık sessizliğin ardından sordu.

Siyah giysiye baktı. İnce kumaş inanılmaz derecede sağlam ve dayanıklılık için tasarlanmıştı, ama altında hiçbir şey olmadan rahat olacağını sanmıyordu. "Arkanızdaki duvar panelinde bir şeyler olabilir."

Bridget ayağa kalktı ve birkaç adım geri giderek mekiğin saklama panelini açtı. "Vay canına. Burada her şeyden biraz var." Parlak, kapalı bir poşet tuttu. "Bunlar MRE mi?"

"MRE'leri bilmiyorum, ama bunlar seyahat erzakları."

O başını salladı. "MRE'ler. Bir zamanlar bir deniz piyadesi ile çıkmıştım."

Kax, deniz piyadelerinin bir tür Dünya savaşçısı olduğunu biliyordu ve midesinin tekrar burkulduğunu hissetti. Kıskançlığa benzer bir şey hissetmeye hakkı olmadığını biliyordu. Görevi, onu başka bir Drexian ile eşleştirmek için geri götürmekti. Hikayenin sonu.

Paketi koltuğuna attı ve askeri üniforma altında giyilen siyah, kısa kollu bir gömlek çıkardı. "Bir tişört. İşte bundan bahsediyordum."

Kax, uçuş kıyafetinin fermuarını açıp içinden çıkarken, onun tişört dediği şeyi görmek için arkasını döndü. Hemen geri dönmek niyetindeydi

ama kızın çıplak vücudu onu büyüledi — uzun, kaslı bacakları, sıkı kalçaları ve yüksek, yuvarlak göğüsleri. Kız tişörtü başından çıkarırken Kax'ın penisi sertleşti ve kız onun şehvetle bakışlarını fark etmeden önce geri döndü. O duyguyu bastırmaya çalıştı, gözlerini kapattı ve kendini kontrol etmek için mücadele etti. *O senin değil. Asla senin olamaz.*

"Çok daha iyi." Bridget erzakları aldı ve kaslı bacakları çıplak halde sandalyeye geri çöktü. Paketi yırtıp açtı, kokladıktan sonra Drexian yassı ekmeğini çıkardı ve bir ısırık aldı. Yuttu ve Kax'a uzattı. "Bir ısırık ister misin?"

Kax başını salladı, Bridget'e bakmaktan kaçındı. Drexian bedenindeki gömlek uyluklarının yarısına kadar inmesine rağmen, Kax onun altında hiçbir şey giymediğini biliyordu ve kendini okumalara odaklanmaya zorladı.

"Fena değil." Bir ısırık daha aldı, sonra ona yaklaştı. "Tulumunu çıkarmak istemediğine emin misin? Bakmayacağım, söz veriyorum."

Ona bakmadan başını salladı. Ona ne kadar az bakarsa o kadar iyiydi.

OceanofPDF.com

Dokuzuncu Bölüm

B ridget, onun gözlerine bakmaması karşısında alınmamaya çalıştı. Bu adamın espri anlayışı olduğunu sanmıştı, ama görünüşe göre yoktu. "Sadece şaka," diye mırıldandı, daha çok kendine.

Kax ona bir bakış attı. "Varacağımız yere varmamız biraz zaman alacak. Biraz dinlenmelisin."

İlk tepkisi itiraz etmektir, ama uyku kelimesini duyar duymaz günün yorgunluğu üzerine çöktü. Geminin motorunun monoton uğultusundan mı, yoksa vücudundaki adrenalinin etkisinin geçmesinden mi bilmiyordu, ama birdenbire kendini bitkin hissetti.

Yassı ekmeği bitirdikten sonra boynunu uzatıp küçük gemiyi inceledi. "Burada bir yerde yatak mı saklıyorsun?"

"Aslında..." Ayağa kalktı ve duvardaki birkaç kolu çevirdi, ortadan tek kişilik bir ranza indi. "Her iki tarafta da birer tane var."

Kız takdirle başını salladı. "Çok akıllıca. Tren kompartımanları gibi."

"Tren nedir?" Pilot koltuğuna geri döndü ve kızın ranzaya oturup birkaç kez hafifçe zıplamasını izledi.

"Senin dünyanda tren yok mu?" Kız, oyuncak tren itiyormuş gibi ellerini hareket ettirdi. "Hani, birçok vagonu olan ve metal raylar üzerinde giden şeyler."

"İlkel gibi," dedi.

"Özür dilerim. Herkes teknolojik olarak gelişmiş süper uzaylı olamaz." Ağzını eliyle kapatarak esnedi.

"Drexianların 'süper uzaylılar' olduğunu hiç söylemedim, ancak galakside şiddetli savaşçılar olarak biliniriz. Sadece sizin gezegeninizden daha gelişmiş bir teknolojiye sahibiz."

"Evet, renk değiştiren bu giysiler oldukça havalı." Adamın kolunu işaret etti.

"Drexianlar birçok alanda gizlilik teknolojisiyle tanınırlar."

Onun konsola geri döndüğünü izledi. Uykulu olmasına rağmen, onun konuşmasını kesmesini istemiyordu. Derin sesinin sesi, zihnini geçen gün olanlardan uzaklaştırdı ve yakalanırlarsa ne olabileceğini düşünmesini engelledi. "Bana Drexian'da büyümekten bahset. Dorn'un kardeşi olmak nasıldı?"

O, kıkırdayarak güldü ve tekrar arkasına döndü. "Sinir bozucu. O bir cesaret delisiydi ve hep ikimizi belaya sokacak planlar yapardı."

Bridget, ranzaya uzanırken gülümsedi. "Buna inanabilirim." Dirsekleriyle kendini destekledi. "Bana gezegeninden bahset. Dünya gibi çoğunlukla suyla kaplı mı?"

Kafasını salladı. "Yüksek dağlarımız var, vadilerde şehirler var. Bazı nehirler ve göller var ama geniş okyanuslar yok. Ayrıca sizden daha az yerçekimi var."

"Gerçekten mi? Ama istasyonda aynı hissediyorum." Onu baştan aşağı süzdü. "Bu yüzden mi sizler insanlardan çok daha uzun ve irisiniz?"

"Belki. Yerçekimini size uyacak şekilde ayarladık, ama biz çok daha azına alışkınız," dedi. "İnsan kadınların etrafta süzülmesinin iyi bir fikir olmayacağını düşündük."

"Oh, bilemiyorum." Kax'a göz kırptı. "Sıfır yerçekiminde eğlenceli şeyler yapabileceğimizi hayal edebiliyorum."

Yanakları kızardı ve konsola döndü.

Kız nefes verdi. "Sadece şaka yapıyorum. Sana asılmaya çalışmıyorum, söz veriyorum. Başka bir Drexian ile eşleştirildiğimi biliyorum. Ben sadece doğuştan flörtçü biriyim, hepsi bu. Ciddi değilim." Kız ranzaya uzandı. "Ayrıca, senin gibi iri yarı bir adamın telaşlanmasını izlemek hoşuma gidiyor."

Boğazını temizledi. "Seni güvenli bir şekilde gemiye geri götürmeye odaklanmalıyım. En yakın yaşanabilir gezegenden hala birkaç parsek uzaktayız."

"Mandy'nin seni buraya gelmede büyük bir neden olduğunu biliyorum, ama neden sen?"

Omzunun üzerinden ona baktı. "Ne demek istiyorsun? Başka biri olmasını mı isterdin?"

"Hayır." Bridget dönerek dirseklerine yaslandı. "Ama senin Drexian'ın önemli bir adam olduğunu biliyorum ve kurtarma görevi Dünya'daki bir politikacının yapacağı bir şey değil. Onlar bir asker gönderirdi."

"Ben askerdim," dedi. "Yüksek Komuta'da babamın yerini almadan önce. Her Drexian savaşçı olarak eğitilir ve benim uzmanlık alanım askeri istihbarattı."

Kaşları havaya kalktı. "Casus musun?"

"Casustum." Bir an duraksadı, düşünerek. "Yüksek Komuta'daki koltuğumu Dorn'a bıraktığım ve sahaya geri döndüğüm için, sanırım yine casus oldum."

"Yani şimdi Dorn yerinde kalıp önemli bir adam olacak, sen ise kahramanlık yapıp oradan oraya uçacaksın? Eminim kardeşin bunu duyduğunda çok sevindi."

Kax acı bir gülümsemeyle gülümsedi. "Yüksek Komutanlıkta oturması gerekeceğini henüz bilmiyor. Hoşuna gideceğini sanmıyorum."

"Bu hafif bir ifade," diye mırıldandı Bridget.

"Savaştan uzak kalma fikrinden nefret ediyor, ama ailemizi yüzüstü bırakmayacaktır."

"Drexianlar onur ve aileye çok önem verirler, anladım."

Kax bir süre hiçbir şey söylemedi. "Bunlar Drexianlar için muhtemelen en önemli şeylerdir. Onur ve aile adı. Dorn ve ben, orijinal yönetici ailelerden biri olan Baraat Hanedanı'ndanız. Sadece yönetici ailelerin üyeleri Yüksek Komuta'da yer alabilir."

"Yani iyi bir aileden gelmezsen, işin bitti mi?" diye sordu Bridget, kaşlarını çatarak.

Kax ona şaşkın bir bakış attı. "Mahvolmak mı? Yani...?"

"Yani, önemli bir aileden doğmazsan asla başaramazsın."

"Hayır," diye başını salladı ve kırmızı ışığın yanıp söndüğü konsola baktı. "Her savaşçı, savaşta üstünlük göstererek büyüklüğe ulaşabilir. Yönetici ailelerden gelmeyen birçok komutan ve kaptanımız var."

Bir Drexian için en büyük onur, büyük bir savaşçı olmaktır, bir grup yaşlı adamla masada oturmak değil."

Bridget rahatladı. "Bu iyi. Sadece zengin ve güçlüleri ödüllendiren bir topluma evlendiğimi düşünmek istemem."

Sandalyesini döndürdü. "Mandy gibi, haraç gelini olma fikrine tepki göstermedin."

"Yani, seni dava etmekle tehdit etmedim ve sinir krizi geçirmedi mi?"
Bridget, arkadaşının bir uzaylıyla eşleştirileceğini öğrendiğinde yaptığı sahneyi düşünerek gülümsedi. "Bu pek benim tarzım değil, ama Mandy'nin size nereye sokabileceğinizi söylemesini izlemek çok eğlenceliydi."

Kax, açıkça kafası karışmış bir şekilde birkaç kez hızlıca gözlerini kırptı.

"Bu bir Dünya deyimi," dedi, onun şaşkın ifadesine küçük bir gülümsemeyle. "Bunu kabul etmeyeceği anlamına geliyor."

"Ah," dedi. "Hayır, Dorn'u kabul etmeye karar vermesi biraz zaman aldı. Sen, eşinle tanışmadan önce şartları kabul etmeye neden karar verdin?"

Esnedi ve sırt üstü uzandı, mekik tavanına bakarak Kax'ın gözlerine bakmadı. Ona bakmasa dürüst olmak daha kolay olurdu. "Sanırım ben onun kadar romantik değilim."

"Romantik mi?"

Bridget tavandaki parlak metale baktı. "Muhtemelen bir gün tatlı, yakışıklı bir adam tarafından baştan çıkarılacağını ve sırılıslam aşık olacağını düşünmüştür. Eminim Mandy çocukluğundan beri düğününü planlamıştır ve binlerce kez koridorda yürüdüğünü hayal etmiştir. Ben öyle değilim. Hiç öyle olmadım. Ailem öldükten sonra, hayatta kalmakla meşguldüm, düğün gibi şeyleri düşünecek vaktim yoktu. Uzun vadede önemi olmayan kader, romantizm veya gerçek aşkın hayatında yeri yoktur." Nefesini düzenledi. "Aşk bana hiç iyi gelmedi, bu yüzden aramadığım bir şey. Drexian bir savaşçı ile mi, bir insanla mı yoksa hiç kimseyle mi evleneceğim, benim için gerçekten önemli değil. Bir Drexian ile evlenmeye karar verdim, çünkü halkının kurban gelinlerinden biri olmak, eşlerini reddeden kadınlarla yaşamaktan daha iyi bir seçenek gibi görünüyor. En azından bu şekilde birçok harika avantaj elde ediyorum. Tek dezavantajı, düğünü planlamak zorunda olmam ve sizin düğün planlayıcılarınızın biraz fazla yoğun olması."

Bridget, itirafını bitirince nefes almak için durakladı, Kax'ın tepkisini görmekten korkuyordu. Hislerini hiç yüksek sesle söylememişti, ama birine anlatmak iyi geldi.

"Gatazoidler mükemmeliyetçilikleriyle bilinirler," dedi Kax. "Bu yüzden bizim zanaatkârlarımız, aşçılarımız ve düşün organizatörlerimiz onlar. Serge bir Gatazoid, bu yüzden senin de dediğin gibi yoğun."

Bridget, Kax'a bakmak için döndü ama o yine öne bakıyordu. Bridget'in içini dökmesine tek cevabı bu mu olacaktı?

"Aileni kaybettiğin için üzgünüm," diye ekledi, sesi yumuşaktı. "Kaybını ve hayatının umduğun gibi olmadığını anlıyorum."

Bridget gözlerinde yaşlar biriktiğini hissetti ve başını kaldırıp hızla gözlerini kırıştırarak yaşların akmasını engelledi. Artık hiç ağlamıyordu. Bale dersinde ayağı kesildiğinde bile ağlamamıştı, peki şimdi ne oluyordu? Avuç içlerini gözlerine bastırdı. Günün stresinin etkisiyle böyle olmuştu herhalde.

Yine sırt üstü döndü ve bir damla gözyaşı yanağından süzüldü. "Teşekkürler."

"Dinlenmelisin," dedi. "İnişimiz biraz zaman alabilir."

Bridget, gözlerini kapatmadan önce Kax'ın geniş sırtına son bir kez baktı. Nedense, yıllardır hissetmediği kadar güvende hissediyordu. Hasarlı bir mekikte, üstünde sadece büyük bir gömlek varken, korkunç uzaylılar peşindeyken bile, her şeyin yoluna gireceğini hissediyordu. Geminin titreşimlerinin onu hızla uykuya daldırmasına izin verirken gülümsedi.

Onuncu Bölüm

Kax, savaşta kalp atışlarını sabit tutmak için öğrendiği egzersizleri yaparak yavaşça nefes alıp verdi. Nefesi ciğerlerine dolarken göğsünü doldurduğunu hissetti, sonra bir an nefesini tuttu ve yavaşça ağzından dışarı verdi. Sıkı giysinin sıkıca tuttuğu şişkinliğin hala bacağına bastırıldığını hissedince küfretti. Savaşçının özdenetimi bu kadar mı? diye düşündü, arkasında uyuyan kadına bakmamak için kendini zorlayarak.

Bridget bir süredir uyuyordu ve o, uyurken çıkardığı küçük seslere - nefes alıp verme sesleri ve inlemeler - alışmıştı. Alışamadığı şey ise, kızın dönüp kollarını başının altına koyduğunda ortaya çıkan yüksek, yuvarlak kalçalarının bir kısmıydı. Gömlek yukarı kaymış ve bacaklarının tamamını ve kalçalarının alt kısmını ortaya çıkarmıştı. İlk kez dönüp ona bakmak için başını çevirdiğinde bir anlık görmüş, ama bir daha bakmamıştı. Ancak kızın ona bu kadar yakın ve çıplak olduğunu bilmek, konsantre olmasını imkansız hale getirmişti.

Kendine gel. O asla senin olamaz.

Kadının söylediklerini düşündü. O, hiçbir zaman kimseye ait olmayacaktı. En azından kalbi. Aklı, ona eşleştirilmiş ve savaşta öldürülen Drexian'a gitti. Onun yerini kim alacaktı? Gelinler için bekleme listesi vardı, bu yüzden şüphesiz başka bir değerli savaşçı olacaktı. Onun gelecekteki eşine acı duydu, hem güzel ve çekici kadına başka bir Drexian'ın eşleştirileceği için kıskançlık, hem de Bridget'in dediğine göre bir daha kimseye bağlanamayacağı için acıma duydu.

Kardeşinin yeni eşiyle nasıl olduğunu gördükten sonra, o kadar tutku duymadığı bir kadınla bir hayat geçirmeyi hayal edemiyordu. O ve Dorn, duygusal olarak uzak ve ilgisiz bir babayla yaşamışlardı ve Dorn'un doğum sırasında ölen annelerini hiç tanımamışlardı. Asla sevilmemenin acısını biliyordu. Bunu kimseye dilemezdi ve bir daha asla o acıyı yaşamak istemezdi.

Kax, kalp atışlarının normale döndüğünü ve pantolonundaki sert şişkinliğin gevşediğini fark etti. Tam zamanında. Konsola bir kez daha baktığında, eski maden kolonisinin bulunduğu gezegene yaklaşmakta olduklarını gördü. Kax, turuncu küre görünür hale gelince gücü dörtte birine düşürdü.

eski maden kolonisinin bulunduğu gezegene yaklaşmakta olduklarını gördü. Kax, turuncu küre görünür hale gelince gücü dörtte birine düşürdü. Yüzeyinde kırmızımsı bulutlar dönüyordu.

"Aşağıda ne kaldı bir bakalım," diye mırıldandı.

Bridget, geminin motorundaki değişiklik ve gezegene yaklaşırken duyulan hafif tıkırtı sesleriyle uyanmış olmalıydı, arkasında kıpırdadı. "Neredeyiz?"

"Bahsettiğim gezegenin yanındayız," dedi, inişten gözlerini ayırmadan. "Terk edilmiş maden kolonisinin olduğu gezegen."

Bridget konsola yanına geldi ve kendini kemerle bağladı. Mekik gezegenin atmosferine girerken gövde titredi. Hava yoğun ve pusluydu, etraflarını saran sisin içinden şimşekler akıyordu. Kızın kolaklara sıkıca tutunduğunu fark etti. "Güzel tatil yeri."

Bridget'in ortamı neşelendirmek istediğini biliyordu, ama inişi sabit tutmakla meşgul olduğu için cevap veremedi. Fırtınada uçuyor gibiydiler, ama yağmur yağmıyordu. Atmosfer yoğun ve hava turuncu-kırmızı, bulanık bir çorba gibiydi, ama sensörlerinde eski bir köyün kalıntıları ve yaşanabilir görünen bir grup bina tespit edebildi. Canlı varlık yoktu, ama şimşekler sensörlerini bozuyor olabilirdi.

Küçük bir tepe grubunun üzerinden uçarken, gezegende neredeyse hiç bitki örtüsü olmadığını fark etti. Hava kalitesini düşünürsek bu hiç de şaşırtıcı değildi. Her zaman böyle miydi acaba diye merak etti. Kax, binaların güneyinde düz bir alan görünce gemiyi sabit tuttu ve inişi takımlarını indirdi.

Gemi, başını koltuğun arkasına çarpacak kadar sert bir sarsıntıyla yere indi. Motoru durdurdu ve Bridget'e döndü. "İyi misin?"

Bridget yumruğunu kaldırıp başparmağını yukarı doğru gösterdi.

Bunu evet olarak kabul etti. Geminin önünden dışarı baktı, sis ve şimşeklerin arasından binaları görmek için gözlerini kısarak. "Fırtınayı gemide bekleyebiliriz ya da kaçabiliriz."

Bridget onun bakışlarını takip etti. "Binalarda ne bulmayı umuyoruz?"

"Burası eskiden galaksi çapında bir ağın parçası olan bir maden kolonisiydi, bu yüzden iletişim sistemlerinin hâlâ çalışır durumda olmasını umuyorum. Ayrıca, motorumuzu tamir etmeme yardımcı olabilecek bir şey bulma ihtimalimiz de var."

"Sıcak bir duş alma ihtimalimiz var mı?" diye sordu Bridget gülümseyerek. "Belki köpük banyosu?"

"Zayıf," dedi.

Gülümsemesi genişledi. "Az, hiç yok demek değildir." Ayağı kalktı. "Ben varım."

"Yiyecekleri toplayalım," dedi adam, ona katılarak boşalmış sırt çantasını açtı. Kadın, ranzayı duvara sabitlerken ve deponun içindekileri sırt çantasına boşaltırken, onun uzun bacaklarına bakmaktan kaçındı. Sırt çantasını omzuna astı.

Bridget, yere yığılmış siyah evre kıyafetini aldı. "Sanırım kıyafete tekrar ihtiyacım olacak." Diye iç geçirdi ve kıyafeti giyerek başlığını başına geçirdi.

Tüm sistemleri kapattığından ve kilitletiğinden emin olmak için kontrollere bir kez daha baktı, o sırada en yakın binanın yakınında bir hareket gördü. Gözlerini sertçe kırptı, ama hareket yoktu.

"Gözlerim beni yanıltıyor olmalı," diye mırıldandı kendi kendine, bulanık manzarayı taradı ama hiçbir hareket görmedi. "Burası terk edilmiş."

"Umarım haklısındır."

Gergin sesi onu tereddüt ettirdi. Hayır, diye düşündü, bu en iyi seçenekleri. Adamlarına mesaj göndermeleri gerekiyordu ve ışık hızında seyahat edemeyen, atlama kabiliyeti olmayan hasarlı bir gemide uzayda dolaşmak onları kolay bir av haline getiriyordu. Ona döndü. "Arkamda kal ve emirlerimi dinle, tamam mı?"

Kız başını yukarı aşağı salladı, yüzünde ciddi bir ifade vardı. "Ne dersen tam olarak yapacağım."

Onun emirleri yerine getirmesinin binaya ulaşmakla hiçbir ilgisi olmadığını düşündü ve homurdandıktan sonra gözlerini kızın yüzünden ayırdı. Kapüşonunu takıp kapattı, kız da aynısını yaptı.

Mekiğin kapısını açan Kax dışarı çıktı ve Bridget onu takip etti. Dışarı çıktıklarında, havanın sıcaklığını ve rüzgârın şiddetini hissedebiliyordu. Kolonide yaşam olduğuna dair herhangi bir işaret görmemişti, ama hiçbir şey görememek ve net bir okuma alamamak onu tedirgin ediyordu. Duyuları tetikteydi ve kemerinden blaster'ını çıkardı.

Bilek kontrol cihazına basarak kapıyı kapattıktan sonra, Kax en yakın binaya doğru ağır adımlarla ilerlemeye başladı, bir koluyla Bridget'i arkasında tutarken diğer koluyla blaster'ını ileri doğru uzattı. Rüzgârın uğultusu hiçbir şeyi duymayı imkânsız hale getiriyordu ve çalkantılı hava her yönden ona çarpıyordu. Dik durmaya ve ilerlemeye odaklandı. Rüzgâr onları uçurmadan binanın içine girmeleri gerekiyordu.

Gözünün ucuyla bir hareket gördü ve içgüdüsel olarak ateş etti. Daha fazla lazer ateşi üzerlerine geldi ve Bridget'i yere itti, kalbi göğsünde çarpmaya başladı. Gezegenin ıssız ve koloninin terk edilmiş olduğu söylenmişti. Belli ki burada biri vardı ve kim olursa olsun onları görmekten memnun değildi.

Onu yere bastırırken vücudu kadının vücuduna yapışmıştı, ama onu güvende tutmaktan başka bir şey düşünemiyordu. Fırtınanın arasından bakınca kırmızı bir ışık gördü ve tekrar ateş etti, bir şeyin düştüğünü gördü. Daha fazla blaster ateşi gelmesini bekleyerek durakladı. Hiçbir şey olmadı.

Hafifçe hareket etti ama ayağa kalkmadı. Kax, tek bir düşman olduğuna inanmakta zorlanıyordu. Bir düşman varsa, genellikle birçok düşman olurdu. Birkaç saniye daha silah sesi duyulmayınca, Bridget'ten kendini itti ve ayağa kalkarken onu da kaldırdı. Giysileri çevreye uyum sağlamak için şekil değiştirmişti, bu yüzden kız kırmızı-turuncu bir siluet gibi görünüyordu. Rüzgâr hâlâ etraflarında uğulduyordu, bu yüzden ona iyi olup olmadığını sormadı, ama şeffaf maskelerden gözlerine baktı ve insanlarda gördüğü "iyi" işareti yaptı. Kız da başını sallayarak ona "iyi" işareti yaptı.

Neredeyse onun üstünde durduğunu fark etti, bu yüzden geri adım attı ve binaya doğru döndü, onu arkasına çekerek. Koloninin tamamen terk edilmediğini bilmek, ilerlerken onu daha da temkinli hale getirdi, başını bir yandan diğer yana çevirerek başka hareketler olup olmadığını anlamaya çalıştı. Diğer sakinler neredeydi? Birden fazla kişi olmalıydı.

Binaya yaklaşırken, vurduğu figürü gördü. Göğsü sıkıştı. Kronock'tu. İleri doğru ilerledi, bunun tam olarak doğru olmadığını fark edince korku onu sardı. Bacakları ve kolları düşmanın tanidik pullarıyla kaplıydı, ama yaratığın gövdesi ve kafasını saran makine tamamen robotik görünüyordu. Kronock savaşçılarında gördüğü tek kırmızı gözün yerine, bu versiyonunda iki mekanik göz vardı ve organik varlığın izleri çok az kalmıştı. Uzaylının göğsündeki devreler yanmış görünüyordu, şüphesiz onun ateşlediğı blasterdan

ve dönen sisin arasından gördüğü kırmızı gözler artık parlamıyordu.

Kax, Bridget'in ölü yaratığa bakarken koluna tutunduğunu hissetti. Kendinde artan paniğe rağmen, onu sakinleştirmek için elini onun elinin üzerine koydu. Bu yarı makine Kronock'ların ne anlama geldiğini veya kaç tane yaptıklarını düşünmeye vakti yoktu. Kafasında tek bir gerçek vardı: Kronock'lar tek bir askerini geride bırakmazdı. Henüz göremiyor olsa da, daha fazlası vardı.

Bridget'e gemiye dönmeleri gerektiğini işaret etmek için döndüğünde, göğsüne bir darbe hissetti ve ardından yanma hissi geldi. İçgüdüsel olarak dönüp flaşa ateş etti, kırmızı ışıkların ateşli sisin içinden düşüşünü gördü, sonra rüzgârın uğultusu kafasının içinde bir gürültüye dönüştü ve dizlerinin üzerine çöktü.

On Birinci Bölüm

Bridget, Kax'ın silahını ateşleyip yere yığılmasını görünce çılgık attı, ama fırtına sesini yuttu. Onu vuran kişi hareketsiz bir şekilde yerde yatıyordu, ama Bridget, Kax'ın yanına diz çökerek onu gözden kaçırmadı.

Yüz maskesinden nefes alıp almadığını anlayamadı, bu yüzden parmaklarını boynunun yan tarafına bastırdı ve giysinin kumaşının ince olmasına şükretti. Zayıf da olsa bir nabız vardı, ancak düzensizdi.

Etrafına baktı, ama kırmızı sisden başka bir şey göremedi. Başka silahlı düşmanlar varsa, onları göremiyordu, ancak bir ordu yaklaşıyor olabilirdi ve rüzgârın uğultusu yüzünden bunu duyamazdı. Rüzgâr kadar yüksek ses çıkaran tek şey, kulaklarında çınlayan kendi kalp atışlarıydı. Kalbini hızlandıran, kendisi için duyduğu korku değil, Kax için duyduğu korkuydu. Göğsüne tam isabet eden bir blaster ateşiyle vurulmuştu ve bunun silahla vurulmak mı yoksa şok tabancasıyla vurulmak mı gibi bir şey olduğunu bilmiyordu. Her halükarda, Kax kırırdamıyordu ve onu içeriye götürmesi gerekiyordu.

"Gidelim," diye mırıldandı, blaster'ı kolunun altına sıkıştırdı, dirseklerini Drexian'ın koltuk altlarına taktı ve onu sürüklemeye başladı, bir kez durup tutuşunu düzeltti.

En yakın binanın yanına ulaştığında, kapıyı açmaya çalışırken onu bacaklarına dayadı. Şans eseri kapıda bir kol vardı. Ne yazık ki kol kilitliydi ve ne kadar sallasa da kapı açılmadı.

Elini metal kapıya vurarak sertçe vurdu. "Lanet olası..."

Bridget gemiye geri dönmeyi düşündü, ama Drexianlara sinyal göndermeleri gerektiğini biliyordu ve şimdi Kax'ın yarasını tedavi etmesi gerekiyordu. Ayrıca, tekrar ateş açılmadan Kax'ı gemiye kadar sürükleyip götürebileceğinden emin değildi.

Çömelmiş bir şekilde, yüzüstü yerde yatarken bıraktıkları uzaylıya doğru birkaç adım hızla ilerledi. Derisine yapıştırılmış metal parçaları görünce midesi burkuldu

, Kronock'ların kendi halkını robotlara nasıl dönüştürdüğünü düşünmemeye çalıştı.

Bridget, onu yoklarken mekanik yüzünden gözlerini kaçırdı. Anahtarları ya da uzaktan kumandası ya da içeri girebilmesini sağlayacak herhangi bir şey olmalıydı. Hiçbir şey yoktu. Tekrar ayağa kalkarken onu tekmelemek istedi. Dışarıdaysa, içeri girmek için bir yolu olmalıydı. Onlara ateş ettiğinde kapının yanındaydı.

Yine eğildi ve adamın bir şeyin üstüne yatmış olma ihtimaline karşı onu hafifçe yuvarladı. Adamın kolu avuç içi yukarı bakacak şekilde yere düştü ve Bridget, mekanik pençeli elinin ortasında yanıp sönen mavi bir ışık gördü.

"Umarım işe yarar," dedi, onu kolundan kapıya doğru çekerek, yanıp sönen elini kapının yanındaki yuvarlak panele kaldırdı ve tüm gücüyle bastırdı.

Panel mavi renkte parladı, mandal açıldı ve kol otomatik olarak aşağı indi. "Bingo."

Bridget Kronock'u kenara itti ve Kax'ı binanın içine çekti, arkalarından kapıyı kapatarak. Rüzgârın sesi kesildi ve Bridget kapüşonunu açarak temkinli bir nefes aldı. Karanlık koridordaki hava biraz bayat olsa da temizdi. Kax'ın koloninin terk edildiğini ve taramalarda hiçbir yaşam formu bulunmadığını söylediğini biliyordu, ama Kronock'un varlığı onu tedirgin ediyordu. Dışarıdaki yaratıklar canlıdan çok robota benziyordu, sensörlere takılmış olabilirler miydi? Takılmamışlarsa, daha fazlası olabilir miydi?

Hiçbir ses duymayınca, Kax'ı dar geçitten sürükleyerek bir dizi ranza bulunan bir oda buldu. Çok uzun, ince ranzalar, burada ne tür yaratıkların yaşadığını merak etmesine neden oldu. Onu bir ucundan kaldırarak en alttaki yatağa yatırdı ve ince şilte toz bulutu yükseldi. Belki de koloni gerçekten ıssızdı ve Kronocklar bir tür güvenlik görevlisi bırakmıştı. Canlı, nefes alan yaratıklar olmadıkları için, belki yıllarca yalnız bırakılabilirlerdi.

Kax'ın kapüşonunu açtı ve yarasını daha iyi görebilmek için giysisini çıkarmaya başladı. Göğsünün inip kalkması onu rahatlattı, ancak gömleğini çıkardığında sert kaslarını gördüğünde nefesi kesildi. Yüksek Komuta'da görev yapmış bir adam için oldukça kaslıydı.

parmaklarını göğsünün şişkinliğine ve karnının dalgalı yüzeyine dokunmaktan kendini alamadı. Bilinci yerinde olsaydı dokunmasına tepki vereceğini biliyordu, ama suçluluk duysa da ona dokunmaktan kendini alamadı.

Onun kendisinden hoşlanmadığı belliydi. Ona bakmaktan kaçınıyor, dokunuşlarından çekiniyor ve onun flörtünden etkilenmiş gibi görünmüyordu. Mandy ve Dorn'un düğününde nedime ve sağdıç olsalar bile, o samimi davranmış ama aşırı dostça davranmamıştı. Onun için çok yazık, diye düşündü, çünkü tam onun tipi idi.

Elleri, omzunun yakınındaki göğsünün üst kısmındaki yanık izinde oyalanıyordu. Derisi yaralanmamıştı ama yanmış gibi görünüyordu ve dokunulduğunda sıcaktı. Ona dokunduğunda adam inledi ve kız, yanmış gibi parmaklarını çekip uzaklaştırdı.

En azından hayattaydı, diye düşündü, onu okşarken yakalanmadığına sevindi. Teknik olarak başka bir Drexian'la nişanlı olduğu için bunu açıklaması zor olurdu. Kendisine eş olarak seçilen savaşçıyı hiç görmemişti, diye düşündü. Hiç tanışmadığın birini aldatmak mümkün müydü? Onunla evlenmek üzere olan adama sorsaydın, cevap muhtemelen evet olurdu. Her neyse, o aldatıcı biri değildi. Hiç aldatmamıştı. Ama aldatılmıştı, bu da bu fikri tiksindirmesinin bir nedeniydi. Aşka inanmasa da dürüstlüğe inanıyordu.

Kax yatakta yatarken, göğsü çıplak ve takım elbisesi kalçalarına kadar indirilmiş haldeyken, ondan uzaklaştı. "Gidip... yardımcı olabilecek bir şey arayacağım."

Onun kendisini duyamayacağını biliyordu, ama yıllardır bozulmamış olan odanın uğursuz sessizliğini bozmak zorundaydı. Kendi kıyafetlerini çıkardı ve büyük siyah tişörtüyle koridorda sessizce ilerledi, sağında ve solunda uzun ranzaların bulunduğu daha fazla oda fark etti. Bina, maden kolonisi faaliyetleyken bir tür kışla olmalıydı. Kolsuz, bej renkli kanepeler ve kare masaların etrafında dik sırtlı sandalyelerin bulunduğu daha büyük bir odaya göz attı. Masaların üzerinde, sanki oyun yarıda kalmış gibi, üzerinde garip işaretler bulunan oyun parçaları gibi şeyler dağılmıştı.

Koridorun ilerisinde Bridget bir mutfak buldu. Yüksek dolapları açtıktan sonra, bir zamanlar orada bulunan yiyeceklerin artık kalmadığını gördü. Raflarda sadece birkaç tozlu ve boş kutu kalmıştı. Musluğun yanındaki düğmeye bastı ve bir an tereddüt ettikten sonra su fişkırdı, önce kahverengi, sonra berrak. Bir askıdan bir bez aldı ve soğuk suyla ıslattı, sıvının ellerine dökülmesinin verdiği hissin tadını çıkardı.

Damlayan havluyla koridora koştu ve Kax'ın yanık göğsüne bastırdı. Kax keskin bir nefes aldı, kaşları çatıldı ve uzun bir nefes verdi. Bridget, soğuk bezin yarasının ısınıp emdiğini hissetti. Bez ısındığında, koridora koştu ve tekrar ıslattı, geri dönüp patlama izine bastırarak ısıyı emdi, Kax'ın cildi yanmayı bırakana kadar bunu birkaç kez daha tekrarladı.

Kax yumuşak sesler çıkardı, göz kapakları titredi ve Bridget bunu iyiye işaret olarak aldı. "Beni burada yalnız bırakmadığın için teşekkür ederim," diye fısıldadı, göğsünden havluyu çıkarırken yanık izinin hafiflediğini fark etti. "Bu dünyada yalnız olmaya alışkınım. Ama bu, bundan hoşlandığım anlamına gelmez."

O, yanına oturan Bridget'in çıplak bacağına bir elini koydu. Sesi zayıf ve boğuktu. "Asla gitmem."

Bridget donakaldı, bir elindeki ıslak bez göğsüne su damlatırken, adam elini çıplak bacağının daha yukarısına kaydırды. Aniden, büyük tişörtün altında hiçbir şey giymediğinin farkına vardı. Anlayabildiği kadarıyla, adam hala kendinde değildi. Gözleri kapalıydı ve nefesi yavaş ve düzenliydi.

Anlaşılmaz bir şey mırıldandı ve elini yukarı doğru hareket ettirdi. Biraz daha yukarı çıkarsa, onun ne kadar ıslak olduğunu hissedebilirdi. Bridget hızla ayağa kalktı ve elini bırakarak odadan çıktı ve koridora koştu. Mutfığa geri döndü, ıslak bezi lavaboya attı ve iki eliyle lavaboya yaslandı.

O da neydi? Kax rüya görmüş ve onu başka biri sanmış olmalıydı. Bilinci yerinde olsaydı ona asılmazdı. O başka bir Drexian'a söz vermişti ve Kax onuruna çok düşküdü. Üstelik Kax ondan hoşlanmıyordu. Shuttle'da ona anlattıklarından başka, Dorn'un kardeşi hakkında pek bir şey bilmiyordu. Bildiği kadarıyla evli değildi ve onu bekleyen bir gelin de yoktu. Burnunu çekti. Eğer insanlara ilgi duymuyorsa

insanlardan hoşlanmıyorsa, belki de üç göğüslü seksi bir uzaylı falan hayal ediyordu.

Gemide, Drexian kadınlarının insanlardan farklı göründüklerine dair fısıltılar duymuştu — daha uzun, daha kaslı, daha büyük göğüslü. Tabii ki, bu Drexian kadınlarının mevcut olduğu zamanlardı. Bir nesildir hiç Drexian kadını doğmamıştı, bu yüzden de haraç gelin programı oluşturulmuştu. Her Drexian insan bir eş istemezdi. Bazılarının bekar kalmayı tercih ettiğini biliyordu. Kax'ın insanları çekici bulmayanlardan biri olup olmadığını merak etti. Bu, onun dokunuşuna neden irkildiğini açıklardı. Onun için çok yazık, çünkü o çok yakışıklıydı ve o kadar uzun süredir bir erkekle birlikte olmamıştı ki, nasıl olduğunu unutmuş olmaktan korkuyordu.

"Topla kendini, kızım," diye fısıldadı, su düğmesine basıp suyu akıtmaya başladı. Ona dokunduğunda ne kadar çabuk tahrik olduğunu düşünürsek, uzun zamandır kimseyle birlikte olmamıştı. Bacağını okşayan elini düşünmek bile vücudunu arzu ile ısıtıyordu. Lavaboya eğildi, başını akan suyun yakınına getirdi; ses onu sakinleştiriyordu.

Suyu durdurmak için düğmeye tekrar bastı ve kapıya döndü, koridorda duran iri yarı Kronock'u görünce çılgılık attı. Havluyu ıslak bir sesle yere düşürdü.

Dışarıda sadece nöbetçiler var demişler, ne demezsin. Ona doğru bir adım attığında geri çekildi, pençeli ayakları fayanslarda yankılandı.

"Yetkiniz yok," dedi mekanik bir sesle. "Bu koloni yasak bölge. Yetkiniz yok."

"Tamam," dedi. "Anladım. Yetkim yok." Sırtı duvara değdi ve Kax'ın blaster'ını odada bırakmadığını diledi.

On İkinci Bölüm

Kax'ın başı dönüyordu, gözlerini zorla açtı. Birkaç kez gözlerini kırptı, bulanık görüşü netleşmeye başladı. Ateş kırmızısı fırtınayı gözetlemek yerine, loş bir odada yatak altını izliyor gibi görünüyordu. Yanına döndü ve altında sert bir yatak hissetti. Nefes aldı ve toz kokusu aldı, hareketiyle yataktan bir toz bulutu yükseldi ve öksürdü. Mekikte değildi ve Drexian uzay istasyonuna da dönmemişti. Neredeydi?

Son hatırladığı şey, mekandan çıkıp binalardan birine doğru ilerlerken uzakta bir şeyin hareket ettiğini görmesiydi. Çıplak göğsüne elini götürdü, ateş ettiğini ve sonra ateş edildiğini hatırladı. Vurulduğu yerdeki hassas cildi hissetti, ama dokunduğunda garip bir şekilde ıslak ve soğuktu. Çıplak göğsüne baktı ve bir kadının yarasına soğuk bir şey bastırırken söylediği sözleri belirsiz bir şekilde hatırladı. Ona bir şey söylemişti. Ne demişti?

Kalkarken başı zonkluyordu. Bridget. Kronocklardan kurtardığı kurban gelin. Sıcak kahverengi gözlü, güzel, siyah saçlı kız. Duyduğu ses onun olmalıydı, ama neredeydi?

Yerden blaster'ını aldı ve ayağa kalktı, kendini toplamak için nefes aldı. Başı dönüyordu ve dengede durmak için yatak korkuluğuna tutundu. Bir kışlada gibi görünüyordu. Drexian askeri akademisini hatırlattı ona; sade ve yalın, ancak tüm mobilyalar sanki uzamış gibiydi. Tabii bu ayrıntı, görme duyusunun ona oyun oynamadığı sürece. Bridget'i bulduğu modern Kronock karakoluna hiç benzemiyordu.

Bu onu rahatlattı. Ateş ettiği yaratığın Kronock olduğunu ve bir Kronock'un hayvandan çok makineye benzediğini hatırlasa da, düşmanın bu binada yaşadığına dair bir kanıt görmedi. Ateş açıldığından güvenli olamayacağını biliyordu, ama orada kimsenin yaşamadığı da açıktı. En azından temizlikten hoşlanan kimse yoktu.

Koridora adım attı — yüksek tavanlar, çıplak duvarlar ve doğal ışık yoktu. Tavan lambaları titriyordu ve koridora ürkütücü bir hava veriyordu. Ayaklarının altındaki fayanslar kirliydi. Zemindeki ince kir tabakasından

kapıdan uzaklaşıp koridora doğru giden küçük ayak izleri görebiliyordu. Bridget'i çağırmaya fırsat bulamadan, metalik bir tıklama sesi başını hızla çevirmesine neden oldu.

Kronock — mekanik, kırmızı gözleri ve vücudunun her yerinde metal devreleri olan — Kax ona ateş ederken kolunu sarsarak kaldırdı. Metalik bir el uçtu ve Kax göğsüne ateş ettiğinde geriye doğru sıçradı. Yaratık devreleri patlayarak yere yığıldı.

Kırık makinelerin yığınının arkasında bir tane daha belirdi ve Kax, ona yaklaşımadan kafasını uçurdu. Kax, yeniden toparlanmak için durakladı ve kırık Kronock'a baktı. Bunlar, Kronock saldırısı sırasında karşılaştıkları savaşçılardan farklıydı ve Kax, bunların erken bir model mi, yoksa savaşmak için değil, korumak için tasarlanmış özel bir nöbetçi türü mü olduğunu merak etti. Bunları yenmek çok daha kolay olmuştu ve Kax bunun için minnettardı.

Onları metal ve pul yığınları içinde yatarken görmek zihnini karıştırdı. Galakside bunlardan kaç tane olduğunu merak etti. Bunlar, istila sırasında savaştığı, sadece biraz geliştirilmiş savaşçıların beta versiyonu muydu, yoksa birçok farklı model mi yaratmışlardı? Bu yaratıkların, organik parçalarla mekanik parçaların birleştirilmesiyle toplu olarak üretildiğini düşünmek onu ürpertti.

Kax, kırık savaşçıları bir ayağıyla dürterken kalbi hızla atıyordu ve göğsüne bir acı saplandı, yarasını hatırlattı. Kendi hareketleri yavaş olduğu için, bu savaşçıların yavaş hareket etmeleri onun için şanslıydı. Kax, daha hızlı Kronock'lar onları bulmadan Bridget'i bulması gerektiğini biliyordu. Bunların geride bırakılmış muhafızlar olduğunu ve daha büyük bir savaş gücünün parçası olmadıklarını umuyordu, ama emin olamıyordu.

Bir çığlık duydu ve dönüp salonun uzak ucunda devasa robot yaratıklardan birini gördü. Yaratık bir kapıdan kayboldu ve Kax, adımları titreyerek ve nefes nefese kalarak olabildiğince hızlı koştu. Göğsündeki bir sızı onu duvara sendeletti, bir koluyla kendini tuttu ve devam etmek için kendini itti.

Kapıya ulaştığında devasa metal yaratığın sırtından başka bir şey göremedi, ama Kronock'un kalın, pullu bacaklarının arasından çıplak bir bacak gördü. Bridget.

Grek. Kronock kolunu kaldırdığında öfke dalgası hissetti ve Kax, düşene kadar sırtına ateş etti. Öfkesinin yatışmasıyla göğsündeki ve başındaki ağrı geri geldi ve bir elini kapı çerçevesine dayadı. Bridget ona bakıyordu, gözleri fal taşı gibi açılmış, ağzı açık. Ona gülümsemeye çalıştı.

Bridget ileri atıldı ve kolunu onun boynuna doladı, düşmeden önce blasterını aldı. "Uyanık olduğunu bilmiyordum."

O, ona baktı. "Çılgınlıklarını duydum. Duydum..." Kaşlarını çatarak onun yüzünü inceledi. "Boş ver. Rüya görmüş olmalıyım."

Bridget boğazını temizledi ve aşağı baktı. "Oldukça kendinde değildin. Neden yatağa dönmüyoruz? Yani, seni yatağa götürmeye ne dersin?"

Adam çekilmeye çalıştı ama başı dönüyordu ve kadının omzuna yaslandı.

"Seni ısırمام," dedi kız, "ama yardım etmeme izin vermezsen, yere düşeceksin."

Adam acı bir gülümsemeyle başını salladı. "Burada tıbbi malzeme yok, değil mi?"

"Bulamadım," dedi kız, koridorun sonundaki Kronock yığınının görünce kaşlarını kaldırdı. "Ama her yeri aramadım. Mutfağı ve soğuk kompres için su bulduğumda durdum."

Kax, blaster yanığına parmağını dokundu. "Hatırlıyorum..." Ama neyi hatırlıyordu? Onu terk etmemekle ilgili bir şey ve sonra onun teninin hissi. Ona dokunmuş muydu? Yüzünün kızardığını hissetti. Özür dilemesi gereken bir şey yapmamış olmasını umdu. Buraya onu kurtarmaya gelmişti, başka bir şey değil, diye kendine söyledi.

"Acın var mı?" diye sordu kız.

Dudaklarını sıktı. "Pirrin'e hayır demezdim." Kızın şaşkın ifadesini fark edince ekledi, "Drexian ağrı kesici. Çok etkilidir."

"Etrafa bir bakayım."

"Birlikte bakalım," dedi. "Bu yerde tek başına dolaşman hoşuma gitmiyor. Kim bilir kaç tane Kronock vardır?"

"Gördüğümüz Kronock'ların sadece geride bırakılmış güvenlik görevlileri olduğuna eminim. Savaş sırasında karşılaştığımız savaşçılar kadar donanımlı değiller."

Onun da kendisiyle benzer bir değerlendirme yapmasından etkilenmişti. Ama bu, onu bir daha gözünün önünden ayırmayacağı anlamına gelmiyordu. "Ben de seninle geliyorum."

Omuz silkti. "Sen bilirsin, sert çocuk."

Kadının ona yardım ederek ilerlemesine yardım ederken, hiç de sert hissetmedi ve homurdandı.

Daha fazla yatakhaneyi geçtikten sonra, koridorun en sonunda, açık camlı çift kapılı bir odaya ulaştılar. Diğer odalardan farklı olarak, bu oda iyi aydınlatılmıştı ve odanın çevresinde bir tezgah, ortasında ise uzun ve dar tek bir metal yatak vardı. Tavandan metal kollar uzanıyordu.

"Burası revir olmalı," dedi, içeri girip tezgaha yaslanarak. Bridget'in tavandan uzanan metal kollara bakıp titrediğini fark etti. "İyi misin? Yaralanmadığından emin misin?"

Kız hızlıca başını salladı. "Ben iyiyim. Yaralı olan sensin." Onu yatağa götürdü ve kalkmasına yardım etti, elleri bir an çıplak kollarında kaldı. "Göründüğümden daha dayanıklıyım, unuttun mu?"

Hatırlıyordu. Yüzüne odaklanmaya çalıştı ama bir ağrı dalgası onu sardı ve görüşü bulanıklaştı. Dünyası kararmış olsa da, yüzüne dokunduğunu hissetti.

On Üçüncü Bölüm

B ridget, gözleri kapanana kadar birkaç saniye onu izledi. Uyuduğundan emin olunca, elini onun yüzünün yanına koydu. Kare çenesi ve öpülesi dudaklarıyla gerçekten yakışıklıydı. Bırakmış olduğu sakalları bile hoşuna gitmişti. Kax, saçları dağınık ve savaşı görünüşlü ağabeyinden daha ciddi bir havası vardı, ama o kısa saçları hep sevmişti. Ne yazık ki, sanki kafasından tentacles çıkıyormuş gibi ona bakıyordu. Omuzlarını silkti. Kim bilir? Belki tentacles onu tahrik ediyordu.

"Keşke bu yerde bir doktor olsaydı." Pirrin'i aramak için çekmeceleri açmaya başladı, havada dans eden toz parçacıkları yüzüne girince öksürdü.

"Ben doktorum."

Ses, Kronock'un sesi gibi gelmemiş olmasına rağmen, parmağını blaster'ın tetiğindeyken onu döndürdü. Odada ya da koridorda kimseyi görmedi. Lütfen halüsinasyon görmüyorum, diye düşündü.

"Tıbbi ihtiyacınızı belirtin."

Hayal görmüyordu. Ses gerçekti ve anladığı kadarıyla yukarıdan geliyordu. "Kimsin?" Yukarı bakarken etrafında döndü. "Neredesin?"

"Ben yerleşik işitsel tıbbi programım. Tıbbi görevli olmadığında çalışmak üzere tasarlanmışım." Ses durakladı. "Durum öyle mi?"

"Öyle de denebilir," diye mırıldandı Bridget, blaster'ı indirerek. "Yani sen bir bilgisayar programı mısın?"

"Ben yapay zeka." Ses neredeyse kırılmış gibiydi. "Basit bir programdan çok daha sofistikeyim."

"Özür dilerim," dedi Bridget. "Drexianları iyileştirebilir misin?"

"Drexianlar dahil olmak üzere üç yüzün üzerinde türün tıbbi bilgisini içermekteyim."

"Etkileyici. Seni kim tasarladı?"

"Ben Validianların yaratığıyım. Burası onların maden kolonisi." Bir duraklama. "Sen Validian değilsin, değil mi?"

"Hayır. Ben Dünya gezegeninden bir insanım ve bir Drexian ile birlikte buradayım. Yardıma ihtiyacı olan o. Göğsünden bir blaster ile vuruldu."

"Anlıyorum. Drexian masanın üzerinde mi yatıyor?" Kax'ın üzerindeki ışıklar daha parlak hale geldi.

Bridget gözleri kapalı olan büyük uzaylıya baktı ve boğazı düğümlendi. Metal masanın üzerinde, göğsünde yanık izleri olan adam neredeyse kırılğan görünüyordu. Cevap vermeye çalıştı ama sadece bir cırtlak ses çıktı.

"Bunu olumlu cevap olarak alacağım."

Yarım ay şeklinde bir çubuk yukarıdan indi ve mavi bir ışın Kax'ın vücudunu taramaya başladı, beline ve kıvrılmış çevre kıyafetine ulaştığında durdu.

"Lütfen gereksiz kumaşı çıkarın."

"Ne?" Bridget, muayene masasının gümüş rengiyle uyumlu hale gelen giysisine baktı. "Hepsini mi çıkarayım?"

"Muayenenin en etkili şekilde yapılmasını istiyorsanız." Makine sesi sinirli gibi geliyorsa, bu ses öyleydi.

Bridget tereddüt etti. "Göğüs yarası için mi?"

"Blaster ateşi vücuda zarar verebilir. Organik sistemlerin hepsi birbirine bağlıdır." Bir duraklama. "Tabii muayeneyi durdurmamı istemiyorsanız."

"Hayır, çıkaracağım." Bridget, giysinin alt kısmını çekip Kax'tan çıkarırken kalp atışlarının hızlandığını hissetti ve altında dar bir siyah kargo pantolon ortaya çıktı. "Bu da mı?"

"Evet."

Bridget derin bir nefes verdi. Uyanınca ona bir açıklama yapması gerekecekti. Pantolonunun düğmelerini açmaya çalışırken, siyah, ikinci bir deri gibi oturan boxer şortunun altındaki büyük şişkinliği görmezden gelmeye çalıştı. Parmakları onun cildini okşarken enerjiyle titriyordu ve pantolonu çıkardığında, efordan değil, nefes nefese kalmıştı.

"Kalp atış hızınız yüksek ve cildiniz renksiz," dedi yapay zeka. "Drexian'ı muayene ettikten sonra sizi muayene etmeliyim."

"Ben iyiyim." Bir eliyle kendini yelpazeledi ve Kax'tan başka yere baktı. "Ya da bir dakika sonra iyi olacağım."

Geniş omuzlarına, kaslı karnına ve kaslı bacaklarına bakmak, kendini tutmasına yardımcı olmuyordu. Ya da nişanlı olduğunu hatırlamasına da. Kafasında bu kelimeyi birkaç kez tekrarlardı. "O senden hoşlanmıyor bile," parmakları karıncalanmayı bırakınca kendi kendine mırıldandı.

"Senden hoşlanmıyorum ya da hoşlanmıyorum," dedi ses. "Ben yapay zeka ve bu tür duygulara sahip değilim."

Gözlerini devirdi ve yapay zekanın yüz ifadelerini okuyamadığına sevindi. "Senden bahsetmiyorum."

"Peki. Başka *ilgili* yorumunuz yoksa muayeneye başlayacağım."

Onun iğneleyici yorumunu görmezden geldi. Nasıl oldu da bu ukala sanal doktora denk geldi?

Tarama yeniden başladı, ardından makineden bir dizi bip ve uğultu sesi geldi. Çubuk aşağı indi ve ince bir kol aşağı sallanarak Kax'ın boynuna bir iğne yaptı ve göğsüne bir şey sıktı. Kax seğirdi ve başı yana düştü.

"Ne yapıyorsunuz?" diye sordu Bridget. Kronock'ların koloniyi işgal ettiklerinde yapay zekayı yeniden programlamış olabilecekleri aniden aklına geldi.

"Enfeksiyonu önlemek için ağrı kesici ve antikorlar ile cilt yenilenmesini hızlandırmak için topikal bir solüsyon enjekte ediyoruz."

"Oh." Bridget, Kax'ın göğsündeki yaranın gözlerinin önünde kaybolmasını izledi. Çubuk tavana geri yükselirken yaklaştı ve kızarıklık kaybolurken

kırmızılık kaybolurken elini onun pürüzsüz göğsüne dokundu.

"Kalp atış hızınız tekrar yükseliyor. Düzensiz kalp rahatsızlığınızı tedavi etmek için ilaca ihtiyacınız olmadığına emin misiniz?"

Kadın geri atladı ve başını salladı. "Hayır. Kalp sorunum yok, yemin ederim."

"Nasıl istersen." Tavan ışığı karardı. "Drexian iyileşecek. Anatomisi Validian'dan daha basit. Ayrıca daha kısa ve daha geniş."

Kısa ve geniş, Drexianları tanımlamak için kullanacağı iki kelime değildi, Kax'ı tanımlamak için ise hiç değildi. Validianlar zayıflamış devler olmalıydı.

"Bunu çok uzun yataklardan ve yüksek tavanlardan anladım," dedi Bridget. "Validianların artık burada olmadığını biliyorsunuz, değil mi?"

"Ben yerleşik bir işitsel tıbbi programım." Bir duraklama. "Kimse bana hiçbir şey söylemez."

Bridget neredeyse gülecekti. "Seni programlayan kişi sana biraz kişilik vermiş."

"Doktor Harimti Vlax. Ünlü bir Validian mucit ve tanınmış bir zeka."

"Eminim öyledir," dedi Bridget fısıltıyla. "Sana bir isim verdi mi?"

"Neden ismine ihtiyacım olsun ki?"

"Önemli değil," dedi. "Ben Bridget."

"Brid-get," diye tekrarladı, heceleri arasında duraklayarak. "Validianlara ne oldu?"

"Bunu bana sizin söyleyebileceğinizi umuyordum. Kronock'tan kaçmak için buraya geldik ve koloniyi yok ettiklerini ve geride bazı robot muhafızlar bıraktıklarını gördük. Ne kadar zamandır aktif değilsiniz?"

"On bir yıl on üç gün, bir saldırıdan sonra yaralıları tedavi etmek için son kez etkinleştirildiğimde."

Bridget, şokunu sesine yansıtmamaya çalıştı. "Yani on yıldan fazla bir süredir bu kolonide yaşayan tek canlı yok mu? Tozlu olmasını bu açıklıyor."

"Validianlar hakkında herhangi bir bilgin var mı?" diye sordu yapay zeka.

"Üzgünüm," dedi Bridget. "Uzaylı türlerin varlığını ancak bir hafta önce öğrendim. Drexianlar veya Kronocklar hakkında hiç duymamıştım ve Validianlar hakkında da ilk kez duyuyorum."

"Kendi türünüz dışında başka yaşam formları olduğunu bilmiyor muydunuz?" Bilgisayar şaşırmış ve biraz küçümseyici bir sesle sordu.

"Benim gezegenimde uzaylılara inananlar deli sayılır."

"İlginç. Geri döndüğünde deli olarak kabul edilecek misin?"

"Geri döneceğimi sanmıyorum." Bridget iç geçirdi. "Ama muhtemelen dönerim." "Akıl hastalıkları için bir tedavim yok, Bridget. Üzgünüm." "Önemli değil, Al."

"Al?"

"Bana ismimle sesleneceksen, ben de sana bir isim takmalıyım ve Doc çok kişisel olmayan bir isim. Sen bir yapay zeka olduğunu düşündüğüm için sana Al diyeceğim."

"Bütün insanlar senin gibi deli mi, Brid-get?"

"Sadece eğlenceli olanlar, Al."

"Bu Drexian da eğlenceli olanlardan mı?"

Bridget bir an Kax'ı uyurken izledi. "Bilmiyorum. İlk tanıştığımda yönetici tipi bir adam olduğunu düşünmüştüm, ama kendi isteğiyle beni kurtarmaya geldi, bu yüzden ne düşüneceğimi bilemiyorum." Elini omzuna koydu ve yanağına değen açık kahverengi kirpiklere baktı.

"Yine kalp atışların hızlandı. Kalp sorunlarının sebebi o mu?"

Elini çekip tavana baktı, ses yerine konuşabileceği gerçek bir beden olmasını diledi. "Öyle olsa bile fark etmez. Ben başka bir Drexian'a söz verdim."

"Nişanlanmış' ne demek, anlamıyorum."

Kadın parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Onun halkı bana 'hediye gelin' diyor. Onların artık kadınları olmadığı için, onların savaşçılarından biriyle evlenmem gerekiyor."

Bu, Kronocklardan korunmak için Dünya'nın yaptığı garip bir anlaşmaydı."

"Evleneceğin bu savaşçı nerede? Neden seni kurtarmadı?"

Bridget kollarını göğsünde kavuşturdu. "Çok soru soruyorsun, Al." "Öldü," diye mırıldandı Kax tıbbi yataktan. "O öldü."

Kafasını hızla çevirip ona baktı. Göğsüne eğildi. "Ne dedin?"

Gözleri hala kapalıydı, ama mırıldanırken göz kapaklarının altında hızla hareket ediyordu. "Öldü. Savaşta öldürüldü." Sanki birine fısıldar gibi sesini alçaltarak, "Bridget'e söyleme," dedi.

Eş olarak verildiği Drexian'ı hiç görmemişti, ama bu haber yine de karnına yumruk yemiş gibi geldi. Kax onun öldüğünü başından beri biliyordu ve ona söylememiş miydi?

"Yüzün soluk soluğa, hiperventilasyon olasılığı var, Brid-get," dedi yapay zeka. "Başını dizlerinin arasına koymayı öneririm."

Makinenin tavsiyesine uymaya karar verdi ve belinden eğilerek kollarını yere sarkıttı. Demek Kax'ın ona dokunmaktan kaçınmasının sebebi, nişanlısına olan saygısı değildi. Onunla flört ettiği onca zaman, Kax'ın geri çekilmesi ya da gözlerini kaçırması, onun onurlu bir adam olduğu için değildi. Ondan gerçekten hoşlanmıyordu. Utançtan yanakları kızarıırken nefes almaya odaklandı.

On Dördüncü Bölüm

K 'un bacağı döndü ve karnının altında serin çarşafın hareket ettiğini hissetti. Uzay istasyonuna ve süitine geri dönmüş olmalıydı. Drexian Yüksek Komutanlığı, istasyonda toplandıklarında kullanmak üzere birkaç süit ayırmıştı ve bu süitler, haraç gelinleri için tasarlanmış fantezi süitler kadar lüks olmasa da, yine de konforlu ve ferahtı. Bacaklarını uzattı ve kumaşa değdiğini hissetti, sonra ayağı başka bir bacağı dokundu, bu bacak yumuşak ve pürüzsüzdü.

Ya da belki de zevk gezegenlerinden birindeydi. Uzun zaman olmuştu, ama yanındaki kadının dokunuşunu hoş karşıladı. Penisini şiştirdi, bu da ne kadar zamandır boşalmadığını hatırlattı.

Yana döndü ve elini bacağına kaydırarak, giysisini yukarı iterek kalçasının yumuşak şişkinliğini hissetti. Kadın inledi ve o da elini beline doladı, vücudu onun vücuduna yapışana kadar onu kendine çekti, sert penisini ince iç çamaşırının kumaşı aracılığıyla kadının çıplak tenine bastırıyordu. Başını kadının boynuna eğdi ve hafif çiçek kokusunu içine çekti. Bu kokuyu tanıyordu, ama nereden? Düşünceleri hâlâ bulanıktı. Zihninin derinliklerinde, pantolonunun nereye gittiğini merak etti, ama kız ona yanıt olarak yumuşak sesler çıkarınca bu düşünce aklından uçup gitti.

Kax elini onun düz karnına kaydırarak ve göğüslerinden birini avuçladı, onu kendine doğru çekerek. Kendi düşük homurtusunu duydu, sonra onun sarsıldığını ve sertleştiğini hissetti. Birkaç kez gözlerini kırptı, rüyasından uyanarak, uzay istasyonundaki yatağında olmadığını fark etti. Ya da bir zevk gezegeninde. Ancak, Bridget'i kollarında tutuyordu ve sert penisini ona bastırıyordu.

Uzaklaşıp yataktan atladı, ereksiyonunu görünce çarşafı da yanında çekip aldı, Bridget'in yatakta yattığını görünce çarşafı düşürdü. Gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve kendini örtmek için tişörtünü aşağı çekti.

"Sen ne...?" diye başladı, ama suçlayıcı ses tonunu duyunca durdu. "Ben ne...?" Gözleri, tozlu, büyük, kahverengi mobilyaların bulunduğu geniş odada dolaştı. "Neredeyiz?"

Bridget otururken gözlerini ovuşturdu. "Yöneticinin odasını bulmayı başardım. Burası ranzadan daha rahat olur diye düşündüm... ve daha güvenli."

"Özür dilerim." Kollarını kasıklarının üzerinde kavuşturdu, sertleşmiş penisini bastırarak fark edilmeyeceğini umdu. "İsteyerek yapmadım... Bilmiyordum..."

Yanaklarında kırmızı lekeler belirdi. "Benim olduğumu bilmediğini biliyorum. Bilseydin, bana dokunmazdın, değil mi?" Gözlerini ona dikti. "Ben senin tipin değilim, ya da insan kadınları sevmiyorsun, ya da belki de sadece beni sevmiyorsun?"

Onu elle taciz ettiği için kızgın görünmüyordu, ama kesinlikle ona bir şey için kızgındı. Aralarında son olarak ne olduğunu hatırlamaya çalıştı. Tartışmışlar mıydı? Onu aşağılamış mıydı, ya da onu sevmediğini söylemiş miydi? Öyle olduğunu sanmıyordu, ama neden kafasını koparmak ister gibi bakıyordu?

Yere baktı; yüzünün, düşündüğü kişinin o olduğunu belli etmesini istemiyordu. "Seni kurtarmaya geldim. Hepsi bu. Sen başkasına söz verilmişsin."

"Evet, anladım." Kız öfkeyle nefes verdi. "Ama söz verilmiş olduğum Drexian öldü, değil mi?"

Kax'ın çenesi düştü. Nasıl biliyordu? Elini başına koydu. Kendinde yokken bir şey söylemiş olmalıydı. Her zaman uykusunda konuşurdu, özellikle de ağrı kesici aldığında. Harika. Harika. Kızgın gözlerine baktı. "Bu görevimi değiştirmez. Seni istasyona geri götürmeliyim ki başka bir savaşçı ile eşleştirilebilesin."

"Ama sen değil." Bu bir soru değil, bir ifadeydi ve sesinin bir oktav düştüğünü fark etti.

"Ama ben değil." Bu sözler sanki içinden sökülüp alınmış gibi geldi ve söylerken ona bakamadı.

"Bu konuda benim söz hakkım yok, değil mi?"

Ağzı kurumuştı ve kalbi göğsünde çarpıyordu. Ona başına gelenleri ve neden onunla birlikte olamayacağını söyleyemiyordu.

Eğer öğrenirse ona nasıl bakacağını biliyordu ve onun acımamasını tercih ederdi. Yerdeki çarşafı aldı. "Drexian savaşçıları eşlerini kendileri seçer."

"Anladım." Sözleri tükürürcesine söyledi ve yatağın diğer tarafından indi. Nedense, özür dilemeden önceki halinden daha üzgün görünüyordu.

Kax insan kadınlarını anlamıyordu, ama onu şimdi çözmek için zamanı olmadığını biliyordu. Kapalı kapıya baktı. "Son hatırladığım şey bir grup Kronock'la savaştığımdı. Başka var mı?"

"Varsa da ben görmedim, ama en üst kattayız, bize doğru gelen her şeyi görebiliriz." Odanın bir tarafını kaplayan pencereye doğru yürüdü, kollarını göğsüne sıkıca bağladı. "Tabii fırtına durursa."

Kax dışarıda turuncu bir sis bulutu dışında hiçbir şey göremiyordu. "Ne kadar zamandır baygındım?"

"Saatler," dedi Bridget, yerdeki sırt çantalarından birine uzanıp ona kapalı bir erzak paketi attı. "Ben bunlardan birkaç tane yedim ama sen muhtemelen açlıktan ölüyorsunuzdur. Al seni iyileştirdikten sonra bana en büyük odanın hangisi olduğunu söyledi ve sedyenin yerini gösterdi."

Kax başını salladı. Açtı. Folyo poşeti yırttı ve padwump kurutulmuş etinden bir parça kopardı, sonra göğsündeki lekesiz cildine baktı. Blaster ateşiyle vurulduğunu gösteren yanık izi kalmamıştı ve yakıcı acı da geçmişti. "Teşekkür ederim."

Kız ona bakmadan omuz silkti. "Sen de benim için aynısını yapardın."

Soğuk ses tonuna irkildi, sonra başını yana eğdi. "Bekle. Al kim?"

"Seni iyileştiren yapay zeka tıbbi programı. Hasta başı tavırlarının sıfır olduğunu bir kenara bırakırsan, fena bir arkadaş değildir."

Kax'ın soracak çok şeyi vardı ve liste her geçen dakika uzuyordu. Tuzlu kurutulmuş etten bir ısırık daha aldı ve yuttu. "Beni buraya sedyeye mi getirdin?"

Bridget ona dönüp baktı ve sesi yumuşadı. "Biraz zamanımı aldı ama neyse ki bu yerde asansör var. Çok hızlı değiller ve uzun süredir kullanılmadıkları için kabloların kopmasından çok korktum ama dayandılar. Her neyse, bu ranza yatakları berbat. Ayrıca, bu kapıda otomatlardan ekstra koruma için kilit var. Üst katlarda hiç görmedim ve kapı kolunu çevirmede ne kadar iyiler bilmiyorum."

Kax kapıya baktı ve kilidi olmasına rağmen kapının sadece tahtadan yapıldığını fark etti. Kronock'lar bunu birkaç saniyede parçalayabilirdi. Yine de yatağın daha rahat olduğunu kabul etmek zorundaydı. Onun yanında yatarkenki halini düşündü ve neredeyse çıplak olduğunu fark etti.

"İyileştigiime göre, koloninin iletişim merkezini bulmalıyım." Yerleri tararken kurutulmuş etin son parçasını ısırdı. "Ve kıyafetlerimi."

Bridget, yatağın karşısındaki uzun ahşap dolabı işaret etti. "Onları oraya astım. Seni onlardan çıkarmak çok uzun sürdü, seni tekrar içine sokmaya cesaret edemedim."

Bridget'in onu soyduğu düşüncesi penisini titretti ve hızla döndü. Dolap kapaklarını açarken boğazını temizledi ve pantolonuyla gömleğinin bir çift askıya asılı olduğunu gördü. Ona sırtını dönerek hızla giyindi ve onun üzerinde yarattığı etkiyi fark etmemiş olmasını umdu.

Bridget'le eşleştirilen Drexian savaşçının ölümüne üzüldü, ama istasyona döndüklerinde özür dilemesi gereken kimse olmadığı için minnettardı. Başkasının adak geliniyle ilişkiye girmek, ciddi bir dayak yeme sebebi olabilirdi. Eğer o onun eşi olsaydı, ona elini süren herhangi bir erkeği paramparça ederdi. Onu dokunan herhangi birini düşündükçe öfkesi alevlendi. Alish buna, diye hatırlattı kendine. *O senin değil.*

Omzunun üzerinden, sırtını ona dönmüş pencerenin yanında duran kadına baktı. Belki de en iyisi böyleydi, çünkü şu anda kadın ondan hoşlanmıyor gibi görünüyordu.

On Beşinci Bölüm

, hepsi bu kadar, diye düşündü Bridget. Drexian savaşçıları eşlerini kendileri seçerdi ve o açıkça onu seçmemiştir.

Ona karşı dürüst olduğu için minnettar olması gerektiğini düşündü. Başka erkekler bu durumdan yararlanabilirdi, ama o ona ilgisi olmadığını açıkça belli etmişti. Kafasını hafifçe salladı. Önemli değildi. Daha önce de reddedilmeyi yaşamıştı. Profesyonel bir dansçı olmak, sürekli reddedilmek anlamına geliyordu: baş dansçı rolünü defalarca kaçırmak, başka kişilere verilen roller için seçmelere katılmak ve sonunda yaşının çok büyük olduğu gerekçesiyle baleden atılmak. Ancak erkekler tarafından reddedilmeye alışık değildi. Erkekleri her zaman büyüleyip baştan çıkarabilmişti.

Kax giysilerini ve ardından çevre kıyafetini giyerken ona gizlice bir bakış attı, sert sırtını ve geniş omuzlarını hayranlıkla seyretti. Nedense bu adam üzerinde sihrini kullanamıyordu. En azından, o bilinçliyen.

Tamam, dedi kendi kendine. *Beni istemiyor mu? Bu oyunu ikimiz de oynayabiliriz.*

Eğer bildiği bir şey varsa, o da odaklanmaktı. Onları uzay istasyonuna geri götürmekten başka hiçbir şeye odaklanmayacaktı. Pencerenin altındaki kısa komodeye baktı ve üstündeki toz tabakasını parmağıyla silerek geçirdi. Çekmeceleri açmaya başladı, tozlar havaya yükseldi ve öksürmesine neden oldu. Tam da tahmin ettiği gibi. Koloni müdürü aceleyle ayrılmış ve çekmeceleri giysilerle dolu bırakmıştı. Karanlık renkli, ipli pantolonları bulana kadar çekmeceleri karıştırdı.

Pantolonları giydi, olabildiğince sıkı bağladı ve ayak bileklerindeki fazla kumaşı kıvırdı. Boldu ama giyilebilirdi. Pantolonun üzerine çevre giysisini giydi, kapüşonunu indirdi ve botlarını giydi. Dik durdu ve Kax'ın onu izlediğini gördü. "İletişim istasyonunu görmeye hazır mısınız?"

"Nerede olduğunu biliyor musun?"

Onun yanından geçerek, komodinin üzerinde bıraktığı blaster'ı alıp ona attı. "Al'ın yardımcı olacağını söylemiştim. Koloninin

bilgisayarlara girip bana şemaları gösterdi. Bir sonraki binada. Çoğu nöbetçinin bulunduğu depolara ulaşmadan önceki bina."

"Bunu nasıl biliyorsun?"

Bridget iç geçirdi. "Al, koloninin bilgisayar sisteminin bir parçası, bu yüzden eski güvenlik kayıtlarına girebiliyor. Ayrıca depolardaki metal zehirlenme seviyelerini belirlemek için kullanılan sensörlere de erişebiliyor."

Kax ona birkaç kez göz kırptı. "Yani...?"

"Kronock artık orada metal cevheri depolamıyor. Hepsi gitmiş. Ama bir tür radyoaktif madde depoluyorlar."

Kax irkildi. "Bu, gardiyanları ve burada neden canlı bir varlık olmadığını açıklıyor."

"Aynen öyle," dedi Bridget. "O halde, sinyali gönderip parlamaya başlamadan bu gezegenden ayrılalım."

Kapının kilidini çevirdi ve yavaşça açarak dışarı çıkmadan önce koridora göz attı. Aşağıda Kronock savaşçılarıyla karşılaştıktan sonra başka kimse görmemişti, ama bu depoları koruyanların ortaya çıkmayacağı anlamına gelmezdi.

Kax onu geri çekti. "Önce ben gideyim."

İki avucunu da yukarı kaldırdı. "Sen geç, sert çocuk."

Kax bir kaşını kaldırdı ama cevap vermedi ve parmağını blaster'ın tetiğine koyarak koridorda ilerledi. Merdivenlere ulaştılar ve sessiz merdiven boşluğunda ayak sesleri yankılanarak zemin kata indiler. Kronock savaşçılarının parçalanmış bedenleri salonda dağınık bir şekilde yatıyordu. Kan yoktu ve sadece yanmış kablo kokusu vardı ama Bridget yine de başka yere baktı. Onlardan biri tarafından vurulmaya ne kadar yaklaştığını düşünmek istemiyordu.

Kax, binaların arasındaki kapıda durduğunda, "Hey," dedi. "Beni havaya uçurmadan önce o robotu vurduğun için teşekkür etmedim."

Kax hafifçe başını salladı. "Seni öldürmelerine izin verseydim, kurtarma işi pek kurtarma olmazdı."

"Haklısın. Yine de teşekkürler."

Dönüp ona baktı, çünkü Bridget çok yakınında duruyordu. "Ve beni kurtardığın için teşekkür ederim."

Ondan yayılan ısıyı hissedebiliyordu ve koluna dokunma isteğiyle mücadele etti. "Pilot olmadan bu gezegenden çıkamam."

Ağzının köşesi kıvrıldı. "Sanırım hayır."

O geri dönmeyince, kız boğazını temizledi. "Binalar arasında kapalı bir geçit var ve diğer bina sadece birkaç metre uzaklıkta."

Ayaklarına bakıp başını eğdi. "Ayak mı?"

"Metre, kilometre, ne ölçü birimi kullanıyorsan." Kapıyı işaret ederek elini salladı. "Gerçekten çok yakın."

Adam başını salladı ve yüzünü kapatan ceketinin kapüşonunu kaldırdı. "Hazır mısın?"

"Hazır." O da aynı şeyi yaptı ve oksijen akışını bekledi. Adam elini tuttuğunda irkildi, ama adam onu tutarak kapıyı açtı ve dışarı fırladı, onu da peşinden çekti.

Rüzgâr etraflarında uğuldayarak dönüyordu, ama Kax diğer kapıya doğru koştu, kapıyı açtı ve onu önüne iterek içeriye soktu. Kapı çarparak kapandı ve rüzgârın sesi zayıf bir uğultuya dönüştü.

Bridget, karanlıkta dururken paniğe kapıldı ve duvar boyunca bir anahtar aradı. Hiçbir şey yoktu. Karanlığı ve onları neyin beklediğini bilmemeyi nefret ediyordu.

Kax elini daha sıkı tuttu ve başparmağıyla yavaşça elinin arkasını ovuşturdu. Baskı onu sakinleştirdi ve ona daha yakın adım attı, yanında onun iri vücudunu hissetmek hoşuna gitti. Karanlıkta yüzünü görememesini, ne kadar korktuğunu görememesini de sevdi. İçeri girdiklerinde başlığını çıkardı ve onun da aynısını yaptığını duydu.

Kax onu kendine çekti, böylece Bridget'in kolu arkasına geldi ve vücudu Kax'ın vücuduna yapıştı. Kax başını eğdi ve dudaklarını Bridget'in kulağının yanına getirdi. "Şşşşş," diye fısıldadı, o kadar yumuşak ki Bridget onu zar zor duydu ama kulak memesindeki titreşimi hissedebildi. Bu, Bridget'in omurgasında titremeye neden oldu ve meme uçlarının sertleştiğini hissetti. Başını sallamayı başardı ama cevap vermedi.

Bridget, zifiri karanlıkta dururken kendi sığ nefes alıp verişinden ve Kax'ın yavaş ve düzenli nefeslerinden başka hiçbir şey duymuyordu. Bir an sonra, metalin çınlamasını duydu ve uzakta parlayan kırmızı noktalar gördü. Kax gerildi ve ateş etti. Bir çarpma sesi duyuldu, ardından daha fazla parlayan kırmızı ışıklar.

Kax, karanlığa ateş etmeye devam ederken onu kendine doğru çekti ve vücuduyla onu korudu. Ona o kadar yakındı ki, onun kalp atışlarını kendi kalp atışları gibi hissediyordu. Blaster ateşleri havayı deldi ve bir an için onun sert yüzünü aydınlattıktan sonra onları tekrar karanlığa gömdü. Onu sırt üstü yatırdı ve vücuduyla onu örterken ateş etmeye devam etti ve Kronock düşmeye devam etti. Ateş kesildiğinde, sadece nefes alıp verme sesleri ve bozuk makinelerin tıslama sesleri duyuluyordu.

Onu ezmek için bir dirseğıyle kendini destekledi ve bir süre sonra başını onun başına eğdi. "İyi misin?"

Titriyordu, ama bunun savaşın şokundan mı, yoksa onun üstüne uzanmış olması ve her bir santimetresini hissedebilmesinden mi kaynaklandığından emin değildi. Onu göremiyordu, ama Kax'ın titrediğini hissedebiliyordu. "Öyle misin?"

Kax başını Bridget'in boynuna gömdü, derin bir nefes aldı, başını salladı ama konuşmadı. Bridget tereddütle elini kaldırdı ve Kax'ın yüzüne dokundu. Bu hareket Kax'ı harekete geçirdi. Kendini yukarı itti ve Bridget'i de kendisiyle birlikte çekerek ikisini birden ayağına kaldırdı.

"Her binanın kendi güvenlik ekibi olmalı." Sesi alçaktı. "Birbirleriyle bağlantılı ya da iletişim halinde olduklarını sanmıyorum, aksi takdirde diğerk binadayken hepsi bizi aramaya gelirdi."

"Buradakilerin hepsini yakaladın

mı?" Derin bir nefes aldı. "Umarım."

"Hareket etmenin güvenli olduğunu düşünüyorsan, iletişim istasyonu üçüncü veya dördüncü odada olmalı," diye fısıldadı, Al'ın gösterdiği şemayı hatırlamaya çalışarak.

Elini bırakıp duvarı yoklayarak ilerledi, kız da hemen arkasından geçip kapı sayısını saydı.

“Bu üçüncü.” Bir kapıyı itti ve soluk sarı ışıklar yanıp söndü.

Bridget gözleri alışana kadar birkaç kez gözlerini kırptı. "Burası bir şeye benziyor."

Oda büyük değildi, ama bir duvar dolusu monitör ve çok sayıda düğme ve klavye bulunan birkaç konsol vardı. Kax tekerlekli sandalyelerden birine oturdu ve düğmeleri çevirmeye başladı.

"Bunu nasıl çalıştırırsın?" diye sordu onu izlerken.

"Daha önce böyle bir sistem görmüştüm. Oldukça basit, yıllardır faaliyette olmayan bir maden kolonisi için mantıklı."

"Yani, gizlice yerlere girmeye alışkınsın, öyle mi?"

Gözlerini konsoldan ayırmadı. "Bu ilk kez olmuyor. Her şeyi hatırladığım için mutluyum."

"Bisiklete binmek gibi bir şey mi?"

Başını kaldırdı, kaşları çatıldı.

"Drexian'ların ana dünyasında da bisiklet yok mu?"

"Üzgünüm," dedi. "Bisiklet nedir?"

Kadın elini havada salladı. "Boş ver. Bir kez öğrendikten sonra bir kez öğrendikten sonra asla unutmadığın bir şey."

Ağzının köşesi yukarı kıvrıldı. "O zaman istihbarat işi de sizin bisikletleriniz gibi bir şey olmalı."

"Yani bu tek seferlik bir şey değil mi? Gerçekten tam zamanlı casusluğa geri mi dönüyorsun?" Nedense Kax'ın istihbarat görevlerine çıkacağı düşüncesi midesini sıkıştırdı.

"Seni sağ salim geri getirebilirim."

Bridget bir anlık öfke duydu. "Yani beni kurtarmak senin seçmelerin gibi mi?"

Başını ona doğru eğdi, yeşil gözleri onun gözlerine kilitletti. "Öyle deme."

Aktif monitörde bulanık bir görüntü belirdiğinde statik bir ses duyuldu ve ardından Dorn'un yüzü görüldü. "Kax! Kardeşim, seni kaybettiğimizi sandık."

Randevu noktasına gelmedin ve kararlaştırılan kanaldan bizimle iletişime geçmedin."

Kax elini saçlarından geçirdi ve omuzları birkaç santim düştü. "Dorn." Nefes verdi ve dirseğiyle öne doğru eğildi. "Atlama sırasında vurulduk ve acil durmak zorunda kaldık."

"Siz mi?" dedi Dorn. "Yani onu buldunuz mu?" "Olumlu," dedi

Kax. "Gelin benimle ve zarar görmedi."

Yaralanmamış olabilir, diye düşündü Bridget, ama "gelin" diye çağrılmaktan oldukça kızmıştı.

"Gelinin bir adı var," dedi, Dorn'un monitöründe görünmek için Kax'a yaklaşıp.

"Bridget!" Mandy'nin yüzü Dorn'un yanında belirdi. "Seni gördüğüme çok sevindim."

Bridget kadına gülümsemeden edemedi ve Drexianların aptallığına duyduğu öfkenin bir kısmı eridi. "Ben de, kızım. İstasyona dönüp seninle Tiki bar kokteyllerinden birkaç tane içmek için sabırsızlanıyorum."

Dorn'un kaşlarını çatıp bir şeyler mırıldandığını gördü, Mandy ona dirsek attı ve kıkırdadı.

"Aşırı koruyucu kocana, kız konuşmalarını dinlemek istemiyorsa bize katılabileceğini söyle," dedi Bridget, arkadaşının bariz mutluluğuna gülümseyerek ve Kax'ın kucağına oturarak, başını görebilmek için rahatsız bir şekilde eğilmek zorunda kalmamak için.

Dorn başka bir şey söyledi ve Mandy'nin yüzü ciddileşti. "Nerede bu ikiniz?"

Kax onun altında hareket etti ve Bridget tam olarak nerede oturduğunu fark etti. Ayağa kalktı ve birkaç adım uzaklaştı, Kax'ın artık onu etkilemesine izin vermemeye karar vermesine rağmen yanaklarının kızardığını hissetti.

Kax monitöre yaklaştı. "Quantrax sistemindeki terk edilmiş bir maden kolonisindeyiz."

Mandy ekrandan kayboldu ve Dorn'un yüzü ekranı doldurdu.

"Burası Validian," diye ekledi Bridget, Dorn'un duyabileceği kadar yüksek sesle.

Kax ona merakla baktı ama devam etti. "Bridget, buranın aslen Validian olduğunu söylüyor. Kronock burayı yok etti ve nöbetçiler olarak muhafızlar bıraktı."

Dorn'un kaşları tek bir çizgi halinde birleşti. "Kronock'lar orada mı?"

"Basit, robotik bir versiyon," dedi Kax. "Karşılaştığımız savaşçılardan daha çok makineye benziyorlar."

"Bilmediğimiz daha fazla teknoloji." Dorn elini yüzüne sürdü. "Oradan ne kadar çabuk çıkabilirsiniz?"

"Tek motorumuz kaldı, ya onu tamir etmeye çalışacağım ya da Kronock uzayında yarı güçle uçmanın ne kadar şanslı olduğunu göreceğim." Monitöre daha yakından eğildi. "Kardeşim, Kronock bu terk edilmiş koloniye radyoaktif malzeme depolamak için kullanıyor."

"Grek," dedi Dorn. "Tamam, önce ikinizi oradan çıkarmalıyız, sonra Kronock'ların onu ne için kullandığını düşünürüz. Sinyalinizi tespit ettik, ben şimdi..."

Monitörün sesi kesildi ve güç kesintiye uğradıktan sonra tamamen kesildi ve onları karanlıkta bıraktı.

On Altıncı Bölüm

, bir an için karanlığa minnettar oldu. En azından Bridget, kucağına oturduğundan beri saklamaya çalıştığı şişkinliği görmeyecekti.

"Yine mi?" dedi Bridget, sözleri dışarıdaki kapının açılma sesi ve ağır ayak sesleriyle kesildi.

Ayağa kalktı ve Bridget'le arasındaki mesafeyi kapattı, karanlıkta onu aradı ve elini tuttu, diğer elinde blaster'ı sıkıca tuttu. Hareketler robot nöbetçilerin hareketleri değildi, ama onların dost olduklarını da sanmıyordu. Binadaki elektriği kesmişlerse dost olamazlardı.

Hayır. Kim olursa olsun, içeride olduklarını biliyordu ve onları dezavantajlı duruma düşürmek istiyordu. Kax, kapkara karanlıkta bir şey görmeye çalışırken seçeneklerini düşündü. Karanlıkta binadan kaçmak ya da odada kalıp saklanmak ve saldırganın onları bulmamasını ya da dikkatli bakmamasını ummak. Bridget'in elinin titrediğini hissetmesine rağmen, orada kalıp öldürülmeyi bekleyemeyeceklerini biliyordu. Kaçmak ve gerekirse savaşıarak dışarı çıkmak daha iyiydi.

Elini çekti ve Bridget onu takip etti. Sessizce kapıya doğru ilerleyip koridora çıktı ve dışarıya açılan kapıdan uzaklaştı. Hiçbir şey göremiyordu ama yine de uzattığı kolunda blaster'ı tutarak koridorda geriye doğru ilerlerken Bridget'i arkasına sakladı.

"Benden kaçamazsın, kadın." Ses koridorda yankılandı ve Bridget'in sıçradığını, sonra ona yaklaştığını hissetti.

Bridget'i burnunun dibinden kaçırın ve onu tekrar alabileceğini düşünen Kronock'lu Krav'dı. Kax, kısmen onu sakinleştirmek, kısmen de kendini sakinleştirmek için elini daha sıkı tuttu. Kapüşonunu kaldırdı ve Bridget'in yüzünü kapüşonla örttü.

O canavarın onu almasına izin veremezdi. Kronock'un ona bakışını görmüştü ve artık ondan ne istediğini biliyordu. Kax, onu tekrar almasına izin vermeden önce öleceğinden emindi. Daha hızlı hareket ederek onu koridorda geriye doğru çekip başka bir çıkış yolu olduğunu umdu. Ayak sesleri yaklaşıyordu ve Kronock'un karanlıkta onları görebiliyor mu diye merak etti.

görüp görmediğini merak etti. Kendilerini açıkça güçlendirdiklerini düşünürsek, görseler bile şaşmazdı.

"O benim." Ses daha da yükseldi. "Onu bana ver."

Kax bir kapının açılma sesini duydu ve ışık binanın karşı ucundan içeri girdi. Dışarıdaki sis, üzerlerine ilerleyen komutan uzaylının çarpık yüzünü aydınlatırken, Kax başka bir kapı olduğunu düşündü. Kax arkasını döndüğünde ikinci çıkıştan iki Kronock savaşçısının girdiğini gördü ve Bridget'in hemen arkasında koşarken onlara ateş etti.

Savaşçılar şaşkına döndü ve blaster ateşinin göğsüne isabet etmesiyle kapıdan geriye düştü. Kax hızını kesmedi, onların üzerinden atladı ve Bridget'in de kendisinden çok daha zarif bir şekilde aynı şeyi yaptığını görmek için döndü. Bridget'in bacakları neredeyse yere paralel hale gelmişti. Onları kovalayan Kronock da koştu, ağır bacakları yere vurdukça zemin sallandı.

Dışarıya, boğucu, dönen havaya koştular. Kax, parlak kırmızı sisin içinden görmeye çalışarak gözlerini kısarak baktı.

"Gemi!" diye bağırdı Kax, sözleri giysisinde boğuk bir sesle çıktı.

Binanın yanından hızlıca koştular, Kax omzunun üzerinden arkasına baktı ama arkalarındaki karanlık, devasa Kronock'u göremedi. İlk binayı geçtiler ve Kax ileride yanıp sönen ışık noktaları gördü. Onlara ateş etti ama hızını kesmedi, nöbetçilerin yere düştüğünü duydu ama fırtınadan dolayı onları göremedi.

Bridget'in elini sıkıca tutarak koşmaya devam etti ve yön duygusunun onu gemilerine götürdüğünü umdu. Arkasında tökezlediğini hissetti, ama yere düşmeden onu kaldırdı. Arkalarında ayak sesleri duyuyor ve yerin titrediğini hissediyordu. Önünde blaster ateşi patladı ve Kax yana kaçarak Bridget'i kendine çekti. Ateş edenleri göremiyordu ama omzunu sıyıran patlamaların sıcaklığını hissedebiliyordu.

Maske içindeki oksijen azalmaya başlamıştı, şüphesiz nefes almakta zorlandığı için. Baş ağrıyordu ve bacakları ağırlaşmıştı. Bridget'in elinin kayıp gittiğini hissetti, onun da hızı yavaşlamıştı. Kafasını sertçe salladı. Pes etmenin sırası değildi. Gemiye ulaşmak zorundaydılar. Elini sıkıca tuttu ve ileriye doğru koştu.

Shuttlenin indiği yere yaklaştıklarında, Kax frenlere bastı. Devasa Krav önlerine çıkararak yolu kapattı. Kax, Bridget'in ona çarptığını hissetti, ardından dışman komutanının karanlık siluetini fark edince onun nefesini tuttuğunu duydu. Nasıl önlerine geçmişti? Kax nefes aldı, görüşü bulanıklaştı. Daireler mi izmişlerdi?

Geldikleri yöne doğru koşmak için döndü, ama arkalarında bir dizi savaşçı belirdi, kalın silüetleri yoğun havada parıldıyordu. Bunların nöbetçiler olmadığını, sadece biraz değiştirilmiş, hızlı hareket eden Kronock savaşçıları olduğunu anlayabildi.

Bridget koluna yapıştı ve nefes nefese kaldığını hissetti. Midesinde bir sıkıntı hissetti ve dakikalar içinde azalan seçeneklerini bir kez daha zihninde gözden geçirdi.

"Bana teslim olursan, Drexian'ı öldürmem."

Kax, Kronock'un yüzünü zar zor görebiliyordu, ama sesinden kendini beğenmiş bir zafer havası duyabiliyordu.

"Aksi takdirde, onu gözlerinin önünde öldürüp askerlerime uzuvlarını paralatacağım." Askerler silahlarını aynı anda kaldırıp ona doğrulttu. Vücutunda onlarca lazer silahının kırmızı ışığının yansıdığını görebiliyordu.

Bridget onun yanında keskin bir nefes aldı ve elinin elinden kayıp gittiğini hissetti. "Hayır." Ona uzandı. "Bunu yapamazsın."

"Seni öldürmelerine dayanamam." Sesi, şeffaf ve uluyan rüzgârın arasından duyuluyordu, her ne kadar onun duyulmak için bağırdığını biliyor olsa da. "Bu şekilde, beni tekrar kurtarmak için hâlâ bir şansın var."

Kızın omzunun üzerinden ona bakarak devasa Kronock'a doğru küçük adımlar attığını izledi. Geniş gözlerinde gördüğü korku, kalbini sıkıştırdı. Kronock komutanı onu tekrar ele geçirdiğinde, onu asla geri alamayacağını biliyordu ve ne kadar boş vaatlerde bulunurlarsa bulsunlar, onu hayatta bırakmayacaklarından emindi. Kafası oksijen eksikliğinden zonkluyordu, ama panik ve umutsuzluk

onu ele geçirmeye çalışırken çözümler bulmaya çalıştı. Çıkış yolu yoktu. İkisi de hayatta olduğu sürece yoktu.

Belki kardeşi haklıydı. Belki bu görevi kabul etmekle hata etmişti. Dorn'u düşündü ve kardeşinin mutluluğu bulduğuna sevindi. Geride bıraktığı tek şey bu olsaydı, ona yeterdi. Dorn'u düşünmek, beyninde bir şeyin yerine oturmasına neden oldu. Kardeşi ne yapardı? Kesinlikle beklenmedik ve muhtemelen tehlikeli bir şey. Asla tahmin edemeyecekleri bir şey.

Serbest elini çelik gibi bir yumruk haline getirdi. Ölmek pahasına bile Bridget'in kaçmasına izin vermeyecekti. Düşmanın ulaşabileceği mesafeye gelmeden, blaster'ının ayarını değiştirdi ve kadının sırtına ateş etti.

Kadın yere yığıldı ve o ileri atılarak onu kaldırdı, Kronock liderinin askerlerine ateş etmemelerini bağırmasını duydu. Koşarken küfrederek, daha iri ve yavaş hareket eden Kronock komutanından kaçtı ve kendi bilek kontrol cihazına bastı.

"Umarım işe yarar," diye mırıldandı kendi kendine, mekik kapısı açılırken ve o içeri koşarken, Bridget'in cesedini yere bırakıp kontrol cihazına basarak kapıyı arkasında kapattı.

Kronock askerlerinin kendisine doğru koşarak ateş ettiklerini görebiliyordu. O, mekiği çalıştırıp konsola bir dizi komut girdi. Ateşli, dönen rüzgârların arasından, komutanın askerlere gemilerine binmeleri için el salladığını gördü. Mekik, yerden birkaç metre yükseklikte havada asılı kaldıktan sonra kalkış yaptı. Son düğmeye bastı, sonra Bridget'i kaldırdı ve mekiğin arkasına koştu, arka kapının açma düğmesine tekmeledi ve kısa rampanın aşağı indiğini izledi. Onu göğsüne sıkıca bastırarak kapaktan atladı ve yere çömelerek düştü, sendeleyerek ayağa kalktı ve bilek kontrol düğmesine basarak mekiği gökyüzüne fırlattı.

Binalardan ve mekiğini takip etmek için yerden havalanan Kronock gemilerinden olabildiğince hızlı koştu. Küçük bir tepenin zirvesine ulaştığında, Bridget'le birlikte görüş alanından çıkmak için yere çöktü ve olacakları bekledi.

Bir patlama gökyüzünü aydınlattı ve Kax bunun işe yaradığını anladı. Mekiği, programladığı gibi kendini imha etmişti.

nefesini verip yere çöktü ve Bridget'in hareketsiz bedenini kendi bedeniyle sararak, olası bir patlama dalgasına karşı korudu.

Kronock güçleri ne olduğunu anlamaya çalışırken yerden daha fazla çığlık sesleri geliyordu.

"O gemiye kim ateş etti?" diye bağırdı Kronock komutanı. Askerlerinden kimse cevap vermeyince, öfke dolu çığlığı havayı yırttı.

Sesler, Kax'ın Bridget'in yanında yattığı yerden çok uzakta değildi. Nefesini tuttu ve kalın atmosferin ve genel kaosun onları keşfedilmekten koruyacağına güvenerek bekledi.

"Choor Dar'a dönün!" Kronock, askerlerinin yanından birkaç metre uzaklıkta geçerken bağırdı, sonra sesini tehditkar bir hırıltıya düşürdü. "Başka bir insan bulmam gerekecek."

Kax, altında hareketsiz yatan küçük kadını hissetti ve kumarı tuttuğunu umdu.

On Yedinci Bölüm

B ridget çığlığı duydu ve rüzgârın yüzüne çarptığını hissetti. Gözlerini açmaya çalıştı ama kırmızı sis gözlerini kör etti, bu yüzden elini gözlerine kapattı. Vücudunun bir şeyin altında yuvarlandığını ve Kax'ın ona bastırđıęını hissetti. Yukarı baktığı taş çıkıntı, onları hava şartlarından koruyordu.

"Kıpırdama," dedi yumuşak bir ses kulağının dibinden. "Bizi görmesinler."

Nerede olduğunu ve neler olduğunu anlaması biraz zaman aldı. Son hatırladığı şey, korkunç Kronock'a doğru yürüdüğü ve sırtında kör edici bir acı hissettiğiydi. Ondan sonra her şey kararmıştı. Kax. Bir an için onun da vurulduğunu sandı ama sonra kulağında onun sesi olduğunu ve vücudunun onu fırtınanın en şiddetli kısmından koruduğunu fark etti. Bridget derin bir nefes almaya çalıştı ama nefes almak başını daha da ağrıttı.

İçgüdüsel olarak Kax'ın gömleğinin önünü yumruklarıyla kavradı ve yüzü boynuna gömülene kadar onu kendine çekti. Göğüslerinin sert hatlarının göğüslerine bastırđıęını hissetti.

"İyi misin?" diye sordu Kax, sesi boğuk ve yüz maskeleri nedeniyle zar zor duyuluyordu.

Başını yukarı aşağı salladı, geminin motorlarının patlama sesinden başka bir şey duymuyordu, motorlar o kadar yakındı ki egzozlarının ısısını hissedebiliyordu. Yer sarsılmayı bıraktı ve motorların sesi azaldı, birkaç saniye birlikte nefes alıp verdiler, göğsü onun göğsüyle birlikte inip kalkıyordu.

Kax kayanın altından çıktı ve onu dışarı çekti. Yan yana durup, opak havaya bakarak etrafı gözlediler.

"İşe yaradı." Kollarını ona dolayarak şaşkın bir sesle konuştu. "Gittiler."

Bridget, binaların silüetini fark etti ve servis aracını bulmaya çalıştı. "Gemimiz nerede?" Bacakları titredi ve adam onu kollarının arasına aldı

kollarına aldı ve en yakın binaya doğru koştu.

Normalde Bridget, bir erkeğin kendisini taşımasına şiddetle itiraz ederdi, ama bacakları jöle gibi titriyordu ve göğsü ağrıyordu, bu yüzden tek kelime etmeden onun kendisini taşımasına izin verdi.

Adam kapıyı çekti ve Bridget ayaklarının dibinde yatan Kronock'u işaret ederek Kax'a elini kapı paneline basmasını işaret etti. Kax kaşlarını kaldırdı ama onun işaretini takip etti. İçeri girdiklerinde kapıyı arkalarından kapattı ve Kronock robotlarının kırık bedenlerinin üzerinden atlayarak Bridget'i daha da sıkıca kucakladı. Nefes nefese kalarak yüz maskesini çıkardı ve Bridget'in maskesini de çıkardı.

"Yürüeyebilirim, biliyorsun." Tartışırken başını onun göğsüne yasladı. Eski barakalar küflü koksa ve her şeyi tozla soluduğunu bilsede, normal hava solumak iyi geliyordu.

"Vurulmuşsun." Koridorda ilerleyerek revirin kapısına kadar geldi ve salıncak kapıyı iterek açtı.

Bridget parlak ışıklardan gözlerini korudu, ama Kax onu nazikçe platforma yatırınca gülümsedi. "Hey Al, döndüm."

Cevap yoktu.

Tavana ve aşağıya uzanan çeşitli kollara ve çubuklara baktı. "Merhaba? Doktor?"

Başının üzerinde bir dizi ışık yanıp söndü. "Merhaba, Brid-get. Hoş geldin."

"Blasterla vurulmuş," dedi Kax, sesinde sabırsızlık belirgindi.

Kavisli çubuk alçaldı ve onu taramaya başladı, boynunda durdu. "Lütfen tüm gereksiz kumaşları çıkar, Brid-get."

"Yine mi?" Diye iç geçirdi ve çevre kıyafetini çıkardı, sonra belindeki ipi çözdü ve bacaklarını yukarı çekerek bol pantolonunu çıkardı.

Kax yere baktı, sonra ona sırtını döndü. "Yardım ister misin?" diye sordu omzunun üzerinden.

"Ben hallederim," dedi. "Güven bana. Senin yapmandan kendim çıkarmak daha kolay."

Boğazını temizledi ve kız tişörtünü başından geçirip tamamen çıplak olarak platforma uzanırken bir ayağından diğerine ağırlığını verdi.

"Tamam, Al. Elinden geleni yap."

Tarama, mavi ışığın vücudunun her yerini taramasıyla yeniden başladı. "En kötüsünü yapmamı istemediğini sanıyorum, Bridget."

"Bu bir deyim, Al." Kendine küçük bir kahkaha attı. "Senin kötü bir iş yapamayacağını biliyorum."

"Doğru. En doğru teşhisi koyabilmek için binlerce yıllık tıp eğitiminin birikimini kullanıyorum."

"Sana onun bir çapkın olduğunu söylememiş miydim?" diye Kax'a sordu.

"O nasıl?" diye sordu Kax, başını çevirmeden. "Blasterdan zarar gördü mü?"

Kavisli çubuk tavana yükseldi ve tek bir küçük iğneyle bir değnek düştü. Bridget itiraz etmeden önce iğne kolunun yan tarafına batırıldı.

"Hasar çok az," dedi Al robotik sesiyle. "Kalbi ve ciğerleri, onun boyutundaki organik yaratıklar için ortalamanın üzerinde kapasiteye sahip, bu yüzden blaster ateşi kalıcı bir hasar vermedi. İyileşmesini hızlandırmak için bir iyileştirici madde verdim."

Kax'ın omuzları çöktü. "Tanrılara şükür. Radyasyona maruz kalma durumu ne?"

"Olumsuz," dedi Al.

Kax uzun bir nefes verdi.

"Kaç kez söylemem gerekiyor?" dedi Bridget. "Göründüğümden daha dayanıklıyım. Beni yere serecek olan bir Kronock blaster ateşinden daha fazlası gerekir."

"Bu yara Kronock silahıyla yapılmadı," dedi Al. "Vücudundaki ısı izi, Kronock tarafından yaralanan arkadaşınıkinden ve Kronock blaster yaraları nedeniyle tedavi ettim Validianlarınkinden çok farklı."

Bridget dirseklerine dayanarak kendini kaldırdı. "Kronock beni vurmadıysa, kim vurdu?"

Kax dönmeye başladı, hala çıplak olan vücudunu gördü ve durdu. "Ben vurdum, ama sadece..."

"Bana sen mi ateş ettin?" Bridget sözünü kesti. "Neden? Yani, beni sevmediğini biliyorum, ama gerçekten bana ateş etmek zorunda mıydın?"

Elleri yumruk haline geldi. "Seni kurtarmak için yaptım. Kronock'a teslim olmaya karar verdiğin için son çaremdi."

"Aptal mı?" Kız tamamen doğruldu. "Seni yüz Kronock tarafından havaya uçurulmaktan kurtarmaya çalışıyordum."

"Beni kurtarmak senin işin değil." Sesi düşük bir hırıltıydı. "Seni kurtarmak benim işim. Tersini değil."

"Peki, zor." Bacaklarını platformun kenarına salladı ve sırtına öfkeyle baktı. "Sen beni pek umursamıyor olabilirsin, ama ben seni umursuyorum ve seni kurtarabilecekken ölmeni izleyemezdim."

"Lütfen uzan, Brid-get," Al'ın sert sesi kavgayı keserek duyuldu. "Kalp atışların hızlanıyor."

"Sen benim seni umursamadığımı mı sanıyorsun?" diye sordu Kax.

"Oh, göreve ve beni istasyona geri götürmeye önem verdiğini biliyorum." Bridget'in sesi kendi kulaklarına bile tiz geliyordu. "Ama benden uzaklaştığını ve bana dokunduğumda irkildiğini gördüm. Senin için görevden başka bir şey olmadığım açık." Sesi çatladı. "Şu anda bana bakmıyorsun bile."

"Çünkü sana bakarsam, seni o masaya atıp burada alacağımdan korkuyorum."

Bridget, tüm gücü kendinden çekilmiş gibi hissetti. "Ne?"

"Bununla mücadele ediyorum, ama daha ne kadar dayanabilirim bilmiyorum." Nefesi düzensizdi. "Lütfen giyin Bridget."

Onun geniş sırtına bakarken, kasları o kadar gerilmişti ki, omurgasındaki çıkıntılar, çevre kıyafetinin sıkı kumaşına sertçe bastırıyordu. O kasların üzerinde ellerini gezdirdiğini ve meme uçlarının sertleştiğini hayal etti.

meme uçlarının sertleştğini hayal etti. Kimseye aşık olmak istemese de, onun uzun zamandır kimseye hissetmediğı bir şeyi uyandırdığını inkar edemedi. Duygularını görmezden gelmek işe yaramamıştı, ama belki başka bir şekilde onları yakıp kül etmek işe yarardı. "Hayır."

"Bridget." Elleriyle başını tutarken sesi yalvarır gibiydi.

"Görevin, Drexian kuralları ya da diğer Drexian savaşçıları umurumda değil. Seni istiyorum." Nefesini tuttu. "Ve şu anda seni içimde istiyorum, Kax."

Boğazından gelen bir hırıltıyla, dönüp ona doğru ilerledi, gözleri yanarken dudaklarını dudaklarına yapıştırdı. Dilini bulduğunda parmaklarını saçlarına geçirdi. Öpücüğünde çekingenlik yoktu, öpücüğünün gücü onu geriye itti. Onu dudaklarıyla sahiplenirken, onu kendine daha da çekip çıplak bacaklarını etrafına doladı.

Sonuçta, şehvete inanıyordu.

OceanofPDF.com

On sekizinci bölüm

Kax, Bridget çıplak bacaklarıyla onu kendine doğru çekip, penisi pantolonunun üzerinden ona değene kadar inleyerek. Kalçalarını yukarı kaldırıp ona sürtünce, neredeyse kontrolünü kaybediyordu. Ondan doyamıyormuş gibi öpüyordu, dili onun dilini ısrarla okşuyordu. Beyninin onu yavaşlatmaya çalışmasına rağmen, onun saf arzusu onu alt etti ve günlerdir sürdürdüğü iç savaşı kaybetti.

"Yapmamalıyız," dedi, bir an uzaklaşıp sonra onu kendine çekti.

"Oh, kesinlikle yapmalıyız." Kızın sözleri, kulağına fısıldadığı bir dizi nefes nefese iniltiydi, omurgasında titremelere neden oldu ve düğümleri sertleşti. "Bana söylemen gereken cinsel yolla bulaşan bir hastalığın yoksa tabii."

Kafasını salladı ve kız onun kulağını ısırdı. "Öyle düşünmemiştim. Ben de."

Kax, onu saran saf arzu yüzünden kadının söylediklerini zar zor duyabiliyordu. Kadın yine kulağını ısırdı, bu sefer acı verecek kadar sertçe. Adam düşük ve sert bir şekilde homurdandı, sesi vücudunda yankılandı.

Nazik olmak istiyordu, ama yapamıyordu. Onu çok istiyordu, acele edemiyordu, o hazır ve olgunken, çıplak vücudu onun vücuduna sürtünürken. Ellerini çıplak kalçalarına götürdü ve onu kendine doğru çekti, parmakları yumuşak yuvarlak kalçalarını ısırdı.

"Yavaşlayamam," dedi. "Seni sertçe almalıyım."

Kız onun boynunu ısırdı. "Sert istiyorum, Kax." Sırtını kavisledi ve başını geriye attı, hala omuzlarına tutunuyordu. "Beni çığlık attır."

Onun titrek göğüslerini izlerken gözleri neredeyse geriye dönüyordu. Önce onun zevkini hissetmek, kontrolünü kaybetmesini izlemek istiyordu. Kafasını eğip sert meme ucunu ağzına alırken homurdandı.

O, onu alaycaca emip okşarken, sırtını tırmalayarak çığlık attı. Diğer meme ucuna geçip, nefes nefese kalana, nefesi kesilene kadar onu yaladı. Elleri masaya düştü ve üzerine yaslanarak başını geriye attı, inleyip kıvrılırken. Başını kaldırıp, alt dudağını ısırırken yüzündeki zevki izledi.

Kax geri çekildi ve bir elini karnında aşağı doğru kaydırды, dar bir şerit halinde uzanan koyu renkli buklelere ulaştığında durdu. "Bana bak," dedi.

O, başparmağını klitorisinin üzerinde gezdirip daireler çizdiğinde, kız titreyerek yanıt verdi ve nefesini tuttu. "Beni çok ıslattın."

"Tam istediğim gibi." Parmaklarını kaygan bacaklarının arasına kaydırды ve onu içine soktu. "Bana hazırsın."

Kasları parmağını sıktı, ıslak sıcaklığının içinde parmağını hareket ettirirken penisi zonkladı. "Geliyorum," dedi, sözleri iç çekişler arasında kaçtı.

"Henüz değil." Bacaklarının arasına çömeldi, parmağını içinde tuttu ve dilini kıvrımlarının arasında gezdirip klitorisini yaladı. İnledi. Tadı çok güzeldi. Tatlı ve kaygan. Onun yumuşak kıvrımlarını yalamaktan bıkacağını hayal edemiyordu. Onun sıcak ağzının altında bu kadar güzel inleyip kıvrılırken bıkacağını hayal edemiyordu.

"Dayanamıyorum," dedi, sözleri nefes nefeseydi.

Parmaklarını yavaşlatarak dilini tembelce döndürdü, sonra ona baktı. "İçinde olmak istiyorum. Seni boşalırken hissetmek istiyorum."

O, gözleri kapalı, başını salladı. "Senin içimde olmanı istiyorum."

Adam doğruldu ve takım elbisesini çıkardı, sonra tek eliyle pantolonunu çözdü ve yere düşmesine izin verdi. Bridget ise gömleğini başından çekip göğsüne doğru indirdi. Adamın kalın, sert ve ona hazır olan penisini görünce gözleri büyüdü. Dudaklarını yaladı ve bir elini penisinin etrafına dolayarak gülümsedi. Tanrım, bu kadın onu çıldırtıyordu.

Dizlerini geri itip açtı, kalın başını kıvrımlarının arasına sokarken açgözlülükle ona baktı, şişmiş başını kaplayan sıvıları parıltıyordu.

"Beni sert almalısın," dedi, gözleri arzuyla yarı kapalıydı.

Artık kendini tutamıyordu. Kax, sikinin onu gerdiğini hissederek ve onun nefes alışını duyarak içine girdi. O kadar sıcak ve dardı ki, sanki bir yumruk onu sıkıyordu. Daha derine girerken bir çığlık attı, kalçalarını kavrayıp onu kendine çekti.

"Çok dar," dedi, eğilip başını boynuna gömerek, kokusunu içine çekip, derinlemesine girerken teninin tenine değdiğini hissederek. Vücudu milyonlarca duyuyla titredi, içinden çıkarken, kızın ellerinin sırtında aşağı doğru kayıp düğümlerini okşarken her bir enfes sarsıntıyı hissetti.

O geri çekilirken, kız bir elini kaldırıp saçlarını taradı, gözleri onun gözlerinden ayrılmadan, o tekrar tekrar girerken, kızın inlemeleri çığlıklara dönüştü. Ritmini bozmadan ellerini kızın sırtının altına soktu, ağzını kızın boynuna indirdi ve kızın ellerini omuzlarında hissetti, tırnakları derisini çiziyordu.

"Daha sert," diye yalvardı. "Daha sert istiyorum."

Onun vücudunun titremeye başladığını hissettiğinde zevk onu sardı ve boğuk inlemeleri çığlıklara dönüştü. O geriye doğru eğilip başını geriye atarken ve kasları onun penisini sıkarken daha hızlı pompaladı ve kız onun kollarında kasılmaya başladı. Onun onu sıkıca kavradığını hisseden Kax tüm kontrolünü kaybetti. Onun içine sertçe girdi ve kendi kükremesini duyarak öfkeli bir sıcaklık dalgasıyla boşaldı.

Bridget, kaygan omuzlarına tutunarak titredi, başı göğsüne yaslanmıştı. Kalbinin çarpışını ve onun nabzının atışını hissetti, elini tutup avucunu öptü.

"Beni vurduğun için özür dileme şeklin bu mu?" diye sordu. O

güldü. "İşe yaradı mı?"

"Bir başlangıç." Başını kaldırıp ona gülümsedi. "Biraz zamana ihtiyacım olabilir."

"Ama seni gerçekten affedebilmem için birkaç özür daha

beklemelisin." Alnındaki bir tutam saçı eliyle kenara itti.

"Hizmet etmek için yaşıyorum." "Sadece bana hizmet ettiğin

sürece, sert adam."

Parmağını kadının çenesinin altına koydu ve başını geriye doğru eğdi, dudaklarına

dudaklarına hafifçe öptü. "Sadece sen varsın."

OceanofPDF.com

On Dokuzuncu Bölüm

B ridget ona sarıldı, parmaklarının altında seğiren kaslarının hissini ve terden ıslak cildinin sıcaklığını severek. Ellerini sırtında gezdirdi, omurgası boyunca sert, sıcak çıkıntıları hissetti.

Kax inledi. "Onların ne olduğunu merak ediyor musun?"

"Düğümler," dedi Bridget. "Diğer tributların bunlardan bahsettiğini duydum. Bu kadar... sert olmalarını beklemiyordum."

"Her zaman sert olmazlar," dedi Kax, nefesini toparlamaya çalışarak.

"Oh," dedi Bridget gülümseyerek, parmağının ucuyla bir tanesini çevirip vücudunun gerildiğini hissetti. "Hoşuma gitti."

"Kalp atışlarınız endişe verici," Al'ın kesik kesik sesi tepeden duyuldu. "Normal seviyeye dönmeleri için bir iğne yapmanızı öneririm."

Metal bir kol aşağı indi ve Bridget ondan uzaklaştı. "Artık iğne yok. Biz iyiyiz, Al."

"Sen öyle diyorsan, Brid-get. Nefes alıp vermen normal seviyeye gelene kadar seni izlemem gerek."

"Kulağa eğlenceli geliyor," dedi Kax fısıltıyla.

Bridget ona sert bir bakış atmaya çalıştı ama başaramadı ve kıkırdamamak için elini ağzına kapattı. "Yemin ederim iyiyim." Kax'ın gözlerine baktı. "Aslında iyiden de öteyim."

"Drexian'ın nasıl?" diye sordu Al. "Bacaklarda ve kalçalarda anormal kan akışı ve kas spazmları var."

Kax başını yukarı kaldırarak salladı. "Sanırım senden sır saklamak imkansız, Al."

"O konuda yardımcı olabilirim, biliyorsun." Bridget kaşlarını kaldırdı ve ellerini aşağı kaydırarak onun poposunu okşadı.

Kax inleyerek alnını onun alnına yasladı. "Sadece Al'a endişelenmesi için daha fazla neden vermek istiyorsan."

Bridget bir yanağına şaplak attı. "Seks sonrası yorumlar almak ne kadar eğlenceli olsa da, daha uygun bir yer bulmalıyız."

Kax başını salladı, gözlerindeki ateş söndü. "Tüm Kronock'ların gittiğini varsayamayız. Daha fazla nöbetçi olabilir ya da boş bir gemiyi havaya uçurduğumu anlarırsa diğerleri geri dönebilir."

Bridget, Kronock liderinin onu almaya geri döneceği düşüncesiyle biraz titredi.

Kax onu kendine çekti, başını çenesinin altına soktu. "Merak etme. Seni onlara vermeyeceğime söz verdim. Bu değişmedi."

Bridget, onun cildinin sıcak, erkeksi kokusunu içine çekti ve ona inandı. Uzun zamandır kimseye güvenmemişti, kendini güvende hissetmemişti. Onun kollarında kendini o kadar güvende hissediyordu ki, buradan ayrılmayı hayal bile edemiyordu. İçinde bir parça, koloniden ayrılmanın bir yolu olmasa da, onunla daha uzun süre yalnız kalabileceği için mutluydu.

"Al sana koloninin planlarını gösterirken düşün yerini bulamadın herhalde?" diye sordu Kax.

"Duş mu?" Bakışları çıplak, terli vücutlarına düştü. "Evet, fena fikir değil. Hey, Al..."

"Koridorun sonunda, barakaların ortak banyosunun yanında bir dekontaminasyon duşu var." Al bir an için vızıldadı. "Üst katta, müdürün odasının yanında özel bir banyo var."

"Teşekkürler, Al." Kax, Bridget'i masadan kaldırıp kollarına aldı, boş eliyle giysilerini ve blaster'ını topladı.

"Anormal kalp çarpıntısı veya düzensiz nefes alma hissederseniz lütfen tıbbi muayeneye gelin."

"Olmaz," diye mırıldandı Kax.

Bridget ona dirsek attı. "Anladık, Al. Beni iyileştirdiğin için teşekkürler."

"Rica ederim, Brid-get. Lütfen gelecekte vurulmamaya alış. Sağlığın için çok zararlı."

"Duydun mu?" diye sordu Kax'a, o da gözlerini devirdi.

Hastane odasından çıktı ve koridoru süzdükten sonra merdivenlere ıktı. Bridget'i taşımasına rağmen merdivenleri ikişer ikişer ıktı. Erkek dansçılar tarafından kaldırılmaya alışkındı, ama onların dokunuşları her zaman performansın bir parçasıydı ve birlikte çalıştığı kaslı erkek dansılardan hiçbiri arkadaşından öteye geçmemişti. Yarısı onun takımında bile oynamamıştı. Geniş göğsü ve kalın kollarıyla onu küçülten Kax'ın kollarında, dünyada hiçbir şeyin ona zarar veremeyeceğini hissetti.

En st kata vardıklarında, "Yryebileceğimi biliyorsun," dedi.

"Biliyorum." Onu yere indirmede ve daha önce uyudukları müdürün odasına bağlı banyoyu bulana kadar bekledi.

Bridget, sade, beyaz fayanslı odayı inceledi. Tuvalet ve ayaklı lavabo dışında, cam kapılı duş kabini odanın çoğunu kaplıyordu. Boş bir metal havlu askısı duvara uzanıyordu ve lavabonun üzerinde kurumuş bir sabun duruyordu.

Kax duşun musluğunu çevirdi ve tavandan su fişkirdi. Lavabodan sabunu aldı ve Bridget'i de yanına alarak duşa girdi.

Soğuk su cildine değince Bridget nefesini tuttu ve onun vücut ısısından yararlanmak için ona sıkıca sarıldı. "Sanırım bu yerde sıcak su yok."

"Seni sıcak tutarım," dedi Kax, sabunu ellerinde hızlıca ovuşturarak köpük oluştururken. Sabunlu ellerini kızın vücudunda gezdirdi ve soğuk suya rağmen, kız onun dokunuşuyla kaslarının gevşediğini hissetti. Sabun baharatlı kokuyordu, hafif bir misk kokusu vardı - koloninin yöneticisi erkekse bu hiç de şaşırtıcı değildi - ama Bridget cildinde bu kokuyu seviyordu.

Sabunu Kax'tan aldı ve iyiliğine karşılık vermek için avuçlarını göğsünden sırtına doğru kaydıldı. Aşağı uzanıp ellerini onun penisinin etrafına doladı, sabunlayarak dokunuşuna tepki olarak sertleşmesini hissetti.

Bridget dizlerinin üzerine çöktü ve ellerini bacaklarına doğru indirerek kaslı uyluklarını ve baldırlarını yıkadı, sabunu suyla durulayıp giderden aşağı akıtmaya başladı. Hala dizlerinin üzerindeyken, penisini avuçladı ve dilini ucuna değdirdi. Kax iki elini duş duvarına dayadı ve boğazından bir ses çıkardı.

Bridget penisin başını ağzına aldı, dilini etrafında dolaştırdı, sonra öne eğilip penisin tamamını ağzına aldı. Kax'ın keskin bir nefes aldığını duydu ve dengede kalmak için bacaklarını kavrarken kaslarının gerildiğini hissetti. Ağzını penisin üzerinde yukarı aşağı hareket ettirerek, penisinin nabzı atmaya başlayana kadar emdi.

Ellerini başının arkasına koydu, saçlarını yumrukladı ve onu kendine çekti, o onu derinlemesine emerken gözleri ona kilitlendi. "Dudakların benim sikimin etrafında gerilmişken çok güzel görünüyor."

Boğazının derinliklerinden, ağzında titreyen bir ses çıkardı. O inledi ve o da biraz daha mırıldandı, onun tadını ve sertliğinin ağzını doldurmasını seviyordu.

Kax aşağı uzandı ve onu kollarından tutup kaldırdı, onu kendinden uzaklaştırarak döndürdü ve kalçalarından tuttu. Kıçını yukarı kaldırdı ve tek bir sert vuruşla içine daldı. Bridget'in çığlıkları, ellerini cam duvarlara bastırırken suyun sesiyle boğuldu, kalın penisi onun içinde derinlere gömülmüştü. Onun kendisini tamamen doldurmasını seviyordu ve o kendini dışarı çekip tekrar içeri girerken yakıcı bir sıcaklık hissetti.

"Çok iyi geliyor," dedi, sözcükler kesik kesik nefesler arasında kaçıyordu.

Onun sabit vuruşları, sırtını kavrayıp bacaklarını daha fazla açmasına neden oldu, kıçını kaldırıp daha aşağı eğildi, böylece o daha derine girebilsin. O, sikini tekrar tekrar içine gömdüğünde bölünmüş hissetmeyi seviyordu. Kax elini uzattı ve şişmiş klitorisini buldu, bir parmağıyla yavaşça daireler çizdi. Bu neredeyse fazla geliyordu ve o, kalçalarını ona doğru salladı, zevk dalgalarının vücudunda dolaşmaya başladığını hissetti.

"Benim için boşal, güzelim," dedi Kax, sesi boğuktu. "Senin sikimi süt gibi emdiğini hissetmek istiyorum."

Onun sözleri onu çileden çıkardı. Bridget vücudunun ona karşı direndiğini hissetti, ama o kalçalarını sıkıca tuttu ve o parçalanırken, onun adını haykırarak, vücudu onu tekrar tekrar sıkarken, sikini sonuna kadar soktu. O daha hızlı piston yaparken, başını geriye atıp, kalçalarını sıkıca tutarken, onun çığlıklarına kendi çığlıkları da katıldı.

Bridget duş duvarına yığıldı, bacakları zayıf ve titriyordu. Üzerlerine dökülen suyun -soğuktan buz gibiye dönüşen- farkındaydı ama yanmış vücudu umursamıyordu.

Kax, kendi bacaklarının titrediğini hissetmesine rağmen, Bridget'in düşmemesi için beline bir elini doladı. Boynunu öptü ve bir elini göğsüne götürdü, yumuşak dokunuşu bile Bridget'in tepki olarak titremesine neden oldu. Arkasına uzanarak suyu kapattı.

Bridget ona döndü ve kollarını boynuna doladı. "Bu resmen hayatımda aldığım en iyi duştu."

Bir eliyle yüzünün yanını kavradı ve ağzını onun ağzına yaklaştırdı, dili nazikçe dudaklarını ayırdı ve öpücüğü yumuşak ama arayış içindeydi. Geri çekildiğinde, gözleri yüzünü ezberliyor gibiydi. Coşkulu sersemliği içinde bile, onun ifadesi onu endişelendirdi.

Yirminci Bölüm

Kax, Bridget yanında uyurken tavana bakıyordu, ince bir çarşaf ikisinin de vücudunu örtüyordu. Duştan sıırıslıkla çıkıp büyük yatağa girmişler, kapıyı kilitleyip önünü ayaklı şifonyerle kapatmışlardı. Bir patlayıcıyı durduramazdı ama davetsiz misafirleri yavaşlatırdı.

Kalan erzak poşetlerinden bir ikisini paylaşp biraz su içtikten sonra, Bridget bir kolunu göğsüne atarak kıvrılmış ve uykuya dalmıştı. O kadar şanslı değildi. Oda karanlık ve sessiz olmasına rağmen, zihni hızla çalışıyordu. Bridget'i vurduktan sonra düşen görüntüsünü ve ardından onun içinde penisi gömülü olan görüntüsünü zihninde tekrar tekrar canlandırdı. Kax başını aniden salladı.

"Kes şunu," dedi kendine. "Kendini kandırıyorsun. O asla senin olamazdı."

Onu kendine çekti, yumuşak yanağının göğüs kaslarına değmesini ve sıcak nefesinin teninde hissetmeyi sevdi. O zaman neden bu kadar doğru geliyordu? Neden ona aitmiş gibi hissediyordu?

Ne hissettiğinin önemi yoktu. Önemli olan halkına karşı göreviydi. Babası bunu ona çocukluğundan beri aşılarmıştı. Drexian imparatorluğuna hizmet etmek ve ailesinin adını onurlandırmaktan daha önemli hiçbir şey yoktu. Babasının sözleri kafasında yankılanıyor gibiydi.

Kax, göğsüne yayılmış siyah saçlara baktı. Bridget'e hakkı olmadığını biliyordu. O, başka birine verilmiş bir kurban gelindi ve şimdi layık, erkeksi bir savaşçı ile evlendirilecekti. O ise bunların hiçbirini değildi. O, yaralıydı.

Bilmeden kendini radyasyona maruz bıraktığı istihbarat görevini düşününce göğsü sıkıştı. Sonunda binlerce hayat kurtarmıştı, ama bir parçası hiç gitmemiş olmayı diliyordu. Küçük, bencil bir parçası, silahları devre dışı bırakıp bir eş bulma şansını mahvetmemiş olmayı diliyordu.

Uzun bir nefes verdi. Bunun hakkında düşünmenin bir anlamı yoktu. Zarar verilmişti. Hiçbir kadın, ona çocuk veremeyeceğini bildiği bir erkeği istemezdi. İsteseler bile, Drexian liderliği buna asla izin vermezdi. Kadınlar, türün devamını sağlayamayacak bir Drexian için harcanamayacak kadar değerliydi.

Kax, babasının bu utanç verici anı görmediği için mutluydu. Görevini yerine getiremeyen bir adama söyleyeceği sözleri hayal edebiliyordu. Kax'a, en büyük çocuk olarak aile adını devam ettirmek ve Drexian'ın en saygın ailelerinden birinin itibarını daha da sağlamlaştırmak onun görevi olduğu her zaman aşılarmıştı. Artık bu sorumluluk, bir eş bulmuş ve Yüksek Komuta'da Kax'ın yerini alacak olan küçük kardeşi Dorn'a düşmüştü.

Kax, Yüksek Komutanlıktan ayrıldığına veya askeri istihbaratın göçebe hayatına geri döndüğüne pişman değildi. Pişman olduğu tek şey Bridget'ten ayrılmış olmasıydı. Düşüncesizce parmağını sırtında gezdirerek pürüzsüz teninin dokusunun tadını çıkardı. Başını eğip, duştan gelen sabun kokusuyla ve ona özgü daha tatlı bir kokuyla dolu nefesini içine çekti. Onun dokunuşunu, kokusunu, tadını özleyecekti. Kokuyu hafızasına kazımak için tekrar nefes aldı.

Bridget uykusunda kıpırdadı ve bir elini uzatarak onun sakallı yanağına dokundu. Parmak uçlarının yüzüne değmesi bile elektrik gibi hissettirdi, ayak parmaklarına kadar bir titreme yayıldı ve penisi birden sertleşti.

Kendine kaşlarını çattı. Aralarında biraz mesafe koyması gerektiğini biliyordu, ama söz konusu o olduğunda, vücudu ona ihanet ediyordu. Savaşçı olarak geliştirdiği tüm disiplin, kışını ona doğru kıpırdatmasıyla bir anda uçup gitti. Ne güzel bir kıştı.

Elini aşağıya doğru kaydırды ve yüksek, yuvarlak yanağına avucunu koydu. O nefes nefese inledi ve kalçalarını hareket ettirdi, böylece eli bacaklarının arasına, sıcak ve ıslak olduğu yere kaydı. Gözlerini sıkıca kapattı ve parmakları onun kaygan kıvrımlarının içine kayarken penisine hücum eden kanı görmezden gelmeye çalıştı. Bridget'in boğazından çıkan başka bir ses onu elini geri çekmeye zorladı ve zayıflığı için kendine lanet etti.

Gözlerini açtığında, kız ona bakıyordu, bakışları erimiş gibiydi. "Durma, sert çocuk."

"Bu doğru değil," dedi. "Birlikte olmamalıyız."

"Neden?" Kendini yukarı itti, çarşaf sırtından kaydı. "Artık seni tiksindirmediğimi biliyorum."

Gözlerini yüzünden çıplak göğüslerine kaydırmamaya çalıştı. Onu tiksindirmekten uzak, onu görmek aklındaki diğer tüm düşünceleri silip süpürdü. Kafasını salladı.

"Dinle, Drexianlar arasında işler nasıl yürür bilmiyorum, ama Dünya'da kadınlar kiminle birlikte olacaklarına ya da kiminle evleneceklerine karar verirler. Hem de büyük bir karar." Narin elini onun göğsüne koydu. "Ben seni seiyorım."

Elini onun elinin üzerine kapattı. "Hakkımda her şeyi bilmiyorsun."

"Yeterince biliyorum. Cesursun, naziksin ve yatakta harikasın." Omuzlarını silkti. "Başka ne var ki?"

Bir aile, diye düşündü. Bir miras, bir soy, devam edecek bir isim. O bu şeyleri umursamasa bile, halkı umursuyordu.

Yine başını salladı. "Yapamam. İmkânsız."

Gözleri parladı ve elini geri çekti. "Yapamıyor musun, yapmayacak mısın? Ne? Bir eşin olması, casus olmaya dair büyük planlarına engel mi oluyor? Senin tarzını bozacağımı mı düşünüyorsun? Yoksa istediğin herkesle yatmak için özgür olmak mı istiyorsun?"

Onun sözleri onu incitti ve kendi öfkesinin yükseldiğini hissetti. "Öyle değil. Başka kimseyle yatmak istemiyorum."

"Yabancı üslerdeki genelevlere ya da zevk gezegenlerine gittiğinde seçeneklerini açık tutmak istemediğinden emin misin?"

Ağzını açıp kapattı. "Bunları nereden biliyorsun?"

Omuz silkti. "Uzay istasyonunda insanlar konuşur, ben de iyi bir dinleyiciyim. Drexianların, haraç gelinleriyle eşleştirilmeden önce hilelerini nasıl öğrendiklerini çok iyi bilirim."

Kax zevk gezegenlerine gitmişti — her Drexian savaşçısı gitmişti — ama Bridget'in ona verdiklerinin yanında onlar hiçbir şeydi. "Başka biriyle birlikte olmak istemiyorum, ama seninle de olamam. Bu benim elimde değil."

Ona öfkeyle baktı. "Bu ne anlama geliyor?"

Ona söylemek istedi, ama bir erkek olarak yetersiz olduğunu itiraf etmenin utancı, sözleri boğazında düğümlendi. Ona asla karnını bir çocukla dolduramayacağını, ona bir aile kuramayacağını ve asla bir baba olamayacağını nasıl söyleyebilirdi? Kafasını aniden salladı.

"Drexianlar için en değerli varlıkları haraç gelinleri değil mi?" diye sordu Bridget. "Evet, ama..."

"Ve bana istediğim her şeyi vermek zorunda değil misin? Bu süslü uzay istasyonunuzun tek amacı bu değil mi? Bizi şımartıp boğmak, böylece türünüzün devam etmesine yardım edecek kadar mutlu olmamızı sağlamak?" Cevap vermesini beklemedi. "O zaman seni istiyorum. Beni mutlu edecek olan bu. Her gece yatağında seni istiyorum, beynimi sikmeni istiyorum."

Vücudu ateşle kaplandı. O da tek istediği buydu. Yüzünü ellerinin arasına aldı ve başparmağıyla yanağını okşadı, kararlılığının zayıfladığını hissetti. "Beni istediğinden emin misin? Bunu istediğinden emin misin? Ya eğer..." Durdu.

"Ne olursa olsun," dedi kız, gözleri onun gözleriyle aynı ateşle buluşurken başını hareket ettirip başparmağını ağzına aldı.

"Ne dediğinin farkında değilsin," diye ısrar etti, kız onun başparmağını sertçe emdiğinde gözleri kapanmaya başladı.

Kız aşağı uzanıp elini onun penisine doladı, parmak uçları tam olarak birleşmedi ve o kızın yüzünü bırakıp gözlerini açtı.

"Ne istediğimi biliyorum," dedi. "Peri masallarına, ruh eşlerine ya da o tür saçmalıklara inanmayabilirim, ama kimseyle bu kadar uyumlu olmadığımı biliyorum. Senin yanında kendimi güvende hissediyorum."

Beyaz sıcak bir arzu onu sararken, onu sırt üstü çevirdi. Dudaklarını dudaklarına yapıştırdı, onu derinlemesine öperken tatlı tadını yuttu. Bridget'in aç sesleri kanını kaynatıyordu. Dili onun diliyle dolaştı, parmakları düğümlerini okşayıp sertleştirirken kendi sesi boğuklaştı. Geri çekildi ve her iki eliyle birer ayak bileğini kavradı. "Bunu mu istiyorsun?"

O başını salladı, meme uçları sertleşerek dikleşti.

Bacaklarını açarak onu kendine doğru yaydı ve açgözlülükle ona baktı. O inledi ve alt dudağının kenarını ısırđı. Penisinin başını onun içine itti ve göz bebeklerinin büyüdüğünü izledi. "Daha fazla mı istiyorsun?"

"Hepsini istiyorum," dedi kız.

"Yavaşlamamı çok zorlaştırıyorsun," dedi adam, sıkı bir şekilde kıvrılmış arzusu alevlenirken.

Kız bir parmağını vücudunda aşağı doğru kaydıldı ve kendi klitorisini okşadı. "Seni kontrolünü kaybetmeni seviyorum."

"Öyle mi, öyle mi?" Kızın sözleri ve zevk merkezini okşayan parmağının görüntüsü onu inlemeye başladı. "Bunun için seni cezalandırmam gerekebilir, yaramaz kız."

Dudaklarını yaladı. "Evet, lütfen."

O, bacaklarını genişçe açarak içine girdi ve kalın penisinin onu gerdiğini, onu kendine ait olarak sahiplendiğini izledi. Bridget, o onu sertçe sikerken çığlık attı ve daha derine girebilmesi için sırtını kavisledi.

"Cezanı seviyor musun?"

"Çok acıyor, ama çok iyi,"

diye nefes nefese söyledi.

"Aferin benim yaramaz kızıma." Kax, kaslarının penisini mengene gibi sıkıttığını hissedene kadar durmadı, spazmlar vücudunu sarsarak onu çığlık attırdı. Son bir sert vuruşla doruğa ulaşırken, yakıcı dalgalar halinde gelen hisler onu sardı ve penisini onun içine gömdü.

Nefes nefese, kızın kızarmış yüzüne ve ona attığı memnun gülümsemeye baktı. Ayak bileklerini bıraktı ve bacaklarını beline doladı, sonra yanına yığıldı.

Bridget onun üstüne yuvarlandı. "Beni vazgeçirmek için buradınsa, daha çok çabalaman gerekecek, sert çocuk."

Kax, karnındaki kemiren hissi görmezden gelerek bir kolunu onun altına kaydıldı ve onu kendine çekti.

Yirmi Birinci Bölüm

B ridget karanlıkta koşuyordu, çıplak ayakları ağaçlardan kaçarken ve çalılıklara takılırken çamurlu toprağa zar zor basıyordu. Ayak parmakları üşümüştü, aşağı baktı ve yerde parıldayan don gördü. Ay ışığı onu parlatıyordu ve beyninde neden kar ya da ay olduğunu sorgulamadan önce ne kadar güzel olduğunu düşündü. Maden kolonisinde ay olmadığını hatırlıyordu.

Nedense Dünya'da olduğunu biliyordu, ama bu mantıklı gelmiyordu. Dünya'ya nasıl dönmüştü? En son hatırladığı şey Kax'la birlikte olduğuydu.

Çaresizce etrafına baktı. Neredeydi? Onu yalnız bırakmazdı, değil mi? Ormanda ondan başka kimse yoktu, ama bu da mantıklı değildi. Uzakta ayak sesleri duyunca başı döndü. Onun ayak sesleri gibi yumuşak değildi. Yere vuruyor ve kulaklarında yankılanıyordu, o da tekrar koşmaya başladı. Bridget koşarken kalbi hızla atıyordu ve omzunun üzerinden geriye baktı, ama karanlıktan başka bir şey göremedi.

Önüne baktığında, ona uzanan bir el gördü. Bridget çaresizce eline uzandı. Elin bir erkeğe mi yoksa bir kadına mı ait olduğunu, genç mi yaşlı mı olduğunu anlayamadı, sadece onu tutması gerektiğini biliyordu. Çok yakındı, parmak uçları neredeyse birbirine değiyordu. Sonra atıldı ve el bir sis bulutu içinde kayboldu.

Bridget yatakta dikleşti, nefesi ağırlaşmıştı. Oda karanlıktı, ama ormanda değildi ve yerde buz yoktu. Sakinleşmeye çalışırken ayaklarını kendine çekip ısıtmaya çalıştı.

"Sadece bir rüyaydı," diye kendi kendine fısıldadı, sessizlikte kendi sesinin sesiyle kendini rahatlatmaya çalışarak.

Kax homurdandı ve derin uykusunda yuvarlandı.

Onu uyandırmak istemiyordu. Kabuslar onun için olağan bir şeydi. Çocukluğundan beri kabuslar görüyordu. Her zaman koşuyordu, hiç görmediği biri tarafından kovalanıyordu, her zaman yalnızdı ve asla o eli tutamıyordu. Psikiyatriste gitmesine gerek yoktu, onun

Bridget psikiyatriste gitmemişti. Büyükannesi onu şikayet etmemesi ve ne olursa olsun mücadele etmesi gerektiği felsefesiyle yetiştirmişti. Hayat adil değildi, ama bunun üzerinde durmanın bir faydası yoktu. Bu yüzden anne babasının ölümünden neredeyse hiç konuşmazlardı. Kendine korku veya şüphe hissetmesine izin verdiği tek zaman r yalarıydı. Kollarını hızlıca ovuşturdu.

"İyi misin?" Kax'ın sesi onu irkitti. Dirseklerini arkasına dayamış, çarşaf beline kadar inmiş, çıplak göğsü ortada duruyordu.

"Tabii ki." Kollarını ovmayı bıraktı. "Seni uyandırdığım için özür dilerim." Oturup onu kendine çekti. "Titriyorsun."

" nemli değil. Kabus gördüm. Sürekli görüyorum."

"Artık güvendesin," dedi. "Ben yanındayım."

Olanları ve bulundukları yeri düşününce, bunun tamamen doğru olduğundan emin değildi, ama onun vücudunun sıcaklığı onu rahatlattı. Kendini ona bırakarak sığındı. "Ama sen her zaman burada olmayacaksın. Kimse sonsuza kadar kalmaz."

"Ben hiçbir yere gitmiyorum."

"İstemediğini biliyorum," dedi Bridget, sesi çok kısık. "Ama insanlar ister istemez her zaman giderler. Bu yüzden ben yapamam..."

"Yapamıyorum...?" diye sordu adam, yumuşak bir sesle.

Uzun bir nefes verdi. Onun tepkisini göremeyeceği karanlıkta söylemek daha kolaydı. "Neden sonsuza kadar mutlu yaşamaya, ruh eşine, sonsuza kadar süren aşka ya da bu tür şeylere inanamıyorum. Aşk seni kurtarmaz. Annemle babam birbirlerini ve beni seviyorlardı, ama bu onların bir araba kazasında ölmelerini engelleyemedi. Büyükannem beni seviyordu, ama bu onun ölmesini ve beni yetimhaneye bırakmasını engelleyemedi. Aşk her şeyi daha da acı hale getirdi. Hayat masal gibi değil. En azından benim bildiğim hayat öyle değil."

Kolunu okşadı. "Hayat her zaman adil değildir."

Kız sertçe başını salladı. " nemli değil. İnsanları kaybetmek beni sertleştirdi. Yalnız kalabilirim. Her zaman kendime bakabileceğimi

kendime bakabileceğimi biliyorum."

"Senin güçlü olduğunu biliyorum," dedi adam, sesinde alaycı bir ton vardı. "Senin mücadele ettiğini gördüm. Ama senin o kadar da güçlü olmayan yanını da gördüm."

Vücutlarının birbirine dolandığı anı düşündü ve yanakları kızardı. Bunun sadece seks olduğunu ısrarla söylemek istedi, ama bu yalan olurdu. Harika bir seksti, ama bundan daha fazlasıydı.

"İstedğin bu mu?" diye sordu adam yumuşak bir sesle. "Yalnız kalmak mı?"

"Sen ne istiyorsun?" diye sordu, ona dürüst bir cevap vermekten çok korkuyordu. Aslında istediği şey, onun onu sevdiğini ve onunla olmak için savaşaacağını, onu asla terk etmeyeceğini söylemesiydi. Onun yanıldığını kanıtlamasını ve kalbindeki boşluğu doldurmasını istiyordu.

"Asla sahip olamayacağım bir şey," dedi adam, sesi boğuktu.

Sesindeki umutsuzluk, kızın tüylerini diken diken etti. Ona açıklama yapmasına fırsat vermeden, bir ses duydu. Bir ayak sesi. Az önce sakinleşen kalbi yeniden hızla çarpmaya başladı. "Duydun mu?"

Adam hareketsiz kaldı. İkisi de dinlerken nefesini tuttu. Yerde başka bir gümbürtü duyuldu, ama bu robotik bir ses değildi. Koridorda biri vardı.

"Makine değil," diye fısıldadı, yanında gerginleşerek.

Birden fazla kişinin ayak sesleri, yaklaşırken giderek yükseldi. Kax yataktan kayarak çıktı, sessizce kargo pantolonunu giydi ve Bridget'in kıyafetlerini ona uzattı. Bridget yatakta giyinmeye çalışırken, Kax kapıya kadar ona eşlik etti.

"Sence Kronocklar geri mi geldi?" diye sordu, sesi zar zor duyuluyordu.

"Onlara benzemiyor," dedi. "Çok tereddütlüler. Kronock'lar blasterlarla ateş ederek girerlerdi."

Onu bir eliyle geri itti. "Dışarı çıkıp bakacağım. Sen burada kal."

"Delirdin mi? Ya onlar ya da daha kötüsü *gelirse*?"

"O zaman eninde sonunda buraya da girerler." Dudaklarını alnına bastırdı.

"Kendi şartlarımla yüzleşmeyi tercih ederim."

Kadın nefes verdi. Erkekleri her zaman savaşa balıklama atılmaya iten şey neydi?

Ayak sesleri kesilmişti, Kax şifonyeri kapıdan uzaklaştırdı ve blasterını çekerek kapıyı açtı. Koridorun uzak ucundaki tek bir acil durum ışığıyla aydınlatılmıştı, sıcak ışık şekilleri seçmeyi mümkün kılıyordu ama başka bir şey görünmüyordu.

"Silahını bırak." Ses Kax'a ait değildi, ama tanıdıktı. "Dorn?" diye sordu

Kax. "Kardeşim, sen misin?"

Yüksek bir iç çekiş. "Seni gördüğüme çok sevindim. Bu temizlediğimiz üçüncü kat. Sen ve gelin kaçırıldınız diye düşünmeye başlamıştım. Bridget hala seninle mi?"

"Burada." Bridget odadan çıktı ve tekrar "gelin" diye çağrılmaktan rahatsız olmamaya çalışarak elini salladı.

Dorn, birkaç Drexian askeriyle birlikte koridorun ortasında duruyordu. Askeri üniformasını giymişti, koyu renk saçları kulaklarının etrafında dağınıktı. Kalın bir tüfekte vücudunu koruyarak birkaç uzun adımla aralarındaki mesafeyi kapattı. Yaklaştığında, Kax'ın yüzünde alıştığı parlak zümrüt rengi gözleri fark etti.

"İstasyon'da seni görmek için sabırsızlanan çok kişi var," dedi Dorn, kızın tuhaf kıyafetine bir göz attıktan sonra dikkatini kardeşine çevirdi. "Ve sana takdir belgesi vermek için sabırsızlanıyorlar."

"Övgü mü?" Kax, Dorn'un yanına gelen Drexian askerleri komutanlarının arkasında yarım daire oluştururken blaster'ını indirdi.

"Düşmanın burnunun dibinden bir gelin adayını kurtardığın için." Dorn omzuna bir el attı. "Görünüşe göre yeteneğini kaybetmemişsin." Gözleri Kax'ın çıplak göğsüne indi. "Ama gömleğini kaybetmişsin galiba."

Kax, kardeşinin ona ve kız kardeşine bakarken yaptığı yorum ve meraklı bakışını görmezden geldi. "O zaman Kronock'un planları hakkında bildiklerimizi anlattığımızda daha da memnun olacaklar."

Dorn kaşlarını kaldırdı. "Endişelenmem gereken bir şey var mı?"

"Yakında Dünya'ya saldırmayı planlıyorlar. Bir süredir planlıyorlar," dedi Kax. "Bridget'i bizden bilgi almak için kaçırmadılar. Onu kaçırdılar çünkü DNA'sını kullanarak bir tür insan-Kronock melezi yaratmak istiyorlar."

Dorn'un ağızı açık kaldı. "Ne?"

"Başaramadılar," dedi Bridget. "En azından ben öyle eminim, ama Dünya'yı istila etmeyi kolaylaştıracak bir şeyden bahsettiler."

Dorn başını ona doğru eğdi. "Bu mantıklı değil. Ama Kronock'ların sandığımızdan çok daha fazla numarası var. En azından planlarının bu kısmını engelledin."

Bridget, onu kaçırma planının Krav'ın kişisel bir görevi gibi görüldüğünden bahsetmedi. Krav'ın hala onu kaçırmaya çalışıyor olabileceğini düşünmek hoşuna gitmiyordu.

"Umarım bize yer vardır," dedi Kax, odaya girip kendi ve Bridget'in çevre giysilerini alırken. "Mekiği havaya uçurmak zorunda kaldım."

Dorn ona bir bakış attı. "Çok iyi bir nedenin vardı herhalde."

"Senin yapacağın bir şey olduğunu düşündüm." Kax kardeşinin sırtına vurdu, sonra Bridget'e giysisini uzattı ve kendi giysisini giymeye başladı. "Kronock'lar onları kandırdığımı anladıklarında burada olmak istemem. Şu anda Bridget ve benim patlamada öldüğümüzü sanıyorlar. Böyle kalmasını istiyorum."

Dorn başparmağıyla çıkışı işaret etti. "Gidelim."

Diğer askerler lazer tüfeklerini kaldırarak koridorda öncü oldular. Kax, Bridget'in sırtına elini koydu ve onu takip ettiler. Kax'ın kolu ona sarılmasa da, onun sıcaklığını hissetmek hoşuna gitti.

Dorn omzunun üzerinden baktı. "Nişanlısı onu kurtardığımızı duyunca çok sevinecek."

Kax'ın adımları sendeledi. "Nişanlısı mı? Savaşta öldüğünü sanıyordum."

"İlki öldü, ama çoktan yeni bir eş bulmuşlar. Etkileyici bir eş. Yüksek Komutan Terk'in oğlu."

Kax'ın eli sırtından düştü. "Bu kadar çabuk mu?"

"Ya bu adamla evlenmek istemiyorsam?" diye sordu Bridget, sözleri istemeden keskin çıkmıştı.

Dorn ona bir göz kaşını kaldırarak baktı. "Anlaşmayı kabul ettiğini sanıyordum. Mandy, onun kadar istekli olduğunu söylemişti, gerçi bu zor olmasa da."

Mandy'nin nişanlısına aşık olana kadar, kurban gelin olmaya nasıl karşı çıktığı, Dorn'un bile dahil olmak üzere herkesin malumuydu. Bridget'in sorunu, kurban gelin sisteminin kendisi değildi. Sorun, aşka inanmadığını ısrarla söylemesine rağmen, Kax'a aşık olmasıydı.

"Karsh iyi bir savaşçı," dedi Dorn. "Buradaki kardeşim kadar yakışıklı değil, ama her şeye sahip olamazsın."

Kax ona bakmadı. "Ona bir şans vermelisin."

Bridget, diğer Drexianların öne doğru baktıkları için ona attığı bakışları görmedikleri için memnundu. Daha yataktan çıkmışken nasıl başka bir eş bulmasını ciddi olarak düşünebilirdi? Hâlâ onun içinde olduğu için acıyordu ve o Karsh denen adamın onunla evlenmesine razı mıydı? Ona içini dökmüştü ve o da ona başka bir savaşçıyla evlenmesini mi söylüyordu?

Yanakları utançtan yanıyordu. Neler oluyordu? Birkaç saat önce onun argümanlarına ikna olmuş gibi görünüyordu. Ama yine de, birlikte olmaları gerektiğini ona ikna etmek zorunda mıydı? Drexian kültürünü anlamadığını biliyordu, ama onun isteksizliği ona mantıklı gelmiyordu. Eğer birine haraç gelini verilecekse, bu Kax olmalıydı. O, seçkin yönetici sınıfın bir üyesiydi ve şimdi bir kurtarma görevi gerçekleştirerek onu Kronock'tan kurtarmış ve düşmanla ilgili sırları iletmişti. Gelinini kendisi seçebilmeliydi, hatta başka biriyle nişanlı olan birini bile. Neden bunun asla olmayacağından bu kadar emindi?

Yanında yürürken onun sert yüzüne baktı. Onu o kadar çabuk vazgeçmişti ki, başı dönüyordu. Her şeyi yanlış mı anlamıştı? Elbette ondan hoşlanıyordu. En hafif dokunuşunda bile sertleşirken hoşlanmadığını iddia edemezdi, ama artık bunun yeterli olmadığını anlıyordu.

Onun daha derin bir şey olduğunu düşündüğü şey, onun için öyle değildi. Aksi takdirde, onun için savaşırdı. Yüksek Komutanlığa siktirip gitmelerini söyler ve Bridget'i kendine isterdi. Belki Kax için bu sadece seksti. Harika, kemikleri eriten seks, ama Drexian geleneklerine veya kurallarına karşı gelmeye degecek bir şey değildi.

"Haklısın," dedi kız. "Yapmamak için bir neden yok, değil mi?"

Dorn merdiven boşluğunun kapısını açık tuttu, onu kolunun altından geçirdi ve Kax yanlarından geçince sıraya girdi. "Gemideyken sana bir sonraki görevin hakkında bilgi vereceğim."

"Sonraki görev mi?" diye sordu Kax.

Dorn kardeşinin omzuna elini koydu. "İhtiyacın varsa bir iki gün dinlenebilirsin, ama sonra Yüksek Komuta, Kronock araştırma tesisinde keşif yapmanı istiyor."

Kax önüne baktı. "İzin almam gerekmez."

Bridget, metal tırabzana tutunduğu için memnun oldu, çünkü onun duygusuz cevabını duyunca bacakları neredeyse titredi. Onun için savaşmayacaktı, hatta ona veda edecek kadar bile kalmayacaktı. Soğuk metale yaslandı, ellerini tırabzana o kadar sıkı tuttu ki, bakmasa bile parmak eklemlerinin beyazladığını biliyordu. İnsanlar hakkında daha önce de yanılmıştı, ama hiç bu kadar yanılmamıştı.

Birini hayatına aldığında böyle olur, dedi içindeki küçük ses. Ona güvenmemeliydin. Mutlu son diye bir şey yoktur. Senin için yok.

Alt dudağını ısırды, kanın metalik tadını alana kadar, sonra yuttu.

Yirmi İkinci Bölüm

, mekik uzay istasyonuna inene kadar bekledi — iniş takımı uçuş güvertesinin zeminine çarptığında uzay aracı sarsıldı — ve koltuk kemerini çözdü. Bridget'e yardım etmek için eğildi, ama o çoktan kemerini çözmüş ve hızla ayağa kalkmıştı.

"Ben hallederim," dedi, gözlerine bakmadan.

Dorn dudaklarını sıkıştırdı ama cevap vermedi. Kardeşi hemen yanında oturduğu için hiçbir şey söyleyemedi.

Dorn ayağa kalktı ve sırtına bir elini vurdu. "Resmi olarak tek parça halinde ve Bridget'le birlikte geri döndün. Görevin başarılıydı diyebilirim."

Kax, Bridget'e baktı. Bridget, Mandy'nin verdiği daracık kargo pantolon ve dar tişört giymişti. Mandy, Bridget'in gelinlikle kaçırıldığı için Dorn'dan dönüş yolculuğu için ona kıyafet getirmesini istemişti. Kax, ona ne zaman aşık olduğunu bilmiyordu, ama Bridget, sıradan bir kurban gelinden, aklından çıkaramadığı bir kadına dönüşmüştü. Belki de Kronock'la yanında savaşırken onu izlediği zamandı, ya da belki de geçmişini açtığı zamandı, ama bir noktada bu kadın kalbine girmişti. Karanlık saçlarını yüzünden geriye tararken içini bir sıkıntı kapladı ve aynı narin parmakların yarasına dokunduğunu ve terli tenine gömüldüğünü düşündü.

"Yüksek Komuta ile yüzleşmeye hazır mısın?" diye sordu Dorn, onu düşüncelerinden kopararak.

Kax isteksizce gözlerini Bridget'ten ayırdı. "Şimdi mi? Ben sanırım..."

Sözleri kesildi. Ne yapmayı düşünmüştü? Bridget'le birlikte odasına mı gidecekti? Ayrılmadan önce bir saat daha onun kollarında kalmaya mı çalışacaktı? Bu ona haksızlık olurdu. Ya da yeni eşine. Bridget'in eşleştirildiği Drexian'ı düşündüğünde boğazında acı bir tat hissetti.

Terk'in oğlu Karsh'ı iyi tanımıyordu, ama babasını yıllardır tanıyordu, çünkü birlikte Yüksek Komuta'da görev yapmışlardı. Bir gün, Bridget'in eşi Yüksek Komuta'da oturacaktı. Kax, bunu göremeyeceği için sadece mutluydu.

"Başka planların mı var?" Dorn kaşlarını kaldırdı. "Bitirip kurtulmak daha iyi. Neden bir mekiği havaya uçurduğunu bilmek isteyeceklerdir."

"Tabii ki başka planım yok." Kardeşi haklıydı. Önce Yüksek Komuta ile halletmek daha iyiydi, böylece bir sonraki görevini bir an önce alabilirdi. Bridget'in irkildiğini, bakışlarını ondan kaçırdığını gördü. Ona ulaşmak için çaresizce uzandı. O kadar yakındı ki, cildinin tatlı kokusunu alabiliyor, çıplak koluna elini sürerken parmaklarının altında yumuşaklığını hayal edebiliyordu. Derin bir nefes alıp onu içine çekmeye çalışarak bir an için gözlerini kapattı, ama gözlerini açtığında Bridget ondan uzaklaşmıştı.

Yerdeki çantasını kapıp, mekik kapısı açılırken peşinden gitti. Onu Dorn'dan bir anlığına uzaklaştırabilirse, onunla konuşup açıklayabilirdi. Tereddüt etti. Neyi açıklayacaktı? Ne söyleyebilirdi ki? Sana aşık oldum, ama seninle olamam çünkü sana ya da Drexian İmparatorluğu'na çocuk veremem? Utancını açığa vurma düşüncesi yüzünü kızarttı ve geri çekildi. Ne anlamı vardı ki? Bilse de bilmesede fark etmezdi, sadece ona acıdı. Dişlerini sıktı. Acınmasına dayanamazdı.

Bridget önündeki rampadan aşağı koştu ve Mandy arkadaşının boynuna atlayarak ona sarıldı.

"Seni geri getireceklerini biliyordum," dedi Mandy, onu bırakırken gülümseyerek gözyaşlarını silerek. Bridget'i inceledi, ellerini kollarında gezdirdi. "İyi görünüyorsun, ama her ihtimale karşı seni revire götürmeliyim."

"Ben iyiyim," dedi Bridget. "Al beni iyileştirdi."

Mandy'nin bakışları keskinleşti. "Bu Al denen adamı merak ediyorum, ama önce seni muayene ettirelim."

"Sadece ona uy," dedi Dorn. "İnsanları iyileştirmeyi ne kadar sevdiğini bilirsin."

Mandy eşine bir bakış attı, ama Bridget bunun kızgınlıktan çok şakacı olduğunu anlayabildi.

"Umarım ben yokken başın belaya girmede, kızım," dedi Bridget, Mandy'nin yanına yaklaşp kolunu beline doladı.

"Tıbbi serviste çalışırken nasıl belaya girebilirim?" dedi Mandy. "Ama senin düğün için fikirler üretmeye başladım. Serge'nin ne bulduğunu görene kadar bekle."

Bridget'in gülümsemesi dondu ve arkasını dönmeye başladı. Kax nefesini tuttu, ona bakıp yüzünden onu ne kadar istediğini görmesini umuyordu. Kronock'tan birlikte kurtulduktan sonra, her şeyden sonra, ona veda etmeden çekip gitmeyecekti.

Bridget uzun bir nefes verdi ve omuzlarını dikleştirdi. "Umarım ona utangaçlık yapmayacağımı söylemişsindir."

Mandy başını geriye attı ve güldü. "Merak etme. Hiç pembe yok."

İki kadın kol kola uçuş güvertesinden ayrıldılar, arkasına bakmadılar. Kax, kardeşi onu dürtse bile omuzlarının çöktüğünü hissetti.

"Hala Dünya kadınlarını anlamıyorum," dedi Dorn, ağzının bir tarafı seğirerek, "ama sahip olduğum kadını seviyorum."

Kax, kardeşine zayıf bir gülümseme atmaktan kendini alamadı. Dorn, tanıdığı en savaşta yıpranmış savaşçıydı — sert ve çetin, birçok keskin kenarı vardı

ama eşine karşı çok yumuşaktı. Kax, ikilinin bu kadar iyi anlaşacağını beklemiyordu ama delicesine mutlu görünüyorlardı. Kardeşinin boynundaki solmuş bir ısırık izini fark etti ve kaşlarını kaldırdı.

Dorn onun bakışını yakaladı ve hafifçe kızardı. "Onu henüz evcilleştiremedim, ama ikimiz de bu mücadeleyi seviyoruz."

Kax, Yüksek Komuta odasına doğru ilerlerken başını salladı. Kardeşinin mutluluğunu kıskanamazdı. Dorn, bir eş bulmak ve Drexian liderliğinde Kax'ın yerini almak için güneş sisteminin dışındaki bir savaş gemisinin komutasını bırakmıştı. Çoğu kişi bunu bir terfi olarak görse de, Kax, Dorn'un savaş gemisinin yaralı metalini ve lazer ateşinin sesini, Gemideki rahat yaşamdan daha çok seveceğini biliyordu.

"Yüksek Komuta nasıl?" diye sordu Kax, ağır botlarının sesleri kavisli duvarlarda yankılanırken, tertemiz koridorlarda ilerlerken.

Dorn ona karanlık bir bakış attı. "Sıkıcı. Aile koltuğumuzu boş bıraktığın için seni dövmem gerektiğini hatırlat bana."

"Sen değerli bir kazanç olacaksın kardeşim. Kronock'la savaşmış birinin görüşlerini duymaya ihtiyaçları var, özellikle de şu anda."

"Düşmanımızın bizi on yıllardır rehavete sürüklediğine inanmak istemiyorlar." Dorn derin bir nefes aldı. "Dürüst olmak gerekirse, ben de inanmak istemiyorum."

"Bu senin ya da başka birinin suçu değil. Niyetlerini yarı yürekli saldırılarla çok iyi gizlediler. Hibrit askerlerden oluşan bir ordu kurduklarını ve sofistike teknolojiler geliştirdiklerini bilmek imkansızdı."

"İstihbaratımızı geri çekmeseydik bilirdik," dedi Dorn. "Onlara askeri istihbarat birimlerini kısıtlamamalarını söyledin, ama onlar bunun kaynak israfı olduğunu düşündüler. Seni dinlemeliydiler."

Kax omuz silkti ve parlak zemine baktı. "O zamanlar şimdi bildiklerimizi bilmiyorduk."

Dorn, Yüksek Komuta odalarına açılan yüksek, yaldızlı kapının önünde durdu ve Kax'a döndü. "Şimdi ne biliyoruz?"

"Sadece bir tahmin, ama gördüklerimden, Kronock'ların yıllardır tıbbi araştırmalar yaptığını sanıyorum." Kax, diğer askerlerin önünde söylemek istemediği şeyi açıkladı. "Kim bilir ne tür DNA kullanarak, son derece yetenekli asker-melezler geliştirdiler. İşgal ettikleri dünyalardan genetik materyal topladıklarını sanıyorum."

"Ne amaçla?"

Kax omzunu kaldırdı. "Sadece üstün varlıklar yaratmaya çalıştıklarını tahmin edebiliyorum. Bridget'i kaçıran Kronock komutanı sadece Kronock değil, ama başka ne var içinde bilmiyorum. Ancak çok zeki bir şey olduğu kesin."

Dorn kaşlarını çatı. "Ne zaman ve nasıl saldıracaklarını öğrenmeliyiz."

"Bunu size söyleyemem, ama radyoaktif madde iyiye işaret değil."

"Katılıyorum," dedi kardeşi. "Maden kolonisini yok etmek için bir filo gönderiyoruz, böylece Kronock'lar artık o malzemeyi kullanamayacak."

Kax, Al için ani bir üzüntü duydu, onun sadece bir bilgisayar programı olduğunu bildiği halde.

"Ya da önceliğimiz, düşmanımızın araştırma tesislerini bulmak olmalı, böylece başka bir şey geliştirmeden onları durdurabiliriz," dedi Dorn. "Sonra onları ortadan kaldırmak için ekipler göndeririz."

Kax hem heyecan hem de korku hissetti. "Beni gönderin. Araştırma tesisinin yerini zaten biliyorum."

"Hâlâ aklımı okuyabiliyorsun, ağabey," dedi Dorn başını sallayarak ve elini Kax'ın koluna koydu. "En son temas kuran sensin ve ne bekleyeceğini biliyorsun. Tabii ki karar senin. Yüksek Komutanlığa, kurtarma görevinden sonra birkaç gün dinlenmen gerektiğini söyledim."

Kax, Bridget'le ilgili tüm düşünceleri kafasından attı. "O kadar zamana ihtiyacım yok. İstilaları ne kadar çabuk öğrenir ve avantajlarını ortadan kaldırırsak o kadar iyi."

"Teşekkür etmem gereken Drexian işte orada."

Gür ses ve ayak sesleri kardeşlerin başını çevirmesine neden oldu. Terk'in oğlu Karsh, Kax veya Dorn kadar uzun boylu değildi, ama tüm Drexian erkekleri gibi geniş omuzluydu. Dorn'un Inferno Force üyelerinin yaptığı gibi kum rengi kahverengi saçlarını uzun tutuyordu, ancak hiç savaş görmemiş karakollarda ve savaş gemilerinde görev yapmıştı. Kax, hiç savaşa katılmamışken bu kadar madalya ve nişanla dolu kuşağını nasıl aldığını merak etti.

"Karsh." Dorn, adamın kolunu sıkıca kavrayarak onu ilk selamladı. "Ne kadar oldu?"

"Son görüşmemizde sen savaş gemine dönüyordun ve ben seni Zareen'e benimle gelmeye ikna etmeye çalışıyordum."

Kax, güzel ve istekli kadınları ve tüm engelleri ortadan kaldıran serbest kokteylleriyle ünlü zevk gezegeninin adını duyunca irkildi. Karsh'a gözlerini kısarak baktı.

"Hatırladığım kadarıyla, Zareen'e özel bir bağlılığın vardı," dedi Dorn.

Karsh, Dorn'a göz kırptı. "Adı Quillan'dı, empati gezegeninden. İhtiyacını sen fark etmeden önce tahmin ederdi. Beni şımartırdı."

Kax'a dönerek devam etti. "Ama o kadın hakkında bu kadar yeter. Hediye gelinimi sağ salım eve getirdiğin için sana teşekkür etmem gerektiğini duydum."

"Tebrikler," dedi Kax, elini Karsh'ın koluna koyarak. "Sen şanslı bir Drexian'sın."

"Öyle miyim?" Karsh, Kax'ın kolunu sıktı. "Bilmiyorum. İnsan, beni süitine almıyor."

Kax gülümsememeye çalıştı. "Gerçekten mi?"

"Aslında, içeri girmemi engelleyen onun arkadaşı," dedi Karsh, gözlerini Dorn'a dikerek. "Senin gelinin, sanırım."

Dorn boğazını temizledi. "Eminim Mandy sadece koruyucu davranıyordur. Bridget travmatik bir deneyim yaşadı. Muhtemelen dinlenmeye ihtiyacı vardır. Değil mi kardeşim?"

"Çok travmatik," dedi Kax. "Tıbbi tedaviye de ihtiyacı olabilir." Karsh kaşlarını çattı. "Onun zarar gördüğü söylenmemiştir."

"Kalıcı bir şey yok." Dorn onu kolundan tutup Yüksek Komuta kapısına doğru çevirdi.

Yüksek Komuta kapısına doğru çevirdi. "Yüksek Komuta brifingine katılmak ister misin? Eminim baban seni görmekten memnun olur."

Kax, kimse onun bastırmaya çalıştığı gülümsemeyi görmesin diye elini yüzüne sürerek arkalarından gitti. Karsh'ın Bridget'i görmediğini bilmek onu dans etmek istemesi için yeterliydi. Büyük yuvarlak masaya ve etrafındaki ciddi yüzlere bakmak bile onun memnuniyetini azaltmadı.

Yirmi Üçüncü Bölüm

B ridget köpüren içeceği bir dikişte içti ve boş bardağı bara vurdu. "Bunları özlemişim."

Mandy kendi kokteyli yudumlarken ona baktı. "Bunları son denediğimizde ne olduğunu unutma."

"Hatırlatma bana, kızım." Bridget çok iyi hatırlıyordu. O ve Mandy sarhoş olup gülüşmeye başlamışlardı ve Dorn sonunda Mandy'yi omzuna atıp onunla birlikte gitmişti. Bridget bir içki daha içmeden Kax ortaya çıkmış ve onu neredeyse zorla süitine geri götürmüştü.

Kax. Onu düşünerek içini çekti ve zihni maden kolonisinde birlikte geçirdikleri zamanlara geri döndü. Kurtarılmadan önce. Drexian uzay istasyonuna geri getirilip başka bir eş atanmadan önce. Dudaklarını yaladı, ağzında köpüklü içeceğin tadı kalmıştı.

Aşkı kendisinin için olmadığını düşündüğü zamanlarda, hiç tanımadığı devasa bir uzaylıyla eşleştirilme gibi çılgın bir olasılığı kabul etmek daha kolay olmuştu. Aşık olup kaybetme tehlikesi olmadığını bildiği için, bu ona çılgın bir macera gibi gelmişti. Şimdi, kadınların bu konsepti kabullenmekte neden tereddüt ettiklerini veya zaman aldıklarını anlıyordu. Bridget, hiç tanımadığı bir adamla hayatını geçirmeyi hayal edemiyordu. Şimdi değil. Kax'tan sonra değil.

Bridget, sanki aklından onunla ilgili tüm düşünceleri silmeye çalışır gibi başını hafifçe salladı. Holografik ortamı içine çekti: altın rengi kumlu plaj, kıyıya vuran gök mavisi sular, 80'lerin film müziklerinin enstrümantal versiyonlarını çalan çelik davul müziği. Tekne, zamanla sevmeye başladığı bir tuhaflığa sahipti ve teknedeki uzaylılar, dünyalı kadınları mutlu etmek için ellerinden geleni yapıyordu.

Bakışları barmen ve dalgalı sarı saçlarından çıkan küçük, yumrulu boynuzlara takıldı. Onun Drexian olmadığını biliyordu, ama oldukça sevimliydi. Onu, Mandy ile tiki barda kokteyl içerken gördüğü için tanıyordu. O zaman, onu o kadar tedirgin etmişlerdi ki kuyruğu fırtına gibi sallanmıştı. Bu sefer, bir bardağı parlatırken daha rahat görünüyordu.

Barmenin dikkatini çekip bardağının kenarına hafifçe vurdu. "Bir tane daha ver."

"Vay vay." Serge, içeceklerinin rengiyle oldukça benzer limon yeşili bir takım elbiseyle telaşla geldi ve yanındaki bar taburesine atladı. "Burada ne var? Erken bir bekarlığa veda partisi mi?"

Mandy elini sırtına koydu. "Sadece biraz rahatlıyoruz. Bridget çok şey yaşadı."

Bridget arkasında neler olduğunu göremiyordu, ama Mandy'nin minyon düğün organizatörüne keskin bakışlar attığını ve belki de ona bir şeyler fısıldadığını hissedebiliyordu.

Serge acı bir iç çekişle, "Peki, ama yine de üç gün içinde bir düğün organize edeceksen zaman kaybetmememiz gerektiğini düşünüyorum. Mandy'nin arkadaşı olduğun ve Preston onu çok sevdiği için, onu çiçekleri yapması için ikna ettim, ama The King'in bu kadar kısa sürede bir performans daha yapabileceğinden emin değilim. Rejeneratif ilaçlarımız olsa bile, ses tellerinin dinlenmeye ihtiyacı var."

Bridget, barmene gülümsedi ve barmene taze bir kokteyl uzattı. Yuvarlak, toz mavisi meyveyi sapından çekip ağzına attı. "Bir zamanlar kokteyllerimin süslemeleriyle besleniyordum. Bale için zayıf kalmam gerektiği zamanlarda." Kiraz ve şeftali arasında bir tada sahip olan tatlı meyveyi çiğnedi ve tadı dilinde patladı. "Bir saniye. Üç gün mü dedin?"

Serge sihirli bir şekilde kalın, pembe bir klasör çıkardı ve onu barın üstüne vurdu. "Güzel kafanı takma. Bu bir Dünya deyimi, değil mi?" Elini havada salladı. "Önemli değil. Üç günde bir düğün organize etmemiş olabilirim, ama bu imkansız olduğu anlamına gelmez. Sadece odaklanıp işe koyulmamız gerekiyor."

İki kadın, Serge'nin klasörü açıp bir kontrol listesine bakarken ona bakakaldı.

"Ciltli dosya biraz eski moda değil mi?" diye sordu Bridget.

Serge, ciltli dosyanın sayfalarını okşadı. "Klasiklerin yerini hiçbir şey tutamaz."

Mandy, Bridget'e bir bakış attı, uzanıp klasörü kapattı ve Bridget'in fark ettiği bir bakış attı.

"Üç gün içinde olması gerektiğini kim söyledi?" diye sordu Mandy.

"Damat öyle istedi." Serge kadınların başlarına yaklaşarak fısıldadı. "Drexian'ın en saygın ailelerinden birinden geliyor."

Mandy, Bridget'e gözlerini devirdi. "İkimiz de birkaç hafta öncesine kadar Drexian ırkını duymamıştık, bu yüzden bu bizi hiç heyecanlandırmıyor. Bridget kaçırıldı ve daha yeni kurtarıldı. Üç gün içinde tamamen yabancı biriyle evlenmeye hazır olamaz." Mandy, bakışlarını ona çevirdi. "Değil mi?"

Bridget başını salladı ve içkisini içti. "Bay Ateşli'ye hazır olmadığımı söyleyebilirsiniz."

Serge kafasını kaşıdı ama mor dikenli saçları kıpırdamadı. "İngilizcem örnek sayılır ama bunun ne anlama geldiğini anlamadım."

"Bu adam süitine daldığında onu kovmak zorunda kaldım." Mandy başını salladı. "Neyse ki Bridget banyo kapısını kilitlemişti, ama adam çok ısrarcıydı. Bir Drexian için bile fazla. Yani, büyük, sert, alfa erkekleri severim, ama ona biraz alan vermesi lazım. Bu normal bir haraç gelini düğünü senaryosu değil. Onu görürsen, Bridget'in eşarbını geri istediğini söyle. Komodinden kapıp, hatıra olarak alacağını söyledi."

Serge boğazını temizledi. "Bu durumun biraz abartılı olduğunu kabul etmeliyim."

"Öyle mi?" dedi Mandy.

Bridget, klasörü işaret etti. "Gelinin kaçırılıp kurtarıldıktan sonra düğünün ne kadar süre sonra yapılması gerektiği ile ilgili bir bölüm yok mu?"

Serge ağzını açıp kapattı, kusursuz kavisli kaşları saçlarının altında kayboldu. Klasöre bakarak, açıkça ne söyleyeceğini bilemiyordu.

Mandy Bridget'e eğildi. "Sanırım yok."

Bridget omuz silkti. "Belki klasörün güncellenmesi gerekiyordur."

Serge derin bir nefes aldı ve parlak pembe kapağı eliyle okşadı. "Dilini ısır."

Mandy sıırttı. "Haklısın. İngilizcen mükemmel."

Serge bar taburesinden kaydı ve klasörü kolunun altına sıkıştırdı. "Görüyorum ki ikinizle bir yere varamıyorum. Sanırım tüm hazırlıkları kendim yapıp, zamanında her şeyi halledebileceğimizi ummam gerekecek." Önce birine, sonra diğerine parmağını doğrulttu. "Yarın elbise seçimi var. İtiraz yok."

Sinirli bir şekilde ayrılırken Reina'nın yanından geçti. Uzun boylu Vexling, ellerini önünde sıkma alışkanlığı vardı. Serge'yi görünce ellerini birleştirip çevirmeye başladı.

Mandy yavaşça nefes verdi. "Daha az popüler bir yer bulmalıydık."

Reina, Mandy'nin yanına oturdu ve Serge'ye son bir bakış attı. "Planlamayı aceleye getirmemesini söylemişim ama erkeklerin ne kadar iyi dinlediğini bilirsin."

Bridget, düğün planlama sürecinde önce Mandy'ye eşlik etmekle görevlendirilmiş, şimdi ise ona atanmış olan kadına kaşlarını kaldırdı. "Sen ve Serge'nin yakın olduğunuzu sanıyordum."

Reina uzun boynunu uzatarak tropikal ortamı ve holografik Güney Pasifik sahilinde yer alan sazdan kulübede bulunan birkaç kişiyi süzdü. Barmen'e el salladı. "Onların içtiğinden bir tane alayım."

Bridget ve Mandy birbirlerine baktılar. Bu yeni bir şeydi. Bridget, genellikle gergin olan bu kadının endişelenmekten ve bunu zavallı ellerine yansıtmaktan başka bir şey yaptığını hiç görmemişti.

"Serge istasyonun en iyi düğün organizatörü olabilir, ama kadınlar hakkında hiçbir şey bilmiyor," dedi Reina, sesini alçaltarak. "Ben insan olmayabilirim, ama senin yaşadığın zorlu süreçten sonra hiçbir kadının evlenmek istemeyeceğini biliyorum."

"Teşekkürler, Reina," dedi Bridget, uzaylıya yeterince değer vermediğini düşünerek. "Ben iyiyim, ama haklısın. Acele bir düğün için havamda değilim."

Reina'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Oh, biz zorla evlilik temalı düğünler tasarlamıyoruz. Teksaslı gelinler için bile."

Mandy içkisine burun kıvrarak güldü.

"En az bir hafta süreceğini söylemiştim. Dorn'un kardeşinin hemen göreve geri döneceğini duyunca çok şaşırdım, ama eminim seni kurtarmak onun için senin kadar duygusal olarak yorucu olmamıştır." Reina elini okşadı. "Sonuçta, o korkunç Kronocklar tarafından tutulan sendin."

"Yine mi gidiyor?" diye sordu Bridget, sesi kendi kulaklarına boş boş geldi.

Reina, barmen tarafından kendisine uzatılan kokteyli hevesle aldı, kağıt şemsiye, mavi pipet ve içinde yüzen mavi meyveleri görünce gözleri parladı. "Duyduğuma göre Kronock uzayına sızıp Dünya'nın istilasını hakkında bilgi toplamak için bir göreve gönderiliyormuş."

Bridget zorlukla yutkundu. Kax'ın onu bu kadar kolay bırakmasına çok kızmış olsa da, onun tehlikeli bir göreve gittiğini düşününce öfkesi dağıldı. Yarısı boş bardağına bakarak gözyaşlarını geri tuttu. Onu bir daha görebilecek miydi? Gitmeden önce veda etmeye bile gelecek miydi?

"Bunları nereden duydun, Reina?" diye sordu Mandy.

Reina kızardı. "Vexlinglerin kulakları çok keskindir ve havalandırma deliklerinin yanında durursam, şey..."

Mandy ona dirsek attı. "Seni çok kibar ve düzgün bir kız sanıyordum, meğer gizlice çok gizli toplantıları dinliyormuşsun."

Reina aniden paniğe kapıldı. "Kimseye söylemeyeceksin, değil mi?"

Mandy iki parmağını dudaklarına götürdü ve anahtarı atıyormuş gibi yaptı. "Sırrın bizde güvende, değil mi Bridget?"

Bridget bir an gözlerini kapatıp kendini topladıktan sonra diğerlerine döndü. "Tabii ki. Seni asla ispiyonlamayız, kızım."

Reina tabureye çöktü ve sırtıttı. İki eliyle içkisini kaldırdı ve pipetle tek yudumda yarısını içti, sonra hıçkırdı. "Şimdiden kendimi daha iyi hissediyorum."

"Eminim öyledir," dedi Mandy fısıldayarak.

Bridget kendi içkisini itti, tatlı karışım için olan isteği tamamen kaybolmuştu. Parmaklarında ve ayak parmaklarında hissettiği karıncalanma hissinin yerini midesinde bükülmüş bir korku düğümü almıştı. Kax'ın tehlikede olduğu düşüncesi onu hasta ediyordu. Maden kolonisinde yaralandığında da yeterince kötüydü, ama o zamanlar birbirlerine aşık olmamışlardı. Ya da en azından o ona aşık olmamıştı. Kax'ın ona karşı ne hissettiğini bilmiyordu, başka bir adamla evlenmesine razı olup Kronock'a karşı hayatını tekrar tehlikeye atmaya istekli olup olmadığını bilmiyordu.

Kax'ın sert vücudu ve sıcak düğümleri düşüncesi bile yanaklarını kızartıyordu. Kabul etmekten ne kadar nefret etse de, bu onun için fiziksel bir çekimden daha fazlasıydı. Daha önce kendini kandırmış olsa da, artık bunu biliyordu. Ellerini barın üzerine katlayıp başını ellerinin üzerine koydu. Kalbi Kax'la birlikte gitmiş gibi hissederken, nasıl uzay istasyonunda kalıp başka bir Drexianla evlenebilirdi?

Yirmi Dördüncü Bölüm

T Kapılar açıldı ve Kax karanlık subaylar kulübünün içini taradı. Neden orada olduğunu bilmiyordu, sadece istasyonda haraç gelinleri bulamayacağı birkaç yerden biri olduğu için oraya gitmişti. Belki biraz teselli ya da cevaplar bulabilirdi. Şanslıysa kardeşini bulabilirdi.

Yüksek Komutanlıktan emirlerini almış olmasına rağmen, Kax, başarılı bir görev için övgü ve bir sonraki görev için talimatlarını alarak Yüksek Komutanlık toplantısından ayrıldığında istasyondan ayrılmaya hiç de yakın görünmüyordu. Eşyalarını toplamaya çalışmış, ama sonunda çantasını yere atmıştı. Sıcak bir duşla kendini toparlamaya çalışmış, ama sonunda sadece Bridget'in vücudunu, şiddetli su altında hayal etmiş.

Kax, hala ıslak olan saçlarını eliyle taradı ve gömleğinin altında cildinin nemini hissetti. Banyodan çıkıp kurulanamadan giyinmekten başına gelen buydu. Gözleri loş ışığa alışırken, duştaki düşünceleri kafasından atmaya çalışarak başını salladı.

Parlak, siyah bir bar odanın bir tarafını boydan boya kaplıyordu, diğer tarafta ise tavandan yere kadar uzanan pencereler uzanıyordu ve uzaktaki yıldızların ve çok daha yakın olan ayların muhteşem manzarasını sunuyordu. Kare masalar birbirine sıkıca dizilmiş, etrafında düz sırtlı sandalyeler vardı. Arka planda müzik çalıyor olsa da, Kax mırıldanan seslerden duyamıyordu. Birlikte oturan birkaç subayı tanıdı — shotları arka arkaya içip, amber rengi içeceklerle dolu kısa bardakları yudumluyorlardı — ama kardeşini göremedi.

Sinirli bir nefes vererek Kax bara yürüdü ve bir Zimmian viski sipariş etti. Asit yeşili yelekli, başının üstünde kıvrımlı beyaz saçları olan bir Vexling olan barmen, iki parmak kadar canlı kırmızı içkiyi oyulmuş bir bardağa doldurdu ve tek kelime etmeden ona doğru itti.

Kax içkiyi bir yudumda içti, boğazından aşağı inerken yaktığını hissetti ve midesine ulaştığında yarattığı karıştırıcı hissin tadını çıkardı. Bu Noovian viskisi değildi, yumuşak ve dolgun. Zimmians viski

, içildiğinde asit gibi yakıyordu ve içkinin acısı, hissedebileceğiniz diğer tüm acıları bastırıyordu.

Barmen başını bir yana eğdi, ama Kax onu uzaklaştırdı. Zimmian viskisi konusunda yeterince tecrübesi vardı, yavaş içmek gerekiyordu.

Dönerek dirseklerini bara dayadı ve viskinin ateşinin vücudunu sararak duyularını köreltmesine izin verdi. Keşke bu yabancı viski duygularını da yok edebilseydi, diye düşündü. Bridget'i düşününce titreyerek nefes aldı — güzel, iri gözleri, kaslı bacakları ve tatlı tadı olan dolgun dudakları. Ama onu en çok rahatsız eden, gözlerine baktığında hissettiği duyguydu.

Hala aynı yerde duran barmene döndü, boş bardağının kenarına hafifçe vurdu ve Vexling'in sabit bakışlarıyla karşılaştı. Bardağa gerekli miktarda kırmızı viski doldurulunca, bardağı selamlamak için kaldırdı ve Vexling başını salladı. Bir barmene kalp acısı yeni bir şey olamazdı, özellikle de sanal yabancılar arasında görücü usulü evlilikleri kolaylaştırmak için tasarlanmış bir uzay istasyonunda.

İçkisini dudaklarına götürürken, kapılar açıldı ve gözü, iri yarısı kardeşi gördü.

"İşte buradasın," dedi Dorn, uzun adımlarla aralarındaki mesafeyi hızla kapatarak. "Her yerde seni arıyordum. İstedğin şemalar geldi."

Ekranında renkli, yanıp sönen bir yıldız haritası olan bir tableti Kax'a uzattı.

Kax, Kronock uzayının ayrıntılı haritasını tanıyarak ona bir göz attı. Tableti bara koydu, ön kollarını yansıtıcı siyah yüzeye dayadı ve viskiyi dudaklarına götürdü.

Dorn, Kax'ın tek yudumda içkiyi bitirmesini izledi, kaşlarını kaldırdı ve bir parmağıyla barmene işaret etti. "Bir şeyi içerek unutmaya çalışıyorsun galiba, kardeşim."

Kax ona yarım bir gülümseme attı. "Önemli mi?"

Dorn omuz silkti. "Ne içerek unutmaya çalıştığına bağlı." Kendi viski bardağını kaldırdı, kırmızı sıvıyı çalkaladıktan sonra bir yudum aldı.

"O maden kolonisinde gerçekte ne oldu?"

Kax gözlerini kapattı, sıkıca kapatarak Bridget'in anılarını zihninden silmeye çalıştı. Çabalarına rağmen, altında yattığı çarşafların üzerinde uzanmış bedeninin görüntüleri zihnini doldurdu. "Hiçbir önemi olmayan şeyler."

Dorn, kalın elini kardeşinin sırtına koydu. "O kadar emin değilim."

Kax gözlerini açarak başını sertçe salladı. "Önemli değil. Geçmiş değiştiremezsin." Kardeşinin bakışlarının kendisini deldiğini hissetti.

"Belki öyle," dedi Dorn, "ama önünde uzun bir gelecek var kardeşim. Onu pişmanlıkla doldurmak istemezsin herhalde."

Kax başını Dorn'a doğru çevirdi. "Ne dememi istiyorsun? Ona aşık olduğumu mu? Başkasının eşini düşünmeden duramadığımı mı?"

Dorn irkildi ve Kax kardeşinin gözlerindeki acıyı gördü. Başını çevirdi. "Dediğim gibi, önemi yok. Bu noktada yapılacak bir şey yok. Onu unutmam ve görevime devam etmem gerek."

Dorn bardağını sıktı. "Duyduğuma göre, uyum sağlamakta zorlanan tek kişi sen değilsin."

"Neden?" diye sordu Kax. "O iyi mi?"

Dorn sırtıttı ve bir yudum içti. "Zevk tonikiyle sarhoş olup Serge ve düğün planlama dosyasına defolup gitmelerini söylemeyi sorun etmezsen, o iyidir."

Kax içinden bir zevk duydu. Demek Bridget de hayatına devam etmemişti. "Karsh ne durumda?"

Dorn odaya bakındıktan sonra sesini alçaltarak, "Fazla bir şey bilmiyorum, ama ona gözünü bile dikmediğini sanıyorum. Mandy'nin onu Bridget'in sütinden en az bir kez kovduğunu biliyorum."

Kax'ın kalbi bir kez daha takla attı. "Bir kez daha, eşinin bu kadar inatçı bir yapısı olduğu için mutluyum."

Dorn burnunu çekip kardeşinin koluna elini koydu. "Kısa bir süre önce mükemmel eşini bulmanın değerini anlayan biri olarak sana şunu söyleyeceğim: Eğer bu kadına karşı hislerin varsa, çok geç olmadan ona söylemelisin."

Kax kardeşinin haklı olduğunu biliyordu, ama Bridget'e her şeyi anlatmayı düşündüğünde göğsü sıkıştı. "Peki ya...?" diye başladı.

Dorn omzunu silkti ve bardağına bakakaldı. "Kim bilir? Ama ona söyleyip öğrenmen daha iyi."

Kax hafifçe güldü. "Ne zaman bu kadar bilge oldun, küçük kardeşim?"

Dorn ona göz kırptı ve viskisinin geri kalanını yuttu. "İyi bir öğretmenim olmalı."

Kax kolunu kardeşinin omuzlarına attı ve onu tek koluyla kucakladı. "Geri döndüğüne sevindim, tekmeleyip bağırarak da olsa."

Dorn ona bir bakış attı. "Bunu sana hala affetmedim, biliyorsun."

Kax gülümsedi. "Biliyorum. Ama sen de bana henüz teşekkür etmedin."

Dorn'un yanakları kızardı. "Sanırım sana teşekkür etmeliyim. Mandy, başıma gelen en güzel şey."

Kax, Dorn'un boynundaki solmuş ısırık izine baktı. "Görüyorum."

Kardeşi ona dirsek attı, sonra bardağına baktı. "Aynı şeyi senin için de istiyorum. Sen bunu hak ediyorsun."

Kax cevap vermedi. Bridget'i ve asla sahip olamayacağı geleceği düşünürken sözler boğazında düğümlenmişti.

Barmen, içinde kan kırmızısı sıvının dönüp durduğu ince viski şişesini uzattı. Dorn eliyle onu geri çevirdi. "Yeterince içtik."

"Saçmalık!" Arkalarından gelen yüksek bir ses onları irkiltti ve her iki adam da sırtlarına ağır bir elin tokat attığını hissetti. Karsh, onlar fark etmeden subaylar kulübüne girmiş ve şimdi arkalarında durmuş, her birinin omzuna bir elini koymuştu. "Bir tur daha ısmarlamakta ısrar ediyorum."

Kax, adamın dokunuşuyla sertleşti ve gözlerini kardeşine kaydırdı.

Dorn, barmen'e başını eğdi. "Arkadaşımız için bir viski."

"Bana katılmalısın," dedi Karsh, ellerini onların sırtlarından çekip Kax'ın yanındaki bar taburesine oturdu. "Kutlamama yardım etmelisin."

Dorn, barmen içkileri getirirken Kax'a kaşlarını kaldırdı. "Ne kutluyoruz?"

Karsh bardağı aldı ve havaya kaldırdı. "Gelinimle olan başarımlarım." Kırmızı sıvıyı bir dikişte içti ve bardağı bara vurarak barmene bir tane daha istedi.

Kax'ın tüm vücudu kaskatı kesildi, Dorn bile yanında sertleşti. "Onu henüz göremediğini sanıyordum."

Karsh elini küçümseyerek salladı ve barmen bardağı doldururken bardağını uzattı. "O benim eşim. Beni reddedemez."

Kax, kardeşinin omzuna koyduğu uyarıcı elini hissetti.

Karsh viskisini bir yudumda içti ve onlara döndü. "Beni reddetmek istediğinden değil." İpek bir fular çıkardı ve pembe kumaşı ellerinin arasında gezdirdi. "Bütün insan kadınları bu kadar vahşi mi?"

Eşarpın kokusu — Bridget'in kokusu — burnuna ulaştı ve onu anında ona geri çekti — onun kokusu, tadı, dokunuşu. Kax, bardan geri çekilip ayağa kalkarken elleri titriyordu.

Karsh ona sırtıtarak baktı, bunu açıkça zevkle izliyordu. "Dünya kadınlarının eşlerine sevgi göstergesi olarak hediyeler vermeyi sevdiklerini biliyor muydun? Ama sen Dünya kadınları hakkında pek bir şey bilmiyorsundur. Kardeşinle bu konuyu konuşmam gerekecek."

Pişman olacağı bir şey söylemeden veya yapmadan, Kax topuklarını döndü ve subaylar kulübünden çıktı, koridora ulaştığında nefesini düzenlemek için durdu.

Çok geç *kalmıştı*, diye düşündü. Bridget yeni eşini kabul etmişti. Fırsatını kaçırmıştı. Nefesini düzenlemek için ellerini dizlerine koydu, sonra ayağa kalktı ve acı hissi onu ayırana kadar yumruğunu duvara vurdu.

Artık önemi yoktu. Tek bilmek istediği, görevine ne zaman çıkabileceğiydi.

OceanofPDF.com

Yirmi Beşinci Bölüm

Bridget, süitindeki çıtır çıtır yanan şöminenin önünde volta atıyordu, çıplak ayakları önündeki kalın, sahte ayı postu halının üzerinde yumuşak adımlarla yürüyordu. Kar, balkonuna yumuşakça yağıyordu ve ay ışığı, dışarıdaki buzlu yamacı aydınlatıyordu. Ahşap sehpanın üzerinde duran buharlı kakao fincanına baktı. Paylaşmak istediği tek kişi gidiyorken romantik bir ortamın ne anlamı vardı ki?

Belki de Kax'a fikrini söylemeliydi. Kapıya doğru yürüdü, sonra durdu. Ne diyecekti ki? O, onun hislerini zaten biliyordu. Maden kolonisinde mahsur kaldıklarında içini dökmüştü. Ona her şeyi anlatmıştı. Her şeyi değil, ama onu istediğini anlaması için yeterince. O biliyordu ve yine de onun için savaşmamayı, bunun yerine tehlikeli bir göreve gitmeyi seçmişti. Yetimhanede ve sonra da acımasız dans dünyasında hayatta kalarak öğrendiği bir şey varsa, o da eylemlerin sözlerden daha güçlü olduğuydu. Kax'ın eylemleri daha açık olamazdı.

Yüksek bir kapı çalma sesi onu ürküttü ve kalbi hızla çarpmaya başladı. Belki de akıllanmıştı ve fikrini değiştirdiğini söylemeye geliyordu. Kapıyı açarak Kax'a en sert bakışını atmaya hazırlandı.

Ama Kax değildi.

"Şarabı getirdik," dedi Mandy, iki şişe bulanık, turuncu sıvı dolu şişeleri tutarak içeri girerken. "Şey, tam olarak şarap değil, ama ona en yakın şey."

Reina, Mandy'nin arkasında, Mandy'nin bekarlığa veda partisinden tanıdığı diğer altı kadınla birlikte içeri girdi. Tüm kadınlar şişeler, şarap kadehleri veya yiyecekler taşıyordu.

"Mandy, sana arkadaşlık etmemiz gerektiğini düşündü," dedi Reina, diğer kadınların önünden geçmesi için durarak. Vexling şömineye ve buhar çıkan bardağa baktı. "Umarım rahatsız etmedik."

Bridget koridora kafasını uzattı ama kimse yoktu. "Aslında, tam zamanında geldin. Tek başıma deliye dönmüştüm."

"Bu senin bekarlığa veda partin değil," dedi Mandy, şişeleri ve şarap kadehlerini yerleştirirken odanın diğer ucundan ona göz kırptı. "Bunun için başka birçok fikrim var, ama bazı tribute gelinlerin kızlar gecesi yapma zamanının geldiğini düşündüm."

"Kulağa harika geliyor," dedi Bridget. Kax'ı aklından çıkaracak her şey iyiydi. Mandy'nin Dorn'un eşi olarak seçildiği orijinal oyun şovundaki diğer tribute gelin Trista'yı gördü. Gülüp gülümseyen tüm kadınlar arasında en tereddütlü olanı oydu. Tabii ki, Mandy ve kendisi gibi Trista da uzay istasyonunda sadece bir haftadan biraz fazla süredir bulunuyordu.

"Nasılsın?" diye sordu Trista yaklaşarak.

Bridget, kadının endişeli ses tonunda gözyaşlarının gözlerine dolduğunu hissetti. "İyiyim. Yani, ikinci kez kaçırılmak berbat bir şeydi."

"Tahmin edebiliyorum." Trista dalgalı sarı saçlarını eliyle taradı. "Diğer uzaylıların bu adamları rüya gibi gösterdiğini duydum."

Bridget güldü ve ağlama isteğinin azaldığını hissetti. "Bunu bir daha söyleyebilirsin."

Mandy iki bardakla ortaya çıktı ve Trista'ya bir bakış attı. "Tüm kızlara, kaçırılman, kurtarılman ve yaşadığın tüm zorluklar hakkında seni rahatsız etmemeleri konusunda uyardım. Zaten sorguya çekildiğini biliyorlar ve muhtemelen bunu tekrar konuşmak istemezler."

Trista kızardı. "Üzgünüm. Öyle demek istemedim..."

Bridget elini tutup sıktı. "Önemli değil. Söz veriyorum." Zorlukla yutkundu. Aklından çıkarmak istediği şey kaçırılma olayı değildi; Kax ile olan her şeydi. Mango rengindeki içkiden bir yudum aldı ve tadı Pinot Grigio'ya benzediğini, ancak sonunda hafif bir baharatlı tat olduğunu fark etti.

Herkes şöminenin etrafındaki büyük koltuklara ve sandalyelere oturdu, Trista ise yumuşak halının üzerine çapraz bacaklı oturdu. Bridget, Mandy'ye yanlarına gelmeleri için işaret etti ve ikisi de birer yanına oturdular. Arkalarında ateş çıtır çıtır yanıyordu ve Bridget sırtında ısınısını hissetti.

"Orijinal üçlü tekrar bir arada," dedi Mandy, Trista'ya dokunarak. Trista gülümsedi. "Doğru. Sadece bir hafta önce olduğunu hayal etmek zor."

Mandy bir yudum içti. "O kadar çok şey oldu ki, inanılmaz. Bu arada, nerede saklanıyordun? Bekarlığa veda partim dışında, seni istasyonda hiç görmedim."

Trista ellerine baktı. "Bütün bunlara alışmam biraz zaman aldı. Hepsinin bir numara olduğuna emindim."

"Onlar bana manzarayı gösterene kadar ben de öyle düşünüyordum," dedi Mandy. "Ve gezintiye çıkıp uzaya baktığımda, LA'nin bile bunu yeniden yaratamayacağını anladım."

Trista içini çekti. "Delirdiğimi düşünen tek kişi ben değilmişim, sevindim." Mandy'den Bridget'e baktı. "Siz ikiniz de evinizi özlediniz mi?"

Bridget başını salladı. "Özleyecek bir evim yoktu, o yüzden hayır."

"İlk başta Dünya'yı özlediğimi sandım ama aslında özlemediğimi fark ettim," dedi Mandy. "Ailem pek iyi değildi, o yüzden onları özlemedim. Sen neyi özledin?"

Trista omuz silkti. "Özel bir şey yok. Sadece tuhaf şeyler, taze biçilmiş çimlerin kokusu ve geceleri cırcır böceklerinin sesi gibi."

"Anlamadım," dedi Mandy. "Ben hep Los Angeles'ta yaşadım, ama Mulholland'da yüksek bir yere çıktığımda geceleri şehrin ışıklarını görmek özlüyorum."

"Ben de tüm kulüpler ve restoranlar dolup taşıtığında, geceleri South Beach'in uğultusunu tekrar duymayı çok isterdim," dedi Bridget. "Özlediğimiz tuhaf şeyler çok komik."

Üç kadın da başlarını salladı ve bir anlığına anılarına daldılar.

"Ailen ya da arkadaşların yok mu?" diye sordu Bridget, boğazını temizleyerek.

Trista aniden başını salladı. "Kimse yok."

Bridget kadının yüzünde bir şeyin parladığını gördü, sonra kayboldu. "O zaman yeni arkadaşlara kadeh kaldıralım."

Mandy neredeyse boşalmış şarap kadehini kaldırdı. "Buna içelim."

"Neye içiyoruz?" diye sordu Reina, dökülmemesi için başının üzerinde bir kase ve dolu bir kadeh tutarak onlara doğru ilerlerken.

"Son zamanlarda kokteylleri çok sevmişsin," dedi Mandy, Reina'nın yanlarına oturabilmesi için kenara kaydı.

"Vexlingler genellikle işlerine çok bağlıdır," dedi Reina, eğilerek uzun bacaklarını altına katladı. Bir tür cipsle dolu kaseyi Bridget'e uzattı. "Biz, sizin dünyanızda işkolik dediğiniz insanlarız, ama sanırım benim de biraz ara vermem gerekiyor."

"İhtiyarın var," dedi Bridget, kaseden koyu mor bir cips alırken. "Bir sürü insan gelini idare etmenin ne kadar zor olduğunu tahmin edebiliyorum."

"Ve Serge ile çalışmak," dedi Mandy, içkisine mırıldanarak bir cips daha aldı.

"İşimi sevmediğimden değil," dedi Reina, içkisini yudumlarken, imkansız uzunluktaki küçük parmağını yukarı doğru uzatarak. "Ama insanlara eşlik etmekten daha fazlasını yapmak istiyorum."

Mandy, Reina'nın bacağını okşadı. "Sen bir eskorttan çok daha fazlasısın."

Reina gülümsedi. "Umarım öylesindir. Kızların geri bildirimlerine dayanarak, haraç gelin seçim sistemini yeniden düzenlemek için bir teklif sundum."

"Biz mi?" Trista diğer iki kadına baktı.

"Biz kız değiliz," dedi Bridget, tuzlu cipsini çiğnerken, bunun neyden yapıldığını bilmek isteyip istemediğini merak ederek.

"Benim için kızlarsınız, tatlım," dedi Reina. "Senin dünyanızda yüz yaşından fazlayım."

Mandy bardağını neredeyse düşürüyordu. "Yüz mü?" Gözleri Reina'nın başından ayaklarına kadar gezdi. "Harika görünüyorsun."

Reina mavi saçlarını okşadı. "Vexlingler birkaç yüz yıl yaşar, o yüzden iyi görünmem gerekir."

Bridget hafifçe dönerek ateşin sıcaklığının yüzüne ulaşmasını sağladı ve bir cips daha aldı. "Peki, biz 'kızlar' sana ne ilham verdi?"

"Oyun programımıza verdiğiniz tepki ve pop kültürünüzden esinlenerek tasarlanan istasyonun bazı unsurlarını gördükten sonra, belki de biraz yenilenmemiz gerektiğini fark ettim."

Mandy, avuçlarını dua eder gibi birleştirip bardağın sapını tuttu. "Lütfen o ucuz flört oyunu setini kaldıracağını söyle."

Reina başını salladı. "Benim önerim de o. Amacı, tanıdık bir şeyle geçişi kolaylaştırmaktı, ama bence sadece kafaları karıştırıyor."

"Artık 1970'ler değil de?" dedi Trista, kaseden bir avuç cips alarak.

"Peki onun yerine ne gelecek?" Bridget, bağımlılık yapan mor cipslere bakarak sordu. "Tribute gelinleri Drexian savaşçılarıyla nasıl eşleştireceksiniz?"

"Mandy, artık dünyada flört seçimlerinin bilgisayar programları ve sola sağa kaydırarak yapıldığını söyledi," dedi Reina.

"Drexian yakışıklılar uygulaması mı yapacaksın?" Mandy'nin gözleri parladı. "Test etmene kesinlikle yardım edebilirim. En iyi flört uygulamalarının hangileri olduğunu çok iyi biliyorum."

"Tam olarak değil," dedi Reina, "Biraz araştırma yaptım ve bu uygulamalarda birçok kişinin zaten eşli olduğunu veya fotoğraflarında kendilerini olduğundan daha çekici gösterdiğini keşfettim."

"Yani Tinder ve Grindr'ı aldatmak için kullandıklarını ve sahte fotoğraflarla kendilerini olduğundan daha çekici göstermeye çalıştıklarını mı keşfettin?" dedi Mandy alaycı bir tonla. "Hadi canım!"

Trista kıkırdadı. "Ben hiç kullanmadım."

"Hiçbir şeyi kaçırmadın," dedi Bridget.

"Dünyadaki çevrimiçi arkadaşlık hizmetleri gibi ilgi alanlarını senkronize etmek için bir bilgisayar sistemi kullanmayı önermiştim," diye devam etti Reina. "Potansiyel gelinleri bulmak için zaten bir algoritma ve hükümetlerinizden aldığım verileri kullanıyoruz. Bu sadece daha derinlere inmek olacak."

Mandy'nin bekarlığa veda partisinden tanıdığı esmer bir kadın en yakın sandalyeden eğildi. "Bizi nasıl seçtiğinizi merak ediyordum."

Reina'nın soluk gri yanakları kızardı ve daha fazla yüz ona doğru döndü. "Bunu paylaşmalı mıyım bilmiyorum."

"Hadi," Mandy onu dürttü. "Sadece biz kızlar varız."

"Algoritmayı ben yazmadım," dedi Reina, "ve çalıştırılmasıyla da hiçbir ilğim yok. Her şey veri ve seçim merkezimizde yapılıyor. Tek bildiğim, algoritmanın yetim, tek ocuk veya ailelerinden uzak yaşayan kadınları elediğı. Oradan da yakın arkadaş çevresi olan veya romantik bir ilişkisi olanları eliyor, ancak kötü romantik ilişkiler sayılmıyor."

Mandy güldü. "Yani berbat bir erkek arkadaşın varsa, hiç erkek arkadaşın yokmuş gibi seilebilirsin?"

"Evet," dedi Reina. "Kötü ilişkilerden, istismarcı ilişkilerden veya geleceğı olmayan erkeklerden birçok kadını kurtardık."

"Bence Drexians her şeyi yanlış anlıyor," dedi Bridget, cipsini çiğneyip tatlı ve baharatlı ieeğini yudumlarken. "Eğır dünyaya, kadınları çıkmaz ilişkilerden kurtarıp onları iri yarı uzaylılarla eşleştirebileceğini duyurursan, bence dünyadaki kadınlar seni kollarını açarak karşılayacaktır."

Reina başını o kadar sert salladı ki saçları alnına düştü. "Oh, hayır. Asla söyleyemeyiz."

"şaka yapıyorum." Bridget koluna hafifçe vurdu. "Sırrınız bizde güvende."

Kanepede oturan sarışın ikizlerden biri öne doğru eğildi. "Bize en son gelen gelinlerden birini anlat. Hala gelin getiriyorsunuz, değil mi?"

Reina dizine parmağıyla vurdu. "Saldırı girişiminin hemen ardından güvenlik nedeniyle ara verdik, ama veri ve seçim ekibi, programa zaten bağlantısı olduğu için bir kadın için istisna yapmayı düşünüyor."

"Ne tür bir bağlantı?" diye sordu Bridget. "Ama amacın bağlantısı olmayan kadınları seçmek değil miydi?"

Reina dudağını ısırdı. "Bu kadın sizden biriyle bağlantılı, ama onu tanımıyorsunuz."

Trista sesini alçaltarak konuştu. "Doğumda ayrılmış, uzun zamandır kayıp bir kardeş gibi mi?"

"Mandy'nin kaybolmasında şüpheli olan bir fotoğrafçı gibi," dedi Reina.

Mandy içkisini boğazına kaçırdı. "Ne? Ben mi? Birisi kaybolduğumu fark mı etti?" Başını salladı. "Bir fotoğrafçının bununla ne ilgisi olabilir ki?"

"Bu kadın, kaybolmadan hemen önce çekilmiş bir fotoğrafını yayınladı, bu yüzden polis onun olaya karışmış olabileceğini düşünüyor."

"Bu çok kötü şans," dedi Bridget.

"Kaçırma operasyonunun istenmeyen sonuçları olması çok üzücü," dedi Reina. "Bunun olmaması için çok çalışıyoruz."

"Onu hapse girmesine izin veremezsiniz, beni kaçırdığını ya da daha kötüsünü düşündükleri için," dedi Mandy ayağa kalkarak. "Onu buraya getirmelisiniz."

Reina kararsız görünüyordu. "Henüz kesin bir karar verilmedi." "Dorn'la konuşacağım," dedi Mandy, yüzünde kararlı bir ifadeyle.

Reina'nın yüzü daha da karardı. "Yapamazsın. Eğer biri sana haraç gelini seçim sürecinin iç işleyişini anlattığımı öğrenirse..." Sözleri kesildi.

"Sanırım iyi olmaz, değil mi?" diye sordu Bridget.

Reina'nın çökmüş omuzları ve gergin yüzü, ihtiyacı olan tek cevaptı.

Mandy derin bir nefes aldı. "Bunu bana anlattığına inanamıyorum. Artık bu dünyada bile değilim, ama yine de sorun yaratıyorum." Balkona doğru yürüdü, sürgülü kapıyı açarak dışarı çıktı.

"Ah, canım," dedi Reina, ellerini ovuşturarak. "Hiç söylememeliydim."

"Önemli değil." Bridget ayağa kalktı ve Trista'yı da ayağa kaldırdı. "Onunla konuşuruz."

Bridget, arkadaşının üzülmelerinden nefret ediyordu, ama insanları duygusal uçurumlardan kurtarmak onun uzmanlık alanlarından biri haline gelmişti. Dansçılar sürekli reddedilme ve eleştiriyi yaşıyordu ve o, birden fazla arkadaşını vazgeçmekten vazgeçirmişti. Ayrıca, Mandy'nin sorunuyla uğraşmak, kendi sorununu düşünmekten çok daha iyiydi. Kalbi ikiye bölünmüş gibi hissetmemek için her şeyi yapardı.

Yirmi Altıncı Bölüm

T Kax yatakta dönerek yastığını başına çekip gürültüyü bastırmaya çalışırken ses giderek yükseldi. Sesin kafasından gelmediğini anlaması biraz zaman aldı, ki bu bir mucizeydi, önceki gece ne kadar çok içtiğini düşünürsek. Ses odasının kapısından geliyordu, ama hangi odanın? Yastığı yere attı ve yastığın pürüzsüz, siyah yüzeye düşmesini izledi.

Bir dirseğiyle kendini destekleyerek, komodinin üzerinde boş Noovian viski şişesini gördü ve bu manzara midesini bulandırdı. Şişenin yanındaki kısa bardağın içinde yeşil sıvının izleri hâlâ duruyordu. Kax derin bir nefes aldı ve güçlü uzaylı içkisinin kokusunu aldı. Keskin koku, elini ağzına kapatmasına neden oldu ve ağzında acı bir tat hissetti.

Kapının çalınması durmamıştı, bu yüzden ayaklarını yere koydu ve karanlık odada sendeleyerek ilerledi. Kim onu bu kadar çok istiyordu ki, gece yarısı yataktan kaldırıyordu? Kapının yan panelinin üzerine elini uzattı ve kapı açılıp kardeşi ortaya çıktığında inledi.

Dorn ona bakakaldı, sonra sarkık ağzını kapattı. "Kaptanla toplantı için seni almaya geldim."

Kax, üzerinde sadece dar bir siyah iç çamaşırı olduğunu fark etti ve kendini hissettiği kadar dağınık görüldüğünü düşündü. "Gecenin bir yarısı mı?"

Dorn kollarını kavuşturdu ve ona çarpık bir gülümseme attı. "Uzay istasyonunun sabah döngüsünün yarısı geçti."

Drexian günleri oldukça uzun olsa da, Tekne, Dünya'nın gündüz ve gece düzenini taklit edecek şekilde tasarlanmıştı. Promenadda gün doğumu ve gün batımı simüle ediliyordu ve istasyonun koridorları ve ortak alanlarındaki ışıklar akşamları kısılıyordu, böylece insanların biyolojik saatleri altüst olmuyordu.

"Sabah mı?" Kax şakaklarını ovuşturdu ve Dorn'u içeri davet etti. "Emin misin?"

Dorn onu odaya takip etti ve öksürdü. "Senin Noovian viskisi içmemen gerektiği kadar eminim." Boş şişeyi aldı ve kardeşine baktı. "Bridget yüzünden mi?"

Kax cevap vermedi, boxer şortunu çıkarıp banyoya girdi ve düşün düşmesine basarken kapıyı aralık bıraktı. Tavandan ılık su akmaya başladı ve Kax düşün altına girdi, su fişkırmmasının acısı onu daha da uyandırdı.

"Bu sen değilsin," diye seslendi Dorn. "Yalnız başına içmek? Toplantıları kaçırmak?"

Kax başını geriye yaslayıp suyun yüzüne çarpmasına izin verdi. İki elini saçlarına geçirip kolonideki duşu ve Bridget'le paylaştığı anları düşünmemeye çalıştı. Duştan çıktı ve suyu kapattı. Yaptığı her şey ona onu hatırlatıyordu. Onu kafasından çıkarmalıydı, yoksa delirecekti.

Kax, banyodan yatak odasındaki şifonyere doğru yürürken havluyla kurulandı, siyah masaya yaslanmış olan kardeşini görmezden geldi. Üniforma pantolonunu ve ceketini giydikten sonra dönüp gülümsemeye çalıştı.

"Bir daha olmayacak," dedi.

Dorn pek ikna olmuş gibi görünmüyordu. "Eğer geri dönmek için henüz çok erkense, başka birini bulabiliriz. Kurtarma görevinden sonra biraz dinlenmek istemen kimse seni suçlamaz."

Kax başını salladı ve Dorn'u geçerek kapıya doğru yürüdü. "Ve burada kalıp onu *onunla* izleyeyim mi?" Karsh'ı düşününce dudakları kıvrıldı. "Onların düşününe de katılayım mı?"

Dorn onu koridora kadar takip etti, Kax'ın odasının kapısı arkalarından kapandı. "Öyle de bakınca, belki de bir görev tam da ihtiyacın olan şeydir. Düşmanla savaşmak kadar moralimi düzelten bir şey yok."

Konuşmadan yürüdüler; temiz koridorlarda tek ses, ağır botlarının yankısıydı. Bir Vexling'in bir haraç geliniyle birlikte telaşla yürüdüğü yerden geçerken ikisi de başlarını salladı ve üniformalı Drexian savaşçıların yanından geçerken göğüslerine yumruk attı. Yükselticiyi sessizce, ya da başlarının üzerinde çalan hafif enstrümantal müzikle olabildiğince sessizce kullandılar.

"Daha önce sormayı unuttum," dedi Kax, köprüye açılan geniş kapılara vardıklarında. "Dış görünüşüm uygun mu?"

Dorn kapının yanında elini salladı. "Bunu bana daha önce sormalıydın." Kayar kapılardan geçip köprüye çıkarken geriye dönüp sırttı.

Kax, kardeşine içinden küfrederken onu takip etti, göğsünü geriye attı ve kendine güveninin, pek de şık olmayan görünüşünü telafi edeceğini umdu. İstasyonun köprüsünün karanlık içi, koridorların parlak ışıklarından hoş bir değişiklikti ve Kax, abanoz rengi konsolların etrafında duran ve hareket eden subayları izledi.

Kaptan Varden, keskin kıvrımları olan üniformasıyla onlara doğru yürüdü ve şakaklarında gümüş çizgiler, otoriter havasını daha da artırıyordu. "Komutanlar, geldiğiniz için teşekkürler."

Kax ve Dorn onu büyük, bilgisayarlı bir yıldız haritasının önüne kadar takip etti. Işıklar yanıp sönüyordu ve mavi yaylar, şeffaf panel üzerinde yörüngeleri ve yörüngeleri gösteriyordu. Kax, noktaları ve ışıkları anlamaya çalışırken gözlerini kısarak baktı.

"Acil olduğunu söylemiştin," dedi Dorn.

Kaptan başını salladı. "Saldırı ve kaçırılma olayından bu yana yüksek alarm durumundayız. Bildiğiniz gibi, Kronock'larla Dünya'ya bu kadar yakın bir yerde herhangi bir temasın üzerinden on yıllar geçti. Dürüst olmak gerekirse, savunmamız hazır değildi ve sistemlerimizi tatmin edici bir düzeye getirmek için epey uğraşmak zorunda kaldık." Haritada Dünya'yı ve ondan Boat'u gösteren kırmızı noktaya uzanan eğri çizgileri işaret etti. "Haraç gelinlerin naklini yeniden başlattık, ancak önemli güvenlik önlemleri ekledik. Savaş pilotlarımız istasyonun etrafında sabit bir yörüngede uçuyor ve bizimle dış mahalleler arasında uzun menzilli gemiler devriye geziyor."

Kax boğazını temizledi. "Her şey iyi görünüyor."

Kaptan Varden ellerini arkasında birleştirdi. "Şimdilik. Düşman bize tam bir saldırı ile geldiğinde ne olacağı konusunda endişeliyim."

"İstasyona yapılan saldırının tam bir saldırı olmadığını düşünüyorsanız," dedi Dorn, "o zaman size katılıyorum."

"Inferno Force'tan Kronock'ların gemilerini dış bölgelere hareket ettirdiklerine dair raporlar aldık," diye devam etti kaptan. "Savaş gemileri. Çok sayıda."

Kax'ın midesi sıkıştı. Düşmanın yeni savaş gemilerini görmüştü ve çok etkileyiciydiler. Son savaşta onları yok edebilmeleri sadece şans ve bazı gerilla taktikleri sayesinde olmuştu. Bir savaş gemisi filosunun üzerlerine geldiğini düşünmek hoşuna gitmiyordu.

"Inferno Force'un saldırmasını ister misin?" diye sordu Dorn. Inferno Force, bir eş almak için Tekne'ye çağrılmadan önce komuta ettiği filoydu. Drexian savaşçıları arasında en sert ve en dayanıklı olanlar olarak kabul ediliyorlardı ve aynı zamanda en zafer kazanmış olanlardı.

"Hayır, havaya uçmak istemiyorum," dedi Kax. "Yeni savaş gemilerini gördün, kardeşim. Eğer bir filo dolusu varsa, Inferno Gücü ne kadar iyi olursa olsun, silahça yetersiz kalır."

Dorn, savaşçılarının üstesinden gelebilecek bir şey olabileceğini düşünmekten hoşnut olmadığı belliydi, ama tartışmadı.

"Kronock'ların sahip olmadığı gizli teknolojimiz hala var, ancak bu teknolojiyi elde etmek için çok uğraştıklarını sanıyorum," dedi Kaptan Varden.

"Neden böyle söylüyorsunuz?" diye sordu Kax.

"Drexian bilim gemisini ele geçirdikleri haberini az önce aldık. Neyse ki, bilim ekibi gizlilik teknolojisi veya herhangi bir askeri araştırma ile ilgisi yoktu, bu yüzden bilgiler güvende."

"Peki ya bilim gemisindeki Drexianlar?" diye sordu Kax, cevaba hazırlıklı olarak.

"Öldüler," dedi kaptan. "Kronocklar gemiyi parçaladı ve aradıkları şeyin bu olmadığını anlayınca tüm mürettebatı katletti. Bunu biliyoruz çünkü bir güvenlik görevlisi saklanmayı başardı ve bulunmadan önce bir mesaj gönderdi."

Dorn ellerini yanlarına sıkıştırdı ve düşük bir homurtu çıkardı.

Kax öfkesini kontrol etmeye çalıştı. "Yani hala gizlilik örtüsünün avantajına sahibiz, ama onların kurduğu orduyla boy ölçüşecek bir ordumuz yok mu?"

"Ve gizli gemilerimiz ateş eder etmez, avantajımız ortadan kalkar," diye hatırlattı Dorn.

"Peşinde olduğun Kronock komutanı..." Kax durakladı, "haraç gelini, Dünya'ya saldırmayı planladıklarını söyledi. Bunu kesin olarak biliyoruz. İnsan DNA'sını istila için bir şekilde kullanmak istediği anlaşıldığına göre, DNA'yı elde edememesi planlarını geciktirir diye ummuştum."

Dorn topukları üzerinde geriye doğru sallandı. "Onu alamadığını biliyor muyuz?" Kax başını çevirdi. "Ne?"

"Bridget, onlardan hiçbir şey almadıklarını *düşündüğünü* söyledi, ama iki kez uyuşturulduğunu itiraf etti," dedi Dorn. "Ve sen onu bir araştırma binasından kurtardığını bildirdin. Onun insan DNA'sını çoktan almadıklarını kim söyleyebilir?"

"O zaman neden peşimize düştüler?" dedi Kax, ama diğerlerine itiraf etmek istemese de kendi sorusunun cevabını biliyordu. Krav, Bridget'i askeri planları için kullanmanın ötesinde ona takıntılı hale gelmişti. Bunu yaratığın yüzünde görmüş ve sesinde duymuştu. Kax'ın istediği gibi o da onu istiyordu.

Dorn omuz silkti. "Çünkü onlar hayvanlar."

Kax, Bridget'in hala tehlikede olabileceğini düşünmemeye zorladı kendini. "Peki ne yapacağız? Tekneyi Kronock'un eline bırakamayız, Dünya'nın işgal edilmesine izin veremeyiz."

"Ana dünyadan takviye kuvvetler yolda," dedi Kaptan Varden, "ve Inferno Gücü'nü en yüksek alarm durumuna geçirmeyi kendime izin verdim. Onlar bizim ilk savunma hattımız. Düşmanın nasıl ve ne zaman saldıracağını bilmiyoruz, ama içimden bir ses daha erken olacağını söylüyor."

"Planlarını öğrenmeliyiz," dedi Kax, daha çok kendine seslenir gibi. Bridget'i gerçekten güvende tutmanın tek yolu, Kronock istilasını durdurmak ve onların teknolojik araştırmalarını engellemektir. Omuzlarını dikleştirdi. "Gitmem gerek."

Dorn başını salladı. "İstihbarat ekibi henüz tam olarak toplanmadı ve hedefleri belirlemedik."

"Bekleyecek vaktimiz yok," dedi Kax. "İstila kapıda. Haklı olduğumu biliyorsun kardeşim."

Dorn elini saçlarına geçirdi ve saçları yüzüne düştü. "Yalnız gitmeyi düşünmüyorsun, değil mi?"

Kax başını salladı. "Düşman topraklarına fark edilmeden girmek için en iyi yol bu. Bir kez yaptım. Yine yaparım."

Kaptan Varden kaşlarını çatı. "Kronock'ların merkezi komuta merkezinin nerede olduğunu bilmiyoruz, tabii varsa. En öncelikli hedefleri belirlemek için elimizdeki zamandan daha fazla zaman alabilir."

Kax bir adım geri çekildi ve kolonide gemisine gizlice girip emirleri veren siyah zırlı Kronock'u düşündü. "Onları tam olarak nerede vuracağımı biliyorum."

OceanofPDF.com

Yirmi Yedinci Bölüm

, Trista ile birlikte Mandy'nin yanına balkona çıktıklarında soğuk hava yüzlerine çarptığında nefesini tuttu. "Kızım, dışarısı buz gibi."

"Kayak evi süitini sen seçtin," dedi Mandy, arkasını dönmeden.

"Teknik olarak ben seçmedim. Reina benim için seçti," dedi Bridget, ahşap korkuluğa yaklaşarak kollarını ovuşturdu. "Ama muhtemelen yine de bunu seçerdim. Miami'de yaşamış olabilirim, ama karı her zaman sevmişimdir." Arkasına doğru başparmağını gösterdi. "Önemli olan içeriden izlemek."

"Beni neşelendirmek için buraya geldiysen, işe yaramayacak," dedi Mandy. "Burada her şey çok güzel gidiyordu, sonra eski hayatımı hatırladım ve başka birinin hayatının mahvolmasının sebebi olduğumu söylediler. Bununla ne yapmam gerekiyor?"

Bridget, Mandy'nin sırtını eliyle okşadı. "Senin suçun değil. Hiçbirimiz uzaylılar tarafından kaçırılmayı planlamamıştık, değil mi? Biz yokken Dünya'da neler olup bittiğini kim bilebilir? Bildiğim kadarıyla, beni arayan arama ekipleri olabilir." Bundan ciddi olarak şüphe ediyordu, çünkü herkes muhtemelen baleden atılır atılmaz kasabayı terk ettiğini düşünüyordu.

Trista titredi ve ellerini hızla kollarında yukarı aşağı hareket ettirdi. "Önemli değil. Seni asla bulamazlar."

"Aynen öyle," dedi Bridget. "Artık ulaşılamaz durumdayız, bu da geride bıraktıklarımız için suçluluk duymamamız gerektiği anlamına geliyor."

Mandy homurdandı ve başını salladı. "Drexianlar bunu yeterince uzun süredir yapıyorlar, korkunç olaylar zincirini tetiklememeyi öğrenmiş olmaları gerekirdi."

"Korkunç olduğunu bilmiyoruz," dedi Trista. "Her şeyin en iyi şekilde sonuçlanacağından eminim."

Mandy kadına baktı. "Her zaman bu kadar olumlu musun?" Trista başını eğdi. "Her zaman değil."

"Üzgünüm." Mandy kolunu Trista'nın koluna taktı. "Hoşuma gitti. Herkesin Los Angeles'takiler gibi alaycı olmadığını hatırlamak bana iyi geliyor."

"Ya da dans dünyasındaki kadar çıkarıcı," dedi Bridget.

Trista, ısınmak için ayaklarını sürttü. "En azından hayatının bir kısmı harika. Sen ve Dorn mutlu görünüyorsunuz."

"Doğru." Mandy ona yan gözle baktı. "Sanırım biraz drama kraliçesi gibi davranıyorum, değil mi?"

Bridget iki parmağını kaldırarak az bir miktarı işaret etti.

Mandy'nin omuzları düştü. "Üzgünüm. Eski alışkanlıklar kolay bırakılmıyor galiba. İkinizin de erkek arkadaşlarınızla tanışmadığınız ve onlardan hoşlanıp hoşlanmayacağınızı bilmediğiniz halde, benim şikayet edecek hiçbir şeyim yok."

"Benimki benim yeterince çekici olmadığımı düşünecek diye çok korkuyorum," dedi Trista, sesi boğuktu.

"Ne?" Mandy ona döndü. "Neden bahsediyorsun? Erkekler sarışınları sever."

Trista başını salladı. "Burada kendimi çok yetersiz hissediyorum. Bundan önce hiç uçağa bile binmemiştim."

"İlk uçuşun uzaylılar tarafından kaçırılmak mıydı?" Mandy alçak bir ıslık çaldı. "Çok sert."

Bridget kadının omzuna kolunu attı. "Bunların hiçbir önemi yok artık. Buradaki uzaylılara kıyasla hiçbirimiz sofistike değiliz. Eminim Drexian'ın sana bayılacak."

"Peki ya sen?" Trista, konuyu değiştirmek için açıkça çabalarken sordu. "Mandy'nin sevgilisine aşık olduğu gibi sen de sevgiline aşık olacak mısın?"

Bridget gülümsedi, sözler boğazında düğümlendi. Onlara, bir Drexian'a aşık olduğunu ama onun ona aşık olmadığını nasıl söyleyebilirdi?

"Bridget gerçek aşka ya da ruh eşine inanmaz," dedi Mandy, ona dirsek attı. "Değil mi?"

Bridget gülerek geçiştirmeye çalıştı, ama gülüşü hıçkırığa dönüştü.

"Ne oldu?" Mandy ona sarıldı. "Sadece şaka yapıyordum."

Bridget elini salladı. "Saçmalıyorum. Neden ağlıyorum bilmiyorum. Haklısın. Aşka, ruh eşine ya da bunlara hiç inanmadım."

Mandy onu kol mesafesinde tuttu ve onu inceledi. "Ama şimdi inanıyorsun, değil mi?"

Bridget omuz silkti. "Bilmiyorum. Kafam çok karışık. Midem bulanıyor. Kusacak gibi hissediyorum. Hiçbir şeye konsantre olamıyorum."

"Aşık oldun!" Mandy, Bridget'e sarıldı. "Bu çok heyecan verici!"

"Ne? Hayır," Bridget başını sertçe salladı. "Aşık olamam. Bu işkence gibi."

Trista başını salladı. "Bana aşk gibi geldi." Başını bir yana eğdi. "Ama sana eşleştirdikleri Drexian savaşçısıyla henüz tanışmadığını sanıyordum."

Mandy'nin ağzı mükemmel bir *O* şeklinde açıldı ve gözleri büyüdü. "Karsh değil. O olamaz. Trista haklı. Onu daha görmedin bile." Sesi fısıltıya dönüştü. "Kax'a aşık oldun, değil mi?"

Bridget'in yanakları kızardı ve gözleri yaşlarla doldu. "İkimiz de böyle bir şey olmasını istemedik."

Mandy ellerini çırpı. "Bu çok heyecan verici. Dorn'un kardeşiyle evlenirsen, resmen kız kardeş olacağız."

"Ben olsam buna güvenmezdim," dedi Bridget. "Drexianların evlilik konusunda nasıl olduklarını bilirsin."

Mandy kaşlarını çattı. "Saçmalama. Sen ve Kax birbirinizi seviyorsanız, sizi başka biriyle evlendiremezler. Kax dokunulmaz biri değil ki. O Dorn'un kardeşi ve Yüksek Komutanlık üyesiydi. Onun gibi önemli birinin birkaç ipi çekebileceğinden eminim."

Bridget alt dudağını ısırdı ama cevap vermedi.

"O senin hislerini biliyor mu?" diye sordu Trista, gözlerini Bridget'in yüzünden ayırmadan.

"Ona aşık olduğumu söylemedim, ama onu istediğimi biliyor."

"O da senin için aynı şeyi hissediyor mu?" diye devam etti Trista.

Bridget, gözyaşlarının yanaklarından süzülmesini engellemek için yapay gece gökyüzüne baktı. "Bilmiyorum. Öyle olduğunu sanıyordum, ama Karsh'ı öğrendiğinde benim için savaşmadı. Belki de onun için sadece seksdi."

Mandy'nin yüzü düştü. "Ona onu istediğini söyledin ve yine de gidiyor mu? Buna inanamıyorum." Başını salladı. "Bu mantıklı değil. Aklı başında hangi erkek seni terk etmek ister? Seni duyduğundan emin misin?"

Bridget, arkadaşının sadakatine gözyaşları içinde gülümsemeden edemedi. "Beni istediğimi biliyor. Gerçek şu ki, o beni benim onu istediğim kadar istemiyor ve ben bununla başa çıkmayı öğrenip hayatıma devam etmeliyim, bu beni ikiye bölüyormuş gibi hissetsem bile."

"Ah, Bridge." Mandy kendi gözyaşlarını sildi. "Çok üzıldüm. Dorn'un onunla konuşmasını ister misin? Ya da aklını başına getirmesini?"

"Hayır," Bridget güldü. "Ama teklifin için teşekkür ederim. Beni ikna etmek zorunda kalacak biriyle birlikte olmak istemiyorum." Omuzlarını dikleştirdi. "Sadece eski zihniyetime geri dönmem gerekiyor. Eskiden aşka inanmazdım. Sevmediğim biriyle evlenmek, bunu hatırlarsam çok daha kolay olacak."

Bunun söylemesi kolay olduğunu biliyordu. Aşık olmanın heyecanını tattıktan sonra, geri dönmenin mümkün olup olmadığını bilmiyordu. Ya da geri dönmek isteyip istemediğini bile.

Yirmi Sekizinci Bölüm

Kax, gemisi atlayıştan çıkarken gözlerini tanıdık gezegene dikti. Birkaç gün önce Bridget'le kaçtığında, bu kadar çabuk Choor Dar'a döneceğini hiç tahmin etmemişti. Kendine dürüst olursak, bu göreve hazır olup olmadığından emin değildi. Son görevden henüz yeni kurtulmuştu.

Yaralandığı göğsüne elini koydu ve aklı Bridget'e gitti. Elini indirdi ve bu düşünceleri kafasından atmaya çalıştı. Başka biriyle evli bir kadını düşünmenin bir anlamı yoktu. Görevini başarıyla tamamlamak istiyorsa kafasını işe vermesi gerekiyordu. Ve başarılı olmak zorundaydı, yoksa Dünya ve Tekne Kronocklar tarafından istila edilip yok edilecekti.

Geçen sefer yaptığı gibi, bulanık kahverengi atmosfere hızla girdi ve tespit edilmeden radyasyondan geçti. Nefesini tutarak ateş açılmasını bekledi, ama ateş açılmadı. Gizlilik modu işe yaramıştı. Önceki sefer indiği yere inmek yerine, hedef binasının diğer tarafında bir yer seçti. Yürüyüşü daha uzun olacaktı, ama gizliliğini kaybetmesi durumunda yüksek bir kaya çıkıntısı onu gizleyecekti. Yere indi ve motorları kapattı, çevre kıyafetini giymeden önce önündeki acımasız araziye bir göz attı.

Daracık giysiyi giydikten sonra, Kax başlığını kaldırdı, bilek kontrolüne dokundu ve oksijen akışını başlatırken yönlendirme sistemini iki kez kontrol etti. Bu sefer binaya kuzeyden yaklaşacaktı ve son ziyaretinden doğru hatırlıyorsa, kayıtların bulunduğu bilgisayarların bulunduğu oda kuzey tarafındaydı.

Kax mekiği terk etti, rampayı arkasında kapatarak sert rüzgara ve uçuşan toza alışmak için kendine bir dakika verdi. Bileğine tekrar baktı ve koşmaya başladı, kayalıkların etrafından dolanırken alçak bir pozisyonda kaldı, giysisinin renginin çevreye uyum sağlamasına ve onu daha zor fark edilebilir hale getirmesine şükretti. Bu sefer kapının sürgüsünü kesmek yerine

daha göze çarpmayan bir giriş yolu bulmayı umuyordu. Hırsızlık yapmadığı için, varlığını bu kadar erken belli etmek istemiyordu.

Binaya yaklaşırken, karşı tarafta askerlerin kutuları mekiklere yüklediklerini fark etti. Birisi aceleyle ayrılıyor gibi görünüyordu. Ama önce istediğini almadan gitmeyecekti.

Kax, duvarın ortasında karartılmış bir pencere gördü. Koşarak atladı, alt kenara tutundu ve ellerini ve ayaklarını kullanarak dar alana sıkışık kalacak şekilde kendini yukarı çekti. Bir elini cama bastırdı ve geri çekerek kilit mekanizmasını kırdı ve içeri girebilecek kadar pencereyi açtı.

Oda karanlıktı ve Kax, alarm sesi duymadan pencereyi kapattı. Kapüşonunu ve yüz maskesini geri taktı ve antiseptik havayı soludu. Buranın bir araştırma tesisi olduğunu önceden bilmiyor olsaydı, bu koku onu hemen ele verirdi. Daha önce olduğu gibi, güvenlik önlemlerinin eksikliği onu şaşırttı. Ya Kronocklar varlıklarını gizleme konusunda son derece kendilerine güveniyorlardı, ya saldırganları yenebileceklerine inanıyorlardı ya da bir tuzak kuruyorlardı. Sertçe yutkundu ve ikincisinin olmaması için dua etti.

Yönünü bulup kapıyı dinledikten sonra odadan çıkıp koridora süzüldü. Işıklar loştu ve yer terk edilmiş gibiydi. Belki de yanılmıştı ve burası Kronock komutanının adamlarına dönmelerini emrettiği yer değildi. Sonuçta, terk edilmiş maden kolonisi tüm gemiler havalandığında çok gürültü olmuştu. Bilgisayarların olduğu hatırladığı odaya doğru ilerledi ve vızıldayan makinelerle dolu bir duvar ve ayaklı bir konsol görünce içini bir memnuniyet kapladı.

"Lütfen burada ol," diye fısıldadı, konsolu çalıştırıp klavyede yazmaya başladı. Kronock dilini, odanın gerçekten deney kayıtlarının saklandığı yer olduğunu anlayacak kadar öğrenmişti. Belgeleri tararken midesi bulandı. Yüzlerce tür listelenmişti ve Kax, düşmanlarının kaç gezegeni istila ettiğini ve ne kadar DNA'yı asimile ettiğini anladı. Halklarına yaptıkları greftlerin ve kendi genomlarına yaptıkları eklemelerin diyagramlarını gördü. Kronock dilinde veya genetikte uzman olmadığı için bunun tam anlamını bilmiyordu, ama iyi bir şey olmadığını tahmin ediyordu.

Gözü Kronock dilinde Drexian kelimesine takıldı ve Kronock'ların kendi halkından DNA topladığını fark edince ağzı kurudu. Sonra Dünya kelimesini gördü ve ağzı kurudu. Bridget'ten haberi olmadan DNA'sını mı toplamışlardı? Daha fazla taramak istedi, ama acele etmesi gerektiğini biliyordu.

Kax, takım elbisesinin cebinden küçük bir metal disk çıkardı ve konsola bastırdı. Düzgün çalışırsa, tüm dosyaları indirip geri alabilir ve resmi olarak tercüme ettirebilirdi. Disk yeşil renkte yanıp söndü ve Kax rahat bir nefes aldı. Çalışıyordu. Birkaç dakika sonra disk sarı, ardından kırmızı renkte yanıp söndü. Kax diski konsoldan çıkardı ve cebine koydu.

Kapıdan gelen bir ses onu başını kaldırmaya zorladı. Kronock odaya girmişti, pullu boynunun dibinde sadece küçük yanıp sönen ışıklar bulunan, daha az mekanize edilmiş versiyonlardan biriydi. Kax kemerinden bir blaster çekip düşman alarmı veremedi ateş etti. Neyse ki yaratık zırhlı bir asker değildi, bu yüzden göğsüne isabet eden kurşun onu yere serdi. Kax, yerde kanlar içinde yatan Kronock'a bakarken, silahı olmadığı ve bir davetsiz misafir gördüğüne gerçekten şok olmuş gibi görüldüğü için onun bir bilim adamı ya da bir tür bürokrat olduğunu düşündü.

Kax, bir an önce oradan çıkması gerektiğini biliyordu, ama yapması gereken bir şey daha vardı. Konsolda binanın şemasını açmayı başardı ve köşedeki odaya parmağıyla dokundu. Uzak değildi, ama binanın o tarafından kolay bir kaçış yolu göremiyordu. Kendini hazırladı. Bridget'i korumak için bunu yapması gerekiyordu.

Odanın dışına koşarak koridora çıkan Kax, blaster'ını yüksekte tuttu ve daha fazla bilim adamıyla karşılaşmayı, ama saldırı sırasında karşılaştığı güçlendirilmiş savaşçılarla karşılaşmamayı umdu. Laboratuvarı buldu, ancak laboratuvarın kısmen toplanmış olduğunu görünce kalbi sıkıştı. Test tüpleriyle dolu şeffaf bir kutu gördü. Bridget'in numunesini bulmak için zaman yoktu, tabii varsa ve hala oradaysa. Sırt çantasından küçük bir cihaz çıkardı ve metal masalardan birinin altına taktı. Cihazı çalıştırdı ve dışarı koştu.

Daha hızlı koşarak, eğimli asansörün kapıları açılırken merdiven boşluğuna daldı ve karanlık merdivenlerden aşağıya indi. Şu ana kadar her şey yolundaydı.

Kax kata çıktı, blaster'ını bir tarafa, sonra diğer tarafa salladı ama hiçbir hareket görmedi. Kafasının içindeki bir ses, burası gerçekten hissettiği kadar terk edilmişse, aradığı kişiyi bulamayacağını söylüyordu. General, tesisi yıkılırken burada kalır mıydı?

Bileğine bakarak ne kadar zamanı kaldığını hesapladı ve hangi yöne gideceğine karar vererek, ayak parmaklarının ucunda koşarak koridorda ilerledi. Koridorun sonundaki kapı açıktı ve içeriden sesler geliyordu. Kronock'un sert, boğuk sesleri ve tanıdığı bir ses vardı.

Kax kemerinden foton el bombasını çıkardı ve kalbi hızla çarpmaya başladı. El bombasını attıktan sonra patlama alanından uzaklaşmak için sadece birkaç saniyesi olacaktı. En hızlı koşarak bile yaralanmadan kurtulamayabilirdi. Siyah küreyi yumruğunun içinde sıktı. Bridget'in güvenliğini sağlayacaksa, buna değerdi.

Açık kapıdan dışarı çıktı ve bir saniye içinde odanın içindeki manzarayı gözleriyle taradı. Krav, ellerini geniş bir konsola dayamış, Kax'ın arkasında duran başka bir Kronock ile konuşuyordu. Komutan Kax'ı görünce durdu ve dudakları alaycı bir gülümsemeye büründü.

Kax el bombasının üzerindeki üç düğmeye basarak patlatma sekansını başlattı. "Yakala." Diğer Kronock ona doğru dönerken el bombasını odanın içine attı. Kax dönüp kaçmak isterken tereddüt etti. Diğer yaratık Kronock değildi. En azından tamamen değil. İnsan benzeri yüzünde yara izleri vardı, ama gözleri şok edici bir mavi renkteydi ve çıplak kollarındaki gri pullar düzensiz görünüyordu.

Koş, diye bağırdı kendine, kafasındaki kafa karıştırıcı düşünceleri bir kenara atıp koridorda koşmaya başladı. Tereddüdü yüzünden kaybettiği değerli saniyeler, el bombasının patlamasıyla birlikte patlamanın sıcaklığını hissetmesine neden oldu. Kax'ın vücudu ileriye fırladı ve duvara çarptı, başını kollarıyla korurken üzerine enkaz yağdı. Çığlıklar ve bağırışlar havada yankılanırken, yanık et kokusu burnuna çarptı. Ayakları titreyerek ayağa kalkan Kax, sendeleyerek uzaklaştı.

Gemisine ulaşması gerekiyordu. Kronock liderlerinden birini öldürmüştü ve şimdi peşine düşeceklerdi. Ve başka biri daha. Başka birini daha öldürmüştü. Merdivenleri koşarak çıktı ve binaya girdiği pencereyi buldu. Koruyucu başlığını ve yüz maskesini çıkardı, sonra

camı geriye kaydırđı ve yere atladı, sert bir şekilde yere inerken ağzına gelen kanın tadını yuttu. Binadan gelen bir patlama daha onu sarsarken, ayağı kalkmaya çalıştı.

Ayakları kuru toprağı vurarak gemisine koştı ve gördüklerine inanmamaya çalıştı. Zihni ona oyun oynuyor olmalıydı. Odadaki diğey yaratığın ince beyaz gömleğinin arkasından gördüğü şişliklerin düğümler olması imkansızdı.

Kax gemisinin rampasını açtı ve hızını kesmeden gemiye koştı. Ellerinin titremesiyle pilot koltuğına çöktü. *Grek. Az önce bir Drexian-Kronock melezi mi öldürdüm?*

OceanofPDF.com

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Bridget, saten ve tül yığınlarına baktı ve içinden inledi. Bir tarafında ayna, diğer tarafında krem rengi, kapitone bir sandalye bulunan aydınlık giyinme odasında duruyordu. Tepeden hafif bir müzik geliyordu ve Bridget bunun *Güzel ve Çirkin* filminin enstrümantal versiyonu olduğuna yemin edebilirdi.

Henüz nişanlısını görmemişken, nasıl kendilerini düğün planlarına ikna etmelerine izin vermişti? Kax'ın geri dönmeyebileceği bir göreve çıktığını biliyordu ve geri dönse bile, onu istemediğini açıkça belirtmişti. Bridget, hayatının erken yaşlarında pragmatik olmayı öğrenmişti. Yeni Drexian eşini kabul etmemek ve bu işi halletmemek için iyi bir neden bulamıyordu. Öyleyse neden Kax'ın koridorun diğer ucunda durmadığı bir düğünü düşünmekten bile nefret ediyordu? Ve ne zamandan beri düğünü hakkında hayaller kurmaya başlamıştı?

"Bu fena görünmüyor," dedi Mandy, balerin etekli dantelli bir elbiseyi kaldırarak.

Bridget ona zar zor baktı. "Mm-hm. Güzel."

"Bridge," Mandy elbiseyi yığına geri bıraktı. "Bunu yapmak istediğinden emin misin?"

Bridget ona zayıf bir gülümseme attı. "Başka seçenek var mı?"

Mandy iç geçirdi, ama Serge'nin kapıyı sertçe çalması cevap vermesini engelledi.

"Nasıl gidiyor?" diye seslendi, sesi tiz bir cıvıldağa gibiydi.

"İyi," dedi Mandy, Bridget'e komplo kurar gibi gözlerini kırptı. "Merak etme. Ben de elbise seçerken berbat durumdaydım. Aslında, düğün hazırlıklarının çoğu berbat geçti. Dorn'u neredeyse hiç tanıımıyordum ve hiçbir şeyden memnun değildim."

"Hiç yoktan iyidir," dedi Bridget. "Her neyse, ikiniz birbirinizi oldukça çabuk tanımışsınız gibi görünüyor."

Mandy kızardı. "O gerçekten harika biri. Böyle hissedeceğim biriyle tanışacağımı hiç düşünmemiştim."

Bridget ona karşı bir sıcaklık hissetti. İki kadın birbirlerini uzun süredir tanımıyorlardı, ama uzaylı savaşçılar tarafından Dünya'dan kaçırılmak, onlara önemli bir ortak nokta kazandırmıştı.

Bridget elbiselerden birini alıp havaya kaldırdı. "Sanırım bu elbiseyi eski bir *Dynasty* dizisinde görmüştüm."

Mandy gülerek elini ağzına kapatarak sesini bastırdı. "Evet, buradaki moda biraz eski moda. İyi haber ise Randi ve Monti istediğın her şeyi yapıyorlar. Düğünümde giydiğım elbise özel tasarımıdı."

Bridget, Randi ve Monti'nin (Boat'un renkli gelinlik tasarımcıları) onun için seçtiğı gelinlik yığınını dikkatle inceledi. Bu gelinliklerin hiçbirini giymeyi hayal edemiyordu. Aslında sorun, Kax damat olmasaydı gelin olmayı hayal edememesiydi. Kax ona evlenmek istediğini hiç söylememişti. Aslında, başından beri birlikte bir gelecekleri olmadığını çok net bir şekilde belirtmişti. Adamın acımasızca dürüst olduğunu söyleyemezdi. Ne yazık ki, aynı zamanda acımasızca yakışıklıydı ve kalbini çalmıştı.

Mandy yüzünün önünde ellerini salladı. "Bridget, dünyaya dön."

"Üzgünüm kızım," dedi Bridget. "Odaklanacağım. Söz veriyorum." Parlak tafta eteğı parmaklarıyla okşarken burnunu kırıştırdı. "Konukların gözlerini kamaştırmayacak bir şey yok mu?"

Mandy başını giyinme odasından çıkardı. "Saten olmayan seçenekler var mı?"

Mırıldanmaların ardından ayak sesleri duyuldu ve birkaç saniye sonra kapı açıldı. Serge, iki elbise askıyla içeri girdi. Üç parçalı, muz sarısı bir takım elbise ve ona uyan parlak platform ayakkabılar giymişti.

"Bunların ikisi de saten değil," dedi.

Mandy ona şaşkın şaşkın baktı. Elini uzattı ve elbiselerden birine dokundu. "Bu ne? Spandeks mi?"

Serge ona kaşlarını çatarak, ince beline iki elini koydu. "Saten istemediğini söylemiştin. Bunlar saten değil."

Bridget ona gülümsedi, elbiseleri alıp kapitone koltuğun üzerine koydu. "Denemeyeceğim. Teşekkürler Serge."

"Sadece yardım etmeye çalışıyorum, hayatım." Serge ona gülümsedi, Mandy'ye bir bakış attı ve mor saçları sallanarak odadan çıktı.

"Bu bir tulum mu?" Mandy, sanki nükleer atıkmış gibi saten olmayan seçeneklerden birini tutarak sordu. "Randi ve Monti ile konuşmam gerekecek."

Bridget mavi sundresinden çıkıp külot ve straplez sütyenine kaldı. "Sorun yok. Bir şey denemem lazım. Bir saattir buradayız. Belki giyince daha iyi durur."

"Daha kötü olamaz," diye mırıldandı Mandy.

Bridget en sade görünümlü gelinliği giydi, spagetti askılı ve dantel kaplamalı fildişi rengi bir elbise.

Mandy çenesine parmağını dokundurarak, uzun kestane rengi saçlarını omzundan attı. "Çirkin değil, ama sana biraz sade geldi. Sen balerin olduğun için, seni hep uçuşan bir şey içinde hayal etmiştim. Bilirsin, tül ve uzun kuyruklu bir şey."

Bridget elini elbisenin danteline sürdü ve parmakları kaşındı. "Düğün elbisesinin böyle olacağını hayal etmemiştim."

"Yoo-hoo!" diye seslendi Serge. "Bir ilerleme var mı?"

"Burada ölüyoruz," dedi başka bir ses, Randi mi Monti miydi, Bridget bilemedi.

"Onlara göstereceğim." Bridget giyinme odasının kapısını açtı ve gelinlik salonuna çıktı.

İki gelinlik tasarımcısı ona doğru koştu ve gelinliği çekip durmaya başladı. İkisi de yüksek yakalı siyah takım elbise giymişti. Birinin altın rengi saçları ve ona uyan göz kalemi vardı, diğer uzaylı ise metalik gümüş rengi saçlarını düşük bir at kuyruğu yapmıştı. Bridget, Monti ile Randi'nin hangisi olduğunu çoktan unutmuştu, ama bunların gerçek uzaylı isimleri olmadığını düşünüyordu.

Serge iki elini yanaklarına koydu ve keskin bir nefes aldı. "Sen bir hayalsin."

Bridget, yerden tavana kadar uzanan aynalarla çevrili dairesel platforma yönlendirildi. Platforma çıkınca kendini her açıdan gördü. Platform yerden birkaç santim yükseldi ve yavaşça dönmeye başladı. Elbisenin tam oturmadığını umursamadan, hayalindeki mutlu gelinlere benzemediğini düşündü. Aynada kendi gözleriyle karşılaşınca gözyaşlarını sildi.

Sabah boyunca sessiz kalan Reina yanına gelip ona bir mendil uzattı.

"Ağlamaya başlama," dedi Serge. "Ağlamaya başlarsan ben de ağlarım."

Bridget, evleneceği için sevinç gözyaşları dökmediğini onlara nasıl söyleyebilirdi? Gerçekten değer verdiği tek erkeği kaybettiği için ağlıyordu. Gözlerini sildi ve derin bir nefes aldı.

"Elbiseyi beğendin mi?" Randi ya da Monti, ikisi de ayak parmaklarının ucunda zıplayarak sordu.

Bridget elbiseye son bir kez baktı ve başını salladı. "Hayır, bu elbiseye kesinlikle evet demiyorum."

Platform durmadan platformdan atladı ve Mandy'nin yanından geçerek giyinme odasına geri döndü. Onların heyecanlı yüzlerinin düşmesini izlemeye dayanamadı. Kapı arkasından kapanmadan önce elbiseyi başından çıkarıp yığının üzerine attı. "Bunu yapamam."

Mandy ona baktı. "Elbise alışverişi mi, düğün mü?" "İkisi de," dedi Bridget. "Karsh ile evlenemem."

Mandy alt dudağının kenarını ısırды. "İlk nişanlının savaşta ölmesi ve sonra senin kaçırılmanla zor bir dönem geçirdiğini biliyorum, ama en azından adamla tanışman gerekmez mi? Kax'la senin birlikte olmanı benden daha çok isteyen kimse yoktu, ama o gitti. Kendi seçimini yaptı."

"Aklımla bunu anlıyorum, ama kalbim öyle demiyor," dedi Bridget. "Bu Karsh dünyanın en harika erkeği olsa bile, hiç şansı olmaz. Ben çoktan birine aşık oldum ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok. İşte bu yüzden aşkın aptalca olduğunu hep söylemişimdir."

Mandy güldü. "Bu konuda seninle tartışmayacağım. Aşk insanı aptalca şeyler yapar."

Soyunma odasının kapısı açıldı ve iki kadın, elinde kocaman bir demet kırmızı çiçekle içeri giren Drexian savaşıasına bakakaldı.

"Ne oluyor?" dedi Mandy.

Bridget, yerden sundresini almak için el yordamıyla aradı ve uzaylı onu baştan aşağı süzerken, neredeyse çıplak halinden açıkça zevk alırken, elbisesini önüne tuttu. Serge'nin şoktan geçirme sesi soyunma odasının dışından geldi ve sonunda üniformalı savaşçının arkasında mor saçlarını gördü.

"Sana nişanlını tanıtayım," dedi Serge, sesi her zamankinden daha yüksek ve gergindi.

Karsh, gözlerini ondan ayırmadan hafifçe eğildi ve dudaklarını yaladı. "Bunu görmek için çok uzun zaman bekledim."

Mandy, Bridget'in önüne geçti ve iki elini adamın geniş göğsüne koyarak ona yaslandı ve onu itmeye çalıştı. "Eh, biraz daha beklemek zorunda kalacaksın. Birisi giyinirken öylece içeri dalamazsın."

Karsh gözlerini ona indirdi. "Benim eşimin giyinirken yapabilirim."

Bridget'in yeni nişanlısı hakkında beslediği tüm hayaller yıkılmıştı. Adamın gözlerine baktı ve gözlerini kısarak, "Ben senin eşin değilim," dedi.

Adamın sırtışı kayboldu. "Henüz değil, ama yakında."

Bridget sundress'i başından çıkardı ve kalçalarına doğru düzeltti. Onu iterek giyinme odasından çıktı ve Randi ile Monti'nin ağzı açık şaşkınlıkla ona baktıklarını gördü. Mükemmel tasarlanmış alışveriş meydanındaki idilli, Arnavut kaldırımlı kaldırıma çıkana kadar durmadı.

Serge'nin platform ayakkabılarının sesini duydu, arkasında ona sesleniyordu. "Nereye gidiyorsun? Elbise seçmedin, düğün iki gün sonra."

Bridget arkasını döndü ve Karsh'ın Serge, Mandy, Randi ve Monti ile birlikte salondan dışarı çıktığını gördü. Şoktan dehşete, kendini beğenmişliğe kadar değişen ifadelerine baktı. Ellerini yumruk yaptı. "Süitime geri dönüyorum."

Karsh öne çıktı. "Ben de geliyorum."

Bridget, onun gözlerindeki kendinden emin, neredeyse kibirli ifadeyi görünce kanı kaynamaya başladı. Bu adamla evlenmeyecekti. Uzay istasyonunun en kötü yerinde, diğer reddedilmiş gelin adaylarıyla birlikte yaşamak zorunda kalsa bile.

"Sanmıyorum." dedi, Mandy'nin dudaklarının gülümsemeye kıvrıldığını ve Serge'nin şaşkınlıkla ağzını açtığını izleyerek.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Karsh. "Sen benim eşimsin." Bir adım daha öne çıktı. Bu sefer yumrukları sıkılmıştı ve yüzü fırtınalı bir ifadeye bürünmüştü.

"Eğer evliliği reddedersem olmaz," dedi kız.

"Bunu yapamazsın," dedi. "Dışlanacaksın." Bridget omuz silkti. "İlk kez olmayacak."

Karsh, kızın önüne gelene kadar birkaç uzun adım attı ve kızın üzerinde dikildi, yüzü öfkeden kızarmıştı. "Sen benim olacaksın."

"Sanmıyorum, dostum."

"Sakin olun," dedi Serge, sesi titriyordu. "Hepimiz sakinleşip derin bir nefes alalım. Eminim bunu konuşarak halledebiliriz."

"Ben gayet sakinim," dedi Bridget. "Konuşacak bir şey yok. Onunla evlenemem."

Karsh kolunu sıkıca tuttu ve Bridget acıdan çığlık attı. "Sen benimsin, insan, ve benimle geleceksin."

Bridget kolunu ondan çekmeye çalıştı ama Karsh'ın tutuşu çok sağlamdı.

"Hayır dedi." Mandy arkadan ona doğru koşarak kollarını uzattı.

Onun çarpması onu sarsmıştı, ama o sadece elini hafifçe bıraktı. Reina ona çarptığında ise durum bambaşka oldu.

Bridget, ince yapılı kadının harekete geçtiğini bile görmeden, kadın Karsh'ın yanından çarptı ve Karsh, Arnavut kaldırımlı meydanda sendeleyerek doğrudan şırıldayan taş çeşmeye düştü.

Drexian, beline kadar suya batmış, taş meleklerin başından su damlaları damlarken, şaşkın bir ifadeyle bakıyordu. Bridget ve Mandy, Reina'ya

yeni bir hayranlıkla baktılar.

Avuçlarını birbirine sürttü. "Vexlingler olağanüstü güçleriyle bilinirler, biz sadece bunu kullanmamayı tercih ediyoruz."

Bridget'in kalp atışları, mavi saçlı uzaylının koluna kolunu dolayarak sakinleşmeye başladı. "Kızım, ben o kadar güçlü olsaydım, bunu sonuna kadar kullanırdım."

Serge, Reina'dan Karsh'a baktı, gözleri geriye yuvarlandı ve bayıldı. Monti ve Randi, onu yakalamak için ileri atıldılar, her biri onun sarkık muz sarısı kollarından birini tuttu.

Mandy başını salladı. "Sanırım sonunda düğün planlaması gerekmediğini anladı."

OceanofPDF.com

Otuzuncu Bölüm

"T e şükür," dedi Dorn, mekiğe binerek, sanki koşu yarışından çıkmış gibi nefes nefese. "Yakıtın bitmek üzere olduğunu duydum."

Kax kardeşine gülümsemeyi başardı. "Kronock uzayından kaçarken ateş altında kaldım. Gezegeni terk ederken yarısı benim için bekleyen bir filo vardı. Zar zor zamanında atlayabildim."

"Görevin umduğun kadar gizli geçmedi galiba?"

"Değerli bir hedefi ortadan kaldırmaya karar verdim," dedi Kax. "Onun kucağına foton bombası attığım anda, gizliliğim bozuldu."

Dorn kardeşine sert bir bakış attı, sonra yüzünde bir gülümseme belirdi ve onu kucakladı. "Şanslı piç."

Kax kısaca güldü. "Şanslı mı? Az kalsın havaya uçuyordum."

Dorn onu itti. "Dalga geçme. Savaşmayı ne kadar özlediğimi biliyorsun." Daracık geminin içinde etrafına bakındı. "Komuta etmeyi özledim. Gemim olmasını özledim. Tehlikeyi özledim."

"Eğer önümde koşmak istiyorsan, sana ateş etmekten memnuniyet duyarım."

Dorn gözlerini devirdi ve kardeşinin yanına dirseğini soktu. "Sana neler olduğunu anlatmak ister misin?" Kardeşinin yanık saçlarına ve yanmış giysisine işaret etti. "Bu senin normal davranışların değil."

Kax yüzünü çevirdi. "Görevle ilgisi yok."

"O zaman neden kendini öldürmeye çalışmış ve başaramadığın için mutsuzmuş gibi görünüyorsun?" diye sordu Dorn.

Kax dişlerini sıkarak, patlamamaya çalıştı. "Ben iyiyim. Yüksek Komuta'ya brifing verirken bana katılır mısın?"

Dorn dudaklarını sıkıştırdı ve başını salladı. "Tabii ki tam ölçekli bir savaş dışında, daha çok istediğim bir şey yok." Kemerindeki bir cihaz bip sesi çıkarmaya başladı ve o cihazı çıkararak küçük ekrana baktı ve inledi.

Kax gülümsemeden edemedi. "Cennette sorun mu var?"

Dorn, ekranda kayan harflere baktı ve başını salladı. "Böyle zamanlarda, neden Gemide olmaktan nefret ettiğimi hatırlıyorum."

Kax, indirilmiş savaş planlarının bulunduğu tableti aldı. Kardeşinin evlilik sorunları onu eğlendirse de, onu ilgilendirmezdi.

Dorn, cevap mesajını yazarken bir dizi anlaşılmas homurtular çıkardı. "Umarım bu çok fazla geri tepmez. Başkomutanlığın öfkeli bir üyesiyle uğraşmak son istediğim şey."

"Karının Yüksek Komuta ile ne ilgisi var?"

"O değil," dedi Dorn. "Bridget. Karsh'ı reddetti ve düğünü yapmamayı kabul etti."

Kax'ın kalbi sıkıştı, ama sesini sabit tutmaya çalıştı. "Onlar... yaptıktan sonra bunu yapabilir mi?"

Dorn bakışlarını ona çevirdi. "Karsh'ın ilişkilerinin gidişatı hakkında yalan söylediğini varsayabiliriz. Hiçbir haraç gelini istemediği bir şeye zorlanamaz. Bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun kardeşim. Elbette, alternatif onun için de pek iyi değil, ama Mandy kararlı olduğunu söylüyor."

"Karsh'ın mutlu olmadığına eminim," dedi Kax, istemeden gülümsedi.

Dorn kardeşine başını eğdi. "Karsh'ı tanıyorsam, bu muhtemelen yetersiz bir ifade." Dorn gelen bir sonraki mesajı okudu.

"Oraya gitsem iyi olacak. Mandy felaket olduğunu söylüyor. Bridget istasyonun diğer tarafına taşınmak için eşyalarını topluyor, Serge çılgına dönmüş ve arkadaşım Bridget'i fantezi sütlerinde tutmak için resmi bir protesto yazmaya çalışıyor." Dorn elini alnına koyup ovuşturdu. "Bazen arkadaşımın bu kadar vahşi olmamasını diliyorum."

"Bundan şüpheliyim," dedi Kax, kardeşinin zorlukları ne kadar sevdiğini biliyordu.

Dorn ona gülümsedi. "Belki haklısın, ama keşke o ve Reina Karsh'ı çeşmeye itmeselerdi."

Kax, durumun gittikçe daha da iyiye gittiğini düşündü. Kibirli Karsh'ın aşağılanması fikri ona çok hoş gelmişti. "Neden yaptıklarını söyledi mi?"

"Karsh ona sert davrandığında Bridget'i koruduklarını söyledi."

Kax, adamın Bridget'e elini koyduğunu hayal edince kanı kaynadı. Veri diskini Dorn'a uzattı ve ellerini yumruk yaptı. "Bu ihtiyacımız olan bilgi olmalı. Gitmem gerek. Halletmem gereken bir iş var."

Dorn kardeşini baştan aşağı süzdü. "Yardımcıya ihtiyacın var mı? Ya da ikinci bir kişi?"

"Hayır." Kax yumruklarını sıktı. "Ben hallederim."

OceanofPDF.com

Otuz Birinci Bölüm

" , bunu yaptığıma inanamıyorum," dedi Reina, Bridget'in fantezi süitinde küçük daireler çizerek yüzünün önünde ellerini sallayarak.

Serge, yüzüne örttüğü kolunun altından gizlice baktı ve uzandığı şezlongdan başını kaldırdı. "Ben de senin bunu yaptığını inanamıyorum." Tekrar şezlonga uzandı. "O, Drexians'ın en güçlü üyelerinden birinin oğlu."

"Bunu yaptığın için çok mutluyum," dedi Bridget, komodinden kıyafetleri çıkararak, kral boy yatak üzerinde açık duran valizin üzerine koydu.

Reina ona çekingen bir gülümseme attı. "Gerçekten çok iyi geldi."

Mandy, minyatür bir akıllı telefon gibi görünen küçük, parlak cihazdan başını kaldırdı. "Tabii ki iyi geldi. O sana zorbalık yapıyordu. Hak ettiğini buldu. Los Angeles'ta olsaydım, onu çeşmede çektiğim videoyu tüm sosyal medyada paylaşırdım." Cihazını salladı. "Şu anda ise Dorn'a şikayet edebilirim."

Serge yine kolunun arkasına saklandı. "Yüksek Komuta bunu duyunca ne diyecek? Hediye gelin programında daha önce böyle bir leke olmamıştı."

Bridget tereddüt etti. "Hadi ama. Daha önce eşlerini reddeden Dünya kadınları olduğunu biliyorum."

"Reddetmiş, evet," dedi Serge, parmağını kaldırarak. "Tüm gezinti yolunun önünde çeşmeye atılmış? Hayır."

Mandy gözlerini devirdi. "Aşacaktır. Bridget'i o kadar sert tutmamalıydı."

Bridget kolundaki parmak izi şeklindeki morluklara baktı. Son bir saat içinde kırmızıdan mora dönmüşlerdi ve dokunulduğunda acıyordu. Onu tutan iri Drexian'ı düşündüğünde öfke doldu. Reina olmasaydı, onu sürükleyip götürebilirdi. Bu düşünceyle istemeden titredi.

"Umarım programdan atılmam," dedi Reina. "Gelinlerle çalışmayı seviyorum." Mandy ve Bridget'e gülümsedi. "Onu ittiğim için pişman değilim ama."

"Kim böyle bir şey yapacağımı düşünürdü?" diye haykırdı Serge.

Mandy'nin parmakları cihazının yüzeyinde uçtu. "Dorn buna izin vermez."

Reina başını salladı ama ikna olmuş gibi görünmüyordu. Bridget bir bluzu katlayıp valizin içine koydu, sonra komodinin yanına geri döndü. Durdu ve elini Reina'nın koluna koydu. "Bunun olmasına izin vermeyeceğiz."

"Bridget'i koruduğun için madalya almalısın," dedi Mandy. "Senin işin bize bakmak değil mi?"

Reina tüm boyunu kullanarak etkileyici bir şekilde dikildi. "Haklısın. Tribute gelinlerine bakmak benim işim."

"O zaman işini yapıyordun," dedi Bridget ona göz kırparak. "Çok iyi yaptın, eklemeliyim."

Reina'nın açık gri yanaklarında iki pembe leke belirdi.

"Şimdi ne olacak?" Serge, kolunun altından bir gözünü çıkararak sordu. "Düğün resmi olarak iptal olduysa, burada olmamam gerekir. Kovulmazsak, Reina ve ben muhtemelen yeni bir gelin adayı atanacağız." Acı dolu bir iç çekişle devam etti. "Umarım onun da senin gibi bir vücudu vardır."

Reina ona baktı ve boğazından tsk sesi çıkardı, banyoya girip birkaç saniye sonra ıslak bir havluyla geri döndü. Havluyu Serge'nin alnına vurdu ve Serge yüksek sesle bağırdı.

"Soğuk kompres," dedi. "Soğumana yardımcı olur."

Serge yine mırıldandı ama havlunun yerini düzeltti. "Seni barışmaya ikna etmenin bir yolu yok mu?"

Bridget gardıroptan bir sürü elbise çıkardı ve valizin içine attı. "O adamla mı? Hayatta olmaz."

"Başka bir eşleştirme yapmaya ne dersin?"

diye sordu Reina. Bridget başını salladı.

"Artık eşleştirme yok."

"Ama istasyonun diğerk tarafına gitmen gerekecek," dedi Reina, ellerini tekrar ovuşturmaya başlayarak. Sesini alçaltarak, "Diğerk eşlerini reddeden diğerk gelin adaylarıyla birlikte."

"O kadar da kötü olamaz," dedi Bridget, Vexling'in yüzündeki üzgün ifadeye bakarak.

"Oraya hiç gitmedim," diye itiraf etti Reina.

"Oraya gitmeyeceksin," dedi Mandy, gözlerini cihazından ayırmadan. "Yüksek Komutanlığa resmi bir protesto yazacağım. Karsh'ın kötü davranışı, senin kurallardan muaf tutulman gerektiği anlamına gelir. Sen de bizimle birlikte istasyonun bu tarafında kalabilmelisin."

Bridget gülümsedi ve arkadaşının şiddetli savunmasıyla içini bir sıcaklık kapladı. "Orada iyi olacağıma eminim. Başka Dünya'lı kadınlar da varsa, o kadar kötü olamaz."

"Kesinlikle olmaz," dedi Mandy, yüzü kızardı. "Sözde nişanlın kadınlara nasıl davranacağını bilmiyor diye neden sen cezalandırılasın ki? Ve eşyalarını toplamayı bırak. Sana söylüyorum, o vahşinin davranışları yüzünden seni kovmalarına izin vermeyeceğim. Bu onun suçu, senin değil. Zaman doldu, Drexianlar."

"Bütün Drexians Karsh gibi değildir," dedi Reina.

"Oh, biliyorum." Bridget, Kax'ı düşündü ve kalbi hızla çarpmaya başladı. "O zaman neden başka bir eş adayını düşünmüyorsun?" diye sordu Reina.

"Çünkü beni istemeyen bir Drexian'a aşığım." Bridget sözlerin ağzından döküldüğünü hissetti.

Serge dik oturdu ve soğuk kompres kafasından kayarak yere düştü. Reina dönüp ağzı açık bir şekilde Bridget'e baktı, Mandy ise cihazından başını kaldırdı.

"Bir Drexian'la mı?" diye sordu Serge.

Reina gözlerini kırıştırdı. "Ve o seni istemiyor mu?"

Bridget başını salladı ve ağlamaya başlamadan önce başka yere baktı. "Kax?" Reina'nın sesi neredeyse bir fısıltıydı.

Bridget başını kaldırmadı ama inkar da etmedi.

Serge o kadar yüksek sesle nefes aldı ki Bridget onun hiperventilasyona girmek üzere olduğunu sandı. "Dorn'un kardeşine aşık oldun mu? Ne zaman oldu bu?" Ellerini salladı. "Söyleme. O maden kolonisinde mahsur kaldığın sırada, değil mi?"

Reina ince parmaklarını yanaklarına bastırdı. "Mahsur kaldığın sırada aşık oldun mu? Ne romantik!"

Bridget başını salladı. "Sana söyledim. O beni istemiyor. En azından o şekilde değil."

"Doğru değil." Kapıdan gelen derin ses herkesi irkiltti. "Seni istiyorum. Her şekilde."

Bridget, Kax'ın sesini tanıyınca kalbi yerinden çıkacak gibi oldu.

O odaya girdi ve herkes ona baktı, Bridget de dahil. Bridget, bir serap görüyormuş gibi hissetti. "Görevde olduğunu sanıyordum."

"Geri döndüm," dedi. "İyi misin?"

Mandy'nin Reina ve Serge'yi odadan dışarı çağırdığını fark ederek başını salladı.

Bridget, yüzündeki lekeleri ve üniformasındaki yanık izlerini fark etti. Sanki bacadan çıkmış gibi görünüyordu ve yanık saç kokuyordu. "Asıl ben sana iyi misin diye sormalıyım."

Yanmış üniformasına sanki ilk kez görüyormuş gibi baktı. "Ben iyiyim." Yaklaşarak, "Eşleşmeyi reddettin mi?" diye sordu.

"Mecburdum," dedi Bridget. "Başka birini sevdiğim halde onunla evlenmek adil olmazdı."

Kax iki uzun adımla aralarındaki mesafeyi kapattı, onu kollarına çekip sıkıca sarıldı ve eğildi. "Aşka inanmadığını sanıyordum."

"Ben de senin beni istemediğini sanıyordum," dedi Bridget, sesi titreyerek. "Birlikte olamayacağımızı söylemiştin."

Kax onu daha sıkı sarıp, "Seni korumak için söyledim," dedi. Gözlerini kapatıp zorla sözleri ağzından çıkardı. "Yıllar önce gizli bir görevde radyasyona maruz kaldım."

Doktorlar çocuk sahibi olma ihtimalimin çok düşük olduğunu düşünüyor."

Bridget onu sıktı, yanağında sert kaslarını hissetti. "Umurumda değil. Tek umurumda olan seninle olmak."

"Gerçekten mi?" dedi Kax. "Bütün kadınlar çocuk ister sanıyordum."

Bridget omuz silkti. "Doktor şansın çok az olduğunu söyledi, imkansız değil, değil mi?"

Küçük bir kahkaha attı. "Sanırım öyle."

"O zaman bu riski alacağım," dedi Bridget. "Zaten bana bir şeyi yapamayacağımı söyleyenleri hiç dinlemedim. Ve denerken eğleneceğimizi biliyorum."

"Emin misin?" diye sordu Kax. "Drexianlar ömür boyu eşleşirler. Tabii Yüksek Komuta izin verirse."

"Hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım," dedi Bridget, ona bakarak gözlerini onun gözlerine kilitlerken kollarını onun boynuna doladı ve parmaklarını onun düğümlerine sürttü. "Ve Karsh'la yaşadığım olaydan sonra, Yüksek Komuta'nın beni başlarından savmaktan çok mutlu olacağına eminim."

"Cinnara," diye mırıldandı, ağzını onun ağzına yaklaştırmak için düğümleri onun dokunuşuyla sertleşti. Mandy'nin eşinin ona "cinnara" dediğini duymuştu ve bunun Drexianca bir sevgi ifadesi olduğunu biliyordu. Bridget hiç takma isimlerden hoşlanmazdı, ama bu kelimeyi duyunca hem zevk hem de şefkat hissetti. Kax onu derin bir öpücükle öptü ve onun şefkatli duyguları yanan bir arzuya dönüştü. Sonunda onu bıraktığında, başı dönüyordu.

"Sanırım Serge'ye iyi haberi vermeliyiz," dedi Kax. Bridget

ona sorgulayan bir bakış attı.

Kax parmağını yanağından aşağı doğru kaydırды. "Düğün hazırlıkları var planlaması var."

Bridget bir elini sırtından göğsüne kaydırды, sonra gergin karın kaslarına ve sonunda pantolonundaki sert şişkinliğe ulaştı. Penisine süründü ve dudaklarını yaladı. "Serge bekleyebilir."

Otuz İkinci Bölüm

Kax, ahşap kirişli tavana baktı ve sahte kürk yastıklardan birinin üzerine başını yerleştirdi. Kalın, çikolata kahverengi yorganı ve fildişi kaşmir battaniyeyi yatağın ucundan atmıştı ve ikisi, kral boyu maun ahşap kızaklı yatağın yanında bir yığın halinde duruyordu.

Başını bir yana çevirerek, duvardaki şömineyi ve karla kaplı balkona açılan sürgülü cam kapıyı gördü. "Bu fantezi süit, Mandy'ninkinden çok farklı."

Bridget dirsekleriyle kendini yukarı itti ve çarşaf çıplak sırtından düştü. Saçları dağınıktı, yanakları kızarmıştı ve göğsünde güzel bir ter parıltısı vardı. "Bunu şimdi mi fark ettin?" Ona şakacı bir şekilde vurdu. "Ben İsviçre Alpleri kanadındayım, o ise Güney Pasifik kanadında."

Kax onu sırt üstü çevirdi ve üzerine eğildi, sert, çıplak vücudu onun vücuduna bastırırken göz bebeklerinin büyüdüğünü izledi. "Şimdiye kadar biraz meşguldüm."

Alt dudağını ısırdı. "Nerede olduğunu fark edemeyecek kadar mı meşguldün?"

Ağzını boynuna yaklaştırdı ve ısırdı, ısırıklarını aşağıya doğru ilerleterek sertleşmiş meme uçlarına ulaştı. "Çok meşguldüm." Birini ağzına aldı ve dilini etrafında dolandırdı, göğsünde nefesinin kesildiğini hissetti. "Ama şimdi, zamanımı almak istiyorum."

Bridget, o daha sert emdikçe sırtını kavisledi, meme ucunu dişlerinin arasında nazikçe çekiştirip bir sonrakine geçerek nefesinin hızlanana kadar ona ilgi gösterdi.

"Daha önce kendimi tutamadım," dedi aşağı kayarken, karnını öperek. "Senin benim olduğunu bilmem gerekiyordu."

"Ben tamamen seninim," dedi, sakalları iç uyluklarını gıdıklarken sesi nefes nefeseydi. "Bunu biliyorsun."

Bacaklarını nazikçe ayırdı ve onu görünce inledi. Dilini araladı, yavaşça sürükleyerek şişmiş düğmesini döndürdü,

altında titremesinin tadını çıkardı. Penisi arzuyla zonkluyordu, ama onun zevkine odaklanmak istiyordu. O, her bir parçasıyla ona aitti ve onu bir daha asla kaybetmeyecekti. Ellerini yuvarlak kalçalarının altına soktu ve kalçalarını kaldırarak onu kendine daha da açtı.

"ok güzelsin, cinnara," diye fısıldadı. Daha mükemmel bir kadın hayal edemiyordu ve hala onu istediğine inanamıyordu. Kız titreyene kadar kaygan düğmesini yaladı ve emdi, kızın elleri arşaflları tırmalıyordu. Kızın tatlı tadını, cildinin yumuşak kokusunu ve kıvrımlarının sarhoş edici hissini seviyordu.

"Neredeyse geldim," diye nefes nefese söyledi.

"Biliyorum." Kafasını bir an kaldırdı ve kalın parmağını onun içine kaydırırken gözlerine baktı. "Senin boşaldığını hissetmek istiyorum."

Kız başını geriye attı ve kasları onun parmağını sıktı, adını haykırdı. Kax bir parmağını daha içeri soktu, kızın aynı anda gerildiğini ve kasılmalarını hissetti. Ağzını indirdi ve üfledi, kız birdenbire doğrudu ve bacaklarını omuzlarına doladı.

"Kax!" diye bağırdı ve titremesi hafif bir titremeye dönüşene ve bacakları ona yaslanana kadar yatakta çırpındı.

Kax onu yatağa bırakıp üzerine çıktı ve vücudunu kendi vücuduyla kaplayana kadar onu tembelce öptü. Gözleri arzuyla ağırlaşmış, bir bacağını beline dolamıştı.

"Daha fazla istiyorum," diye fısıldadı, dilini alt dudağı boyunca gezdirerek.

Kontrolünü yeniden kazanmak için bir anlığına gözlerini kapattı. Sertleşmiş penisi bacağına bastırıyordu ama yavaş gitmek istiyordu. "Sana hiç kimse baştan çıkarıcı olduğunu söyledi mi?"

Ona kötücül bir gülümseme attı. "Sadece zaten senin olan şeyle seni baştan çıkarıyorum."

Başını eğip boynuna gömdü, cildinin sıcaklığını içine çekerek, sırtını kavrayıp göğüsleri ona sürtünce bir sarsıntı hissetti. Penisinin başını ona doğru itip sabit tuttu, geriye yaslanıp onun sıcak, sıvı bakışlarıyla karşılaşırken sıklılığını hissetti.

"Şimdi kim alaycı oldu?" Kollarını ona doladı ve parmaklarını kıcına gömdü, sesini karanlık bir mırıldanmaya düşürdü. "O sakin her santimini içimde istiyorum, sert çocuk."

Sözleri onu delip geçti, arzuyla kör etti. Artık kendini tutamadı ve ona doğru itti, elleri onun etine gömüldükçe derinlemesine girip çıktı. Onun sıcaklığı onu sardı, tekrar tekrar içine dalarken inlemeleri onun inlemeleriyle karışıyordu.

"Beni doldurmanı seviyorum," dedi, sesi kısılmıştı ve elleri onu daha derine çekiyordu.

O geriye yaslandı, kalçalarını kavrayıp onu yukarı kaldırdı, yeni aç, sikini sonuna kadar gömüldüğünde gözlerini genişletmişti. Vücutlarının birleştiği yere baktı. "Senin benim için bu kadar sıkı gerilmeni izlemeyi seviyorum."

Kızın bakışları onun bakışlarını takip etti ve adam kalın penisini dışarı çekip tekrar içeri soktuğunda gülümsedi. Adam, kızın onu alırken izlemesini seviyordu, her derin vuruşunda kızın göz kapakları titriyordu.

"Tatlı dilin var," dedi, kalçalarını yukarı kaldırarak daha fazlasını istiyordu.

Eğilip, parmağını onun kaygan sinir demetinin üzerinde daireler çizdi, ona girerken yüzündeki zevki izledi, ısısı onu sardığında, boşalması onu sarsarken. Onu sıkıca tuttu ve her nabzını tadını çıkardı, kendi orgazmının geldiğini hissetti. O, içinden geçen hırıltıyla geri çekildi ve son bir sert itişle patlarken, onun penisini saran enfes tutuşundan başka hiçbir şey hissetmedi. Sonunda, memnun bir homurtuyla yanına yığıldı ve ağır ağır nefes aldı.

Bridget onun üstüne yuvarlandı ve başını göğsüne yasladı. "Maraton koşmuşsun gibi sesin çıkıyor."

"Maratonun ne olduğunu bilmiyorum, ama kalbinin patlayacakmış gibi hissettiriyorsa, evet. Ben de maraton koştum."

"Seni yormak istemiyorum." Sesi onu alaycı bir şekilde okşadı. "Eminim bir dahaki sefere biraz daha yavaşlayabiliriz."

Eli saçlarına kayd. "Sadece beni kaldıramayacağını hissedersen."

Parmakları onun karın kaslarını izledi. "Oh, senin her yerini kaldırabilirim." Başını kaldırıp ona gülümsedi, parmakları daha aşağıya doğru kaydı. "Senin her lezzetli santimetreni sevdiğimi biliyorsun."

İçinde bir sıcaklık hissetti. "Bu gidişle, bir daha odandan çıkamayacağız."

"Bana uyar," dedi kız, sesi titreyerek. "Şu anda burada seninle hissettiğim duyguyu asla kaybetmek istemiyorum."

Elini kadının yüzüne koydu. "Beni asla kaybetmeyeceksin. Söz veriyorum." Kadının bakışlarını kendine çekti. "Bundan sonra sadece sen ve ben olacağız. Ne olursa olsun."

O başını salladı. "Ne olursa olsun."

Onun kalbine sahip olmanın verdiği his, vücuduna sahip olmanın verdiği hisseden bile daha heyecan vericiydi. Onu öpebilmek için yukarı doğru kaydırды, dolgun dudakları yumuşak ve tatlıydı. Geri çekildiğinde, kızın gözleri yaşlarla dolmuştu. Başparmaklarıyla gözyaşlarını sildi.

"Bunların hepsi benim için yeni," dedi kız. "Bu aşk olayı biraz bunaltıcı gelebilir."

"Yavaş yavaş ilerleyeceğiz, cinnara," dedi. Kız kaşlarını kaldırdı.

"Tamam, belki yavaş değil." Yüzünden bir tutam saçını çekip attı. "Ama sana söz veriyorum, istemediğin hiçbir şeyi yapmak zorunda kalmayacaksın. İstemiyorsan düğün bile yapmayız."

Kız göğsüne vurdu. "Oh, kesinlikle seninle evleneceğim."

Onu daha sıkı çekti, boğazı konuşmasını zorlaştırıyordu.

"Serge'nin kalbini kırarak bunu ona asla yapamam," dedi Bridget.

Kax çıplak kıkına bir şaplak attı. "Serge'nin kalbini mi düşünüyorsun?" Onu kaldırarak sert penisinin üzerine oturttu ve kız gözleri meydan okurcasına parıldarken kıkını salladı. "Görünüşe göre işim henüz bitmemiş."

Otuz Üçüncü Bölüm

" , neden buketlerde bu dikenli şeyleri ısrarla istediğini hala anlamıyorum." Serge, iki demet beyaz gül ve nergis zambağını yeniden düzenlerken irkildi.

"Buna çobanpüskülü denir," dedi Bridget, omzundan duvağını silkeledi. "Düğünün temasına uyuyor."

"Hala anlamıyorum," diye mırıldandı Serge. "Mükemmel bir sahil çardak varken neden soğukta düğün yapıyoruz? Abartılı kelebek bahçesi bile bundan daha iyi olurdu."

"Hey," dedi Mandy, bordo renkli payetli nedime elbisesinin spagetti askısını düzeltirken. "Ben kelebek bahçesinde evlendim."

Serge'nin mükemmel kavisli kaşları birkaç santimetre yukarı kalktı. "Ve mükemmeldi, hayatım." Titreyerek yüzünü buruşturdu. "Bu..."

"Bu bir Noel düğünü," dedi Bridget. "Noel en sevdiğim bayram ve *Love, Actually* filmindeki düğün sahnesini hep çok sevmişimdir."

"Bir kazak giyemeyiz, değil mi?" diye sordu Trista, bir elinde nedime buketini tutarken diğer eliyle kolunu hızla ovuşturarak.

Bridget ona gülümsedi. "Törenden sonra istediğini giyebilirsin."

Serge bakışlarını Trista'ya çevirdi. "Bu pantolon giyebileceğin anlamına gelmez."

Trista despotlar hakkında bir şeyler mırıldanırken, Mandy parmağıyla Bridget'in tül gelinliklerinin yakasındaki tüyleri dokundu. "Monti ve Randi gelinliği çok güzel yapmışlar, ama seni duygusal filmleri seven bir kız olarak tanımamıştım."

"Hepimizin gizli zevkleri vardır," dedi Bridget, topukları holografik karda çıtır çıtır sesler çıkararak.

Törenin hazırlıklarını görmek için şeffaf ağın duvarından gizlice baktı ve nefesini tuttu. Tam da hayal ettiği gibiydi

Hayal ettiği gibi. Karla kaplı bir koridorun sonunda, uzun huş ağaçları bir daire oluşturuyordu ve çıplak dalları beyaz ışıkla aydınlatılmıştı. Her sıra sandalyenin ucuna fenerler yerleştirilmişti ve içlerindeki mumlar, gökyüzünden yumuşakça dufen parıldayan kar taneleriyle birlikte parıldıyordu. Aşırı süslü değildi ve Serge'nin muhteşem bulacağı bir şey kesinlikle değildi, ama sade ve çarpıcı bir güzelliği vardı ve o burayı çok sevdi.

"Suçluluk duyduğumuz zevklerden bahsetmişken," dedi Mandy. "Benimki geliyor."

Dorn, tam askeri üniformasıyla onlara doğru yürüdü, koyu renk saçları geriye taranmıştı. Bridget ve Trista'ya başıyla selam verdikten sonra, eşine onu yutmak istercesine baktı.

Mandy ona gülümsedi ve yere kadar uzanan elbisesiyle döndü. "Elbiseyi beğendin mi?"

Dorn ince askılardan birinin altına parmağını kaydıldı ve boğazından derin bir ses çıkardı. "Onu yerde bir yığın halinde görmek isterdim."

Serge boğazını temizledi. "Bu kimin düğünü olduğunu ve ikinizin birbirinizden ellerinizi alamadığınız son sefer ne olduğunu hatırlatmam mı gerekiyor?"

Dorn'un bakışları yere düştü ve Mandy kızardı.

"Onları üzme," dedi Bridget. "Olanların suçlusu Kronock'lardı. Zaten ben kaırılmasaydım, Kax peşimden gelmezdi ve belki de hiç aşık olmazdık."

"Hiç öyle düşünmemiştim," dedi Mandy, derin bir nefes vererek. "Bu beni çok rahatlattı."

Dorn kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Ne kadar daha iyi?"

Ona hafifçe itti. "O kadar da iyi değil. Zaten damadın yanında olman gerekmiyor mu?"

Dorn güldü. "Bana ne kadar patronluk tasladığını görüyor musun?"

"Öcünü aldın." Mandy ona göz kırptı. "Sana hala çok borçluyum dostum."

Dorn geri çekildi ve Bridget kendini yelpazeliyormuş gibi yaptı. "İkinizin arası soğumamasına sevindim."

"Drexian erkekleri sürprizlerle doludur," dedi Mandy. "En büyüğü Dorn'un benim için tıbbi serviste staj ayarlaması."

"Orada çalıştığına çok sevindim." Bridget elini sıktı. "Dorn'un yaralarını sararken seni gördüğümde, bu işin sana çok yakıştığını anlamıştım."

"Bu, her zaman daha fazla öğrenmek istediğim bir şeydi, ama Los Angeles'taki sosyete kızları hemşire ya da sağlık görevlisi olmazlar," dedi Mandy, gözyaşlarını silerek. "Burada olabiliyorum."

Trista ve Bridget ikisi de ona sarılırken, Serge makyajlarını bozmamaları için onları azarladı.

"Önce Reina, gelin takdim programını güncelliyor, şimdi de sen harika bir iş buldun," dedi Bridget.

Serge buketleri düşürmek üzereydi. "Reina ne yapıyor?"

"Merak etme," dedi Mandy, Serge'ye eliyle işaret ederek. "Senin işine karışmıyor. Sadece bazı tasarımları güncelliyor. 70'lerin etkisi ortadan kalkmalı."

Gözleri, Serge'nin orman yeşili kadife takım elbisesine, geniş yakalarına ve altın şeritlerine kaydı.

"Ne?" diye sordu Serge. "Monti ve Randi bu takımın kış düğünü için mükemmel olacağını söylemişti."

Bridget elini sıktı. "Bence çok yakışıklısın." Serge

burnunu çekti. "Çaba gösteriyorum."

"70'ler bana göre," dedi Trista. "Hala Farah Fawcett'in en güzel saçları olduğunu düşünüyorum." saçları vardı."

Mandy sarışını değerlendirdi, cilalı tırnağını çenesine dokundurarak. "Farah Fawcett'in saçları sana yakışır."

"Lütfen konuya odaklanabilir miyiz?" Serge başını sallayarak gözlerini devirdi.

Reina aceleyle geldi, mavi saçları buzlu ortama mükemmel uyum sağlıyordu. "Kax hazır. Müzik başlar başlamaz sizi koridora gönderebiliriz."

Bridget'in midesi, "Have Yourself a Merry Little Christmas"ın flüt sesleri koridordan yayılırken kıpır kıpır oldu. Serge eline bir buket çiçek tutuşturdu ve Reina Bridget'in eteğini tutup arkasında açtı.

Mandy elini sıktı. "Unutma, sana sordukları her şeye evet de." Serge, Trista'nın arkasında yürümeye başlaması için işaret edince bir adım öne çıktı. "Aşağıda görüşürüz."

Bridget derin ve düzenli nefes almaya odaklandı. Gergin olmak için hiçbir neden yoktu. Aşık olduğu adamla evleniyordu. İkisi de Yüksek Komuta'yı onun dışında kimseyle evlenmeyeceğine ikna etmiş ve düğünleri için onay almışlardı. *Ayrıca* Bridget'in hayalindeki süitte kalmalarına da izin verilmişti. Her şey mükemmel gitmişti.

Elbette Karsh mutlu değildi, ama Dünya'dan uzak ve birkaç eğlence gezegenine yakın bir geminin komutasını almak için istasyondan ayrılmıştı, bu yüzden Bridget onun bu durumu çabucak atlatacağını düşündü.

Kax, düğün ve balayından sonra bir sonraki görevine başlamak için özel izin bile almıştı. Önümüzdeki birkaç günü Kax'ın yanında kıvrılarak geçireceği düşüncesi içini ısıttı. Holografik okyanuslar ve sahte dağların üzerine kurulmuş dağ evlerinin olduğu bir uzay istasyonunda yaşayacağını hiç hayal etmemiş olsa da, başka hiçbir yerde olmak istemiyordu.

Serge ona ilerlemesini işaret etti ve Reina'nın duvağını düzelttiğini hissetti. Şeffaf bölmenin etrafından dolaştığında, Kax'ı aydınlatılmış ağaç dallarının altında koridorun sonunda dururken gördü. Saçları dikti ve onu çok seksi bulan hafif sakalları vardı. Onu görünce gülümsedi, yeşil gözleri gözyaşları ile parlıyordu. Birkaç kez gözlerini kırptı ve geniş omuzlarını düzeltti, askeri üniformasının üzerindeki kuşağı gerildi.

Bridget, yapmak üzere olduğu ciddi yemini düşünmesi gerektiğini biliyordu, ama aklından geçen tek düşünce, onu üniformasından ne kadar çabuk çıkarabileceğiydi. Ona göz kırptı, dilini alt dudağına değdirdi ve göz bebeklerinin büyüdüğünü gördü. Bir Drexian savaşçısıyla evlenmek eğlenceli olacaktı.

Epilog

Krav, sirenler ılık ılıa çalarken bacaklarından enkazı itmeye çalıştı. Hava yanık kokusuyla doluydu ve boğazını yakarken öksürdü.

"Komutan!" Ses çok uzaklardan geliyordu, ancak askerin üzerine eğildiğini görebiliyordu. "Komutan Krav, sizi buradan çıkaracağız."

Krav, bakışlarını askerin yüzünden başının üzerindeki yırtık tavana kaydırđı. Patlama, binada bir delik açmış ve üstündeki zeminin bir kısmını yıkmıştı. Metal kirişler ve teller, açık delikten sarkıyordu ve duvarlarda kalanlara siyah kan sıçramıştı.

Krav'ın hatırladığı son şey, bomba patlamadan birkaç saniye önce Drexian'ı görmesiydi. Kadının elinden alan ve planlarını mahveden adam. Öfke içindeydi, ama hareket etmeye çalıştığında keskin bir acı hissetti.

Kronock askerlerinin bacaklarının arasından metal kirişin bir parçasını çıkarmaya çalıştıkları yere baktı. Kiriş kaldırdıklarında, uyluklarından siyah bir sıvı fişkırdı ve görüşü bulanıklaştı.

"Vos," diye seslendi, sesindeki zayıflığı duyarak ve dişlerini sıkarak. "Vos nerede?"

"Buradayım, Komutan."

Tozla kaplı ve kırmızı lekelerle kaplı olmasına rağmen, Krav tanıdık yüzü görünce uzun bir nefes verdi. Askerin elini tutup onu kendine çekti. "Benim başladığım işi sen bitirmelisin."

"Sen kendin bitireceksin, Komutan."

Krav sertçe başını salladı. "Ben yapmayacağım, ama sen yapacaksın." Elini sıkıca kavradı. "*Yapmalısın*. Sana öğrettiklerimi hatırla. Planımı hatırla. *Bizim* planımızı."

"Bir insan kadın bul," dedi Vos, sanki bunları defalarca tekrarlamış gibi düz bir sesle. "Ondan diğ erinden alamadığımız şeyi al. Onu Kronock yap. Sonra tüm insanları Kronock yap."

"Evet." Krav, kendi sözlerinin kendisine yankılanmasından memnun oldu. Üstündeki askerin gözlerine baktı. "İnsanları yok edersek, Drexianları da yok ederiz."

Vos ırkildi. "Evet, Krav."

Kronock komutanı kanının akıp gittiğini hissederken ve arka plandaki ıgıllıklar azalırken, Vos hakkında haklı olduğunu umdu. Bu askere çok şey vermişti; çok fazla eğitim, çok fazla güven, çok fazla umut.

"Yalnız olmayacaksın," dedi, acıyla sözleri tükürürcesine. "İçeridekileri unutma. Onlar planımızın anahtarı."

Vos, Krav'ın ana planının da anahtarıydı. Düşmanını alt etmek yetmezdi. Krav, bir savaş stratejisinin belirli bir şiirsel adalet içermesi gerektiğine inanıyordu. Kendi kanının acı tadını hissederek yutkundu ve çırağının turkuaz mavisi gözlerine baktı.

Krav, düşmanının tepkisini görebilmeyi diledi. Kendi adamlarından biri tarafından yok edilmek? Ne kadar tatlı olurdu, diye düşündü, son nefesini verirken, ince, gri dudaklarında bir gülümseme belirdi.

SON

Bridget ve Kax'ın hikayesini beğendiğinizi umarız! Serinin 3. kitabının ön izlemesi için sayfayı çevirin!

OceanofPDF.com

EXPOSED'dan Ön İzleme — Drexian

Savaşçılarının Gelinleri Serisi'nin 3. Kitabı

Birinci Bölüm

Zayn, bileklerine bağlanan zincirleri, son birkaç hafta içinde gevşek bir çelik parçasıyla açtığı zayıf noktayı hissederek hızlıca çalıştırdı. Biraz daha, sonra özgür olacaktı, diye düşündü, metale karşı zorlanarak ve acıyı bir kenara iterek. Kan bileğinden sızıyordu ama burnuna çarpan keskin kokuyu umursamadı. Bir ay önce zindana atıldığından beri kokladığı diğer kokulardan daha kötü değildi.

Bir ranza ve metal bir kovadan başka bir şeyin olmadığı nemli hücreye göz gezdirdi. Düşmanlarının teknolojik olarak ne kadar gelişmiş olduğunu düşününce, Zayn hapishanenin bu kadar ilkel olmasına şaşırılmıştı. Tabii, esir alınana kadar Kronockların ne kadar gelişmiş olduğunu bilmiyordu.

Düşük bir hırıltı çıkardı ve paslı metal duvarlar bu sesi ona geri yansıttı. Esir alınmak planının bir parçası değildi. Düşman uzayına yakın bir araştırma kolonisini savunmak için gönderilen Drexian askeri ekibinin bir üyesi olarak, görevi Kronock'ları püskürtmek ve gemilerini yok etmektir. Ancak, ekibinin tamamı, tahmin ettiklerinden çok daha gelişmiş bir düşman tarafından katledildiğinde, bu plan pek işe yaramamıştı. En azından tüm ekip değil. Onu hayatta bırakmışlardı.

Diğer savaşçıları öldüren ve kendisini Kronock hapishanesine düşüren sürpriz saldırıyı düşünmemeye çalıştı. Halkı, onlarca yıldır düşman topraklarına girmez, Kronock uzayının sınırlarında ilkel ve vahşi düşmanlarıyla savaşır, Drexianların koruduğu güneş sisteminin dış kesimlerinde işgalcileri püskürttü. Buna gerek yoktu. Kronock'ların saldırıları öngörülebilirdi, ancak Drexian teknolojisi ve savaş sanatı karşısında üstünlükleri yoktu. Otuz yıl önce Dünya'yı ilk kez istila etmeye çalıştıklarından beri böyleydi. En azından halkı öyle düşünüyordu.

Zayn, Kronockların silahlarını ne kadar kolay etkisiz hale getirdiklerini, gri pullu yaratıkların

ve onu kanlı ve kırık bir halde sürükleyerek bindirdikleri sofistike gemi. Artık düşmanın yıllarca saklanarak aptal canavarlar gibi davranırken, Drexianları ve dünyalıları havaya uçurmak için teknoloji geliştirdiği açıktı.

Değişmeyen tek şey, esirleri işkence etme yöntemleriydi. Bu eski usul bir yöntemdi. Hızlı nefes alırken keskin bir acı yan tarafını deldi ve en az bir kaburgasının kırıldığını anladı. Kollardaki deri, lazer kırbaçla aldığı darbelerden dolayı iyileşmeyi bırakmıştı, yaralar derin ve sızıyordu. Rahatsızlığı silkeledi. Günlük işkenceden kurtulduğunda iyileşeceklerdi, zincirlerini gevşetirken kazıdığı bileklerindeki deri de öyle. Önemli olan gemiden kurtulup halkına dönmek ve öğrendiklerini onlara anlatmaktı.

Zayn bileklerini çekti ve metalin gevşediğini hissetti, sonunda koparak yere düştü. Ayak seslerini dinlemek için durakladı, ama hiçbir şey duyulmadı. Çıplak etine dokundu, kelepçelerden ve hareket ederken yanında sürüklediği ağır zincirin yükünden kurtulduğu için minnettardı. Hissini geri kazanmak için ellerini salladı ve saçlarını okşadı. Tutuklu kaldığı haftalar ya da aylar boyunca saçları uzamış ve keçeleşmişti — karanlık hücrede zaman kavramını tamamen kaybetmişti — ve parmakları koyu renkli buklelere dolanmıştı.

"Generalle tekrar konuşma zamanı," dedi bir ses koridorun sonundan.

İşitme implantı, düşmanın boğuk sözlerini anlamasını kolaylaştırıyordu, ama yine de kaba sesler sinirlerini bozuyordu.

Zayn isteksizce zincirleri tekrar aldı ve bileklerine taktı, temasından çekinerek gardiyanının kırık tokayı fark etmemesini umdu. Kronock'a cevap vermedi. Asla cevap vermezdi. Tek kelime bile etmezdi, bu taktiği sayesinde sayamayacağı kadar çok elektrik şoku ve o kadar şiddetli dayak yemişti ki, genellikle bayılır ve hücrelerine taşınmak zorunda kalırdı. En kötüsü, omurgası boyunca uzanan tümsekli düğümlere elektrik vermeleriydi. Normalde uyarılmanın göstergesi olan bu düğümler dokunmaya duyarlıydı ve her elektrik verdiğinde acı içinde kıvranıyordu.

Uzun boylu bir uzaylı kapıya yaklaştı, geniş pençeli ayakları yere vurarak gelişini haber verdi, sonra kel, pullu kafası pencerede belirdi. Göz çukuruna yerleştirilmiş metal panelden Zayn'e baktı ve onu tararken kırmızı biyotik gözü parladı. Zayn, Kronock'ların devasa ve güçlü olmalarının yanı sıra, bazılarının kendilerini teknolojiyle güçlendirdiklerini öğrenmişti. Biyotik gözler en bariz eklemelerdi. Pullarına ekledikleri zırhın altında göremediği daha fazla şey olduğunu biliyordu, bu yüzden onu ve ekibini alt edebilmişlerdi. Zayn, ne kadar güçsüz olduklarını düşünerek kusacak gibi oldu. Bu yüzden hayatta kalmak için daha hızlı ve daha akıllı olması gerekiyordu.

Kapı gıcırdayarak açıldığında Zayn nefes aldı. *"İşte bu,"* diye düşündü. *"Ya şimdi ya da asla."*

Kronock her zamanki gibi onu kolundan tutmak için içeri girdi, ama son anda Zayn bir yana atladı, omzunu döndürüp etrafında bir dönüş yaptı, sonra zincirleri gardiyanın kafasına doladı ve kapıya doğru koştu. Şaşkına dönen Kronock tepki vermekte gecikti ve o sırada Zayn kapıyı arkasında kapatıp onu içeri kilitledi.

Zayn, hayal kırıklığının haykırıışlarını dinlemek için durmadı. Koridorun yarısına gelmişti ki solunda bir ses duydu ve başını hücre kapılarından birine çevirdi. Ses, Kronock'ların sert dili değildi. Drexian diliydi. Kendi kafasının içinde dışında bu dili duymayalı haftalar, hatta aylar olmuştu, ama kendi dilinin sesini tanıyordu.

Kapının penceresinden içeri baktı ve köşede çömelmiş çıplak, kaslı bir sırt gördü. Bronz teni ve şişmiş damarları ilk tahminini doğruladı. Bu bir Drexian'dı.

"Kardeşim," diye seslendi. "Benimle gel."

Adam başını kaldırdı ama dönmedi. "Sen Drexian mısın?"

"Evet," dedi Zayn, oradan uzaklaşmak için sabırsızlanıyordu ama başka bir savaşçıyı geride bırakmak istemiyordu. "Buradan gidiyorum ve sen de benimle geliyorsun."

Drexian başını salladı. "İmkansız. Bensiz git."

"Seni buradan çıkarabilirim," dedi Zayn, metal parmaklıklara yaslanarak ve kapı açıldığında irkildi.

Drexian tutsak ayağa kalktı, elleri sıkıca yanlarında duruyordu. "Benim için çok geç. Onlar seni almaya gelmeden git."

Zayn başını sallamaya başladı, ama diğer esir dönüp kırmızı biyonik gözünü ona dikti. "Beni kendilerinden biri yaptılar. Bana yaptıklarından sonra geri dönemem. Kafamın içine koydukları şeylerden sonra." Konuşurken kolları titriyordu. "Şu anda bile seni öldürme dürtüsü duyuyorum."

Zayn geri çekildi, boğazı sıkışarak konuşmakta zorlandı.

"Git," dedi Drexian melezi, ileri adım atarak kapıyı kapattı. "Kendini kurtar."

Zayn sendeleyerek uzaklaştı, gözleri kilitlenmemiş hücre kapısından ayrılmıyordu.

"Bekle," Drexian onun ardından

seslendi. Zayn onun gözlerine baktı.

"Bir dahaki görüşmemizde." Konuşurken kırmızı gözü kırptı. "Beni öldürmekten tereddüt et, öldür beni."

Zayn cevap vermedi, içini bir düğüm bağladı ve koridorda ilerlemeye devam etti. Nöbetçi kulübesi boştu, ama yedek silahların bulunduğu metal duvar dolabı değildi. Dolap kapısını menteşelerinden söküp içinden iki blaster aldı. Kaçışının fark edilmesine bir dakikadan fazla zamanı olmadığını tahmin etti, bu yüzden hızlı hareket etmesi gerekiyordu. Diğer Drexian savaşçısını aklından çıkardı. Öfke ve pişmanlık duygularının kendisini kaplamasına izin verirse, yapması gerekeni yapamayacaktı.

Başka bir dar koridorda koşarken, Zayn kendisine doğru gelen ayak seslerini duyunca bir dolaba saklandı. Gemiyle ilgili bildiklerini, işkence gördüğü sırada baygın numarası yaparak öğrenmişti. Bazen gözleri gerçekten şişmiş ve kapanmıştı, ama diğer zamanlarda sadece yarı ölü gibi davranmıştı. Hafızası onu yanıltmıyorsa, mekik hangarları ve uçuş güverteleri bir kat yukarıdaydı. Yukarıya baktı ve bir havalandırma kapağı görünce rahat bir nefes aldı.

Zayn tavana tırmandı ve kapağı yerine geri koydu. Mümkün olduğunca sessizce sürünerek, dirsek ve dizlerini kullanarak tütün içinde ilerledi. Doğru kata ulaştığından emin olunca, bir paneli geri kaydirdi ve başını aşağı eğdi.

Loş koridor boştu, bu yüzden kendini aşağı indirdi, bir eliyle tutunarak tavan panelini yerine itti ve yere sert bir sesle indi. Duvara yakın kalarak geniş bir kapıya doğru koştu ve kapının önüne gelir gelmez kapı açıldı.

"Başaracaksın," diye fısıldadı kendine, geniş uçuş güvertesini incelerken.

Metal varillerin arkasına saklanarak, gemileri gözden geçirdi. Bir an önce kalkacak ve saklanabileceği kadar büyük bir gemi bulması gerekiyordu. Bu, parlak, iki koltuklu savaş uçaklarını ve hala yükleme yapan kargo gemilerini eledi. Bakışları paslı, hırpalanmış bir gemiye takıldı ve kısa boylu bir uzaylı pilotun gemiye adım atmasını izledi. Yürürken koyu mor renkli etleri sallanıyordu.

"Bir çöpçü," dedi, ellerini ovuşturarak. Tombul uzaylıyı uzay çöpü tüccarı olarak tanıdı. En hızlı gemi değildi, en güzel kokan da değildi, ama muhtemelen en az dikkat çekecekti.

Sandıklar ve konteynerlerin arasında sıçrayarak uçuş güvertesinde yolunu buldu, gemi kalkmaya başlayınca rampaya koştu ve gemiye girdi. Rampanın arkasında kapandığını görünce irkildi. Ekibinden hayatta kalan tek kişi olarak, şimdi bir Drexian'ı geride bırakıyordu. Artık Drexian değildi, diye hatırlattı kendine, nefes alıp akrabasının etine nakledilen metal göz implantını düşünmemeye çalıştı.

Sessiz gemide etrafına bakındı ve kaptanın pilotlukla meşgul olduğunu tahmin etti, bu yüzden arkaya doğru sürünerek, nefesini tutarak kapıyı kapatabileceği kadar büyük, özellikle kirli bir tuvalete girdi.

Zayn geminin hareket etmeye başladığını, sonra hızlandığını hissetti ve ışık hızına ulaştığını hissettiğinde omuzlarını gevşeterek blaster'ını tutan elini değiştirdi. Dışarı çıktı ve boynunu sağa sola çevirerek çatlattı. "Kaptanla yeni rotayı belirlemek için konuşma zamanı."

İkinci Bölüm

Katie, Rodeo Drive boyunca yürüdü, omzuna astığı pembe deri çantada kamerasını saklayarak kaldırımında ünlüleri arıyordu. Mağaza vitrinlerine bakarken rahat görünmeye çalışıyordu, ama çok gergindi. Hava çok sıcak olduğu ve saçlarını bir eşarp ile örtmek zorunda kaldığı için durum daha da kötüydü.

"Hadi," diye mırıldandı kendi kendine. "Bugün alışverişe çıkmış bir Hilton varisi olmalı. Ya da bir Kardashian. Bir şey *bulmam lazım*."

Bej renkli bir Birkin çanta taşıyan zayıf bir kadın ona yan gözle baktı. Katie, onu fotoğraf çekmeye değer biri olarak görmedi ve en masum gülümsemesini göstermeye çalıştı. Kadın aldanmadı ve uzaklaşırken omzunun üzerinden kötü bir bakış attı.

Bu bir felaketti. Çaresizliğinin ortada olduğunu biliyordu ve bu, onun işinde ölüm fermanı anlamına geliyordu. Uzun boylu, çarpıcı kıvılcı saçlı ve Los Angeles'ta kabul edilebilir olanın ötesinde kıvrımlı bir vücuda sahip olmasına rağmen, her zaman her ortama uyum sağlayacak özgüvene sahipti. Bu özgüven muhtemelen dolandırıcı bir babadan gelmişti. Babası ona üç kartlı Monte oyunundan, birini nasıl dolandıracağına kadar her şeyi öğretmişti. Onun yüzünden en popüler internet dedikodu siteleri için paparazzi olarak çalışmaya başladığı açıktı.

"Sadece bir fotoğraf lazım," dedi, daha çok kendine güvenini artırmak için. "Beni bu durumdan kurtaracak tek bir harika fotoğraf."

Bu, sosyetik Mandy Talbot'un ortadan kaybolmadan önce çektiği son fotoğrafından beri hayatının bir felakete dönüştüğü anlamına geliyordu. Katie gözlerini kısa bir süre kapattı ve zamanı geri alıp, en iyi arkadaşı ve TV yıldızı London'ın öğle yemeği randevusundan ayrıldıktan sonra Mandy'nin restoranın dışında çektiği o fotoğrafı çekmemeyi diledi.

O zamanlar Katie bunun altın olduğunu düşünmüştü. Mandy fotoğrafta perişan bir haldeydi ve tabloid gazetesinin yanında yer alan manşet, TV yapımcısının kızının "en iyi arkadaşı ve erkek arkadaşı tarafından terk edilen Instagram divası" olduğunu ilan ediyordu. Stand-up komedyeni erkek arkadaşı haftalardır iş bulamadığı için Katie'ye kirayı ödeyecek kadar iyi bir para kazandırmıştı. Ayrıca bu,

fotoğrafın çekildiği gün ortadan kaybolan kadının bulunabilen son fotoğrafıydı.

Katie, polis ve Mandy'nin babası tarafından tutulan özel dedektifler tarafından sorgulandı. Bir şekilde, bu dedektifler Katie'nin mali durumunu araştırıp borçlarını öğrenmişlerdi. Onun kayboluşuyla bir şekilde ilgisi olduğuna karar vermek için tek ihtiyaçları buydu ve o andan itibaren her şey kötüye gitmişti. Katie, genellikle çekim yaptığı dergilerin sayfalarında yer aldı. Manşetlerde, mirasçıyı hayatta gören son kişi olduğu yazıyordu ve onu kaybedecek hiçbir şeyi olmayan biri olarak resmediyorlardı.

Büyük güneş gözlüklerini düzeltti. Bir yandan babasının bunu göremeden öldüğü için mutluydu. Gizlenmeye veya fark edilmemeye çalışan ünlüleri avlayan kişi olması gerekirdi, saklanan kişi değil. Paparazzi arkadaşlarının ona sırt çevirmesine şaşırmamıştı. Hırsızlar arasında onur yoktur, ne de olsa.

"Katie!" Caddenin karşısından gelen bir ses onu irkiltti ve kendini durduramadan dönmesine neden oldu. Bir deklik sesi duydu.

Kendine küfretti. "Lanet olsun, daha iyi bilirsin."

Hızla diğer yöne doğru yürümeye başladı, insanları atlatarak fotoğrafçıdan uzaklaşmaya çalıştı. *Enquirer'dan* o sinsi adam olabileceğini düşündü, ama dönüp bakmaya cesaret edemedi. Tabii ki, diye düşündü. Bunca hafta sonra hala peşinde olanlar sadece en alt tabakadan insanlar olabilirdi.

"Mandy nerede?" diye bağırdı ses arkasında.

Bu noktada, insanlar ona bakmaya ve onu tanımaya başlamıştı. Başını eğik tuttu ve çantasını sıkıca tuttu, Schwarzenegger'in çocuklarından biriyle çarpışmaktan zar zor kurtuldu. Kahretsin, onun fotoğrafını çekmesi gerekirdi, kaçarken onu ezmek için uğraşmamalıydı.

Köşeyi döndü ve boktan arabasını park ettiği yere kadar neredeyse koşarak gitti. Arabaya atladı, çantasını yolcu koltuğuna attı ve gaza bastı, hareket ettikten sonra dikiz aynasına baktı. Arkasında kimse yoktu, bu iyiydi. Ama tek bir fotoğraf bile çekememişti. Bu kötüydü.

Valley'deki dairesine varmak neredeyse bir saatini aldı, bu da Katie'ye hayatının ne kadar kötü bir hal aldığını düşünmek için bolca zaman verdi, çünkü arabasının radyosu çalışmıyordu.

"Düşün," dedi kendine, açık pencereden esen rüzgârın serinletmesine izin vererek. "Babam ne yapardı?"

Yıllar boyunca birçok beladan kurtulmayı başarmıştı ve genellikle suçluydu. Hiçbir şey yapmadan nasıl bu kadar büyük bir belaya bulaşmıştı?

Sorun, televizyon yapımcısı babası ve onun fanatik dedektifleriydi. Kızın kayboluşundan birini sorumlu tutmaya kararlıydılar ve ayrıntılarla pek ilgilenmiyor gibiydiler. Katie, babasının kolajenle doldurulmuş üçüncü karısıyla birlikte ilk kez haberlere çıktığında onun numara yaptığını düşünmüştü. Sahtekarları hemen tanırdı ve bu adam kızını bulmak için zerre kadar umursamıyordu. Ama insanların umursadığını düşünmesini istiyordu. Bu yüzden özel dedektifler bir günah keçisi bulmak için can atıyordu.

Katie apartmanının önüne geldi ve araba titreyerek durdu. Parmaklarını direksiyona sürterek arabaya fısıldadı, "Biraz daha dayanman lazım. Şu anda başka bir şeyin daha ters gitmesine dayanamam."

Polise sağlam bir mazeret sunup, soruşturmayı durdurmalarını sağlaması gerekiyordu. Bunu yapmanın en iyi yolu, erkek arkadaşının yardımını almaktı. Para kazanma konusunda pek başarılı olmasa da, önemli anlarda ona destek olacağını biliyordu. En azından öyle olduğunu düşünüyordu.

Katie, üçüncü kattaki bahçeli dairesine merdivenleri ikişer ikişer çıkarak, tabloid haberleri okumadığı belli olan yaşlı komşusuna el salladı. Kapıyı açtı ve içeri girerken seslendi.

"Mark, yardımına ihtiyacım var..." Neredeyse boş oturma odasında durup solmuş kanepeye ve boş televizyon sehpasına bakarken sözleri dudaklarında dondu.

Düz ekran televizyon, kitaplıkta bulunan kitaplar ve duvardaki çerçeveli resimler yoktu, sadece göz hizasında metal kancalar sallanıyordu. Ağzı kurudu ve çantasını ve anahtarlarını yere düşürdü.

Hayır, bu olamazdı. Olamazdı. Nasıl soyulmuşlardı? Mark bütün gün evde olacaktı.

"Mark?" Yatak odasına girdi ve dizüstü bilgisayarının masadan kaybolduğunu gördü. Dolabı açtı ve kalbi sıkıştı. Erkek arkadaşının kıyafetlerinin olduğu yerde sadece birkaç tel askı vardı, ama kendi kıyafetleri hala oradaydı. Soyulmamışlardı. Mark gitmişti. "Ve o piç kurusu bilgisayarımı da almış."

Cep telefonunu cebinden çıkardı ve oturma odasına geri dönerken onun numarasını çevirdi. Onun gitmesi, dairedeki değerli her şeyi alması kadar onu rahatsız etmiyordu. O pislik bunların hiçbirinin parasını bile ödememişti.

Araması doğrudan sesli mesaja yönlendirildi. Her zamanki gibi. Bundan sonra aramalarına cevap vereceğini sanmıyordu. Ona, onun hakkında ne düşündüğünü açıkça söyleyen renkli bir mesaj bıraktı, sonra telefonu halının üzerine attı, yanına çöktü ve başını ellerinin arasına gömdü.

Bir süre sonra doğruldu. Mark haklıydı, bunu ilk düşünen kişi olduğu için ondan nefret etse de. Oradan çıkması gerekiyordu. Kirayı ödeyecek parası yoktu ve kira bir haftadan az bir süre sonra ödenecekti. Şehrin tüm paparazzileri onun fotoğrafını çekmek için peşindeyken para kazanması imkansızdı. Çok geç olmadan şehirden ayrılması gerekiyordu.

Yatak odasına koştu ve yatağın altından valizini çıkardı. Hiçbir şey yoktu. O pislik valizini bile almıştı.

"Dalga geçiyorsun, değil mi?" diye bağırdı, sonra derin bir nefes aldı ve kendini sakinleştirmeye çalıştı. Sorun yoktu. Giysilerini arabasının arka koltuğuna yığması yeterli olacaktı.

Dolaptan bir kol dolusu gömlek aldı ve ön kapıya doğru yöneldi, ama kapıda duran adamı görünce durdu ve elindeki gömlekleri düşürmek üzereydi. Zaten bu kadar sinirli olmasaydı, kafasının içinde alarm zilleri çalardı. Ama o anda, adam neredeyse iki metre boyunda ve bir futbolcu gibi yapılı olmasına rağmen, sinirinden korkacak halde değildi.

"Yardımcı olabilir miyim?"

Güneş gözlüğü taktığı için gözlerini göremiyordu, ama başını çevirip eski püskü ortamı süzdü. "Sanırım tam tersi olacak."

Devam edecek...

EXPOSED, Zayn ve Katie'nin hikayesinin devamını ve Drexian Warriors serisinin 3. kitabını okumak için sonraki sayfadaki bağlantıya tıklayın.

OceanofPDF.com

Tana Stone'un diğer kitapları

[TAMED](#)

[SEIZED](#)

[EXPOSED](#)

[RANSOMED](#)

OceanofPDF.com

Yazar

Tana Stone, Tribute Brides of the Drexian Warriors serisinin bilim kurgu romantizm yazarıdır. Serinin ilk kitabı TAMED, Temmuz 2019'da yayınlandı. En sevdiği süper kahraman Thor'dur (Jason Momoa'nın Aquaman'i ikinci sıradadır), en sevdiği tatlı limonlu turta ve Star Wars ile Star Trek'i eşit derecede sever.

Bir eşi, iki genç çocuğu ve iki nevroitik kedisi vardır. Bazen holografik bir uzay istasyonuna ışınlanabilmeyi diler.

Okuyucularından haber almayı çok seviyor! Sorularınızı veya yorumlarınızı tana@tanastone.com adresine e-posta ile gönderebilirsiniz.

OceanofPDF.com

Teşekkür

'un ilk kitabım TAMED'i okuyan TÜM okuyuculara çok teşekkür ederim! Yorumlarınız ve e-postalarınız için teşekkürler. Yeni bir bilim kurgu romantizm yazarı çok mutlu oldunuz!

Tanya Saari'ye içgörülü düzenlemeleri için, Croco Designs'a muhteşem kapakları için, aileme sonsuz sabrı için ve bana destek ve nezaket gösteren tüm diğer SFR yazarlarına özel teşekkürlerimi sunarım. Bu tür, büyük ölçüde yazarların çok havalı ve okuyucuların çok harika olması nedeniyle harika bir tür.

Her zamanki gibi en büyük teşekkürüm, kitaplarımı okuyan siz okuyuculara. Yazarlar okuyucular olmadan hiçbir şey yapamazlar, bu yüzden teşekkür ederim!

OceanofPDF.com

Telif hakkı © 2019 Broadmoor Books Kapak

tasarımı Croco Designs

Düzenleme: Tanya Saari

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemelerinde kısa alıntılar dışında, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri dahil olmak üzere, herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu eser bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Gerçek olaylar, yerler, kuruluşlar veya yaşayan ya da ölmüş kişilerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

OceanofPDF.com

İçinde

Başlık	
Sayfası	
İçindekiler	
r Bölüm 1	
Bölüm 2	
Bölüm 3	
Bölüm 4	
Bölüm 5	
Bölüm 6	
Bölüm 7	
Bölüm 8	
Bölüm 9	
Bölüm 10	
Bölüm 11	
Bölüm 12	
Bölüm 13	
Bölüm 14	
Bölüm 15	
Bölüm 16	
Bölüm 17	
Bölüm 18	
Bölüm 19	
Bölüm 20	
Bölüm 21	
Bölüm 22	
Bölüm 23	
Bölüm 24	
Bölüm 25	
Bölüm 26	
Bölüm 27	
Bölüm 28	
Bölüm 29	
Bölüm 30	
Bölüm 31	
Bölüm 32	

Bölüm 33 Epilog

EXPOSED'dan Ön İzleme — Drexian Savaşçılarının Gelinleri Serisi'nin 3.

Kitabı

Tana Stone'un diğer

kitapları Yazar Hakkında

Teşekkürler Telif Hakkı

-

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

